

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Եւ տօնիք իւրաքանչիւր ահուրց ՚ի բոլոր տարւո՞ն ըստ
նորոյ Տօնացույթն . նաև Տօնացոց ամ շարժական
և տեղափոխ տօնից :

Հայադրեալ՝ ի վեցերորդում ամի Հայրաբետութեան լուսանկար
մերն մերոյ սրբոյ Աթոռոցն Խջմիածնի՝ Տն ԳՈՒԿԱՍԻ-
Արքանասուրբ Կաթողէկոսի ամ Հայոց:

Արդեամբք և Տախիւք նոր Պողոսյեցի Խօնամինա-
սեանց ՚ի քնչ հանդուցեալ Ազամակի գուստը
բարեպաշտուհի Սովիայ տիկնոջն։

Յամի Տետրակ 1786. Փետրվարի 5:
Խակ ՚ի թռւականութե՛ Հայոց .ո.ի.լ.:

153 mm of free
air at 6°C

ԴԱՎԻԿԱՑՊԵՏՐԵՎՈՒԹՅԱՆ

Դապարանի խալդարենց խօջամալք որդի պարոն Գրիգորին:

ՀՐԱՄԱՆԱՀԱՅ ԿԱՌԱՎԱՐՉՈՒՑՆ ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԵԱՅՑ

Wund röhrt bei
Opt. Wundröhre grüngrau
grey
(grüngrau grüngrau - Rundröhre
durch Punkt rot)

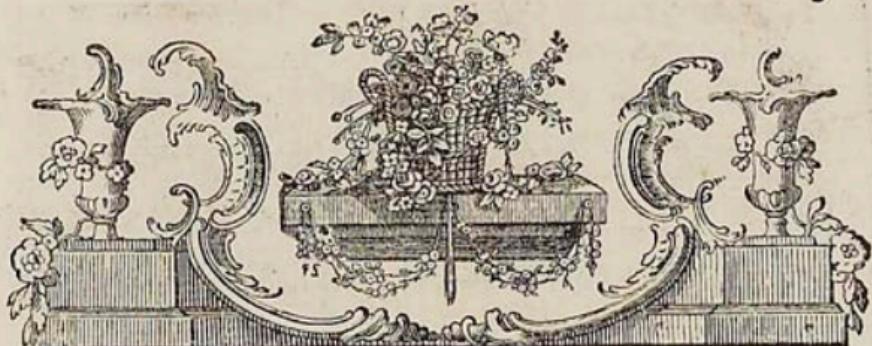
3 | - 22p:
Mphne

ՅԱՅՏԵՐԻ ՊՈՒԹԻՆ ԵՄ ԽԵՐԵ ՃԱՌ ԲԵԹԵՐՅՈՒ Ա.

Ա էպէտ՝ շատ է ինձ ձեռնամուխ լինիլ յայսպիսի գործ, որովհետեւ
հոգեոր կառավարչաց է կարի պատկանաւոր՝ քան թէ իմումն նու-
ևսափ, որ յամի թափուը եմ՝ ՚ի գիտութեց, սակացն մինչ տեսի զօնա
ցոյց տն Ամենի հոդելցոյ և բազմնշատ Կաթուղիկոսի սրբոյ Վ. Թուոյն
Լուժմանի, և զիմենաւոր կարգաւորութիւն նորին, զի նովաճ կարելի
էր առնել ինձ զայս գործ: յայնման վատահացեալ յողորմութիւն Տն և
յարօթս սրբանեալ եկեղեցականաց. իսկոցն մեծաւ բաղձանօք բուռն
հարի զտպեցմանէ սցն վերկարալ մատենիս, որ կոչի Վ. Ըետարան ճաշու.
Եշ այս վան երկուց պատճառաւ: նախ՝ զի առաջել գիւրին լիցի վասն
եկեղեցականաց ազգին մերոյ. մանաճանդ վասն շնորհանաց: երկրորդ՝ զի
մի ևս տարակուսանս կրիցեն՝ ՚ի շարժական և ՚ի տեղափոխ տօննն: Ա չ զի՝
բազմիցո տեսեալ է իմ, զի ՚ի շարժական տօնի ՚ի ժամ՝ սրբոյ պատարա-
գին՝ ՚ի յորդնեն զպատշաճի առուր անետարանն կարի դժուարութիւնն
կրէին. երբեմն ևս տարակուսեալ՝ թէ որ անետարան ընթեռնուը սրբա-
թցեն. և ՚ի յու զիտելն զհաւաստին՝ տրանջին. սցն ևս մանաճանդ՝ ՚ի մէջ
շնորհան եկեղեցականաց յաճախ տեսանիւր: Եշ ըստ կարգաւորութեան
նոյնոյ Տօնացուցի, նախ՝ եղի զտօնս ամենայն սրբոց իւրաքանչիւր ա-
ռուրց բոլոր տարւոյն. ասու զՎ. Ըետարաննն ճաշու հանդերձ պատշա-
ճաճնը սկսուածովք իւրեանց. և ՚ի վերջն զերկրորդ հատոր նոր Տօնա
ցոյցն. որ է անվիշայ կառավարիչ ամենացն շարժական և տեղափոխ տօ-
նից, և բարձող նոյնին տարակուսանաց. սրպիս՝ ՚ի յառաջիկոցդ տեսանի:
Եշ զայս արարի յուսալով յած՝ թէ զիարդ և իցէ հաճոյ և օդ տակար
է լինելոց սրբանունէ քահանայից և այլ եկեղեցականաց պատուելի ազ-
գիս իմոյ Հացկազնոյ: Ա տսն որոյ աղաւնեմ զբարեմիտ վացելողսդ սիրով
ընկալութ զդուզնագեայ զաշմատանս մեր, և յիշել՝ ՚ի մաքրափայլ յա-
ղօթս ձեր

Ա. Գ ուսուալով ամենանիւրի և հնաւութ նառաց
Գային լուսաւութ և սուրբութնոց:

ԱԾայլայտնութեան աշխարհ

ՍԵՐՈՎ Ա. ՀԱՅ-ՀԱՅ ՅՈՒ ԲԵՐ ԱՐՄԱՆԻ ԱՐՄԱՆԻ
ՀԱՅ-ՀԱՅ 1. ՀԱՅ-ՀԱՅ 18.

ԵՐԵՄԱՆԻ ՔՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹՅՈՒՆ

ՏԻՐՆ ԵՐ ԱՅՍՊԻԵՍ ԽՈՍԽԵՐ ԶԱՄԲՅՈՒ ՆՈՐԵՐ
ՄԱՐՏԱՄ ՑՈՒՔՈՒ ՄԴՆՀՀԵՒ ԵԿԵԱԼ ԱՌ ՄԴՄԵԱՆՄ
ԳՄԱՀ յղացեալ՝ հոգւոյն սըց ։ Օնցի որդիի և կոչեսցես զա-
ԱՀ յօսէփ այր նորա՝ քանզի նորա Յու զի նա վրկես
արդար էր ։ և ոչ կամեցահ ա- ցի զվալուրդ իւր ՚ի մեղաց
ռակիւ զնա ։ խորհեցահ լրե- իւրեանց ։
լրան արձակիւ զնա ։ Վ այս ամենայն եղեւ ։ զի

Ան մինչդեռ նա զայս ածեր
զմոտաւ ահա հրեշտակ Տնի ՚
տեսլեան երեւեցաւ նմա՝ և ա-
սէ, յօսէփ որդիք դաւթիւ մի
երկնչեր առնոււ առ քեզը ըզ
Արիամ կին քու քանդիք որ
՚ինմայն ծնեալէ, ՚ի Հոգւոյն
որբոյ ՚:

**Օխցի որդիք. և կոչւցելս զա-
նուն նորա Յօհ. զի նա փրկիւս
ցէ զը սղվուրդ իւր ՚ի մեղաց
իւրեանդ :**

Այս ամենայն եղեւ . զի
լցի՞ որ ասացան ՚ի Տէ ՚ի ձե
ռն կապեայ մարդարէն :

Ահա կայս յղասցի . և ծնցի որ
դի . և կոչւացեն զանուն նորա
լամանուէլէլ . որ թարդմանի
բնդ մեղ Աճ :

Եւ զարթուցել յօսէվի ՚ի քը
նոյ անտի, արար որպէս հրամայ
եաւ

Եաց նմա հրեշտակն Տն, և է
առ յինքն զկինն իւր:
Վէ ոչ դիսէր զնա, մինչեւ
ծնաւ զբաղին իւր զանդրանիկ:
և կոչեաց զանուն նորա Յու:

Երկրորդ աշուրն:

Ավելի Ամենապահ Յէ Քէ Ու Բար
Օւնանաւ, գլ 12, հի 24:

Տերն մեր Յու Քա ասէ:

Ամեն ամին առեմ ձեզ. Եւ
թէ ոչ հասն ցորենոց ան-
կեալ յերկիլը մեռանիցի:
Խերն միայն կայ: ապա եթէ
մեռանիցի՝ բազում արդինա
տունէ: որ սիրէ զանձն իւր՝ ար
ձակիէ զնա: և որ ատես զանձն
իւր յաշխարհիա յայտիկ՝ ի կեն
որն յաւիտնականս պահեցէ
զնա:

Եթէ որ զիս պաշտեցէ, բզ
ինի իմ եկեցէ: և ուր են
եմ, անդ և պաշտօնեայն իմ
եղիցի: Եթէ որ զիս պաշտիցէ,
պատուեցէ զնա այլն իմ:

Երրորդ աշուրն:

Ավելի Ամենապահ Յէ Քէ Ու Բար
Օւնանաւ, գլ 2, հի 13:

Յետ ծանողեան Տն մերոց Յէ Քէ

Եւ իւրեւ զնացին նը անտի.
աչա հրեշտակ Տն երեւ
իւր՝ ի տեսպեանն յօնէփու և
ասէր, արի, առ զմանուկը և
զմացը իւր՝ և փախիր յեղիպ
տոս: և անդ լինիջիր՝ ցորժամ
ասացից քեզ: քանզի ի իննդիր
է հերօղէս կորուսանել զմա-
նուկը:

Եւնա յարուցեալ էառ զմա-
նուկն և զմացը իւր դիշերի: և
զնաց յեղիպտոս: և անդ էը
մինչեւ ցլախճան հերօղէի:
Օկ լցցի ասացեալն ի Տէ ի
ձևոն մարդարէին՝ որ ասէ: յե
զիպտոսէ կոչեցի զորդի իմ:
Յայնժամ իւրեւ ետես հերօ-
դէս թէ խարեցաւ ի մազոց
անտի, բարկացաւ յոյժ: և ա-
ռարեալ կոտորեաց զամենացն
մանկունն որը էին ի բեթզէ-
չէմ և յամենացն սահմանն նը
յերկիւմնից և ի խոնարհ: ըս-
ժամանակին զոր ստուգեաց ի
մողուցն:

Յայնժամ կատարեցաւ ասու-
է ցեալն

ցեան ՚ի ձեռն երեմայի մար-

դաշեիր. որ ասէ :

Զայն զուժն աց ՚ի հումայ.
ողբումն՝ և լազումն՝ և աշխա-
ըստմն յոյժ։ հռաքել լոյսը զոր-
դիս իւր՝ և ոչ կամեր միսթա

րել զի ոչ էին։

Եշ՝ ՚ի վախաճնին հերօղէի .
ոչա հրեշտակ Տն ՚ի առ պէ ան-
երեիր յօսն փայ յե զիպտու .
Եշ աս! ը՝ արի, առ զմանուկդ
և զմայր իւր՝ և զնամ յերկիրն
խրայշէլի. զի մեռանն որք իննդ
բէին զանձն մանկանդ։

Եշնա յաբոցեալ էառ զմա-
նուկն և զմայր նորս. և եին
յերկիրն խրայշէլի։

Եշ երբե լուսաւ և լու տրքե-
զայս թաղաւորեց հրեասա-
նի փոխանակ հերօղէի հօրն իւ-
րոց երկեաւ և թթալ անդր. և
հրաման առ ալ ՚ի առ պէան,
զնաց ՚ի կողմանս գալիէ տցւոց։
Եշ եկեալ բնակեցաւ ՚ի քա-
ղաքին՝ որ կոչի նազորէլմ. զի
լոցի բան մարդարէիցն. թէ նա
զօրեցի կուսացի։

ՃՃՃ

Չորրորդ աճուրդ

7

Անդ Աչեռունու ՅՇ ԲՇ Ու ԲՇ
ԴՇ ՀՇ Գւ Ա ՀՇ 26.

՚ի Հորե Ազնակալէ։

Եշ յամեն անն վեցերորդէ
առաքեցաւ զարըիել հը-
րեշտակ յԱՇ ՚ի քաղաք մի
գալիէ ացւոց. որում անուն է ը
նազարէլմ։

Եռ կցս, խօսեցեալ առն. ո-
րում անուն է ը յօսէի, ՚ի տա-
նէ զաւըլի. և անուն կուսին։

Մարիամ։

Եշ եկեալ առ նա հրեշտակն
ասէ. որախ լիք բերկը ալդ՝
Տէր ընդ քեզ։

Եշնա ը բանն խռովիցաւ .
և խորհէր լնոք միստ, թէ ոք
պիսի ինչ իցէ ողջոյնս այս
Եշ ասէ ցնա հրեշտակն. մի
և րկնչըր մարիամ. զի դակը ը-
նորհս յԱՇ։

Եշ ահա յըլունը և ծնոյիս որ
դի. և կոչեցես ո զանուն նորա
Յիսուս։

Եա Լ զիցի մեծ. և որդի բորք
ըերց կուսացի. և տայէ նմա
Տէր ԱՇ զաթուն դաւըլի հօր
նորա. և թաղաւորեցի. ՚ի զի
տանն յակօբոց ՚ի յաշիտեան։

Եշ

Եւ թագաւորութեան նորս
վախճան մի լիցի.

Աւասէ Մարիամ ցհըեշտա
կըն. զիարդ լինիցի ինձ այդ .
բանի գոյր ո՞չ գիտեմ :

**Պատասխանի եւ հրեշտակնեւ և
ասէցնաւ.** Առգին ողբ և կեսցէ

Ե քեզ . և զօրուի բարձրելոցն
հսկանի լիցի ՚ի վերաց քու քան
զի և որ ծնանելոցն է ՚ի քէն,
որ է և որդի Այս կոչեացի:

Եւ ահա եղիսաբէթը աղքա-
կան քո՞ւ և նա յդի է ՚ի ծերու-
թեան խւրում. և ոյս վեցե-
քորդ ամիս է նորա՝ որ ամուլն
կուցցեալ է:

Օկտոբերի առաջնային բանեւ

Վասէ Արքամ՝ ահաւա-
սիկ կամ աղախին Տն. եղիցի
ինձ ըստ բանի քում. և զնաց
՚ինմանէ հրեշտակն:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ աշուրան:

Սահմանադրություն Յիշլա Արքա 1. Հ. 39.

St. Paul's Chapel, New York City

Յարուցեալ Մարիամ յա-
չուրան յայնոսիկ, զնաց ՚ի
լոռնակողմն փութապէս ՚ի քա-
ղաքն յուդայ:

Եւ եմուս ՚ի տուն զաքարիայ,
և ետ ողջոյն եղիսաբէթի։
Եւ եղիւ իրսե լուահ զողջոյնն
Մարիամու եղիսաբէթ, խա-
ղաց մանուկն յորովայնի նորա-
և լցահ եղիսաբէթ Հոգւով
արքով։

Եւ ՚ի ձայն բարձր աղաղա-
կեաց և առէ։ (Օրհնեալ ես
դու ՚ի կանայս։ և օրհնեալ է

Ապուռղ որովայնի քոյ,
Եւ ուստի ինձ այս զի եկես
ցէ մայր Տն իմց առ իս:
Օհ աշաւափիկ իբրև եղե
ձայն ողջունի քոյ յականջ իմ,
խալաց ցնծալով մանուկս յորտ
մանիկ իմում:

Եւ երանի, որ հաւատացէ Եւ
թէ եղիսի կատարումն ասացէ
լոց նմա՞ի Տեառնել:

Եւ ասէ Մարիամ. Մեծա-
ցուցէ անձն իմ զՏէր:

Եղնծացաւ հողի իմ յլլէ
կը կիչ իմ:

Ω ή ήσαγε γως την αρχή της πολιτείας
αρχαίων στην Ελλάδα.

Օկտոբերի 1-ին մահման հյուզութեան և անուն նորաւա-

ԱՀԱ ԱՂՋՄԱՆ ԹԻ ՆՈՐԱ յազդաց

յաղցս երկիւղածաց խրոց :
Արար զզօրութիւն բաղկաւ իւ-
րով, ցրուեւաց զամբարտաւանս
մոքը պատից խրեանց :

Եւ քակեաց դշղորս յաթո-
ռոց. և բարձրացցց զսոնարհու
Օքաղցս ալս լրոց բարութիւն-
և զմեծատունս արձակեաց ու-
նայնս :

Պաշտպանեաց խրացէլի ծնյի
խրոյ՝ յիշել զողորմութիւն իւր :
Ողջ խօսեցաւ առ հարս մեր .
արքահամու և զաւակի նորա
յաւիտեան :

Եկաց Մարիամ առ նմա իբրե-
ամիս երիս, և գարձաւ իւտան
իւր :

Աւցերորդ ահուն :

Արբոյ Վահագան Յն Քն Ռու
Յն Հանանան, Գլ 11. Հր. 1.

Վան վասաց Տն մերց Յն Քն.

Եւ էր ոմն հիւանդ զաղարոս
՚ի բեթանիայ, ՚ի գեղջէ
մարիամոյ, և մարթոցի քեռ
նորա :

Դայս այն մարիամն էր՝ որ էօծ
զ Տն իւղով և ջնջեաց զոտս
նորա հերուլ իւրով, որց եղ-

բայրն զաղարոս հիւանդ էր :

Առափեցին առ նա քոլիքն նր՝

և ասեն. Տիր, ահաւասիկ զոր
դուն սիրել եր՝ հիւանդացեալէ :
Իրեւ լուսաւ Յն, ասէ. այն
հիւանդութիւն չէ՝ ՚ի մահ. այլ
վասն փառացն Այց զի փառա
չոր լիցի Որդի Այց այնունիկ :
Եւ միքէր Յն զմարիամ, և
զմարթաց զքոյը նր՝ և դղաղար :
Իրեւ լուսաւ, թէ հիւանդա-
ցեալ զաւեղի կալաւ անդէն
ուր էրն, ահուրս երկուս
Ապա յետ այնորիկ ասէ ցնու-
սա, եկայք երթիցուք միւսան
դամ ՚ի հըկ աստան :

Ասեն ցնա աշակըտքն. Ուաթ-
քի այժմ ևս ինդքէին զքեղ
հըկայքն քարկոծ առնել. և
դաբձեալ երթաս անդէն :
Պատասխանի ետ Յն ո՞չ եր
կոտասան ժամէ ահուր, եթէ
ոք գնայ ՚ի տունջեան, ո՞չ դայ
թաղղի, զի զլայս աշխարհիս
այսորիկ տեսանէ :

Ապա թէ ոք զնայ ՚ի գեշեւեն՝
դայթաղղի, զի լցոս ո՞չ դպ
ընդ նմա :

Զայս իբրեւ ասաց, յետ այսո
րիկ ասէ, զաղարոս բարեկամ
մեր ննջեաց. այլ երթամ, զի
զարթուցից զնա :

Ասեն ցնա աշակիւրտքն նորա :

թէ յարեաւ վաղվաղողին, և
դնաց, դնացին և նոքա դհետ
նիր. համարէին թէ ՚ի դերեղ
մանն երթայ՝ զի լոցցէ անդ։
Իսկ մարիամ իրը և էին, ուր
էրն Յու, և տեսո զնա՝ անկաւ
առ ոսս նորա և ասէ. Տէր,
և թէ աստ էլիր դիպեալ՝ ոչ էլ
մեռեալ եղբայրն իմ։

Յու իրը և տես զնա զի լոցը,
և որք ընդ նմա էին հրէայքն,
լոցին՝ խոռովեցաւ յոդի իր իր
ըև զայրացեալ։

Յու ասէ, ուր եղիք զնա: ա
սեն ցնա՝ Տէր, եկ, և տես։

Յու արտասռեաց Յիսուս։
Յու էին հրէայքն, տեսէք, որ
չափ սիրէր զնա։

Ակզն ՚ի նոցանէ ասէին. ոչ
կորէր սա, որ երաց զաւ կու
ըին, առնել՝ զի և սա մի մեռցի։
Յու դարձեալ զայրացեալ ընդ
միտ իւր, գայ ՚ի դերէ զմանն.
և էր այր մի, և վշմ մի եղեալ
՚ի մերայ նորա։

Յու ասէ Յու՝ ՚ի բաց արարէք
զիւմէտ, ասէ ցնա մարթա, քոյք
մեռելոյն. Տէր, արդ հոտեալ
իցէ, քանզի չորեքօրեայ է։

Յու է ցնա Յու. ոչ ասացի քեզ
և թէ հաւատացես, տեսցես
է

Պատառ Ա. Հ.

Յու իրը ՚ի վեր առ ին զիւմն.
Յու ամբարձ զաւ իւր ՚ի վեր,
և ասէ. Հայր, դոհանամ ըդ
քէն, զի լուար ինձ։

Յու ես գիտէի զի յամենայն
ժամ լսես ինձ. այլ վան ժու
զովոդեանս, որք շուրջ կան
առնեմ, զի հաւատացեն թէ

դու առաքեցեր զիս։
Օայս իր ասաց՝ ՚ի ձայն
մեծ աղաղակեաց՝ և ասէ. դա
զարէ, արի, եկ արտաքս։

Յու ել մեռեալն ոտիւք կապե
լոք. և ձեռօքն երիզապնտօք.
և երեսօքն վարշամակապատօք.
և ասէ ցնա Յու. լուծեք զդա,
և թողէք երթալ։

Բաղզումը ՚ի հրէիցն՝ որք եկել
էին առ մարիսամանս, իր տե
սին՝ զոր արարն հաւատացին
՚ի նա։

Յու ոմանիք ՚ի նոցանէ դնացին
առ վարիսեցին, և պատմեցին
նոյա՝ զոր արարն Յու։

Վոթն

Եօլթներորդ աշուրն:

Սէբոյ Ամենաբանի ՅԵ·ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դըհանու. Գլ 2. հՀ. 1.

Վասն Ճննդեմն Տեռան մերոց
ՅԵ ՔԵ:

Եւ եղե ընդ աշուրն լը այ
նոսիկ. ել հրաման յօդոս
տոս կայսերէ՝ աշխարհագիր
առնել ընդ ամ տիեզերս:
Այս առաջին աշխարհագիր
եղե՝ ի դատահորութ ասորւոց
կիւրենայ:

Եւ երթային ամենեքեան մը
տանել յաշխարհագիր յիւրա
քանչեւր քաղաքի:

Եւ և յօնէփ ՚ի դալիլէէ ՚ի
քաղաքէ նազարեթէ ՚ի հրէսա
տան, ՚ի քաղաք դաւթի, որ կո
չի բեթլէհէմ՝ վասն լինելոյ
նո՞ ՚ի տանէ՝ և յաղդէ դաւթի:

Այտանել յաշխարհագիր մա
րիաման հանդերձ, որ խօսե
ցեալն էր նմա. և էր յղի:

Եւ եղե՝ ՚ի հասանիլ նոյ անդը,
լցան աշուրք ծնանելոյ նորա:

Եւ ծնաւ զորդին իւր զանդիա
նիկ և պատեաց զնա՝ ՚ի խանձա
րուրս՝ և եղ զնա՝ ՚ի մասուր. զի
ո՞չ գոյր նոցա տեղի իջեանի:

Ռեթերորդ աշուրն:

Սէբոյ Ամենաբանի ՅԵ·ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դըհանու. Գլ 2. հՀ. 21:

Վա թւիստութե և անուանակուտթե
Տեռան մերոց ՅԵ ՔԵ:

Եւ իրեկ լցան աշուրք ութ
թվիստել զնա. և կուլ
ցաւ անուն նորա ՅՆ՝ որ կուլ
ցեալն էր ՚ի հրեշտակէն, մինչ
ու յացել էր զնա յորովայնի:

Զնիկ ութօրեց առաջի Վիւրակէն:

Սէբոյ Ամենաբանի ՅԵ·ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դըհանու. Գլ 2. հՀ. 1:

Ակիզն նշանաց Տն մերոց ՅԵ ՔԵ:

Եւ յաւուրն երրորդի հար
ամեկը էին ՚ի կանայ դալի
լցաւոց. և անդ էր մայրն ՅՆ:

Կուլցաւ և ՅՆ և աշակերտքն
նորա ՚ի հարսանիսն:

Եւ ՚ի պակասիլ դինւոյն, ասէ
մայրն ցՅՆ՝ դինի ոչ ունին:

Եւ ասէ ցնա ՅՆ՝ զի կայ իմ
և քո՝ կին դու. չե է հասեալ
ժամանակ իմ:

Ասէ մայր նոյ ցապասաւորսն +
որ զնիչ ասիցէ, արասջիլք:

Ինդ էին թակցիլք կճեայք
վեց՝ ըստ որբութեան հրէից.
տանէին միմի ՚ի նոցանէ մարս
եր

Երկուս կամ Երես:
Ասէ ցնոսա Յն. լցէք զթա-
կոյիսդ ջրով. և լցին զնոսա մին
չե ՚ի վեր:

Եւ ասէ ցնոսա. արդ՝ առելք,
և բերէք տաճարապետիս: և
նորա բերին:

Եւ իբրև ճաշակեաց տաճարա
պետն զնուրն դինի եղեալ. և
ոչ դիտէք ուստի իցէ. բայց
սպասահորքն դիտէին՝ որը ար-
կին զնուրն խօսի ընդ փեսային
տաճարապետն:

Եւ ասէ, ամ մարդ զանոյշ
դինին յառաջադոյն պաշտէ. և
յորժամ արբենան, յայնժամ
զյուրին. դու պահեցէք զանոյշ
դինիդ մինչեւ ցայդմ:

Օսյս արար սկիզբն նշանաց
Յն՝ ՚ի կանայ դալիկեացւոց. և
յայտնեաց զիտուս իւր. և հա-
ճատացին՝ ՚ինա աշակերտին նր:

Առաջն լորեքսրաթին

Աբբոյ Անդրեանին Յն. Քէ Ու Բէ Շէ¹
Յօհաննու. Գլ. 2. Հէ. 12.
Տէրն մեր Յն Քէ:

Յէտ այսորիկ էջ Յն՝ ՚ի կա-
փառնառում, ինըն և մայր
իւր, և եղբարք իւր. և անդ լի-
նէր ոչ բաղում ինչ աճուրս:

Եւ եր մերք զատիկին հրէից.
և ել Յն յերուսաղէմ:
Եւ եղիս ՚ի տաճարին՝ զի վա-
ճառէին զարջառս՝ և զաջսար-
ըս՝ և զաղաւնիս. և զումայա-
փոխսն, որը նստէին:

Եւ արար խարսզն չունանեայ.
և էհան զամենեօխն ՚ի տաճա-
րէն, զոչսարսն՝ և զարջառս,
և զաղինձս հատախաճառացն
ցրուեաց. և զսեղանսն կողծա-
նեաց:

Եւ որք զաղաւնիսն վաճառէ-
ին՝ ասէ ցնոսա. առելք զայդ
աստի, և մի առնելք զտուն
Նօր իմոյ սուն վաճառին:
Արա յիշեցին աշակերտին նր՝
թէ դրեալէ, նախանձ տան
քոյ կերիցէ զիս:

Պատասխանի ետուն հրէայքն
և ասեն ցնա. զի՞նչ նշան ցու-
ցանես դու մեղ՝ զի զայդ առ-
նես:

Պատասխանի ետ Յն և ասէ
ցնոսա. քակեցէք զտաճարդ
զայդ՝ և զերիս աճուրս շինե-
ցեց զդա:

Ասին ցնա հրէայքն. դքառա-
սուն և զիլեց ամ շինեցաւ տա-
ճարս այս. և դու զերիս աճու-
րս կանգնեն զսա:

Բայց

Բայց նա տսեր վասն տաճարի,
մարմոց իւրոյ :

Իսկյորժամ յարեան ՚ի մեռ
ուելոց, յիշեցին աշակերտքն նոր
ըս՝ թէ այս է՝ զոր ասացն. և
հաւատացին դրոյն, և բանին,
զոր ասաց Յիսուս :

Առաջին ուրբաթին :

Սբայ Ամենամասի Յի Քրիստոս
Յահանան. Գլ. 2. ՀՀ. 23.

Տէրն մը Յա Քր.

Եւ իբրև էր յերուսաղեմ՝ ՚ի
զատիկն տօնի, բաղումք
հաւատացին յանուն նր. զի տե
տանէին ղեշաննն՝ զորս տանէր։
Բայց ինքն Յա ոչ հաւատացը
յանձն նոցա. բանին ինքն դի-
տէր զամենայն։

Եւ զի ոչ էր պիտոյ՝ եթէ ոք
վկայեսցէ վասն մարդոյ. զի ին
քըն իսկ գիտէր՝ զինչ կըէր ՚ի
մարդն։

Եւ էր այր մի ՚ի փարիսեցւոց
անտի նիկողեմոս անուն նորա՝
իշխան հըէից։

Աս եկն առ նա գիշերին և ա-
սէ ցնա. **Ա**մարդի, գիտեմք
եթէ յայ եկեալ ես վարդա-
պետ. զի ոչնը կարէ զայդ նը-

շնա առնել զոր դուդ առնես,
եթէ ոչ Այծ իցէ ընդ նմա:

Պատասխանի ետ Յա և ասէ
ցնա. ամի՞ն ամի՞ն ասեմ քեզ.
եթէ ոչոք ծնցի վերստին, ոչ
կարէ տեսանել զարբայուի ոյց։
Ասէ ցնա նիկողեմոս. զի արդ
կարէ մարդ ծնանիլ որ ծերն
իցէ. միթէ մարդ իցէ անդ-
րէն յորովայն մօր իւրոյ կրկին
մոսանել և ծնանիլ։

Պատասխանի ետ Յա և ասէ
ցնա. ամի՞ն ամի՞ն ասեմ քեզ.
եթէ ոչոք ծնցի ՚ի ջրոյ և ՚ի
Հոգւոյ՝ ոչ կարէ մոսանել
յարբայութիւն Այշ։
Օ ՚ի ծնեալն ՚ի մարմնոյ՝ մար-
մին է. և ծնեալն ՚ի Հոգւոյ՝
հողի է։

Իու մի զարմանար, թէ տաս
ցի քեզ պարտէ ձեզ ծնանիլ
վերստին։

Օ ՚ի հողմ ուր կամի շնչ. և
զնայն նորա լսես. այլ ոչ զի-
տես, ուստի դայ՝ կամ յու եր
թայ. սոյնալէս և ամենայն ծըն
եալն ՚ի Հոգւոյն։

Պատասխանի ետ նիկողեմոս,
և ասէ ցնա. զիամրդ մարմելի
այդմ լինիլ։

Պատասխանի ետ Յա և ասէ
ցնա

յնա • դու ես վարդապետ Եղի՛
և զայդ ո՞չ գիտես:

Ամեն ամեն ասեմք քեզ զի զոր
ինչ գիտեմք, խօսիմք • և զոր
տեսաք, վկայեմք • և զ վկայուի
մեր ո՞չ ընդունիք:

Իսկ արդ եթէ զերկրանորս ա-
սացի ձեզ՝ և ո՞չ հաճատաց ք-
զիարդ եթէ զերկնանորն ասա
ցից՝ հաճատաց էք:

Երկրորդ կիւրակէին:

Աբբայ Ամենաբան Յի Քի Ո: Բ:
Յօհաննա. 42. 47. 13.

Տէւն մեր Յա Քա առէ:

Եշ ոչնք լլ յլրկինս, և թէ
ոչ որ էջն յլրկինց՝ Որդի
մարդց, որ էն յլրկինս:
Եշ որպէս մօնէս բարձրացցց
զօձն յանապատի, նյոնպէս բար-
ձրանալ պարտէ Որդւց մար-

դց:

Օ ի ամենայն, որ հաճատաց ՚ի
նա՝ ո՞չ կորիցէ • այլ ընկալցի
զկեանսն յաճիտենականս:

Օ ի այնպէս սիրեաց ած զաշ
խարհ մինչև զ Որդին իւր մի-
տծին ետ, զի ամ որ հաճատաց
՚ինա, մի կորիցէ՝ այլ ընկալցի
զկեանսն յաճիտենականս:

Օ ի ո՞չ առաքեաց Ած զ Որ-

դի իւր յաշխարհ թէ դատես
ցէ զաշխարհ, այլ զի փրկեցի
աշխարհ նովաճ:

Որ հաճատաց ՚ինա, ո՞չ դատա
պարտեցի. և որ ոչ հաճատաց
՚ինա՝ արդէն իսկ դատապար-
տեալէ • զի ո՞չ հաճատաց յա-
նուն միածնի Որդւոյն այ:

Եշ այս իսկ է դատաստանն զի
լոյս եկն յաշխարհ և սիրեցին
մարդիկ զիտաճար առաճել քան
լոյս • զի էին զործք իւրեանց
չարութեան:

Օ ի ամենայն որ զչար դործէ՝
առեաց զլոյս • և ո՞չ դայ առ-
լոյսն, զի մի յանդիմանեցին
դործք նորա:

Իսկ որ առնէ զՃշմարտութէ,
դայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին
դործք նո՞ւ թէ Ամի դործեցան:
Երկրորդ ըրեգալրաթի:

Աբբայ Ամենաբան Յի Քի Ո: Բ:
Յօհաննա. 42. 47. 22.

Տէւն մեր Յա Քա առէ:

Յետ այսորիկ եկն Յա և ա-
շակերտքն նորա յլրկին
հրէաստանի. և անդ շրջէր նո-
քօք հանդերձ և մլրտէր:

Ակրտէր և Յօհաննէս ՚ի յայ
ենօն մերձ առ սաղիմ զի ջուրք
բա

բազումը էին անդ. և դայլն, և
մլտենն:

Օ շեկս էր արկեալ յօհան
նէս՝ ի բանու:

Ե եղե խնդիր յաշակերտացն
յօհաննու ընդ հրէից վասն որը
բութեան:

Յ կին առ Յօհաննէս՝ և ասեն
ցնա. **Ա** աբրի, որ էրն ը քեզ
յայնից յօրդանանու. որում
գուն վկայեցեր. ահաճանիկնա
մլրտէ՝ և ամենէքին դան առ
նա:

Պ ատասխանի ետ Յօհաննէս
և ասէ. ոչ կարէ մարդ առ
նուլ յանձնէ և ոչինչ. եթէ
ոչ իցէ տունեալ նմա յերկնից
՚ի վերուստ:

Դ ուք ձեզէն վկայէք ինձ, զի
ասացի ձեզ՝ թէ չեմ ես
Վան, այլ թէ առաքեալ եմ
առաջի նորա:

Ո ր ունի զհարսն՝ նա է փեսայ.
խսկ բարեկամ՝ փեսային, որ կայ
և լունա. ուրախութ ուրախ
լինի վ՛ ձայնի փեսային. արդ՝
այս ուրախութիւն որ իմս է,
լցեալէ:

Ե մա պարտ է աճիլ. և ինձ
մեղմանալ:

Ո ՞ի վերուստն դայ՝ ՞ի վերց
է

է քան զամ. որ յերկէ աստի
է, յերկըէ է՝ և յերկըէ խօսիւ
որ յերկնից դայ:

Օ որինչ ետես՝ և զոր ըշապէն
վկայէ. և զվկայութիւն նորա
ունք ընդունի:

Ո ր ընդունի զվկայութիւնը՝
ինքեաց թէ Ած ձշմարիտ է:
Օ կոր ածն առաքեաց՝ զբան
ուն Ած խօսի. զի ոչ եթէ
չափով տայ Ած զառողին:
Նայր սիրէ զԱրդի, և զամ
ինչ ետ ՚ի ձեռս նորա:

Ո ր հաւատայ յԱրդի՝ ընդունի
զի զիեանս յաւիտենականս. և
որ ոչն հնազանդի Արդւց՝ ոչ
տեսաց զիեանս. այլ բարկու-
թիւն Ած մնայ ՚ի վերայ նըր:

Ելքորդ ու ըբաթի:

Արդ Ած Յաւիտեն Յէ Յէ Ու Բէ Յէ^{առաջաւագ} Գւհանան. Գւ 5. ՀՀ. 31.

Տէրն մեր Յաւ Յաւ ասէ:

Ե թէ ես վկայեմ վասն ան-
ձին իմոյ. վկայութիւն իմ
չէ ձշմարիտ:

Ա յլէ որ վկայէ վասն իմ.
և դուք դիտէք, եթէ ձշմարիտ
է վկայութիւնն՝ զոր վկայեաց
վասն իմ:

Դ ուք առաքեցիք առ յօհան
նէս՝

Նէս՝ և վկայեաց ճշմարտութն։
Աւոլ ես ոչ եթէ ի մարդկաւ
նէ առնում՝ զլկացութի, այլ
զայս ասեմ, զի դուք ասպես ։
Զիր:

Եթ էք ճբագն, որ լուցել էր,
և ծաղիւր, և դուք կամեցացք
յնձալ առժամանակ մի ՚ի լոյս
նորա:

Աւոլ ես ունիմ զվկայութիւն
մեծ ես քան զյօհաննու: ըդ
դործն՝ զորս ետ ցիս Հոյր,
զի կատարեցից վնսա, նորին
իսկ դործն՝ զրս դործեմ, վր
կայեն վասն իմ, և թէ Հոյր
առաքեաց զիս:

Եւ որ առաքեաց զիս Հոյր՝
նա վկայեաց վասն իմ: Դուք՝
ոչ զձայն նորա երեկը լուսացք,
և ոչ զտեսիլ նորա տեսիք:

Եւ ոչ զբան նր ունիք ՚ի ձեղ կ
բնակել: զի զոր նա առաքեաց
դուք նմա ոչ հաւատայք:

Վհնեցէք զգիրս, զի դուք հա
մարիք նորօք ունիլ զիւանսն
յաւիտենականս: և նորին իսկ
են, որք վկայեն վու իմ, որովք
համարիք ունիլ կեանս:

Եւ դուք ոչ կամիք դալ ա
ռիս՝ զի զիւանսն ունիցիք:

Ես վառս ՚ի մարդկանէ ոչ

առնում։
Աւոլ դիտեմ զձե զ թէ զսէրն
այ ոչ ունիք յանձինս:
Ես եկի յանուն Հօր իմոյ և
ոչ բնդունիք զիս: Եթէ սցըք
եկեսցէ յիւր անուն, վնա ըն-
դունիցիք:

Օխարդ կարեք դուք հաւա-
տալ, զի դիառու ՚ի միմեանց
առնուք, և զիառու զառ ՚ի մի-
զն այ ոչ ինդրէք:

Մի համարիք եթէ ես չարա
խօս ինչ լոյրմ զձէնչ առ
Հօր գոյ, որ չարախօս կայ
զձէնչ մօնէս, յոր դուքն յու-
սացեալ էք:

Օ ե եթէ հաւատայիք դուք
մօնէսի, հաւատայիք արդեօք և
ինձ: զի նա վու իմ իսկ դրեաց:
Օ ե եթէ նորա զլոցն ոչ հա-
ւատայք գիւարդ իմոցս բանից
հաւատայցէք:

Երբորդ կիւրակէին
Աւու Աւետարանն Յէ Վէ Ու Բա
Յահանն, Գլ 6. Հի, 39:

Տէրն մեր Յա Վա ասէ:

Եյս են կամիք Հօր իմոյ, որ
առաքեացն զիս: զի դում,
զոր ետ ցիս Հայր՝ ոչ կորուսից
՚ի նմանէ: այլ յարուցից զնա

յանուրն յետնում։
Այս են կամք հօր խմց. զի
ամենայն, որ տեսանէ զ Արդի։
 և հանատայ ՚ինա, ընկալցի ըդ
կեանսն յանիտենականս։ և ես
յարուցից զնա յանուրն յետ
նում։

Տրտնչելին զնմանէ հըեացքն,
զի ասաց թէ ես եմ հացն ի-
ջեալ յերկնից։

Եւ առելին, ոչ սա է Յուր-
դին Յօնէփու՝ զորոյ մեք դե-
տեմք զհայրն։ Խակարդ՝ զիարդ
ասէ՝ թէ ես յերկնից իջի։

Պատախանի ետ Յու, և ասէ
ցնոսա մի քըթմնչել ընդ մի-
մեանս։

Ոչըք կարէ դալ առիս, և թէ
ոչ Հայրն՝ որ զիս առաքեաց՝
ձերցից զնա։ և ես յարուցից
զնա յանուրն յետնում։

Գրեալէ ՚ի մարդարէս՝ և ե-
ղիցին ամենեքեան ուսեալք
յայ։ ամենայն որ լսէ ՚ի հօրէ՝
և ուսանի, գայ առիս։

Իբրե ոչ եթէ զհայր ուրուց
տեսեալիցէ. և թէ ոչ որ էն
յայ, նա ետես զհայր։

Ամէն ամէն առեմ ձեզ՝ զի
որ հանատայ յիս՝ ընդունի ըդ
կեանսն յանիտենականս։

Եւըրբե չորեաթիւ
Սէդո Աշուրանի Յի Քի Ու Բա-
Յանանս. Դւ 6. հա. 48.
Տէրն մեր Յա Քա ասէ։

Ես եմ հացն կենաց։
Հարքն ձեր կերին զմա-
նանացն յանապասին և մեռան։
Այս է հացն, որ յերկնից ի-
ջեալէ։ զի որ ուտիցէ ոք ՚ի
սմանէ՝ մի մեռանիցի։
Ես եմ հացն կենդանի, որ
յերկնից իջեալ։

Եթէ ոք ուտիցէ ՚ի հացէ յայս
մանէ՝ կեցցէ յանիտեան։
Եւ հացն, զոր ես տաց՝ մար-
մին իմ է. զոր ես տաց վասն
կենաց աշխարհի։

Մարտնչելին ընդ միմեանս հըե-
ացքն՝ և ասէին։ զիարդ կարէ
առ տալ մեղ զմարմին իւր յու-
տել։

Ասէ ցնոսա Յու ամին ամին
առեմ ձեզ. և թէ ոչ կերիջեք
զմարմին Որդւոյ մարդւոյ՝ և
արբջեք զարիւն նորա, ոչ ու-
նիք կեանա յանձինս։

Որ ուտէ զմարմին իմ, և բմէէ
լարիւն իմ, ունի զիեանս յան-
տենինս. և ես յարուցից զնա
յանուրն յետնում։

Եւ

Երբեք ուրբաթի:

Արքայ Վահագոնն Յէ Քէ Ու Բար
Յօհաննա. Գլ 6. ՀՀ. 64.

Տէրն մեր Յա Քէ ասէ:

♦ ողին է կենդանաբար, մար
մին ինչ ո՞չ օդնեւ. զբաննան
զոր ես խօսեցայ ընդ ձեզ՝ հո-
գի է և կեանք:

Վայլ Են ոմանք ՚ի ձէնջ՝ որք
ոչ հաճատան: քանզի դիտէր
Յու ՚ի սկզբանէ, ո՞վ Են այնու-
քել՝ որք ոչն հաճատան. և ով
այն է՝ որ մատնելոցն է զնաւ
Եւ ասէր, վասն այնորիկ ասա-
ցե ձեզ՝ թէ ոչք կարէ դալ
առիս, և թէ ոչ իցէ տունեալ
նմա ՚ի հօրէ իմմէ:

Յայսմանէ բազումք յաշակիր
տացն նր՝ չողան յետու. և ոչ
և շընէին ընդ նմա:

Վասէ Յու ցերկոտասան աշա-
կերտոն, միթէ և դուք կամիք
երթալ:

Պատասխանի ետ նմա սիմօն
պետրոս. Տէր, առ ո՞վ երթի
ցուք. բանս կենաց յաճիտենա
կանաց ունիս:

Եւ մեք հաճատացաք՝ և ծա-
նեաք՝ եթէ դու ես Քան
Արդէ Վայ:

Պատասխանի Ետ նոցա Յու.
ոչ ես զձեզ զերկոտասաննադ
ընտրեցի, և միդ ՚ի ձէնջ սա-
տանայ է:

Եւ ասէր զախմնեան յուղացէ
խկարիոտացւոյ: զի նա խկէ
մատնելոց էր զնաւ. և մի էր
յերկոտասանիցն:

Կանա Տօն Տննդեան որբայն Յուլամնու
կարապետին:

Արքայ Վահագոնն Յէ Քէ Ու Բար
Կանոնն Գլ 1. ՀՀ. 57:

Այս Տննդեան Մկրտչ Տն մեր Յէ Քէ

Եւ եղիսաբեթի լցան ժա-
մանակը ծնանելոյ. և ծը
նաւ զորդի:

Եւ լուան որք շուրջ զնովաւ
էին. և աղջատոհմք նորա: զի
մեծ արար Տէր զողորմութիւն
իւր ընդ նմա. և խնդային ընդ
նմա:

Եւ եղեւ յաճուրն ութերոր-
դի՝ եկին թլվատել զմանուին.
և կունէին զնա յանուն հօր իւ-
րոյ զաքարիա:

Պատասխանի ետ մայր նորա
և ասէ. ո՞չ այլ կունէսցի յօհան
նէս:

Եւ ասէն յնա՝ քանզի ոչքէ
յաղգի քում, որպ կոչի անուն
է յօհան

յօհաննէս :

Ակնարկէին հօրն նորա թէ
զի՞նչ կամցի կոչել զնա:

Եւ ինպըմաց զտախտակ՝ դըք
եաց և ասէ. յօհաննէս է ա-
նուն դորա: և զարմացան ամե-
նեքին :

Եւ բայցաւ բերան նորա վաղ
վաղակի, և լեզու նորա. և խօ-
սէր՝ և օրհնէր զլուք:

Եւ եզւ ահ ՚ի վերաց ամենե-
ցուն՝ որք լսէին զայս. և որք
շուրջ ընակեալք էին զնոքօք.
և ընդ ամ լւոնակողմն հրէաս
տանի սկատմեին ամ բանէքս այ-
սոքիի:

Եւ եղին ամենեքեան՝ որք լսէ
ինն՝ ՚ի սիրտս իւրեանց՝ և ասէ
ին. զի՞նչ լինիցի մանուկս այս.
և ձեռն Տեառն էր ընդ նմա.
Եւ զաքարիա հայր նորա՝ լցաւ
սոդւով սրբով՝ մարդարէա-
ցաւ և ասէ:

Օրհնեալ Տիր Ան խրացէլի.
զի յայց ել մեղ. և արար զիք
կութէն ժողովը գեան իւրոյ:

Եւ յարոց զեղ ջիւր փրկու-
թեան մեղ ՚ի տանէ դաւթի
ծառայի իւրոյ:

Որպէս խօսեցաւ բերանով
սրբոցն՝ որք յաւիտենից մար-

դարէք նիր էին:

Փրկութիւն ՚ի թշնամեաց մե-
րոց. և ՚ի ձեռաց ամ առելեաց
մերոց:

Առանել զողորմութէն լը հարս
մեր. և յիշել զուխտն իւր որ.
Օ երդումն, զոր երդումաւ ար-
րահամու հօր մերում, տալ
մեղ:

Առանց երկիւղի, ՚ի ձեռաց
թշնամեաց մերոց փրկեալս,
պաշտել զնա:

Արդուք և արդարուք առաջի
նիր, զնամ աւուրս կենաց մերոց.

Եւ դու մանուկ, մարդարէ
բարձրելոցն կոչեսջիր. զի եր-
թիցես առաջի երեսաց Տն.՝
պատրաստել զձանապարհս նիր
Տալ զգիտութէն փրկութեան
ժողովրդեան նորա. ՚ի թողու-
թիւն մեղաց նոցա:

Ասն գթութէնց ողորմուե-
աց մերոց. որովք այց արար
մեղ արեգակն ՚ի բարձանց:

Երեկի՝ որոց ՚ի խաճարի և ՚ի
սոսներս մահու նատէին. ուղ-
ղել զոտս մեր ՚ի ճանապարհս
խաղաղութեան:

Եւ մանուկն աճէր՝ և զօրա-
նայր հոգւով. և էրյանապատս
մինչև յօթ երկելց նիր իիի:

Ապա

Արտա սըբոցն Պետրոսի հայրապետին,
Վալասց Եպիսկոպոսին, և Աքեւսովոց
սարկուաթին:

Աշխայ Ամէտուանի Յէ Քէ Ու Բէր
Ցօննանու. Գւ 10. Կէր 11.

Տէրն մեր Յւ Քւ ասէ:

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւն
քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի
վէրաց ոչխարաց:

Խակ վարձկանն, որ ոչ է հովիւն,
որոյ ոչ իւր են ոչխարացն, իբրև
տեսանէ զգացյն զի դայ՝ թողու
զոչխարացն և փախչի. և դայն
յափշտակէ զնոսա և ցրուէ:

Վանդի վարձկան է, և չէ
փոյթ նմա վասն ոչխարացն:

Դս եմ հովիւն քաջ. և ճա-
նաչեմ զիմն, և ճանաչիմ յի-
մոցն:

Որպէս դիտէ զիս Հայր, դի-
տեմ և ես զհայր. և զանձն
իմ դնեմ ՚ի վէրաց ոչխարաց:
Վակ՝ այլևս ոչխարաց են իմ,
որը ոչ են յայսմ գառթէ. և
զայն ևս պարտէ ինձ ածել
այսր. և ճայնի իմում լուիցեն.
և եղեցն մի հօտ՝ և մի հովիւն:

Ապա սէյն Անտօնի մզնաւորին:

Աշխայ Ամէտուանի Յէ Քէ Ու Բէր
Ցօննանու. Գւ 10. Կէր 37.

Տէրն մեր Յւ Քւ ասէ:

Որ սիրէ զհայր կամ զմայր
առանելքան զիս՝ ոչ է ինձ
արժանին և որ սիրէ զուսուր
կամ զուսուր առանելքան
զիս՝ չէ ինձ արժանի:

Եշ որ ոչ առնուր զիսաւ իւր՝
և դայ զինի իմ, չէ ինձ ար-
ժանի:

Որ դանին՝ զանձն իւր, կորուս
ցէ զիս: և որ կորոյս զանձն
իւր վասն իմ, դացէ զիս:
Որ ընդունի զձեղ, զիս ընդու-
նի. և որ զիս ընդունի, ընդունի
զառաքիչն իմ:

Որ ընդունի զմարդարէ յա-
նուն մարդարէի, զվարձս մար-
դարէի առցէ: և որ ընդունի
զմարդար յանուն արդարոյ՝ ըդ
վարձս արդարոյ առցէ:

Եշ որ արբուսցէ միում ՚ի
փոքրկանցս յայսցանէ բուժակ
մի ջուր ցուրտ միայն յանուն
աշակերտի. ամէն առեմ ձեղ՝
ոչ կորուսցէ զվարձս իւր:

Ապա

Աղաս սրբոցն թէռողոսի թաղաւորին, և
Սանկանցն եփեսոսին

Աշեց Աշետուակն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դահուակ. Գլ 7. ՀՀ. 1.

Տէրն մեր ՅԵ ՔԵ.

Եւ եղեւ իբրեւ կատարեաց
զամ՝ զբանս իւր ՚ի լսելիս
ժողովրդեանն, եմոււտ ՚ի կա-
փառնառում։

Հարիւրապեատի ուրումն ծա-
ռայ չարաշար հիւանդացեալ
մերձ էր ՚ի վախճանիլ. որ էր
նմա պատուական։

Եւ իբրեւ լուսաւ զՅԵ, առա-
քեաց զծերս հրէից. աղաչէր
դնա, զի եկեսցէ, և ապրեցուս
ցէ զծառայն նորա։

Եւ նորա եկեալ առ ՅԱՌ ա-
ղաչէնն դնա ստէպ և ասէին.
Թէ արժանի է որում զշնորհս
զայս առնես։

Օխ սիրէ զազգս մեր, և զյո-
զովրդանոցն նա շինեաց մեզ։
Եւ ՅԱՌ դնաց ընդ նու իբրեւ
ոչինչ կարի հեռի էր ՚ի տանէն,
յղեաց առ նա հարիւրապետն
բարեկամն, և ասէ ցնա. Տէր,
մի ինչ աշխատ լինիր՝ զի չեմ
բառական եթէ ընդ յարկաւ ի
մուլ մտանիցես։

Ամսն որոյ և ոչ զանձն հա-
մարեցայ արժանի՛ առ քեզ
դարց. այլ ասա բանիւ, և բժշ-
կեսցի մանուկս իմ։

Իշանդի և ես այր մի եմ կար-
գեալ լը իշխանութեւ, ունիմ լը
ինեւ զինուորս. և ասեմ սմա
երթ, և երթայ. և այլում թէ
եկ, և գայ. և ծառայի իմում
թէ արա զայս, և առնէ։

Եւ իբրեւ լուսաւ զայս ՅԱՌ զար-
մացաւ. դարձաւ առ ժողովուր
դըն՝ որը երթային զիւտ նըն
և ասէ. ամէն ասեմ ձեղ՝ թէ
և ոչ յիսրայէլի այսափի հա-
ւատս դտի։

Եւ դարձան անդրէն պատղա-
մանորբն ՚ի տուն. և դտին ըզ
ծառայն հիւանդ՝ բժշկեալ։

Աղաս սրբ Ափրակոսի և մօրն Յուղիտոցի

Աշեց Աշետուակն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դահուակ. Գլ 9. ՀՀ. 44.

Վան Տեառն մերոյ ՅԵ ՔԵ

Եւ զարմանային ամենեքեան
՚ի վիր մեծամեծացն ԱՌԵ
և ՚ի զարմանալ ամենեցուն ՚ի
վերայ ամի զօր առնէր. ասէ
ցաշակերտսն իւր. դիք դուք
՚ի լսելիս ձեր զբանս զայսոսիկ։

Ա որդի մարդոց մատնելոց է՝ 'ի
ձեռս մարդկան։
Վ ճնորա ու դիտէնն զբանն։
և էր ծածկէլ ինոցանն՝ զի մի
դիտացեն։ և երկնէնն հար-
ցանել ցնա վլր բանին այնորիկ։
Ե մուտ խորհրդ ՚ի նմ՝ թէ ովլ
արդեօք մեծ իցէ ՚ի նոցանէ։
Յ ն իբրև ծանեաւ զխորհրդու
սրտից նոցա, էառ զմանուկ մի։
և կացոյ ՚ի մէջ նոցա առ իւր։
Վ ճ ասէ ցնոսա, որոք ընկալցի
զմանուկս զայս յանուն իմ, զիս
ընդունի, և որ զիս ընդունիցի,
ընդունի զառաքին իմ։ զի որ
փոքրիկն է յամենեսին ՚ի ձեղ՝
նա և զիցի մեծ։

Ապա սըրոյն Վահանաց գողթնացւոյն

Սէրոյ Աշետուակն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դէստուակն ԳԵ 9. ՀԵ 23.

Տէրն մեը ՅԵ ՔԵ

Վ ճ ասէր առ ամենեսին, ե-
թէ ոք կամի զինի իմ դաղ,
ուրացի զանձն և առցէ զիսաչ
իւր հանապաղ՝ և էկոցէ զիւտ
իմ։

Օ կ որ կամիցի զանձն իւր կի
ցուցանել՝ կորուսցէ զնաս, և որ
կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ,

կեցուսցէ զնա։
Օ ի՞նչ օդուտէ մարդոց Ե-
թէ զաշխարհ շահեսցի, և զան-
ձն իւր կորուսցէ, կամ տու-
ժեսցէ։
Օ կ որ ամօթ համարեսցի զիս
և զբանս իմ, զնա և որդի մար-
դոց յամօթ արացից՝ յորժամ
դայցէ փառօք իւրովք՝ և հօր՝
և հրեշտակաց սրբոց։
Բ այց արդարե ասեմ ձեզ Ե-
թէ Են ոմանիք ՚ի դոցանէ, որը
այդք կան, որը մի ճաշակեսցէն
զմահ, մինչե տեսցեն զաբեայ-
ութիւն Ա. Յ.

Ապա սըրոյ Ճեշտուացն Տըիփանի, Պար-
սամայ, և Ուսիբիոսի։

Սէրոյ Աշետուակն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դէստուակն ԳԵ 9. ՀԵ 23.

Տէրն մեը ՅԵ ՔԵ

Վ ճ ասէ Յ ն, ՚ի դատաստան
եկի յաշխարհս յայս, զի
որը ոնք տեսանենն, տեսցենն, և
որը տեսանենն, կուրացինն։

Լ ունան ոմանիք ՚ի փարիսեցւոցն,
որը լը նմա էին, և ասեն ցնա・
միթէ և մեք կոյըը իցեմք։

Ա սէ ցնոսա Յ ն եթէ կարք
էլք՝ ու էլք ձեր մեղ բայց արդ-
ասէք, եթէ տեսանեմք՝ և մեղ
քըն

Քըն ձեր՝ ՚ի ձեղ հաստատեալ
են :

Ամեն ամեն ասեմ ձեղ որ ոչ
մասնէ ընդ գուռն ՚ի դաւիթի
ոչսարաց, այլ ընդ այլ երանէ,

նա գողէ, և աւազակ:

Խակ որ մասնէ յե դուռն, հո
վիւ է ոչսարաց:

Ամա դունապանն բանց + և
ոչսարքն ճայնի նորա բան + և
զիւր զոչսարսն կոչէ յանուանէ,
և հանէ զնոսա:

Եւ յորժամ զիւրն զամենացն
հանիցէ՝ առաջի նոցա երթայ.
և ոչսարքն դչետ նըր երթան,
զի ճանաչեն զճայն նորա:

Օստարի զչետ ոչ երթիցեն,
այլ փախիցեն ՚ի նմանէ, զի ոչ
ճանաչեն զճայն օտարաց:

Օսյս առակ ասաց նոցա Յու:
և նըր ոչ դիտէին, եթէ զինչ
եր՝ որ խօսէրն ընդ նոսա:

Դարձեալ ասէ յնոսա Յու ա
մէն ամէն ասեմ ձեղ, ևս եմ
դուռն ոչսարաց:

Ամենէքեան՝ որք յառաջքան
զիս եկին՝ գողք էին, և աւա
դակք + այլ ոչ լուան նոցա ոչ
խօրքն:

Ես եմ դուռն, ընդ իս եթէ
ոք մտանիցէ կեցչէ, մոցէ, և

եցէ, և ճարակ դոցէ,
Պաղ ոչ դայ՝ եթէ ոչ զի դո
զացի, և սպանցէ, և կորաւացէ.
ևս եկի զի զկեանս ունիցին. և
առաջել ևս ունիցին:

Աղա սրբոց հոգապետացն Աթանասի
և Վարդի:

Սէն Յովանոսի Յու Յու Ու Բէտ
Յունոն, Գլ 16, Հետ. 33:

Տէրն մեր Յու Քու առէ:

Օսյս խօսեցայ ընդ ձեղ.
զի ընդ իս զիսաղաղութիւն
ունիցիք, յաշխարհի աստ զիւր
զութիւն ունիցիք, այլ քաջա
լերեցարմւք, զի ևս յաղթեցի
աշխարհի:

Օսյս իրիկ խօսեցաւ Յու,
համբարձ զաչս իւր յերկինս և
ասէ, հայր՝ հասեալ ճամ,
իստաւանորեա զ Արդի քո, զի
և Արդի քո փառաւորեցի

դքեղ:

Ուղ ետուր նմա իշխանութիւն
ամենացն մարմնոց, զի ամի, զոր
ետուր նմա, տացէ զկեանսն
յաւիտենականս:

Այս Են յաւիտենին կեանիք +
զի ծանիցեն զքեղ միայն ճշմա
րիտ ած + և զոր առաքեցիք
զ Յու Քու:

Վս զքեղ փառաւորեցի յերկ
ըեւ զգործմն կատարեցի, զըրս
ետուր ցիս՝ զի արարից:

ՎՀ այժմ փառաւորեա զիս
հայր, առ ՚ի քէն փառազն՝ զոր
ունէի յառաջքան դինիլ աշ
խարհի առ ՚ի քէն:

Յայտնեցի զանուն քո մարդ
կան, զըրս ետուր ինձ յաշխար
հէ. քո էին, և ինձ ետուր
զնոսա. և զըանն քո պահեցին.
Արդ զիտացին, եթէ զամե
նայն ինչ՝ զոր ետուր ինձ, առ
՚ի քէն են:

Օի զըանն՝ զոր ետուր ինձ
ետունոցա. և նոքա ընկալան,
և ծանեան ճշմարտութիւն՝ թէ
առ ՚ի քէն ելի. և հաւատացին
եթէ դու առաքեցեր զիս:

Առա սրբոց վկացին Գորդիոսի, Պօղեց
տոսի, և Գրիգորիոսի:

Այս Ամենունին ՅԵՒԲԵ ՈՒ ԲԱ
Կ աւուն. Գլ 21. ՀՀ. 12.
Տէրն մեր Յա ՔՄ առէ:

Բայց յառաջքան զայս ամ՝
միւսցեն զձեռս խրեանց
՚ի ձեղ՝ և հալածեցեն. և մատ
նեսցեն ՚ի ժողովուրդս և ՚ի
բանտս. և տանիցին առաջի դա
տաւորաց և թաղաւորաց վասն
դէ

անուն իմց:

ՎԵ լինեցի ձեղ այն ՚ի վկայու
թիւն:

Արդ՝ դէք ՚ի սիրտս ձեր՝ մի՛
յառաջադոյն կրթել տալց
սպատասխանի:

Օի ես տաց ձեղ բերան. և
իմաստուի. որում ոչ կարիցեն
կալ հակառակ՝ կամ տալ սպա
տասխանի ամ հակառակորդք
ձեր:

Վատնեսջիք և ՚ի ծնողաց՝ և
յեղարց՝ և յազդականաց՝ և
՚ի բարեկամաց. և սպանանիցեն
՚ի ձէնջ:

ՎԵ եղիջիք ատեցեալք յամե
նեցունց վասն անուն իմց:

ՎԵ մազմի ՚ի զլիսց ձերմէ ոչ
կորիցէ:

ՎԵ համբերութեամբ ձերով
ստասջիք զողիս ձեր:

Ազա սրբոց ՍՀԿԲՆԵաց կուսին, և հօն
նորս Փիլիպոսի, և մօնն Ալոքիսյ, և ել
կուց եղարցն Աերդեայ և Ապիսոնի, և
երկուց ներքինեացն:

Այս Ամենունին ՅԵՒԲԵ ՈՒ ԲԱ
Կ աւուն. Գլ 12. ՀՀ. 32.

Տէրն մեր Յա ՔՄ առէ:

ՎԵ երկնչիք հօտ փոքրիկ
զի համեցաւ հայր ձեր
տալ ձեղ զարքայութիւն:

Ա աճառեցէք զինչս ձեր + և
տուք զողորմութիւն և արարէք
ձեզ քսակս առանց հնանալը,
դանձ անպակաս յերկինս + ուր
ոչ դող մերձենայ + և ոչ ցեց
ապականէ :

Օ ուր գանձն ձերէ, անդ
և սիրտք ձեր եղիցին :

Ե ղիցին դօտիք ձեր պնդեալ
լը մէջս + և ձրագունք լուցելք :

Ե ղուք նմանողք մարդկան
որք ակն ունիցին տն խրեանց
թէ երբ դառնայցէ 'ի հարսա
նեաց : զի յորժամ դայցէ և
բաղինիցէ, վաղվաղակի բանայ-
ցէն նմա :

Ե րանի իցէ ծառայիցն այնո-
ցիկ զորս եկեալ տէրն դայցէ
արթունս + ամէն ասեմ ձեզ՝ զի
դօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բաղ
մեցուացէ զնոսա + և անցեալ

պաշտեացէ զնոսա:

Ե ղ եթէ յերկրորդ, կամ յեր
բրորդ պահու եկեացէ և դացէ
այնպէս, երանելք են ծառայ
քըն այնոքի:

Բ այց զայն դիտասնիք + եթէ
դիտէր տանուտէրն յորում
ժամու դող դայ՝ հսկէր, և չը
տայր թոյլ ական հատանել 'ի
տան խրում :

Ե ղ դոք եղերնւք պատ-
րաստք՝ զի յորում ժամու ոչ
կարծիցէ՝ դայ որդի մարդոյ :

Ապա որբոյն Գրիգորի ածառանին:

Արք Անդրեանին Յի Քի Ո: Բ: Հ:
Յոհաննու. Գլ 10. հի. 11.

Տէրն մեր Յու Քա առէ:

Ե ս եմ հովիւն քաջ + հովիւն
քաջ զանձն խր դնէ 'ի
վերայ ոչխարաց :

Ի սկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւն,
որոյ ոչ խր են ոչխարացն, իբրև
տեսանէ զգային զի դայ՝ թողու-
զոչխարացն և փախչի . և դայն
յափշտակէ զնոսա և ցրումէ :
Ք անզի վարձկանէ, և չը
փոյթ նմա վամն ոչխարացն:

Ե ս եմ հովիւն քաջ . և ձա-
նաչեմ դիմն, և ձանաչեմ յի-
մոյն :

Ո բակէս դիտէ զիս Հայր, դի-
տեմ և ես զհայր + և զանձն
իմ դնեմ 'ի վերայ ոչխարաց :

Վ ասէ՝ այլս ոչխարաց են իմ,
որք ոչ են յայսմ դամթէ . և
զայն ևս պարտէ ինձ ածել
այսր . և ձայնի իմում լուիցեն.
և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւն :

Ապա

Ազատ սրբոց միայնալի Եղիսակու Մա-
կարեանի Վաղերիսոսի, Կանգիսոսի
Ակեւլոսաց:

Սէբոն Ամենահայութ Յէ Քէ Ու Բէ:
Սուստիստ. Գւ 10. Հէ. 23.

Տէրն մեր Յա Քէ ասէ:

Եւ յորժամ հայածեսցեն
զմեղ՝ ի քաղաքիս յայսմիկ՝
փախիջեք յայլ: և եթէ յայն-
մանէ հայածիցեն զմեղ, փախ
իջեք՝ ի միւս: ամեն ասեմ՝ ձեղ՝
ոչ սպառեսջեք դքաղաքս իս-
քայէլի՝ մինչեւ եկեսցէ որդի
մարդոյ:

Աչ է աշակերտ առաւմել քան
զլարդապետ: և ոչ ծառայ
քան դջէր իւր:

Շատ իցէ աշակերտին՝ եթէ
եղիցի երբեւ զվարդապետ իւր:
և ծառային՝ իւրեւ դջէր իւր:
եթէ զտանուատէրն բէեղու-
բարդ կոչեցմն: որչափ ևս առա
ւել զընտանիս նորա:

Մի այսուհետեւ Երինչիցեք՝ ի
նոցանէ: զի ոչինչ է՝ ի ծածուկ՝
որ ոչ յայսնեսցի: և դաղսնի,
որ ոչ ծանիցի:

Զոր ասեմ՝ ձեղ՝ ի խաճարի՝
ասացէք՝ ի լոյս: և զոր լոհք յուն
կանէ, քարոզեցէք՝ ի վերաց
առանեաց:

Եւ մի երկնչիք յայնցանէ՝ որը
սպանանեն զմարմին, և զոդի
ոչ կարեն սպանանել: այլ եր-
կերուք դուք առաւմել յայնմա-
նէ՝ որ կարօղէ զոդի և զմար-
մին կորուսանել՝ ի գեհենի:

Ոչ ապաքէն Երկու Ճնձղուկք
դանկի միով վաճառին՝ և մի՝ ի
նոցանէ յերկեր ոչ անկցի ա-
ռանց հօր Ճերոյ:

Այլ ձեր և ամենայն խակ հեք
դլեց թուեւալէ:

Եւ արդ՝ մի երկնչիցեք՝ զի լուն
էք քան զբազում Ճնձղուկս:

Վմենայն որ խոստովանեսցի
յիս առաջի մարդկան, խոստ-
վանեցայց և ես զնմանէ առա-
ջի հօր իմց՝ որ յերկինս է:
Եւ որ ուրանցի զիս առաջի
մարդկան, ուրացայց և ես զնա
առաջի հօր իմց՝ որ յեր-
կինս է:

Յառաջաւորի բարեկենդանի Ակւ-
բակեն:

Սէբոն Ամենահայութ Յէ Քէ Ու Բէ:
Սուստիստ. Գւ 6. Հէ. 15.

Տէրն մեր Յա Քէ ասէ:

Յա իրբեւ գիտաց եթէ դա-
րց են յափշտակել զնա,
զի արասցեն զնա թաղաւոր,
զնաց

դնաց գարձեալ՝ ի լեառն միայն:

Եւ իբրեւ երեկոյ եղեւ, իջին
աշակերտքն նորա ՚ի ծովեղմն:

Եւ մաեալ՝ ի նաև գային յայն
կոյս ծովուն ՚ի կափառնառմ:

և իբրեւ նսեմացաւ, և չեւես
եկեալ էր առ նոսա Յաւ:

Եւ ծովն ՚ի սասաթիկ հողմոց շըն
ըլլոյ յուղիւր:

Եւ վարեալ իբրեւ ասպարեզ զս
քսանեհինդ, կամ երեսուն՝

տեսանեին զՅա՞ զի դնայր ՚ի
վերայ ծովուն, և մերձ էր ՚ի

նաւն, և զարհուրեցան յոյժ:

Աս ասէ ցնոսա: ես եմ, մի
երկնչեք:

Եւ կամէին զնա ընդունիլ ՚ի
նաւն, և վաղիվաղակի եհաս
նաւն յերկիրն՝ յոր երթային:

Քառամիերեաց Գարստեանն Յիշ Այ
մերոց ՚ի Տաճարն:

Սբից Մէտունն Յի Յի Ու Բար
Պատուան գլու Հու Հու 41.

Ընդ Տեան մերոց Յի Յի:

Եւ Երթային ծնօղք նորա
ամի ամի յերուսաղեմ ՚ի
տօնի զատկին:

Եւ իբրեւ Եղեն նորա ամք եր
կոտասան՝ յելանել նոցա յե
րուսաղեմ ըստ սովորութեան

տօնին:

Եւ կատարել զանուրսն . և
շառնալ անդրէն, մնաց Յաւ
մանուկին յերուսաղեմ . և ոչ
դիտացին ծնօղք նորա:

Վարձէին վնմանէ թէ լը ուղեւ
կիցան իցէ . եկին իբրեւ աւուր
միոց ձանապարհ . և ինդրէին
զնա լը դրացին և լը ծանօթաւ
Եւ իբրեւ ոչ դտին, դարձան
անդրէն յերուսաղեմ ինդրել
զնա:

Եւ եղեւ յեւ երից աւուրց
դտին զնա ՚ի տաճարին . զի նըս
տէր ընդ վարդապետան, լսէր
՚ի նոցանէ . և հարցանէր զնու
Օարմանային ամենեքեան՝ ուրք
լսէին ՚ի նմանէ ընդ իմաստու
թիւնն և ընդ պատասխանիւ
նորա:

Եւ իբրեւ տեսին զնա՝ սքան
չացան. և ասէ ցնա մայրն իւրա
որդեակ՝ զինչ դորձ դորձեւ
ցեր դու ընդ մեզ . ահաւասիկ
հայր քո և ես տառապէաք՝ և
ինդրէաք զքեզ:

Եւ ասէ ցնոսա . զի ինդրէիք
զնա . ոչ դիտէիք եթէ ՚ի տաճ
հօր իմոց պարտէ ինձ լինիլ:

Եւ նոքա ոչ իմացան զբաննն
զոր խօսեցաւ ընդ նսաա:

Եւ.

Եւ էջ ընդ նոսա . և դեաց 'ի
նազարէթ՝ և էլ նոյ հնազանդ .
և մայր նորա պահէր զամենայն
զբաննն 'ի սրտի խւրում :

Եւ Յոյ զարդանայր իմաստու
թեամբ . և հասակաւ . և շնոր
հօք յԱյ և 'ի մարդկանէ :

Սարաթ՝ սրբացն Աստվածի զարանարին և
որդւոյ նորա Աստվածուսն , և Զորեքաս
ան զնոտնորացն :

Արք Աւագանձն ՅՈ ՔՐԻ ՈՒ ԲՀԴ
Կանանու . Գլ. 21. հի. 10:

Տէրն մեր ՅՄ Քա :

Յայնժամ ասէ ցնոսա . յարի
ցէ ազգ յազգի վերայ . և
թագաւորութիւն 'ի թագաւո
րութեան վերայ :

Եւ շարժ մունք մեծամեծք . և
'ի աւեղիս տեղիս սովլք , և սրա
ծութիւնք . և դիցին արհաւէիըք ,
և նշանք մեծամեծք յերկնից :

Իսպաց յառաջ քան զայս ամ՝
միսեսկն զմեռս խւրեանց 'ի
ձեզ՝ և հազածեսցեն . և մատ
նեսցեն 'ի ժողովուրդս և 'ի
բանտս . և տանիցին առաջի
դատաճորաց և թագաւորաց
վասն անունիմոյ :

Եւ լինիցի ձեզ այն 'ի վկայուի
Արտ՝ դէք 'ի սիրտս ձեր՝ մի

յառաջադոյն կրթել տալոց պա
տասխանի :

Օ ի ես տաց ձեզ ըերան . և
իմաստութիւ . որում ոչ կարիւ
ցեն կտղ հակառակ՝ կամ տալ
պատասխանի ամենայն հակա
ռակորդք ձեր :

Պատնեսջիք և 'ի ծնողաց՝ և
յեղարց՝ և յազդականաց՝ և 'ի
բարեկամաց . և սպանանիցեն
'ի ձէնջ :

Եւ եղինիք ատեցեալք յամեւ
նեցունց վասն անունան իմոյ :
Եւ մազ մի 'ի դիսոյ ձերմէ ոչ
կորիցէ :

Եւ համբերութեամբ ձերու
ստասջիք զողիս ձեր :

Կիւրակէ :

Արք Աւագանձն ՅՈ ՔՐԻ ՈՒ ԲՀԴ
Օւանանու . Գլ. 6. հի. 22:

Ըստ Տեառն մերոյ ՅԵ ՔԻ

Ի վաղիւ անդը ժողովուրդն
որ կայր յայնիցս ծովուն ,
տեսաներ թէ այլ նաև ոչ զոյր
անդ բաց 'ի միոյն , յոր մաին ա
շակերտքն Յի . և զի չէր մը
տեալ Յոյ լը տշակերտն իւր 'ի
նաւնն բայց միոյն աշակերտքն
նորա գնացին :

Իրբե այլ նաւք դային 'ի տէ
բե

բերեաց մօտ յայն տեղին՝ ուր
զհացն կերին:

Իսկ իբրև եաես ժողովուրդն՝
Եթէ Յնչ անդ՝ և ոչ աշաւ
կերտքն նորա, առին նոքա ըդ
նաշնեն և եկին ՚ի կափառնաում՝
լինդըւլ զՅու:

Յնչ իբրև դամին զնա յայնկոյս
ծովսն, ասեն ցնա: Առաքի,
Երբ եկիր այսր:

Պատասխանի ետ նոցա Յնչ և
ասէ: ամէն ամէն ասեմ ձեղ.
Ենդըէք զիս, իբր ոչ եթէ
զնշանս ինչ աւսիք, այլ զի կլ
ըեք ՚ի հացէ անտի, և յադե-

ցացք:

Երթայք, գործեցէք մի զիս
ըստական կերակուրն, այլ զին
ըսկուրն, որ մնայ ՚ի կեանսն
յաւիտենականս, զոր Արդին
մարդոց տացէ ձեղ: քանդի զնա
հայր կերեաց ած:

Ասեն ցնա: զի՞նչ առնիցեմք
զի զգործան նոյ գործեցուք:
Պատասխանի ետ ցնոսա Յնչ,
և ասէ: այս է գործն Այս զի
հաւատասչիք յայն, զոր առա-
քեացն նա:

Ասեն ցնա: զի՞նչ նշանսառնի
ցես՝ զի տեսպուք, և հաւատաս
ցուք: զի՞նչ գործիցես,

Է

Նարքն մեր կերին զմանանայն
յանապատի անդ՝ ոող և գրեալ
է: զհաց յերկինից ետ նոցա
ուտել:

Ասէ ցնոսա Յնչ: ամէն ամէն
ասեմ ձեղ: եթէ ոչ մօսէս
ետ ձեղ զհացն յերկինից: այլ
հայրն իմ տայ ձեղ զհացն յեր
կից զջըմնարիտ:

Օք հաց Այշէ, որ իշանէ
յերկինից՝ և կեանս տայ Շի:
Ասեն ցնա: Տէք, յամենայն
ժամ տուր մեղ զհացն զայն:
Ասէ ցնոսա Յնչ ես եմ՝ հայն
կենաց: որ դոց առիս, ոչ քաղ
ցիցի: և որ հաւատայ յիս՝ ոչ
երլէք ծարանեսցի:

Այլ ասացի ձեղ, թէ տեսա
նէք զիս, և ոչ հաւատացք:

Օնմ, զոր տայ ինձ հայր,
առիս եկեսցէ, և որ դոց ա-
ռիս, ոչ հանից արտաքս:
Օք ինի ես յերկինից՝ ոչ զի
վկամս իմ արարից: այլ զկամս
այնորիկ որ առաքեացն զիս:

ԵՐ

Երկու շըթ սից Առողմանց զօրտվարացն

Սրբն Աքեւուններ Յէ Քէ Ու Բէ²
Յէհաննան. Գլ. 16. հի. 1.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Օ այս խօսեցայ ընդ ձեզ՝
Կղի մի գայթաղղեսնիք:

Ի ժողովրդոց խրեանց հանից
ցեն զձեզ. այլ եկեսցէ ժա-
մանակ զի ամենայն որ սպանա
նիցէ զձեզ համարիցի պաշտօն

մատուցանել Ա. Յ.:

Վ զայն արացեն ընդ ձեզ.
Քանզի ոչ ծանեան զհայր՝ և
ոչ զիս:

Ա յլ և զայս խօսեցայ ը ձեզ՝
զի յորժամ եկեսցէ ժամանակ
յիշեցէք՝ թէ ես ասացի ձեզ.
Զ այս ՚ի սկզբանէ ոչ ասացի
ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի:

Երեք շաբաթ. սից Սուքիասանց պլասիցն.

Սրբն Աքեւուններ Յէ Քէ Ու Բէ²
Յէհաննան. Գլ. 12. հի. 4.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Բ այց ձեզ ասեմ սկըելեաց
իմոց. մի զարհուրիք յայն
ցանէ, որք սպանանեն զմարմին,
և յետ այնորիկ ամելի ինչ ոչ
ունիցին առնել:

Ա յլ ցուցից ձեզ յումմի եր-
կնչիցիք. երկերուք յայնմանէ,
որ յետ սպանանելոց ունի զիշ-
խանուի արկանել ՚ի դեհեան.
այս ասեմ ձեզ յայնմանէ եր-

կերուք:

Ոչ սպաքէն հինգ ձադք եր-
կուց դանդաց վաճառին. և մի
ինոցանէ ոչ մոռացեալ ա-
ռաջի Ա. Յ.:

Ա յլ ձեր և ամենայն իսկ հեր-
դլոց թունեալէ. մի երկնչիք՝
զի քան զբաղում ձադս լաւ էք
դուք:

Ա սեմ ձեզ. զի ամ որ խոս-
տովանեսցի յիս առաջի մարդ-
կան, և որդի մարդց խոստովա-
նեսցի զնմանէ առաջի հրեշ-
տակաց այ:

Չորեք շաբաթ:

Սրբն Աքեւուններ Յէ Քէ Ու Բէ²
Յէհաննան. Գլ. 7. հի. 1.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Յ ետ այսորիկ շրջէր Յա ՚ի
դալիկայ. քանզի ոչ կա-
մէր ՚ի հրետատանի շրջել. զի
ինդրէին զնա հրեսցքն սպա-
նանել:

Վ էր մերձ տօնն հրեից տա-
ղաւարահարաց:

Ա. սեն

32
Առեն ցնա Եղբարքն նոր դնան
աստի, և Երթ ՚ի հրէաստան .
զի և աշակերտքն քո տեսցեն
գործսդ քո՝ զորս դործես :
Օ ի ոչոք ՚ որ ՚ի ծածուկ ինչ
դործէ և խնդրէ զինքն համար
ձակ լինիլ, Եթէ զայդ դործես,
յացանեա զանձն քո աշխարհի :
Վանդի և Եղբարքն իսկ չեն
հաճատացեալ ՚ինա :

Առեն ցնասա Յան Ժամանակ
իմ չե հասեալ . բայց ձեր
Ժամանակ յամենայն ժամու
պատրաստ ՚ :

Ոչ կարէ աշխարհս ատել
զձեզ բայց վես ատեայ: զի ես
վլայեմ վ՛ նոր, Եթէ դործքն
իւր չարութեան են:

Դուք երթայք ՚ի տօնն յայն.
ես ոչ երթամ ՚ի տօնն յայն:
զի իմ Ժամանակ չե լցեալ .
Օ սցս իրեւ ասաց՝ ինքն մնաց
անդէն ՚ի գալիկեայ:

Իրրեւ ելին Եղբարքն նոր, ասլա
և ինքն ել ՚ի տօնն, ոչ յայտնի .
այլ իրրեւ ՚ի ծածուկ .

Վէ հրէայքն խնդրէին զնա ՚ի
տօնի անդ՝ և ասէին . ուր իցէ
նա :

Երթման մնջեն էր զնմանէ ՚ի
ժողովուրդն : կէսքն ասէին :

Եթէ բարւոք ՚ : այլքն ասէին .
ոչ, այլ մոլորեցուցանէ զիու
զովուրդն :

Եւու ոք համարձակ խօսէր
զնմանէ՝ վ՛ երկիւղին հրէեց :

Հնդ շբաթ սրբոց Ոսկեանցն
Սբոց Ամենամատ Յէ Քէ Ու Բար
Մատենաւ Գւ 5. հաւ 1.

Տէրն մեր Յու Քու .

Եւու տեսեալ զժողովուրդն :
Ել ՚ի լեառն . և իրեւ նըս
տաւ անդ՝ մատեան առ նա ա-
շակերպ նորա:

Եւու բացեալ զբերան իւր՝ ու-
սուցանէր զնոսա՝ և ասէր:

Երանի աղքատաց հոգւով՝ զի
նոցա և արքայութիւ երկնից:

Երանի սղաճորաց՝ զի նորա
միմիթարեսցին:

Երանի հեզոց՝ զի նորա ժա-
ռանդեսցեն զի ըկիր:

Երանի որք քաղցեալը և ծա-
ըաճէք իցեն արդարութիւ զի
նորա յաղեսցին :

Երանի սղորմածաց՝ զի նորա
զողորմութիւ դոցեն :

Երանի այնոցիկ՝ որք սուրբք
են սրտիւք . զի նորա զի լուծ
տեսցեն :

Վրանի խաղաղաբարաց՝ զի՞նո
քա որդիք ԱՌ կոչեսցին։
Վրանի որք հալածեալք իցեն
վասն արդարութե՛ զի՞նոցա է
արքայութիւն երկնից։

Վրանի է ձեզ՝ յորժամնախա
տիցեն զձեղ՝ և հալածեսցեն։
և ասիցեն զամենայն բան չար
զձենջ սուտ վասն իմ։

Յնձացէք և ուրախ լերուք։
զի վարձք ձեր բազումք են յեր
կինս։ զի այսպէս հալածեցին
զմարդարէնն, որք յառաջքան
զձեղ էին։

Ուրբաթ։

Սբոյ Վճեռուան։ ՅՇ ՅՇ ՈՒ ԲՇ-
Յահանան. 42 7. հի 14.

Տէրն մոք Յա Քու։

Խըրկ տօնն ը միջեցաւ և լ
ՅՇ ՚ի տաճարն և ուսուցա
նէր։

Օ արմանացին հըկայքն և ա-
մէնն, զիարդ զգիրս դիտէ սա,
զի ուսեալ բնաւ չիք։

Պատասխանի ետ նոցա ՅՇ և
ասէ, իմ վարդապէտութիւնս
չէ իմ, այլ այնորիկ՝ որ առա-
քեացն զիս։

Եթէ ոք կամի զկամն նը առ-

նել գիտացէ վասն վարդապէ
տութես, յ Ե ՚ի իցէ արդեօք,
եթէ ետ ինչ յանձնէ իմմէ
խօսիմ։

Որ յանձնէ իւրմէ խօսի փառա
անձին իւրում ինդրէ ։ իսկ որ
ինդրէ զփառս այնորիկ, որ ա-
ռաքեացն դնա՝ նա ճշմարիտ է,
և անիրահութիւն ոչ դոյ ՚ինմաւ

Ոչ մօսէս ետ ձեղ զօրէնս.
և ոչոք ՚ի ձենջ առնէ զօրէնսնն.
Օ կ' ինդրէք զիս սպանանել։
պատասխանի ետ ժողովուրդն
և ասէ ։ դե դոյ ՚ի քեղ ։ ո՞լ
ինդրէ զքեղ սպանանել։

Պատասխանի ետ նոցա ՅՇ և
ասէ ։ դործ մի դործեցի ։ և ա-
մենեքն զարմացեալէք։

Ո ս այնորիկ մօսէս ետ ձեղ
զթլիատութիւն (զի ոչ եթէ
՚ի մօսիսէ էր. այլ ՚ի հարց ան-
տի) և ՚ի շաբաթու թլիա-
տէք զմարդ։

Իսկ արդ եթէ զթլիատութիւն
առնու մարդ ՚ի շաբաթու, զի
մի օրէնքն մօսէսի լուծցին։
ընդ իս ցասուցեալէք՝ զի դու-
ջոյն իսկ մարդ բժշկեցի ՚ի շա-
բաթու։

Ըսրաթ, ողբոյն խաչակաց պարթեև
Հայուսուսին մերց:

Առաջ Աշուածուն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Յահանա, ԳԵ 10, ԿԵ 11,

Տերն մեր ՅԱ ՔԵ ասէ:

Ես եմ հովիւն քաջ հովիւն
քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի
վերաց ոչխարաց:

Իսկ վարձկանին, որ ոչ ՚ի հովիւն,
որոց ոչ իւր են ոչխարացն, իբրև
տեսանէ զգացն զի զայ՝ մողու
զոչխարան և փախչի. և դայնն
յափշտակէ զնոսա և ցրուէ:

Վանդի վարձկան է, և չէ
փոյթն նմա վանն ոչխարացն
Ես եմ հովիւն քաջ և ձա-
նաշմար զիմն, և ձանաշմար յի-
մոցն:

Որսպէս դիտէ զիս ՚այր, դի-
տեմ և ես զհայր. և զանձն
իմ գնեմ ՚ի վերաց ոչխարաց:
Վահ՝ այլիս ոչխարաց են իմ,
որը ոչ են յայսմ դաւթէ. և
զայն ևս պարտ է ինձ ածել
այսր. և ձայնի իմում լուցիցն.
և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւն:

Ֆանք

Ախրակէ:

Արք Աշուածուն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Յահանա, ԳԵ 7, ԿԵ 37,

Տերն մեր ՅԱ ՔԵ ասէ:

Ավերջնում աւուր մեծի տօ-
նին կայր ՅԱ աղաղակէ, ը-
և ասէր: Եթէ ոք ծարաւի իցէ
Եկեսցէ առխա, և արբաւէ:

Որ հաւատաց յիս՝ ոտ ասեն
դիք՝ գետք յորուխցնէ նորա
բղնեսցնէն ջրոց կենդանութէ:
Զայս ասէր վասն հողւցն
զոր ընդունելոց էին, որը հա-
ւատացնին ՚ինա: զի չե էր հո-
դի: քանդի ՅԱ չե էր փառա
ճորեալ:

Ոմանք ՚ի ժողովրդենէն իբրև
լակին զեանս զայս, ասէին: աս
է ձմարիտ մարգարեն:

Այլքն ասէին՝ ասէ ՚Վահն:
իսկ կէպն ասէին՝ միթթէ ՚ի
դալիւն է գալոց յիշ. ՚Վահ
Ոչ գելքը ասեն, Եթէ ՚ի զա-
հակէ գաւթի, և ՚ի բաթթէ չէմ
դեղչէ՝ ուր դաւիթն է՝ դալոց
է ՚Վահն:

Եւ զիւ հերձուած ՚ի ժողո-
վրդեանն վասն նորա:
Վահնանք ՚ի նոցանէ կամեցան
ունիւն զնա: այլ ոչք միսեաց ՚ի
նա

Նա ձեռք :

ԵՇԵ կին անդրէն սպասաւողքն
առ քահանայալետսն և փարի
մեցիս և ասեն սոքա ցնն՝ ըն-

էր ոչ ածիք զնա այսր :

Պատասխանի ետուն սպաս-
առքին, և ասեն. ոչ երբէք այն
պէս խօսեցաւ մարդ՝ որպէս
այրն այն :

Պատասխանի ետուն փարիսե-
ցիքն, և ասեն. միթէ և դուք
մոլորեցայք :

Միթէ յիշխանացն ոք հաճա-
տաց ՚ինա, կմ ՚ի փարիսեցւոց:
Ա. Ա. այն խաժամուժ ամբոխ,
որ ոչ դիտէ զօրինս, և նզո-
վեալք են :

Ա. ու նիկոգեմոս ցնոսա՝ որ ե-
կեալ էր առ նա գիշերի յառա-
ջաղոյն՝ և մի էր ՚ի նոցանէ :
Միթէ օրէնքն մեր դաւելն
զմարդ՝ եթէ ոչ լսեն ինչ նախ
՚ի նմանէ. կամ դիտեն զինչ
դործէ :

Պատասխանի ետուն նմա և ա-
սեն. միթէ և դու ևս դալիկեա-
ցիք ես քննեա, և տեսս. զի մար-
քարէ ՚ի դալիկեէ ոչ յառնէ :

Եւկու շաբաթ՝ սրբոցն Ամրկոտի եպիս-
կոպոսին. Պիտի քահանային. Կիւրղի և
Բանիամինի սարկուագացն . և սրբոց
մեայիցն Աբդմսեհի, Որմղանայ և Սայ
ենի :

Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա.

Տէն մեր Յո Քո Քո ասէ :

Օ այս պատուիցեմ, զի սի-
ւը սոջիք զմիմեանս
Եթէ աշխարհ զձեղ ատեայ.
դիտածիք զի նախ զիս ատեաց
Եթէ յաշխարհէ աստի էիք
աշխարհ զիւրն սիրէր արդեօք.
բայց զի չէք յաշխարհէ, այլ
ես ընտրեցի զձեղ յաշխարհէ,
վասն այնորիկ ատեայ զձեղ
աշխարհ :

Յիշեցիք զըանն՝ զոր ասացի
ձեղ. Եթէ ոչ է ծառայ մեծ
քան զտէր իւր. Եթէ զիս հա-
լածեցին. ապա և զձեղ հալա-
ծեցեն. Եթէ զըանն իմ պա-
հեցին, ապա և զձերն պահեռ-
ցեն :

Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա.

Երեք շուրաթ՝ սրբոց Դանդեանց քա
հանողիցն:

Արեւ Ամենայն Յէ Քէ Ու Բէ^{12.}
Գէնանն. 4. Հէ. 4.

Տէրն մէր Յու Քու ասէ.

Պայց ձեզ ասեմ սիրելեաց
իմոց. մի զարհուրիք յայն
ցանէ, որը սպանանեն զմարմին,
և յետ այնորիկ առելի ինչ ոչ
ունիցին առնել:

Վայլ ցուցից ձեզ յումնէ Եր-
կնչցիք. Երկերուր յայնմանէ,
որ յետ սպանանելոց ունի զիշ-
խանուի արկանել ՚ի դեհան.
ոյո՞ ասեմ ձեզ յայնմանէ Եր-
կերուր:

Ոչ սպաքէն հինդ ձադք Եր-
կուց դանուաց վաճառին. և մի
՚ինոցանէ ոչէ մոռացեալ ա-
ռաջի Այլ:

Վայլ ձեր և ամենայն իսկ հեր-
զլաց թունեալէ. մի Երկնչցիք
զի քան զբաղում ձադս լաւ էք
դուք:

Վասեմ ձեզ. զի ամ որ խոս-
տուվանեացի յիս առաջի մարդ-
կան, և որդի մարդոյ խոստովա-
նեացի զնմանէ առաջի հրեշ-
տակաց այ:

Եւ որ ուրացի զիս առաջի

մարդկան, ուրացեալ լիցի առա-
ջի հրեշտակաց այ:

Եւ ամենայն որ ասէ բան զորդ-
ոյ մարդոյ՝ թողցի նմա. բայց
որ զանոգին սուրբ հայհովիցէ,
մի թողցի նմա:

Չորեք շաբաթ:

Արեւ Ամենայն Յէ Քէ Ու Բէ^{8.}
Գէնանն. 4. Հէ. 12.

Տէրն մէր Յու Քու.

Պարձեալ խօսեցաւ ընդ նու-
Յու, և ասէ. Ես եմ ըստ
աշխարհի. որ գայ զինի իմ, յէ
խուճար մի զնացէ. այլ ըն-
կալցի զոյսն կենաց:

Վան ցնա փարիսեցինն. դու
վասն անձին քոյ վկայեած և վը-
կայութի. քո չէ ձշմարիստ:

Պատասխանի ետ Յու և ասէ
ցնոսա. թէպէտ ես վկայեած
վասն անձին իմոյ վկայութիւն
իմ ձշմարիստ. զի դիտեած
ուստի եկի և յու Երթամի բացց
գուք ոչ գիտէք, ուստի զամ,
կամ յու Երթամ:

Դուք ըստ մարմնոյ գատէք.
Ես ոչ դատեմ և ոչ զոք:

Թէպէտ և դատեմ ևս զոք,
գատաստանն իմ ձշմարիստ է.
զի

զի չեմ միայն, այլ ես՝ և որ ա-
ռաքեացն զիս հայր:

Եւ յօրէնսն իսկ ձեր գըեալ
է թէ երկուց մարդոց վկայու-
թիւն ձշմարդիս է:

Ես եմ, որ մկայեմ վասն իմ:
և մկայէ վէրիմ, որ առաքեացն
զիս հայր:

Ասեին ցնաւ ուր է հայրն քո:
պատասխանի ետ Յու և ասէ
ցնոսա: ոչ զիս գիտէք՝ և ոչ
զհայրն իմ: եթէ զիս գիտէիք,
և զհայրն իմ թերեւս գիտէիք:
Զայս բան խօսեցաւ ՚ի տան
գանձին՝ յորժամ ուսուցանէր
՚ի տաճարի անդ՝ և ոչնք կալաւ
զնա: զի չեմ ևս հասել էր ժամ
նորա:

Հինգ շաբաթ՝ սրբոց Ապրդանանց զ-
բալուստան մերոց ուղղ վկայեցն, որք կա-
տարեցան ՚ի մեծ պատերազմին:

Ա: Ե՞՞ Ա: Ե՞՞ Յ: Յ: Ո: Ո: Յ: Յ:
Պատասխան. Գլ. 6. հէ. 20.

Տէրն մը Յու ՚ԲԱ:

Եւ նա ամբարձ զայս իւր և ասէ.
յաշակերտան իւր և ասէ.

Երանիէ աղքատացդ հոգւով.
զի ձեր է արքայութին **Ա: Յ:**

Երանիէ որք քաղցեալք են
այժմ, զի յաղեային. **Երանիէ**

որք լան այժմ, զի ծիծաղեացին,
Երանիէ ձեղ յորժամ նա-
խատիցեն զձեղ մարդիկ՝ և յոր-
ժամ որոշիցեն և նախատիցեն
զձեղ: և հանիցեն անուն չար
զձէնջ վասն որդւոյ մարդոյ:
Աւրախ լինէր յանուր յայնիկ
և յնձանջիք: զի ահա վարձք
ձեր բաղումք են յերկինս: ը-
դմին օրինակի առնէին մարդա-
րէիցն հարքն իւրեանց:

Բայց վայ ձեղ մեծատանցդ՝
զի ընկայացք զմիսիթարունձեր:
Այ ձեղ՝ որք յաղեալքդ էք
այժմ, զի քաղցիցէք: վայ ձեղ՝
որք ծիծաղերդ այժմ, զի սդոյ
ցէք՝ և լայցէք:

Այ ձեղ՝ յորժամ բարի ա-
սիցեն զձէնջ ամենայն մարդիկ:
զի այդպէս առնէին սուտ մար-
դարէիցն հարք նոցա:

Ուրբաթ:

Ա: Ե՞՞ Ա: Ե՞՞ Յ: Յ: Ո: Յ: Յ:
Յանան. Գլ. 8. հէ. 21.

Տէրն մը Յու ՚ԲԱ:

Ասէ դարձեալ ցնոսա Յու
ես երթամ, և ինդրիցէք
զիս: և ՚ի մեզս ձեր մեռանիցիք:
զի ուր եսն երթամ, դուք ոչ
կա

կարեք դալ։
Ասեն հըեայքն, միթէ զիւրո
վին երթայցէ։ զի ասէ, թէ
ուր եսն երթամ, դուք ոչ կա
բէք դալ։

Եւ ասէ ցնոսա, դուք ի՞ներ
քուստ աստի էք, և ես ՚ի վե-
րուստ անտի եմ դուքյաշխար
հէ աստի էք, ես չեմ յայսմ
աշխարհէ,

Այս ասացի ձեզ՝ թէ ՚ի մեղս
ձեր մեռանիցիք զի թէ ոչ
հաճատացյէք թէ ես եմ, մե-
ռանիցիք ՚ի մեղս ձեր։
Ասեն ցիս՝ դու ովկ ես ասէ
ցնոսա ՅՅու, նախ զի և խօսիմ
իսկ ընդ ձեզ։

Բազում ինչ ունիմ վասն ձեր
խօսիլ և դատել այլ որ առա-
քեացն դիս՝ ճշմարի տէ. և ես
զոր լուսայ ՚ի նմանէ. դայն իսօ-
սկմ յաշխարհի :

Եւ ուղիւացին թէ զարդ
ասէր զնոսա :

Ասէ ցնո՞ Յայր յորժամբարձ
բացուցանիցէք զԱթի մար-
դոյ՝ յայնժամ դիտածլիք եթէ
կո եմ. և յանձնէ իմմիշ ինչ
ոչ առներմ. այլ որպէս ուսուց
գիս հայրն իմ, զայն խօսիմ:
Եւ որ առաքեացն զիս, ընդ-

իս է։ ոչ եթող զիս միայն։ զի
ես զշաճոյս նորա առնեմ։ հա-
նապաղ։

Իբրև զայն խօսեցաւ՝ բաղումք
հաւատացին ՚ինա :

Σωτηρίῳ πρεποῦντος Κυριακήν την προληπτικήν
επονεψίαν τόσο θεοφράστην:

ՍԵՐՈՎ ԱՅՀԵԿԱՆԻ ԾԵՎԲԵՐ ԱՐ ԲԵՐ
ՄԱԿԱՐԵԿԱՆԻ ԳԵ 12. ՀԵ 22.

U.S. STEEL MFG CO.

Յայնժամ՝ մատուցաւ առ
նա գիւհահար մի կոյք՝ և
համը, և բժշկեաց զնա, որպէս
զի համըն՝ և կոյքն խօսիցի և
տեսանիցէ.

Օպրմացան ամժ ժողովուրդքն՝
և ասեն. միթէ սա՞կըէ Քառ
որդի գաճթի.

Բայց փարիսեցիքն իբրև լուսնի ասեն ոչ իւհիք հանէ դաղքես՝ եթէ ոչ ընէ զզեբուղան իշխանացն դիմաց :

Իբրև գիտաց Յնդկոսրհուրդս
նոցա՝ ասէց ցնոսա. ամ թաղա
չօրութիւն բաժանեալ յանձն
իւր՝ աների. և ամ քաղաք, կը
տուն բաժանեալ յանձն իւր՝
ոչ կառողէ:

Եւ եթէ սատանայ զստանայ
հանէ՝ յանձն իւր բաժանեցւ.

արդ զիահըդ կացցէ թագաւոճ
ըստթիւն նորա :
Եւ եթէ ևս բէնդպէրուղամ
հանեմ դղես՝ որդիքն ձեր ի՞ւ
հանիցեն . վասն այնորիկ նորա
և դիցին ձեր դատաւորք:
Ապամէ և ասդւավ Այ հա-
նեմ դղես՝ ուրեմն հասեալէ
ի վերաց ձեր արքայուն Այ
Ամազ զիահըդ կարէ ոք մասնել
ի տան հզօրին և զդործիս նդ
յափշտակել . եթէ ոչ նախ
կապիցէ դհզօրն և ապաց ը զ
տուն նորա յափշտակիցէ:
Ու ոչ ը գիս է՝ հակառակ
իմէ, և որ ոչ ժաղովից ընդ իս,
ցրուէ:

Ա տան սոդորիկ ասեմ ձեզ .
ամենայն մեղք և հայհոյութէք
թողցին մարդկան: բայց առդ
ոյն հայհոյութին մի թողցին
Եւ որոք ասիցէ բան զորդւց
մարդոց՝ թողցին նմա . բայց որ
դասդոյն սըրոց ասիցէ՝ մի
թողցին նմա . մի յայսմ աշխար-
հի . և մի ի հանդերձելումն:

Բան բարեկենդանի կեւակէ .
Արդ Ամերական Յէ Բէ Ռէ
Ամերէն, գւ 6. հր. 1.
Տէն մեր Յու Քու ասէ :

Օ գոյշ վերուք ողորմութե-
նձեւմ մի առնել առա
չի մարդկան . ուղ թէ ի ցցց
ինչ նոցա . դուցէ և վարձս ոչ
ընդունիցիք ի հօրէն ձերմէ,
որ յերկինս է:
Այլ յորժամ առնիցես զողոք
մութի, մի հարկանմեր վող ա-
ռաջի քո՝ ուղ կեղծանոլին առ-
նեն ի ժողովուրդս և ի հրա-
պարակս, ուղ զի վառաւորես-
ցին ի մարդկանէ . ամէն ասէ մ
ձեզ՝ այն խակ են վարձք նոցա:
Այլ դու յորժամ զողորմութէ
առնիցես, մի զիտասցէ ձախ-
քո՝ զինչ դործէ աջ քո
Ուղ զի եղցի ողորմութին քո
ի ծածուկ . և հայրն քո՝ որ տե-
անհէ ի ծածուկ, հատուսցէ
քեզ յայտնապէս:
Եւ յորժամ յաղօթս կոցցէք,
մի լինիցիք ուղ կեղծանորքն՝ զի
սիրեն ի ժողովուրդս և յան-
կիւնս հրապարակաց կալ յա-
ղօթս . ուղ զի երեւսցին մարդ-
կան, ամէն ասեմ ձեզ՝ այն խակ
են

Են վարձք նոցաւ

Այլ դու յորժամ կացեսյա
զօթս, մուտ 'ի սենեակ քու և
փակեա զբուրս քու և կացյա
զօթս առ հայր քո 'ի ծածուկ.
և հայրն քո, որ տեսանէ 'ի ծա
ծուկ՝ հատուացէ քեզ յայտ
նապէս:

Եւ յորժամ կացէք յաղօթս,
մի շատախօսք լինիք երեւ զչե
թանոսսն. զի համարին եթէ
'ի բազում խօսից իւրեանց լսէ
լի լինիցին:

Արդ՝ մի նմանիցիք նոցաւ զի
գիտէ հայր ձեր. զինչ պիտոյ
է ձեզ՝ մինչեւ ձեր խնդրեալ
ինչ իցէ 'ի նմանէ:

Եւ արդ՝ այսպէս կացէք դուք
յաղօթս. հայր մեր՝ որ յեր
կինու ես. ոյէ եղիցի անուն քու:
Եկեսցէ արքայութիւն քու ե
ղիցին կամք քո՝ ող յերկինս և
յերկիլի:

Օհաց մեր հանապազըրդ տուր
մեզ այսօր:

Եւ թող մեզ զպտառիս մեր՝
որպէս և մեք թողլումք մերոց
պարտապանաց:

Եւ մի տանիք զմեզ 'ի փորձու
թի. այլ փրկեա զմեզ 'ի չարէ:
զի քո է արքայութիւն և զօրու

թին և փառք յաճիտեանս:
Օի եթէ թողուցուք մարդ
կան զյանցանս նոցա՝ թողցէ
և ձեզ հայրն ձեր երկնաւոր
զյանցանս ձեր:

Աղա թէ ոչ թողուցուք միդ
կան զյանցանս նոցա. և ոչ
հայրն ձեր երկնաւոր թողցէ
ձեզ զյանցանս ձեր:

Եւ յորժամ պահիցէք՝ մի լի-
նիք երբեւ զիւղաւորսն արտ-
մեալք. ողք ապականեն զե-
րեսս իւրեանց. որպէս զի ե-
րեսսցին մարդկան թէ պահի-
ցեն. ամէն ասեմ ձեզ՝ այն
իսկ Են վարձք նոցա:

Այլ դու յորժամ պահիցես՝
օծ զգլուխ քո՝ և լունա զերեսս
քո:

Օի մի երեւսցիս մարդկան
երբեւ զպահօղ այլ հօրն քում
'ի ծածուկ. և հայրն քո՝ որ
տեսանէ 'ի ծածուկ՝ հատուա-
ցէ քեզ:

Այն գանձէք ձեզ զանձսյերկ
ըի. ուր ցեց և ուտիձ ապակա
նեն. և ուր դողք ական հա-
տանեն. և գողանան:

Այլ գանձեցէք ձեզ զանձս
յերկինս. ուր ոչ ցեց և ոչ
ուտիձ ապականեն. և ոչ գողք
ական:

ական հաստանեն և դողանան։
Օք ուր դանձը ձեր են՝ անդ
և սիրտը ձեր եղիցին։

Կարավճ՝ տօնէ սրբոյն թէսողոքով զօրս
վըրին։

Սբոյ Ամենամաս Յէ Քէ Ու Բէ՛
Ամենամաս Քէ 5. հէ. 16.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ։

Ահանասիկ ես առաքեմ ըլդ
ձեղ իրրե զովսարս՝ ի մէջ
դպրոց և զերուքը այսուհետեւ
խորադէտք իրրե զօձս և միա
միտք իրրե զաղաւնիս։

Օգոյշ լինիցիք՝ ի մարդկանէ ։
զի մասնեսցեն զձեղ յա-
տեանս և ի ժողովուրդս իւ-
րեանց տանիջեսցեն զձեղ։

Եւ առաջի դատաճորաց և
թագաւորաց տանիցին զձեղ
վասն իմ՝ ի վիսյութիւնոցա և
հեթանոսաց։

Այլ յորժամ մատնեցեն
զձեղ, մի հոդայցէք թէ ոնկ՝
կամ զինչ խօսիցիք։

Օք ոչ եթէ դուք իցէք՝ որք
խօսիցիքն այլ հոգին հօր ձե-
րոյ՝ որ խօսիցի՝ ի ձեղ։

Վասնեսցէ եղայր զեղայր
ի մահ՝ և հայր զորդիւ և յառ-
նիցին որդիք՝ ի վերայ հարց՝ և

Դ

սղանանիցին զնոսա։
Եւ եղինիք ատեցեալք յամեւ-
նեցունց վասն անուան իմոց ։
իսկ որ համեմերեսցէ խապառ,
նա կեցցէ։

Երկորդ կերպակէ մեծի ողահոց

Սբոյ Ամենամաս Յէ Քէ Ու Բէ՛
Ամենամաս Քէ 5. հէ. 17.

Տէրն մեր Յա Քա Քա ասէ։

Ամի համարիք եթէ եկի լու
ծանել զօրէնս կամ զմար-
դարէս ոչ եկի լուծանել այլ
նուր։

Ամին ամին ասեմ ձեղ՝ մինչեւ
անցցեն երկնեք և երկիք՝ յովտ
ի, որ նշանախեց մի է, ոչ անց
ցէ յօրինացն և ի մարդարէից՝
մինչեւ ամենայն եղիցի։

Որոք լուծցէ մի նոչ՝ ի պատուի
ըանաց յայսցանէ՝ ի փոքրունց,
և ուսուսցէ այնպէս զմարդիկ,
փոքր կոչեսցի յարքայութեան
երկնից իսկ որ արասցէ, և ու-
սուսցէ՝ նա մեծ կոչեսցի յար-

քայութեան երկնից։

Բայց ասեմ ձեղ՝ զի եթէ ոչ
առանելցի արդարութիւն ձեր
անեկի քան զդպրայն և զփա-
րիսեցոց, ոչ մտանիցէք յար-
քայութիւն երկնից։

6

ունա

Առարուք՝ զի ասացաւ առաջ
նոցն. Եթէ մի սպանաներ. զի
որ սպանանիցէ՝ պարտական լի-
ցի դատաստանի:

Այլ ես ասեմ ձեզ. Եթէ ամ-
որ բարկանաց եղօր իւրում
տարապարտուց՝ պարտահոր լի-
ցի դատաստանի. և որ ասիցէ
ցեղացը իւր յիմար, պարտահոր
լիցի ատենի. և որ ասիցէ ցեղ-
ացը իւր մորոս, պարտահոր լի-
ցի գեհեն հրոյն:

Եթէ մատուցանիցես զպատա-
րագ. քո ՚ի վերաց սեղանոյ. և
անդ յիշեցես, և թէ եղացը
քո ունի ինչ զիսէթ զքէն:

Ունի զպատարագն. քո առաջի
սեղանոյն. և երթ նախ հաշ-
տեաց ընդ եղօր քում. և ա-
սոյ եկեալ մատուսջիր զպա-
տարագն. քո:

Ե՞ր իրաւախոհ ընդ սոսիսի
քում վազադոյն. մինչդեռ ի-
ցես ընդ նմա ՚ի ճանապարհի.
դացէ մատենիցէ զքեղ սոսին
դատահորի. և դատահորն դահ-
ճի. և արկանիցիս ՚ի բանտ:

Ամէն ասեմ քեզ ոչ ելանի-
ցես անսաի, մինչև հատուցանի-
ցիս զյետին նոքարակիսն:

Առարուք՝ զի ասացաւ մի

շնար:

Բայց ես ասեմ ձեզ. Եթէ ամ-
որ հայի ՚ի կին մարդ առ ՚ի ցան
կանալոյ նմա՝ անդէն շնացաւ լը-
նմա ՚ի սրտի իւրում:

Եթէ ամին քո աջ դայթագ-
ղեցուցանէ զքեղ՝ կիւեա զնա.
և ընկեա ՚ի քէն. զի լաւ է քեզ
յթէ մի յանդամոց քոց կորի-
ցէ. և մի ամենայն մարմինդ քո
անկանիցի ՚ի գեհեն:

Եւ եթէ աջ մեռն քո դայ-
թագղեցուցանէ զքեղ, հաւա-
զնա և ընկեա ՚ի քէն. զի լաւ է
քեղ՝ եթէ մի յանդամոց քոց
կորիցէ. և մի ամ մարմինդ քո
արկանիցի ՚ի գեհեն:

Ապաքէն ասացաւ եթէ որ
արձակիցէ զին իւր տացէ նմա
զարձակմանն:

Բայց ես ասեմ ձեզ. Եթէ
ամենայն որ արձակէ զին իւր
առանց բանի պոռնիկութե՛ն նա
տայ նմա շնալ. և որ զարձա-
կին առնէ՛ շնայ:

Դարձեալ լուսարուք. զի ասա-
ցաւ առաջնոցն՝ մի երդնու-
ցում սուտ. բայց հատուցես

Տեառն զերդմունս քո:

Այլ ես ասեմ ձեզ՝ ամենեին
մի երդնուլ. մի յերկինս՝ զի
աթու-

աթոռներ

Եւ մի յերկիր՝ զի պատուան,
դան է ոսկց նորա. և մի յերու
սաղէմ. զի քաղաք է մեծի ար
քայի:

Եւ մի ՚ի դուխս քո Երդնուց
ցուս՝ զի ոչ կարես մաղմի սպիտ
տակ առնել կամ թուխ։

Այս կ դիմումը ձեր բանի այսոն ,
այս, և ոչն ոչ . զի ամերլին քան
զայն ի չարթեն է :

1. **ունարութե՛ղի ասացաւ.** ակն
է ական. և ատամն լը ատամանն
2. **Այլ ես առեմ ձեզ՝ մի կալ
հակառակ չարի. այլ եթե ոք
ածիցէ ապսակյաջ ծնօտ քո՝**
ուարձն նմա և գիլրւնն.

Եւ որ կամիցի ոք դատել և
առնուլ զշապիկս քո, թո՞ւ ՚ի
նմա և դրամկոն քո,

Եւ որ տարապարհակ վարեցէ
դքեզ մըսն մի, Երթ ընդ նմա
և երկուս.

Արող [անդը], 'ի քէն' տուրք. և
որ կամի փոխ առնուլ 'ի քէն'
մի գարձուցաներ զերեսաւ

1. ումարուք՝ ապաքէն՝ զի ասացաւ. սիրեացես զընկեր քո՛ և
ատէսուես ոթհնամին բռ.

Առաջ այս կը ըստ ու քա.

ատելեաց ձերոց: և աղօթ ու աշ
ըսաբէք ՚ի վկրայ այնոցիկ՝ ուրբ
լլկեն զձեզ և հալածեն:

Օկ եղիծիք որդիք հօր ձեղց՝
որ յերկինս է ։ զի զարեգակն
իւր ծագէ ՚ի վլրաց չարաց և
բարեաց ։ և ածէ անձրե ՚ի վլր
արդարոց և մեղաճորաց ։
Օկ եթէ սիրեցիք զայնոսիկ,
որք սիրեն զձեղ, զի՞նչ վարձք
իցեն ։ ոչ ապագէն և մաքսա-
էորը զնոյն ողործեն։

Եւ եթէ տացէք միայն ողջոյն
բարեկամաց ձերոց՝ զի՞նչ աւել-
լի առնէք. ո՞չ ապագէն մաք-
սահորը և մեղանորը զնոյն դոր
ծեն:

Արդ՝ եղեր՝ք դուք կատա-
րեալք. որպէս և հայրն ձեզ
կրկնառոր կատարեալ է:

Կարստի՝ տօն է՝ սըբյան Ահեղի երուսալիմաց հայոց հայրապետութիւն։ և միւս Ահեղի եպիսկոպոսութիւն և մօնքն Նորա Աննային

Արքայի Ամենամասնական Յանձնութեան Առաջնական
Յանձնութեան Համար 10. Հարց 11.

Տէ՛լն մեր Յւ Քւ ասէ.

Ես եմ հովիճն քաջ. հովիճ
քաջ զանձն իւր գնէ ՚է
միաս ուժապատ.

Ասկ վարձեանն, որ ոչ է հովիւր,
Է ՞

որց ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև
տեսանէ զգայն զի դայ՝ թողու
զոշխարքն և փախչի. և դայն
յափշտակէ զնոսա և ցրու՛՛:
Քանի վարձկան է, և չէ
փոյթ նմա վասն ոչխարտցն:
Աս եմ հովիւն քաջ, և ճա-
նաշեմ զիմն, և ճանաչեմ յի-
մոյն:

Որպէս դիտէ զիս Հայր, դի-
տեմ և ես զհայր. և զանձն
իմ դնեմ 'ի վերայ ոչխարաց:
Կաև՝ այլւս ոչխարք են իմ,
որը ոչ են յայսմ դանթէ. և
զայն ևս պարտ է ինձ ածել
այսր. և ճայնի իմում լուիցեն,
և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւն:

Եւրորդ կերպակէ մեծի պահոց:

Այս Աչեռունի. Յէ Քէ Ա: Շէ¹
Պահոց: Էւ 15. Հէ 1:

Առ Տէրն մեր Յա Քար:

Եւ էին մերձ առ նա ամ
մաքսանորք, և մեղանորք
լուլ 'ինմանէ:

Տըսնջէին փարիսեցիքն և դը
պիքը՝ և ասէին. ընդէ՛ր սա զմե
դանորս ընդունի՛ և ուտէ ընդ
նոսա:

Վասց առ նո զառակա զայս:

Ովլ ոք իցէ՝ 'ի ձէնջ մարդ՝ ո-
րոյ իցէ հարիւր ոչխար, և կո-
րուսանիցէ զմի 'ինոցանէ: ոչ
թողուցու զիննասունն և զինն
յանապատի. և երթացցէ զէետ
կորուսելցն մինչւ դտանիցէ
զնա:

Եւ իբրև դտանէ, զնէ զնա 'ի
վերայ ուսոց իւրոց խնդալով:
Եւ երթայ 'ի տուն. կոչէ զըա-
րեկամա և զդրացիս. և ասէ
ցնաւ ուրախ եղերուք ընդ իս.
զի գտի զոչխարս իմ զկորու-
սեալ:

Ասեմ ձեզ. զի այսպէս է ու-
րախութէ յերկինս վայ միոյ մե-
զանորի որ ապաշխարիցէ՝ քան
վասն իննասուն և ինն արդարոց
որոց չիցէ պիտոց ապաշխարու-
թիւն:

Ասմ ովլ իցէ կին, որոյ իցեն
զըամք տամն: և եթէ կորուսա
նիցէ զդրամ մի: ոչ լուցանիցէ
զձրադ. և ածիցէ զանել 'ի
տան. և ինդրիցէ ստէակ' մինչւ
դտանիցէ:

Եւ իբրև դտանէ, կոչէ զըա-
րեկամա և զդրացիս և ասէ: ու-
րախ եղերուք ընդ իս. զի գտի
զդրամն խմ՝ զոր կորուսի:

Վայնպէս՝ ասեմ ձեզ, ուրա-
խութէ:

խութեն եղեցի առաջի հրեշտակ
կաց Այս ՚ի վերայ միոյ մեղա-
ժորի՝ որ ապաշխարիցէ:

Եւ ասէ, առն միոջ էին երկու
որդիք:

Ասէ կրտսելըն ՚ի նոցանէ ցը
հայրն, Հայր՝ տուր ինձ բա-
յին, որ անկանի յընչեցդ, և
նա բաժանեաց նոյ դկեանսն:

Եւ յետ ոչ բազում աճուրց,
ժողովեալ գամ կրտսելը որդ-
ւոյն դնաց յաշխարհ հեռի, և
անդ վատնեաց զինս իւր, զի

կեայր անառակութիւն:

Եւ իբրեւ սրառեց զամ, եղեւ
սովլ սաստիկ յաշխարհին յայն
միկ, և սկսան ինքն չքաշորիկ:

Եւ զնացեալ յարեցան ՚ի մի-
ոմն քաղաքացւոց աշխարհին այ
նորիկ, և յղեաց զին յաղարակ

իւր արածել զնողաւ:

Եւ ցանկայր ընուլ զորովայն
իւր յեղջերէն, զոր խողքն ու-
տիին և ոչք տայր նման:

Եւ եկեալ ՚ի միտս իւր, ասէ,
քանի՛ վարձկանք ևն ՚ի տան
հօր իմոյ հացալիցք, և ես ասս
սովամահ կորնչիմ:

Յարուցեալ դնացից առ հայր
իմ, և ասացից ցնաւ Հայր՝ մե-
ջաց յերկինս՝ և առաջի քո:

Եւ ոչ ես եմ արժանի կոչել
որդի քո, արա զիս իրուե զի
՚ի վարձկանաց քո:

Եւ յարուցեալ եկն առ հայր
իւր, և մինչդեռ հեռագոյն էր,
ետես զնա հայրն՝ և դժացան
յարեան և ընթացան ընդ
առաջ, անկան զպարանցանն
նորա, և համբուրեաց զնա:
Եւ ասէ ցնա որդին՝ Հայր,
մեղաց յերկինս՝ և առաջի քո,
ոչ ես եմ արժանի կոչել որդի
քո:

Ասէ հայրն ցծառայս իւր,
վաղվաղակի հանեք զպատմու-
ձանն առաջին, և ագուցեք
նմա, և տուք զմատանին ՚ի ձե-
ռլս նորա, և կօշիկս յոտս նոր:
Եւ ածեք զեղն պարարակ, և
զենեք, կերիցուք, և ուրախ լի

ցուք:

Օի սց որդի իմ մեռեալէր,
և եկեաց, կորուսեալէր, և
գտան, և սկսան ուրախ լինիլ:

Եւ էրէց որդի նորայազա-
րակի, և մինչդեռ դայր՝ և մերձ
եղեւ ՚ի տունն, լուսան զնայն եր
դոցն և պարուց:

Եւ կոչեալ տու ինքն զի՞ ՚ի ծա-
ռայիցն հարցանէր՝ թէ զինչ
իցէ այն:

Եւ

Եւնա ասէց յնաւ զի եղբայր
քո և կեալէ, և եզեն հայր քո
զեզն պարարակ, զի ողջամբ ըն
կայաւ գնաւ:

Բարկացա՞ն և ոչ կամելը մտա-
նել։ և հայրն ելեալ արտաքս՝
աղաջելը զնա:

Պատամխանի ետ և ասէցը
հայրն։ այս քանի՞ ամք են՝ զի
ծառայեմ քեզ։ և երբէք ըդ
պատուիրանաւ քով ոչ անցի։
ուշ մի երբէք ոչ ետուր ինձ
զի ուրախ եղեց ընդ բարե-
կամս իմ։

ՎՀ յորժամ եկն ողջիդ քո
այդ՝ որ եկեր զկեանս քո ընդ
պոռնիկս, զէներ դմա զեղն սլա
բարակ:

Վասէցնաւ որդեակ, զու
համեաղը ընդիւ եւ և ամ
որինէ իմէկ՝ որէ.

ՎԱյլուրախ լինիլ և խնդալ
պարտ էր. զի եղբայր քո այս
մեռեալ էր, և եկեաց. կորու-
սեալ էր, և գտաւ:

Сарашъ сръбънъ Българинъ беше погубенъ въ
София отъ турци. А сърбъ Симеонъ Калояновъ и
Българинъ възстанови, Българинъ
погубенъ въ София.

ՅԵՒՅ ՅԵՒՅ ՅԵՒՅ ՅԵՒՅ ՅԵՒՅ

St. Paul 3 v. 9.

Եւասէ Յն, ՚ի դատաստան
եկի յաշաբհս յայս + զի
որք ոյն տեսանենն, տեսցեն, և
որք տեսանենն, կուրասցին.
Ուան ոմանել ՚ի փարիսեցոցն,
որք լը նմա էին, և ասեն ցիս.
միթէ և մեք կրցը եցեմք.
Ասէ ցնոսա Յն: եթէ կցըք
էիք՝ ոչ էր ձեր մեղ բայց արդ
ասէք, եթէ տեսանեմք՝ և մեղ
քըն ձեր ՚ի ձեղ հաստատեալ
են.

Ամեն ամեն ասեմ ձեզ որ ոչ
մտահել լնդ դուռն ՚ի գաւկիթ-
ովնարաց, այլ լնդ այլ ելանէ,
նես ոռու է և աւանդ,

Իսկ որ մտանել ընդ դուռն ,
հովիճ է ոչխարաց :

¶, յա գոնաւզանն ըանայ. և ոչ
խորին ձայնի նր լսեն. և զիւը
զովսարսն կոչէ յանուանէ, և
հանէ մնուսա

Եւ յորժամ զիւբն զամենայն
հանիսէ՝ առաջն նոսա եղթաւ.

և ոչխարըն զհետ նոր երթան, զի ձանաշն զձայն նորա:

Օստարի զհետ ոչ երթիցեն, այլ վախիցեն՝ ինմանէ զի ոչ

ձանաշն զձայն օտարաց:

Օպս առակ ասաց նոցա Յա և նոր ոչ դիտէին, եթէ զինչ էր՝ որ խօսէրն ընդ նոսա:

Դարձեալակ ցնոսա Յա ամսն ամսն ասեմ ձեզ, ես եմ

դուռն ոչխարաց:

Վեմնէքեան որբյառաջքան զիս եկին զողք էին, և առա զակք, այլ ոչ լուսան նոցա ոչ խարըն:

Ես եմ դուռն, ընդ իս եթէ ոք մտանիցէ՝ կեցցէ, մացէ, և ելցէ, և ձարակ դոցէ:

Գաղ ոչ դայ՝ եթէ ոչ զի դո զացի, և սպանցէ, և կորուսցէ. ես եկի զի զիւանս ունիցին. և առաւել ևս ունիցին:

Չորրորդ Կիւրակէ մածի պահոց:

Ա. Ե. Վ. Հ. Պ. Ռ. Յ. Ո. Բ. Հ. Պ.
Պ. Հ. Պ. Պ. Պ. Պ. Պ. Պ. Պ. Պ. Պ.

Տէրն մեր Յա Քա:

Վճ ասէր առ աշակերտան: այր մի էր մեծատուն, որս էր անտես: և եղեւ զիմանէ ամբաստանութիւն՝ ոնդ թէ վատ-

նիցէ զինչս նորա: **Կ**ոչեաց, և ասէ ցնա, զինչէ սց, զոր լսեմն զքէն: տուր զհամար անտեսութեան քոյ, զի ոչմա կարես լինիլ տնտես: **Ա**սէ ընդ միտս իւր անտեսն: զինչ դործեցից, զի որ իմհա նէ զանտեսութիւնս: դործել ոչ կարեմ: մուրանալ ամաշեմ: **Գ**իսեմ, զինչ արարից, զի յոր ժամ՝ ի բաց լինիցիմ՝ ի անտեսութենէս՝ ընկալցին զւս՝ ետունս իւրեանց:

Վճ կոչեալ առ ինքն մի ըստ միովէ՝ ի պարտապանաց տեառն իւրոյ: ասէ ցառաջինն, քանի ինչ պարտիս տեառն իմում: **Վ**ճնա ասէ, հարիւր մար ձիթոյ: ասէ ցնա՝ կա զգիր քո՝ և նիստ դըեա վաղվաղակի յիւսուն:

Դարձեալ ասէ ցիւսն՝ դուքքանի ինչ պարտիս: և նա ասէ՝ հարիւր քոու ցորենոյ: և ասէ ցնա՝ կա զգիր քո՝ և նիստ դըեա ութսուն:

Վճ գովեաց Տէրն զանտեսն անիրանութէ՝ զի իմաստութէ արար: զի որդիքը աշխարհիս այս սորիկ իմաստնադոյնք են քան զորդիս լուսոյ յազգս իւրեանց:

ՎՃ

Եւես ձեղ ասեմ. արարէք
ձեղ բարեկամն՝ ի մամոնայէ
անիրաւութէն. զիյորժամպա-
կասիցի այն՝ ընկալցին զձեղ՝ ի
յարկան յաւեխանական:

Որ՝ ի փոքրուն հաւատարիմէ, և
ե՛կ բազմին հաւատարիմէ. և
որ՝ ի փոքրուն անիրաւէ, և՝ ի
բազմին անիրաւէ:

Իսկ արդ եթէ յանիրաւ մամօ-
նային չեղէք հաւատարիմք +
զձմարիան ձեղո՞հաւատացէ:

Եւ եթէ յօսարին չեղէք հա-
ւատարիմք. զձերն ոտացէ ձեղ:

Ոչը ծառաց կարէ երկուց տե-
րանց ծառայել զի եթէ զմին
ատիցէ, և զմիւնն սիրիցէ. կամ
զմին մեծարիցէ, և զմիւնն ար-
համարհիցէ. ոչ կարէք **Ա**յ

ծառայել և մամօնայի:

Իբրե լսէին զայս ամ վարիսե-
ցէքն՝ քանդի արծաթաշէքը է-
ին, և անդսանէին զնա:

Եւ ասէ յնոսա. դուք էք՝ որք
արդարացուցանէք զանձինս ա-
ռաջի մարդկան. սակայն **Ա**յ
գիտէ զմիւսո ձեր+ զի որ առա-
ջի մարդկան բարձրէ՝ պիղծ է

առաջի **Ա**յ

Օւէնք և մարդարէք մինչե-
ց յօհաննէս. յայնմշետէ ար-

դ.

բայուի այ բռնաբարի. և ամ-
ոք զնա բռնաբարի:

Դիւրին իցէ երկնից և երկրի
անցանել քան յօրինացն մից
նշանախեցի անկանիլ:

Ամենայն, որ արձակէ զին
իւր, և առնէ այլ շնոյ. և որ
դարձակէ այն առնէ, շնոյ:

Այը ոմն էք մեծատուն. և ա-
գանէր բեհեզդս և ծիրանիս. և
ուրախ լինէր հանապաղ առա-
տապէս:

Եւ աղքատ ոմն անուն զազա-
րոս անկեալ դնիւր առ զբան
նորա վիրաւորեալ:

Եւ ցանկայը յադիլ ՚ի փշրա-
նացն՝ որք անկանէին ՚ի սեղանց
մեծատանն. այլ և շունքը ևս
դպին. և մեզուին զիշքը նորա:

Եզէ ՚ի մեռանիլ աղքատին,
և տանիլ հրեշտակաց զնա ՚ի
դոդն արբահամու. մեռաւ և
մեծատունն. և թաղեցաւ:

Եւ ՚ի զժուխն ամբարձ զաչն
իւր՝ մինչ ՚ի տանջանմն էր. և
տես զարբահամ ՚ի հեռատա-
նէ, և զզաղարոս ՚ի դոդ նորա
հանդուցեալ:

Եւ նա աղաղակեաց և ասէ.
հայր արբահամ ողբրմեաց ինձ.
և առաքեա զզաղարոս զի թաց

6

ցէ

ցէ զծաղ մատին իւրոյ ՚ի ջուր. և զովացուսցէ ղլեզու իմ. զի պապակիմ ՚ի տաղոյ տատի: Եշ ասէ ցնա արբահամ. որ դեակի, յիշեա, զի ընկալար անդէն ղըարիս քո ՚ի կեանսն քում. և զաղարոս նոյնակո ղչար չարանսն. արդ սս աստ միսթարի. և դու այդը պապակիս:

Եշ ՚ի վերաց այսր տոմի վիչ մեծ է ընդ մեղ և ընդ ձեղ. և թէ կամիցին աստի առ ձեղ անցանել ոչ կարեն. և ոչ այտի առ մեղ անցանել:

Եշ ասէ՝ արդ աղաւեմ ղըեղ հայր. զի արձակեացես ղդա ՚ի տուն հօր իմայ:

Են իմ անդ եղարը հինդ, ոնդ զի տացէ նոցա զմիայութի. զի մի և նորա դայցեն յայս տեղեւ տաննաց:

Եշ ասէ արբահամ. ունին ղիօ ուն և զմարդքէս. նոյ լունիցեն:

Եշ նա ասէ. ոչ հայր արբահամ. բայց եթէ ՚ի մեռելոց ոք երթիցէ առ նոսա, ապաշխարեցեն:

Եշ ասէ ցնա և թէ մօսէսի և մարդարէից ոչ լսեն. և ոչ թէ ՚ի մեռելոց ոք յառնիցէ՝ հաւատացեն:

Է

Հարամ, որոց Մանկանցն Քառաննից՝ որը ՚ի Սեբաստիա կատարեցան:

Արք Անդրեասի Յի Բի Ու Բարոնէն. գւ 13. հի 43.

Տէրն մեր Յու Բու ասէ:

Յայնժամ արդարըն ծաղես ցին իրեւ զարեգանի յարքայութէ երկնից. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լունիցէ:

Դարձեալ նման է արքայութէ երկնից դանձի ծածկելոյ յաղարակի՝ զոր դտեալ մարդոյ թաքոյց՝ և ՚ի խնդութէ անտի երթայ վաճառէ զամ ինչ զորունի. և զնէ զադարակին զայն:

Դարձեալ նման է արքայութէ երկնից առն վաճառականի՝ որ խնդրեցէ մրդը կաս դեղնիցիս: Եշ դտել մի պատուական մարդարիս. երթեալ վաճառեաց զամ զոր ինչ ունէր՝ և զնեաց զայն մարդարիս:

Դարձեալ նման է արքայութէ երկնից ուռականի արկելոյ ՚ի ծով և յամ աղդաց ժողովիլոյ:

Որ իրեւ լցաւ, հանեալ ՚ի ցամաք՝ և նատեալ ժողովիցին զբարի բարին յամանս՝ և զիսոտանն ՚ի բաց ընկեցին:

Այնպէս եղիցի ՚ի կատարածի

7

աշ

աշխարհիա. ելցեն հըեշտակը՝
և մեկնեսցեն զարս՝ ի միջոյ ար
դարոց։

Եւ արկցեն զնոսա՝ ի հնոց հը
բոյ. անդ եղիցի լալ և կրծել
ատամանց։

Ասէ ցին Յն՝ իմացայք զաց
ամ. ասեն ցնա. այո՞ Տէր։

Եւ նա ասէ ցնոսա՝ վասն այսո
թիկ՝ ամ դպիք աշակերտեալ
աբբայութե երինից՝ նման է առն
տանուտեառն, որ հանէ՝ ի դան
ձէ իւրմէ զնոր և զին։

Հինգ երբոր կեւբակէ մեծէ ուահոց։

Ա: Ա: Ա: Ա: Ա: Ա: Ա:
Պատմութեան Յն՝ Բն՝ Ռն՝ Ռն՝
Պատմութեան Հն 17. Հն 20.

Տէրն մեր Յն՝ Բն՝ Ռն։

Իրըն հարցաւ՝ ի փարխաւց
ւոյն թէ երբ դպիք ար-
քայութիւն Այ, պատասխանի
ետ նոցա և ասէ՝ ոչ դպ ար-
քայութիւն այ խտրանօք։

Եւ չասիցեն, թէ ահաւասիկ
աստէ՝ կամ անդ։ զի ահա ար-
քայութիւն այ իներբա ի ձեզէ։

Ասաց և առ աշակերտոն, և
կեսցեն առուըք ցանկանալոց
ձեզ մի յանուրցն որդւոյ մար-
դպ տեսանել և ոչ տեսանի։

Եւ թէ ասիցեն ձեզէ եթէ
ահաւասիկէ՝ կամ անդ։ մի եր
թպցէք զիեւ։

Օխ որպէս փայլակն փայլատա
կեալ իներբոյ երինից քը երկ-
նիք ծաղիցի, նյոնպէս և որդի
մարդոյ յանուրն իւրում։

Բայց նախ սպարտէ նմա բա-
զումն չարչարիւն և խոտիլ յազ-
դէս յայսմանէ։

Եւ ող եղիւ յանուրն նյի։
նյոնպէս եղիցի և յանուրս որ
դւոյ մարդոյ։

Ուտէին՝ ըմպէին՝ կանացա առ-
նէին՝ և արանց լինէին։ մինչւ-
յօրն յորում եմուտ նոյ ի տա
պանն. և եկն ջրհեղեղն և կո-
րոյ դամենեսեան։

Կայնպէս՝ և որպէս յանուրն
զովսայ եղիւ ուտէին, ըմպէին,
զնէին, վաճառէին, տնիէին,
շինէին։

Եւ յորում անուր ել դովո-
իս սոդօմայ, տեղաց հուր և ծը-
ծումք յերինից և կորոյս զամե-
նեսին։

Բատ նմին օքնակի եղիցի և
յանուրն, յորում որդի մարդոյ
յայսնելոց իցէ։

Յայնմ անուր որ կայցէ ի տա
նիս։

Նիս՝ և կարսասի խոր ՚ի տան, մի
իջցէ առնուլ զայն, և որ յանդի

իցէ՝ նոյնավէս մի դարձցի յետու:

Յիշեցէք դիմոնն զովտայ:

**Ու ինդըլցէ զանձն խոր աղըն
ցուցանել կորուսցէ զնա: և որ**

կորուսցէ՝ ապրեցուսցէ զնա:

**Ասեմ ձեզ՝ յայնոց գիշերի,
թէ եղիցին երկու ՚ի մի մահի
ձև, մին առցի, և միւսն թող-**

ցի:

**Եւ թէ եղիցին երկու աղաւ
՚ի միասին, մին առցի, և միւսն
թողցի: և եթէ իցեն երկու
յանդի: մին առցի, և միւսն
թողցի:**

**Պատասխանի եռուն և ասեն
ցնա՝ յո Տէր:**

**Եւ նա ասէ ցնոսաւ ուր մար
մին է՝ անդր և արծուէլք ժողո-
վեցին:**

**Ասաց և առակ մի նոցա: առ
այն, թէ պարտէ յամ ժամ
կալ նոցա յաղօթս և մի ձանձ
բանալ:**

**Ասէ՝ դատաւոր մի էր ՚ի քա-
զաքի ուրումն: յ Ա Յ ոչ երին
չէր, և ՚ի մարդկանէ ոչ ամա-
չէր:**

**Եւ այրի մի էր ՚ի նմին քաղա-
քի, դայր առ նա և ասէր դատ**

արա ինձ յոսովնէ իմմէ:
**Եւ ոչ կամէր ՚ի բազում ժա-
մանակս: յետ այնորիկ ասէ ՚ի
մոի իւրում: թէ և յայ ոչ
երկնչիմ: և ՚ի մարդկանէ ոչ
ամաչեմ:**

**Գանէ վասն աշխատ առնելոյ
զիս այրւոյն՝ տրարից նմա դատ:
զի մի խոպառ եկեալ թախան
ձիցէ զիս:**

**Եւ ասէ Տէր լուարնուք զինչ
դատաւորն անիրաւուն ասէր:
Իսկ Ա Յ ոչ ոչ առնիցէ զվէժ
ինդրուի ծառայից իւրոց: որք
աղազակին առ նա ՚ի տուէ և
՚ի գիշերի: և երկայնամիտ մի
այն լինիցի առ նոսա:**

**Ա Յ ո՞ ասեմ ձեզ՝ զի արասցէ
զվէժինդրութի նոցա վազ-
վազակի: իսկ որդի մարդոց ե-
կեալ դտանիցէ արդեօք հա-
ճառս յերկըի:**

**Ասաց և առ սմանս պանձա-
ցեալս յանձինս: թէ արդարք
իցեն և խոտիցեն զբազումն,
զառակս զայս:**

**Ա բը երկու ելին ՚ի տաճարն
կալ յաղօթս: մին վարիսեցի:
և միւսն մաքսաւոր:**

**Փարիսեցին իայր մեկուսի: և
զայս առանձինն աղօթս մատու-**

ցաները. Ա՞չ իմ գոհանամը ղ
քէն, զի ոչ եմ իրը կ զայլ ՚ի
մարդկանէ. զյափշտակօղս՝ և
զանիբան՝ և դշունս. իմ իրը կ
զայլ մաքսանոր:

Ա. Ա. պահեմ երկիցս ՚ի շաբա
թու. և տամ տասանորդս յա
մնայն ստացուածոց խնոց:

Ա. Ա. մաքսանորն կայր մեկուսի.
և ոչ կամեր, և ոչ զաշն ընտ
երկինս ամբառնալ: այլ կոճէր
զիուրծս իւր. և ասէր: **Ա. Ա.**

քամեա զիս զմեղանորս:

Ա. Ա. մձեզ էջ սա արդարա
ցեալ ՚ի տուն իւր քան զնա: զի
ամենայն որ բարձրացնեցանէ
զանձն, խոնարհեցնի և որ խո
նարհեցուցանէ զանձն բարձ
րացի:

Եղբարդ. Տօն է սրբոյն Գրիգորի Առւ
տաձարնե մերց տակոյի շարուանացն
և մօթն ՚ի Վերապետ:

Ա. Ա. Ավետիքունուն Յէ Քէ Ու Բէ²
Ու առներէ. Գլ 16. հէ. 24:

Տէրն մեր Յէ Քէ Ու Բէ:

Յայնժամ Յէ տաէ ցաշա
կերտոն իւր. եթէ որ կա
մի զինի իմ գալ ուրացի զան
ձն, և առցէ զիսաչ իւր. և ե
կեցէ զինի իմ:

Օ օր կամիցի զանձն իւր կե
ցուցանել կորուսցէ զնա: և որ
կորուսցէ զանձն իւր վան իմ,
գացէ զնա:

Օ նէ օդակցի մարդ՝ թէ
զաշնարհս ամենայն շահեցի:
և զանձն իւր տուժեցի: կամ
զինէ տացէ մարդ փրկանս ը
անձին իւրոց:

Օ գալոց է որդի մարդոց վա
ռօք հօր իւրոց հանդելձ հրեշ
տակօք իւրովլք: և յայնժամ
հատուսցէ իւրաքանչիւր ըստ
դործս իւր:

Ամէն ասեմ ձեզ՝ զի եցեն ու
մանէք ՚ի դոցանէ որը աստ կան:
որը ոչ ճաշակեցնեն դմահ մին
չե տեսցեն զորդի մարդոց եւ
կեալ աբբայութէ իւրովլ:

Ակցերորդ կեւրակէ մեծի պահոց:

Ա. Ա. Ավետիքունուն Յէ Քէ Ու Բէ²
Ու առներէ. Գլ 22. հէ. 34:

Ա տօն Տեսոն մերց Յէ Քէ

Ասէ փարիսէցին իւրեւ լուսնէ
և թէ պտաղանձեցոց դաս
դուկեցին, ժողովլցան ՚ի միւ
ասմին:

Եւ էհարց մի ոմն ՚ի նոցանէ
զնա փորձելով և ասէ:

Աարդապետ՝ որ պատռէիրանէ

է մեծ յօրէնս

Եւ Յու ասէ ցնաւ սիրեսցես
ՆՏՐ ԱՌ քո յառենացն սրաէ
քումի՞չ և յամ անձնէ քում
մէ և յամ մոտց քոց

Այս է մեծն և առաջին պա-
տուիրան:

Երկրորդն նման սմբն սիրես-
ցես զընկեր քո իրեւ զանձն
քո:

Յոց երկուո պատուիրանս ա-
մենացն օրէնք և մարդարէք իս-
խալ կան:

Եւ 'ի ժողովիլ փարիսեցւոցն՝
էշարց ցնոսա Յու և ասէ:

Օխանդ լժուէլ ձեզ վւր Քի-
ոյլ օրդի է ասեն ցնա՝ դաւ-

թի:

Ասէ ցնոսա Յու իսկ զեարդ
դաւիթ Հոգւովին կոչէ զնա
Տէր և ասէ:

Ասոց Տէր ցՏէր իմ և նի սո-
րնդաջմէ իմմէ մինչեւ եղից ըշ-
թշնամիս քո պատուանդան ո-
տից քոց:

Իսկ եթէ դաւիթ զնա Տէր
կոչէ զեարդ օրդի նորա իցէ:
Եւ ոչնք կարէր տալ նմա պա-
տոսիրանի բան միւ և ոչ իշխէր
ոք յայնմ օրէ հարցանել զնա
և ովնչ:

Յայնժամ խօսեցաւ Յու ընդ
ժողովուրդն և լը աշակերտան
իւր և ասէ:

Յաթոռն մօւշոփ նստան դը-
պիրըն և փարիսեցիք:

Օտենացն ինչ զոր ասիցեն
ձեզ արարէք, և պահեցէք:
բաց ըս գործոցն նոցա մի առ-
նեք, զի ասեն և ոչ առնեն:

Կարեն մարդկան ըեռին ծա-
նունս և դժուարակիքս և դը
նեն 'ի վերոց ուսոց մարդկան և
և մատումք իւրեանց ոչ կամին
շարժել զնոսա:

Եւ զամ զգործս իւրեանց առ-
նեն 'ի ցոցց մարդկան լայնեն
զգրադանակս իւրեանց և եր-
կայնեն զքզանց հանդերձից
իւրեանց:

Աիրեն դյառաջադահահս յընթ-
րիս և զնախաթոռս 'ի ժողո-
վուրդս և զողջացն ի հրապա-
րակու:

Եւ կաչիլ 'ի մարդկանէ ռամբի
ռամբի:

Բաց դուք մի զոք կոչէք վար-
դապետ, զի մի է ձեր ուսու-
ցիչ, և ամենեքեան դուք եզ-
քացըք էք:

Եւ հայր մի կոչէք ձեզ յերէ
ըի, զի ձեր մի է հայր՝ որ յերէ-
կինս

կենա է:

Եւ մի կոչցիք ուսուցիչք՝ զի
ուսուցիչ ձեր Քառ է:

Եւ մեծն ՚ի ձենջ եղիցի ձեր
սպասահոր:

Ու բարձրացուցանել դանձն
խոնարհեցի: և որ խոնարհեց
ցուցանել զանձն՝ բարձրացի:

Ա այ ձեղ դպրաց և փարիսեց
ւոց կեղծաւորաց: զի փակէք
դարձայութիւն երկնից առաջի
մարդկան: դուք ոչ մտանէք, և
որոց մտանենն՝ չուցիք թոյլ
մտանել:

Ա այ ձեղ դպրաց և փարիսեց
ւոց կեղծաւորաց: զի ուտէք
զոտունս այրեաց՝ պատճառանօք
երկարէք զարդոթս՝ վասն զի ա
ճելի դատաստան ընդունիցիք:

Ա այ ձեղ դպրաց և փարիսեց
ւոց կեղծաւորաց: զի յածիք
ընդ ծով և ընդ ցամաք առնել
եկամուտ մի՛ և յորժամ լինի
ցի, առնէք զնա որդի գեհենի
կրկն ևս քան զմեղ:

Ա այ ձեղ առաջնորդք կցըք:
զի ասէք որ երդնու ՚ի տաճա
րըն՝ չէ ինչ: բայց որ երդնու
յոսկն որ ՚ի տաճարին է՝ ար
ժան է:

Ա որո՞սք և կցըք՝ զի՞նչ մեծ
է, ոսկեն, ևթէ տաճարին, որ
սրբէ զոսկեն:

Եւ որ երդնու ՚ի սեղանն՝ չէ
ինչ: բայց որ երդնու ՚ի պա
տարագն որ ՚ի վերայ նորա է՝
արժան է:

Յի մարք, և կցըք զի՞նչ մեծ
է՝ պատարադն, ևթէ սեղանն
որ սրբէ զպատարադն:

Իսկ արդ՝ որ երդուամ ՚ի սե
ղանն, երդնու ՚ի նա՝ և յամ
որ ՚ի վերայ նորա է:

Եւ որ երդուամ ՚ի տաճարն,
երդնու ՚ի նա՝ և ՚ի բնակիչնին:

Եւ որ երդուամ յերկինն երդ
նու յաթուն Այս և յայն որ
նատին ՚ի վերայ նորա:

Ա այ ձեղ դպրաց և փարիսեց
ւոց կեղծաւորաց: զի տասա
նորդէք զանձնուի՝ և զսամիթ՝
և զչաման: և թողիք զծանը
ծանը օրինացին՝ զդատաստան՝ և
զողորմութի՛ և զհաճատա զայս
արժան էր առնել և զայն չմո

դուլ:

Ա ուսցնո՞րդք կցըք: որք ըդ
մժղուկս քամիք՝ և զուզսս կը
լանէք:

Ա այ ձեղ դպրաց և փարիսեց
ւոց կեղծաւորաց: զի սրբէք
դարտաքին զբաժակին և սկա
նա:

Հառակին . և 'իներքոյ լի՛ Ե՞ն
յափշտակութեամբ . և անխառ.
նութեամբ :

Փարիսեցի կոյք : սրբեան նախ
զնելըն բաժակին և զսկանա-
ռակին . ղել լինիցի և արտաքինն
նոցա սուրբ :

Վայ ձեզ դպրաց և վարիսեց
ւոց կեղծանորաց : ղել նման
էք գերեզմանաց բուեց : ուզ
արտաքոյ երեխն զեղեցիկք . և
'իներքոյ լի են սակերոք մեռե
լոց՝ և ամ պղծութեամբ :

Կոյնպէս և դուք արտաքոյ ե-
րեկի մարդկան արդաքք . և 'ի
ներքոյ լի էք կեղծանորութե՛
և անօրէնութեամբ :

Վայ ձեզ դպրաց և վարիսեց
ւոց կեղծանորաց : ղել շնչէք
զշերին մարդարէից՝ և զոր-
դարէք զգերեզմանն արդարոց :

Եւս ասէք՝ և թէ էաք յանուրս
հարցն մերոց՝ ոչ հաղորդէաք
արեան մարդարէիցին :

Վաղա ուրեմն վլայէք զան-
ձանց . և թէ որդէք էք այնոցիկ
որք կոսորէին զմարդարէմն :

Եւ դուք լցէք զասի հարցն ձե-
րոց :

Օ'չէ՝ ձնունդք իմից ղեանդ
փախնուցուք՝ ի դատաստանէ

դեհենին :

Վան այդորիկ ահաճասիկ ես
առաքեմ առ ձեզ մարդարէս՝
և իմաստունա՝ և դպիքս՝ և 'ի
նոցանէ սպանանիցէք , և 'ի
խաչ հանիցէք . և 'ի նոցանէ
տանջիցէք՝ ի ժողովուրդս ձեր՝
և հալածիցէք՝ ի քաղաքէ՝ ի

քաղաք :

Որպէս ղել եկեսցէ՝ ի վերաց
ձեր ամ արին արդար հեղեղ
յերկրի : յարենէն արիկ ար-
դարոց՝ մինչեւ ցարինն զաքա-
րեց որդւոյ բարտքեայ՝ զոր
սպանիք ընդ մշջ տաճարին և
սեղանացն :

Վամ ասեմ ձեզ եկեսցէ այն
ամ՝ ի վերաց որդւիս այսորիկ:
Եւ մ, եւ մ, որ կոսորես ըզ
մարդարէս՝ և քարկոծ առնես
զառաքելն առ քեզ քանիցա
անդամ կամեցայ ժողովել ըզ
մանկունս քո՝ զոր օրինակ ժո-
ղովէ համ զադս իւր իւ թեօք:

և ոչ կամեցայք :

Վհա թողել լցի ձեզ տունդ
ձեր աւելրակ :

Բայց ասեմ ձեզ . թէ ոչ ես
անսանիցէք ղես յայսմ հետ,
մինչեւ ասիցէք, օրհնել եկեալ
յանուն Տեառն :

Ը

Հաբաթ՝ յիշտակէ Կալսու յարտեն:

Սորդ Ամենաքանի ՅԵ. ՔԵ ՈՒ Բ. Պ. Պ.
Յանձնառու Գ. 11. հ. 55.

Դ ժամանակի ՏՇ մերց ՅԵ ՔԵ

Վճ էր մերձ զատիկն հրէից.
և բաղումք ելին յերուսա
ղէմ՝ ի գահառէ անտի յառա
ջադոյն քան զատիկն, զի սրբ
ըեւոյէն զանձինս իւրեանց:
Խնդրէին դՅԱն, և ասէին ընդ
միմեան՝ մինչ կային՝ ի տաճա
րին. զեարդ թուի ձեզ՝ և թէ
ոչ դայցէ՝ ի տօն սյոր: սպատ
էէր տունեալ էր քահանացապէ
տիցն և փարիսեցւոց, զի թէ
ոք դիտասցէ թէ ուր է՝ դու^շ
շակեսցէն զնմանէ, զի կաղցեն
դնա:

Խսէ ՅԱՌ վեց առուբրը յառաջ
քան զատիկն եկն ՚ի բեթա
նիսյ, ուր էր զազար մեռեան,
զոր յարցյն ՚ի մեռելոց:

Վճ արարին անդ նմա ընթը ըիս.
և ՚ի սպասու կայը մարթա. և
զազար մի էր ՚ի բազմելոց ընդ
նմա:

Խսէ մարեմնայ առեալ լիտր մի
խոց նարդեան ազնումի մեծա
դնոյ, էօծ զոտոն ՅԵ. և հե
րու իւրում մաքրէր զոտս նի:

է

առնն լի եղե՝ ՚ի հոտոյ իւղոյն:

Վաշ միտի յաշակերտաց անտի
յուդա իսկարիստացի, որ մատ
նելցյն էր զնա:

Բնդէր ոչ իւղդ սյոր վաճառե
ցաւ երեք հարիւր դենարի, և
տուաւ աղքատաց :

Օսյս ասաց՝ ոչ զի աղքա
տաց ինչ փոյթ էր նմա. սյո
զի գող էր՝ և զարկդն ինքն ու
նէր: և որինչ անկանիւրն, նա
կը էր:

Վաշ ՅԱՌ թոյլ տուք դմա,
զի յօրն պատանաց իմոց սպա
հեցէ զայդ:

Օաղքատս յամենայն ժամ ը
ձեղ ունիք, զիս ոչ հանապաղ
ընդ ձեղ ունիք:

Իրրե զիսաց ժողովուրդ բա
զում՝ ՚ի հրէից թէ անդէ, եւ
կին, ոչ միայն վասն ՅԵ, սյո
զի և զազար տեսցեն. զոր յա
րցյն ՚ի մեռելոց:

Խորհարին արարին քահանաց
ապէտին՝ զի և զազար սպան
ցեն:

Քանդի բաղումք՝ ՚ի հրէից էր
թային՝ և համատային ՚ի ՅԱՌ:

Ճառշկազբութ կիւրակեւ:

ԱՌԵՐ ԱՇԽԱՏՈՒՅՆ ՅԵՌ ՅԵՌ ՈՒ ԲԵՐ
ՈՒՐՈՒԵԿԵՎ: ԳԵ 20. ՀԵ 29.

Ընդ Տեսան մերոյ ՅԵՌ ՅԵՌ:

Եւ յեղանել նոյ յերեքովլու
դնացին դշետ նորա ժողո
մարդք բազումք:

Եւ ահա կոյքը երկու նասէին
առ ճանապարհաւն: իբրև լու
ճան թէ ՅԱՌ անցանէ: աղաղա
կեցին և ասեն, ողորմեաց մեզ:

ՅԱՌ որդի դաւթի:

Եւ ամերոխն սասաւեաց նոցա
զի լուեցեն: և նոյ ևս առաւէլ
աղաղակէին և ասէին, ՏԵՌ՝
ողորմեաց մեզ որդի դաւթի:
Զաւեզի էառ ՅԱՌ կոչւաց
զնոսա և ասէ՝ զի՞նչ կամիք՝ զի
արարից ձեզ:

Մասն ցնա: ՏԵՌ՝ զի բացցին
աչք մեր:

Եւ գթացեալ ՅԱՌ մերձեցաւ
յաչս նոցա՝ և վաղվաղակի տեւ
սին: և դնացին դշետ նորա:

Իբրև մօա եղեն յերտսազէմ:
և եկին ՚ի բեթքաղէ մերձ ՚ի
լւառն ձիթենեաց: յայնժամ

ՅԱՌ արձակեաց երկուս յաշա
կերտացն իւրոց:

Եւ ասէ ցնոսա: Երթայք ՚ի

դեօղդ՝ որ առաջի ձեր է: և ան
դէն դտանելք զէշ կապեալ՝ և
յաւանակ ընդ նմին: լուծէք և
ածէք ինձ:

Եւ եթէ որ ասկցէ ինչ ձեզ,
ասսաջիք, եթէ ՏԵՌ խորեանց
պիտոյ են: և վաղվաղակի առա
քեցէ զնոսա:

Բացց այս ամ եղեւ՝ զի լոցի
բան մարդարէին՝ որ ասէ:

Մասցէք դստեր սիօնի: ահա
թագաւոր քո դայ քեզ հեզ.
հեծեալ յէշ և յաւանակի իշց:

Գնացին աշակերտքն: և արա
րին ուզ հրամայեաց նոյ ՅԱՌ
Եւ ածին զէշն և զյաւանակին
և արկին զնորդք ձորձս՝ և նըս
տաւ ՚ի վերաց նոցա:

Եւ բազում ժողովուրդք տաւ
րածեցին զհանդերձս խորեանց
՚ի ճանապարհին: և այլք հասա
նէին ոստա ՚ի ծառոց՝ և տարա
ծանէին ՚ի ճանապարհին:

Եւ ժողովուրդքն՝ որք առաջի
և զինի երթային, աղաղակէին
և ասէին:

Օրհնութի որդւոյ դաւթի:
օրհնութի որ դայ յանուն ՏԵՌ.
օրհնութի ՚ի բարձունա:

Եւ ՚ի մտանելն նորա յերտսա
զէմ՝ զդրդեցաւ քաղաքն ամ:

և ասէ՝ ովլիցէ սա:
ՎՀ ժողովուրդքն ասեն՝ սա է
մարդարէն Յն՝ որ 'ի նաղարեն
թէ դայիլեացւոց:
ՎՀ եմուտ Յն՝ 'ի տաճարն՝ և
էհան արտաքս զամենեսին, որը
վաճառէինն և զնէին 'ի տաճա
րի անդ: և զնեղանս հատավա
ճառացն կործանեաց: և զա
թռուս աղաւնէ: վաճառացն
ՎՀ ասէ ցնո՞ւ: գրեալէ՝ տուն
իմ տուն աղօթից կոչեսցի: և
զուք արտրեթ զբա այրս աճաւ
զսկաց:
ՎՀ մատեան առ նա կոյըը և
կաղը 'ի տաճարին, և բժշկեաց
զնոսա:
Իրըեւ տեսէն քահնայասկետըն,
և դպիրը զաքանչելիսն՝ զօրս աւ
բար: և զմանկտին՝ որը աղաղա
կէին 'ի տաճարին: և ասէին:
ովաննասց՝ օրհնութիւն որդւոց
դաճթին բարկացան:
ՎՀ ասեն ցնա: ընե՞ս, զինչ աւ
սեն դոքաւ ասէ ցնո՞ւ Յն՝ այս:
չիցէ ընթեցեալ ձեր՝ թէ 'ի
բերանց տղացոց և սանդեաց
կատարեցեթ զօրհնութիւն:
Վ թողեալ զնոսա՝ ելարտա
քոց քաղաքին 'ի բեթանիայ,
և անդ աղաւ:

Աւոգ հմատ արտաք:
 Սբեր Մատուռուն Շն քը նէ Շն:
Մատեն գնոթքոց Տն մերս Ցէ քը:
ՎՀ յառաջնում աճուր բա
զարջակերտացն մատեան աւ
շակերտքն առ Յն՝ և ասեն:
ուր կամփա՝ զի պատրաստես
ցուք քեզ ուտել զդատիին:
ՎՀ նա ասէ ցնոսա: Երթայք
'ի քաղաքն՝ առ այս անուն: և
սասցէք ցնոս: վարդապետն աւ
սէ՝ ժամանակ իմ մերձեալէ:
առ քեզ առնեմ զդատիկո աւ
շակերտօքս հանդերձ:
ՎՀ արարին աշակերտքն ուղ
հրամայեաց նոյցա Յն: և պատ
րաստեցին զդատիին:
ՎՀ իբրեւ Երեկո եղե՝ կոյը
բաղմաւլ ընդ Երկոտասան աւ
շակերտան:
ՎՀ մինչդեռ ուտեին նորքա՝ աւ
սէ՝ ամէն ասեմ՝ ձեզ: զի միւ
ուն 'ի ձէնց մատնելց է զիս
ՎՀ տրտմեցան յոյժ: սկսան
ասել ցնա իւրաքանչիւրոք 'ի
նոցանէ՝ միթէ ե՞ս իցեմ Տիր
Կա պատասխանի ետ և ասէ,
որ միսւաց ընդիս զձեռն իւր 'ի
ականառակը՝ նա մատնելց է
զիս

զիս :

Ուրդի մարդոց երթայ որպէս
և զըեալէ վասն նորա . բայց
վայ մարդոցն այնմիկ՝ յոյը ձեռն
որդի մարդոց մատնեսցի : լաւ
էր նմա թէ չէր ծնեալ մարդն
այն :

Պատասխանի ետ յուղաս՝ որ
մատնելոցն էր զնա՝ և ասէ . մի
թէ ե՞ս իցեմ վարդապետ: ա
սէ ցնա՝ դու ասացեր:

Եւ մինչդեռ ուտէին նորա,
էաւ Յն հաց, օրհնեաց՝ և ե
քեկ, և ետ աշակերտացն՝ և ա
սէ . **Առեւք՝ կերպաք՝ սցէ**
մարմին իմ:

Եւ առեւլ բաժակ դոհացաւ
ետ նոցա՝ և ասէ, **Առբեք՝ ի**
դմանէ ամենեքին:

Օի այդ է արին իմ նորոց
ուխտի, որ ՚ի վերայ բազմաց
չեղանի ՚ի թողութի մեղաց:
Բայց ասեմ ձեզ. ոչ ես ար
բեց յայսմ հետէ ՚ի բերայ որ
թոյ՝ մինչեւ ցօնն ցայն՝ յորժամ
արբեց զգա լինդ ձեզ նոր յար
քայութե՛ հօր իմն:

Եւ օրհնեցին, և ելն ՚ի լւա
ռըն ձիթենեաց:

Ավագ Մատուցած Յէ Բէ՛ Ռէ՛
Մատուցած 42 28. Կ՛ 1.

Վասն Յարութե Տն մերոյ Ցէ Քէ

Եւ յերեկոցի շաբաթուն յո
րում լուսանացը միտչաբա
թին, և ին մարիամ՝ մագդաղե
նացի, և միւս մարիամն տեսա
նել զգերեզմանն:

Եւ ահա շարժումն մեծ եղեւ
զի հրեշտակ Տն իջեալ յերե
նից՝ մատուցեալ ՚ի բայ թա
շալեցոց զմէմն ՚ի գրանց ան
տի: և նստէր ՚ի վերայ նորա:

Եւ էր տեսվիլ նորա իբրև ըզ
փայլակն, և հանդերձ նոր սպի
տակ իբրև զձիւն:

Եւ յահէ անտի նորա խռովիւ
ցան պահապանէն. և եղեն իբր
ըւ զմեռեալս:

Պատասխանի ետ հրեշտակն և
ասէ ցիանացն . մի երկնչեք
դուք, գիտում զի զՅն զիաչէ
լւան ինդբեք:

Զէ աստ . քանդի յարեւաւ, ոնդ
ասացն: **Եկայք.** և տեսնք զտէ
զին՝ ուր կացր:

Եւ վաղվազակի երթայք առա
ցեք աշակերտացն նորա թէ
յարեւաւ . և ահա յառաջանաց
բան:

քան զմեղ՝ ՚ի դադիւծայ: անդ
տեսանկցէք զնա: ահա առաջի
ձեղ:

Եւ և լեալ վաղվազակի ՚ի գե-
րեզմանէ անտի ահիւ և խնդու-
թի ը աղման՝ բնմը անացին պատ
մել աշակերտացն:

Եւ ահա պատահեցաւ նոցա
Յն և ասէ ողջ էք: և նորա
մատուցեալ կազան զուս նորա՝
և և ըկերպագին նման:

Յայնժամ ասէ ցնոսա Յն՝ մի
և ըկնչիք և թմայք ասացիք և զ-
բարցն իմոց՝ զի և թմիցեն՝ ՚ի
դադիւծայ՝ և անդ տեսեն զիս:

Իրբե նը դնացին, ահա ոմանք
՚ի գօրակնացն եկին ՚ի քաղա-
քըն՝ և պատուցին քահանացա
ովետիցն զամ որ ինչ և զին:

Եւ նորա ժողովեալ հանդերձ
ծերքն, խորհուրդ առեալ՝ ար-
ծաթ յօյժ և տուն գօրակնացն:
Եւ ասեն, առաջնիք՝ և թէ ա-
շակերտն նորա եկեալ գիշե-
քի, դողացան զնա՝ մինչ մեք ՚ի
քոնն էաք:

Եւ և թէ լուր լիցի ոյդ առ
դատանորն, մեք հաճեսցուք
զնա՝ և զմեղ անհոդս արաս-
ցաք:

Եւ նոցա առեալ զարծաթն՝

արարին ուղ ուսանն: և եւ հոմ-
լաւն ոյս ՚ի հրէից մինչեւ ցոյ-
սոր:

Իսկ մետասան աշակերտքն դը-
նացին ՚ի դադիւծայ, ՚ի լետոնն
ուր ժամագիք եղեւ նոցա Յն:

Իրբե առեսին զնա՝ երկիր պա-
զին նման, և ոմանք երկունացան:

Եւ մատուցեալ Յն խօսեցաւ
ընդ նոսա և ասէ առաջ ինձ
ամ իշխանութիւն յերկինս և

յերկրի որպէս առաքեաց զիս
հայր, և ես առաքեմ զմեղ:

Գնացիք պատուհետեւ աշա-
կերտեցիք զամ հեթանոսա:

Ալլատեցիք զնուր յանուն Հոր՝
և Արդւս՝ և Հոգւցն ուզ:

Աւստեցիք նոցա պահէլ զամ
զորինչ պատուիրեցի ձեղ: և
ահանափի ես ընդ ձեղ և մ

զամենացն առուրս, մինչեւ ՚ի կա
տարած աշխարհի:

Զատիկ կիւրուկի:

Անդ Անդեսունդ Յն Քն Ո: Բա-
րդունդ: Գլ. 16. Հու. 2:

Անդ Յորութե Տն մերոյ Յն Քն

Եւ ընդ առածօտս միաշարա
թուն, զան ՚ի զերեկզմանն
ընդ արեւադալին:

Եւ ասէին ցմիմեանս, ով թա-
ւա

Էալեցուսցէ մեղ զվեմն 'ի դը
բանց զերեզմանին:

Վէ հայեցել ալ տեսին՝ զի թա
էալեցուցեալ էր վեմն 'ի դեր
եզմանին, քանով էր մեծ յոյժ:

Վէ մտեալ 'ի ներքս՝ ի զերեզ
մանն՝ տեսին զերիտառորդ մի,
զի նատէր ընդ աջմի, կողմանէ,
զգեցէալ պատմուանն սպի
տակէ, և զարհութեցան:

Վէ նա ասէ ցննու մի երկնչեք՝
զի խնդրէք զնադօքեցի զիսա
շերեան, յարեաւ, չէ աստ, ա
հաւդիկ տեղին, ուը եղին զնա:

Այլ երթայք ասացէք ցաշա
կերսու նորա, և ցպեարսու, թէ
ահայառաջազոյն երթայ քան
զձն զ 'ի գալիք այս, միու տեսա
նիցէք զնա, ոնզ ասացն ձեզ:

Վէ իրբե լուան, ելին և փա
խեան 'ի զերեզմանին, քանով
զահի հարեալ էին, և ոչ ումեք
ինչ ասացին. զի երկնչեն:

Երկու շարաթ օրն մեռեցէ:

Աբոյ Ամառանուն Յէ Քէ Ու Շէ¹
Պէ Հայութ Հէ 24. հէ. 1.

Վասն Յարութե Տն մերց Յէ Քէ

Բացց 'ի միաշարաթուն վաղ
քաջ ընդ առաւօսն եկին
'ի զերեզմանն, բերին զիսունի

սրն, զոր պատրաստեցին՝ և այլ
կանոյք ընդ նոսա:

Վէ գտին զվեմն թաճալեցու
ցեալ 'ի զերեզմանէ անտի:

Վէ մտեալ 'ի ներքս՝ ոչ դը
տին զմարմին Տն Յէ:

Վէ եղե ընդ հիանալն նոցա
վասն այնորիկ, և ահա արք եր
կու հասին առ նո՞ 'ի հանդէրձա

լուսաւորա:

Վէ իբրե զահիհարան՝ և խո
նարհւ ցուցին զերեսս խերեանց
յերկիր, ասեն ցնոսա, զի ինդ
ընդ զիենդանին լը մեռեալս:
Մէ աստ, այլ յարեաւ, յիշե
ցէք՝ ոնզ խօսեցաւ ընդ ձեզ
մինչ էր 'ի գալիք այս:

Վէ ասէր թէ պարտ է որդւոյ
մարդոյ մասնիկ 'ի ձեռս մար
դոյ մեղաւորաց, և 'ի իսաւ եւ
լոնել և յերրորդ աւուր յառ
նել:

Վէ յիշեցին զբանսն նորա:

Վէ զարձանն, պատմեցին զայս
ամ մետասանիցն, և այլոցն ա
մենեցուն:

Վէ ելն մարփամ մազգաղենա
ցէ. և յօհաննա, և մարփամ
յակօրայ, և այլք ընդ նո՞ ոչք
պատմեցին զայս առարելոցն:

Վէ երկեցան առաջի նոցա

շաղ

շաղիազվութիւն բանք նոցա՝ և
չհաւատային նոցա:

Ծայց պետրոս յարուցեալ ըն
թացաւ ՚իդերե զմանն. և հայե
ցեալ անսանե զկտահան լոկ, զի
կային. և գնաց ընդ միտս զար-
մացեալ թէ զինչ եղեւ

Երեք շաբաթ:

Արքա Վահագոն. Յէ ՚Ք Ո: Իշտ
Դաւագու. Գլ 24. Հէ. 13.

Դ Յարութե Տն մերց Յէ ՚Ք Ի

Եւ ահա երկու ՚ի նոցանէ
երթային ՚ինմին ահուր ՚ի
դեռ մի, որ հեռի էր յեթմէ
հարխւր և վալթ սուն ասպարի-
պան. և էր անուն նը էմմանուա

Եւ նորա խօսէին ը միմեանս
վասն ամմ անցիցն անցելոց:

Եւ եղեւ ընդ խօսին նոցա և
ը վիճել և ինքն խսկ Յու մեր
ձեցաւ և երթայր ընդ նոսա:

Եւ նոցա աչք կալեալ էին առ
՚ի չճանաւելոց զնա:

Եւ ասէ ցնոսա, զինչ են
բանքը՝ վասն որոց վիճեր ընդ
միմեանս՝ մինչդեռ երթայր, և
արտմեալ էք:

Պատասխանի ետ միտմն ՚ի նո-
ցանէ՝ որում անուն էր կղէ ո-

պաս, և ասէ ցնաւ դու միայն
կաս յերուսաղէմ, որ ոչ դի-
տացեր՝ զինչ դործեցաւ ՚ի նմա
յաւուրսս յայտոսիկ:

Եւ ասէ ցնոսա, զինչ և նո-
քա ասէն: զՅէ նազօրացւոյ,

որ եղեւ այր մարդարէ, հզօր
արդեամբը և բանիւր՝ առաջի

Այ, և ամ ժողովրդեանն:

Որպէս մատնեցն զնա քահա
նայտի տքն՝ և իշխանքն մեր ՚ի
դատաստան մահու՝ և հանին
զնա ՚ի խաչ:

Մեր ախն ունեաք՝ թէ նա է
որ վրկելոց իցէ վիսրայէլ այլեւ
հանդերձ այսու անմիւ, այս եր-
րորդ օր է՝ յորմիշ հետէ այն
զործեցաւ:

Այլէ կանայք ոմանկը ՚ի մշնջ
զարմացուցին զմլդ. որք կան-
խեալք ընդ առահօտս՝ չողան
՚ի դերեղմանն:

Եւ ոչ դտին զմարմին նորա-
և կին, և ասեն, թէ և տեսիլ

և հրեշտակաց տեսին, որք ա-
սէին զնմանէ՝ թէ կենդանի է:

Եւ զնային ոմանկը ՚ի մշնջ ՚ի
դերեղմանն. և դտին նոյնապէս՝
ուղ և կանայքն ասացին: բայց
զնա ոչ տեսին:

Եւ նա ասէ ցնն: ով անմիտք

և հեղղասիրտը առ ՚ի համա-
տալ յամի, զոր խօսեցան մար-
գարէքն։

Ոչ զնոյնս պարտ էր չարչարի
՚ին, և մտանել ՚ի փառս իւր։
Եւ սկսեալ ՚ի մօսիսէ և յամ
մարդաբէից՝ մեկնէր նոցա որ-
ին յամնայնի զիլո զբեալ է
զնմանէ։

Իր մերձեցան ՚ի դե օդն՝ յոր
երթային, և նա պատճառէր
հեռաղայն ևս ուրեք երթալ։
Եւ բռնաղատեցին զնա՝ և ա-
սեն, առ մեզ աղիք, զի ընդ
երեկս է՝ և տարաժամեալ
օրս, և եմուտ աղանիլ անդ ը-
նոսաւ։

Եւ եղե ՚ի բաղմին նորա ընդ
նս, առեալ դշացն՝ օրհնեաց՝
երեկ և ետ նոցաւ։

Եւ նոցա քացան աչք՝ և ծա-
նեան զնաւ և նա եղե ՚ի նո-
ցանէ աներեցիթ։

Եւ ասեն ցմիմեանս, ոչ իսկ
և սիրտը մեր ձմէկին ՚ի մեզ՝
մինչ խօսէրն ընդ մեզ զնանս
ուսրհայն, և ող բանայը մեզ
զդիրս։

Եւ յարտցեալ նոյն ժամացն՝
դաման յերտաղէմ, և զր
ոին ժողովի ալ զմետասանն։

և զորս ընդ նոսայն էինն
Եւ ասեն թէ արդարե յա-
րեաւ Տէր՝ և երեւցաւ սի-
մոնի։

Եւ նորա պատմէին, որ զնա-
նապարհայն, եթէ զիարդ եւ ա-
ծանօթս նոցա ՚ի բեկանել հա-
յին։

Չորեք շաբաթ։

Աբով Վահագան Յէ Ռէ Ու Բէ-
Պէ Համար 24, Հէ 36.

Յետ յարտցեն Տն մէոյ Յէ Քէ.

Ա Կնչը եռ դայն խօսէին, ին
քըն իսկ Յիառւ եկաց ՚ի
մէջ նոցա՝ և ասէ ցննու խաղա-
ղութի ընդ ձեզ, և եմ, մի
երկնչիք։

Եւ զահի հարեալ երկնչին.
և համարէին զոդի ինչ տեսաւ
նել։

Եւ ասէ ցնոսաւ զի՞ խռովիւտ
եք, և ընդէք խորհուրդը ելա-
նեն ՚ի սիրոս ձեր։

Տէ սկզ զմեռաս իմ և զոտս, զի
ես նոցն եմ, շօշակեցէք զի՞
և տեսէք, զի ողի՝ մարմին և սո-
կերս ոչ ունի, որպէս զիսս տն-
սանէք՝ զի ունիմ։

Եւ զայս ասացեալ եցոյց նց
զմեռան և զոտս։

Հինդ

Արքոյ Վահագունի ՅԵ ՔԻ ՈՒ ԲԵ
Ուստի էն. Գլ. 5. հի. 1.

Տերն մեր ՅԵ ՔԻ.

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն
Էլ ՚ի լեառն. և իրրե նըս
տաւ անդ՝ մատեան առ նա ա-

շակերաք նորա :

Եւ բացեալ զեկրան իւր՝ ու-
սուցանէր զնոսա՝ և ասէր:

Երանի աղքատաց հոգւով՝ զի
նոցա է արքայութիւ երինից:

Երանի սդահօրաց՝ զի նոքա
միսիթարեսցին:

Երանի հեղոց՝ զի նոքա ժա-
ռանդեսցին զերկիր:

Երանի՝ որք քաղցեալք և ծա-
րահիք իցեն արդարութիւ՝ զի
նոքա յաղեսցին:

Երանի ողորմածաց՝ զի նոքա
զողովմութիւ դտցեն:

Երանի այնոցիկ՝ որք սուրբք
են սրտիւք. զի նկը լԱՇ տես-
ցեն:

Երանի խաղաղաբարաց՝ զի նկը
որդիք լԱՇ կունոցին:

Երանի որք հալածեալք իցեն
վասն արդարութիւ՝ զի նոցա է
արքայութիւ երինից:

Երանի է ձեզ՝ յորժամ նա-
ք

լսանիցեն զձեղ՝ և հալածեա-
ցեն. և ասիցեն զամ բան շաբ-
զձենջ սուս վասն իմ:

Յնձացէք և ուրախ լերուք.
զի վարձք ձեր բաղումք են յեր
կինս. զի այսպէս հալածեցին
զմարդարեսն, որք յատաշքան
զձեղ էին:

Ուրբաթ:

Արքոյ Վահագունի ՅԵ ՔԻ ՈՒ ԲԵ
(Յահանառ, Գլ. 21. հի. 1.)

Յետ յարութեն Տն մերց ՅԵ ՔԻ

Յետ այսորիկ դարձէլ յայտ
նեաց զանձն իւր Յու ա-
շակերտաց իւրոց առ ծովե-
զերբն տիրերեայ. և յայտնեաց
այսպէս:

Ենին ՚ի միասին սիմճն պետրոս.
և թօմաս անուննեալն երկուն
ըւակ. և նախանայէլ որ ՚ի
կանց գալիկւացւոց, և որդիքն
զերեդեայ. և այլք յաշակեր-
տաց անտի երկու:

Ասէ ցնոսա սիմճն պետրոս:
երթամ ձուին որսալ. ասեն
ցնա, դամք և մեք լը քեզ զնա
ցին, և մտին ՚ի նառ. և յայնմ
դիշերի կալան և ոչ ինչ:

Իբրեւ այդ եղե, կայր Յիսուս
8 յէզ

յեղը ծովուն բայց ոչ ծանեն
աշակերտքն թէ Յանիցէ:
Ասէ ցնոսա Յան: մանկունք՝
միթէ ունիլը ինչ ուտելոյ: պա
տապահնի ետուն և ասեն ցնա,

ոչ:

Ասէ ցնոսա Յան: արկերյաջա
կաղմն նաևին զուռկինդ, և գտա
նիցէք: արկեն, և ոչ կարենին
ձգելի բաղմանէն անտի ձկնոցն:

Ասէ աշակերտն այն, զոր սի-
րէրն Յան ցպեարոս: Տէրէ
այն: սիմօն պետրոս՝ իրրե լո-
ւաւ թէ Տէրէ էարկ զիւրե
զափածանիլին, (քանզի մերէ
էր:) և ընկեց զինկն ՚ի ծովին:

Եւ այլ աշակերտքն նաևաւն
խոկ դայինն (քանզի չէին հեռո՛
՚ի ցամաքէ: սոյլ իրրե երկերիւր
կանդնաւ) քարշէն զգործին
հանդերձ ձկամբն:

Իրրե ելին ՚ի ցամաք՝ տեսա-
նեն կրակեալ կայծականց: և
ձուլին սի ՚ի վերաց՝ և հաց:

Ասէ ցնոսա Յիսուս: բէրէք
՚ի ձկանց սոտի՝ զոր դուքտ կա-
լոցք այժմիկ:

Ամուս սիմօն պետրոս: և ձը
դէք զգործին ՚ի ցամաք՝ լի մե-
ծամեծ ձկամբը, հարիւր յիսուս
և երիք: և սցնչափ ինչ կայր,
թ-

և ոչ պատառեցաւ գործին:
Ասէ ցնոսա Յան: և կայք ձա-
շեցէք: և ոչնք յաշակերտացն
իշխէր հարցանել՝ թէ գու ովլ
ես: զի դիտէին թէ Տէրն է:
Քայ Յան և առնու զհացն և
տայ նոցա: նոյնարէս և զծուին:
Զայս երիցս անդամ երկեւ-
ցաւ Յան աշակերտացն յարու-
ցեալ ՚ի մեռելոց:

Հարությ յիշատակէ ովկատման սրբոյն
Յովշանու Մկրտչն:

Սիրո Ամենաբարեկ Յի Քի Ու Բար-
Յօհաննա: Գլ 21: հի 15:

Յետ Յարությ Տն մերց Յի Քի:

Աճ իրրե ճաշեցին՝ ասէ ցուի
մօն պետրոս Յան: սի մօն
յօնանու սիրեն զիս առաւել
քան զգոսաւ ասէ ցնա: այս
Տէր: և գու դիտես՝ զի սիրեմ
զքեզւ ասէ ցնա՝ արածեա ըզ
դառինս իմ:

Դարձեալ ասէ ցնա: սի մօն
յօնանու սիրեն զիս: ասէ ցնա:
այս Տէր: և գու դիտես՝ զի սի
ըեմ զքեզւ: ասէ ցնա՝ արա-
ծեա զուսարս իմ:

Ասէ ցնա երիցս անդամ: սի
մօն յօնանու սիրեն զիս: արտւ-
մեցաւ պետրոս, զի ասացն ցնա

Երիցո՞ւ թէ սիրես զիս։ և ասէց
յնա։ Տէր, դու զամ դիտես։

Ա դու խակ զամ ձանաւես և
Եթէ սիրեմ զքեղ։ ասէ ցնա
Յու արածեա զովսարս իմ։

Ամեն ամեն ասեմ՝ քեզ՝ զի
մինչ անուելն էիր, անձամբ
անձնն գօտի ածելը՝ և երթաց
ից, յու և կամշիր։ և յորժամ
ծերացիս, ձեռու ՚ի վեր կալ-
ցիս և աղքա ածցեն քեզ զօտի,
և տարդին ուր ո՞չ կամպիս։

Օպս ասաց՝ նշանակեալ թէ
որով մահու փառաւոր առնից.

ու զայս իր բնել առաջ, առ
այ ցնա՞ եկ վկնելի լմ:

¶արձաւ պետքո՞ւ և տեսնէ
զաշակերտն՝ զոր սիրէր Յն, զի
երթացը զինի, որ և անկաւ ըզ
լանջօք նը և ասէ, Տէր, ոլէ
որ մասնելց է զքեղ:

Q'hw wəkəwələpəwənəh, wəkə
g̓əm̓ S̓əp̓, h̓ək̓ wə q̓əh̓.

Ասէց յիս Յու և թէ կամիմ,
զի կացցէ դա՝ մինչեւ ևս դամ,
քեզ վէ՛ փայթ է՝ դռւ ևկ զինի
լմ:

Այս լրանու այս յեղբարս՝ և
համարեցան թէ աշակերտն
այն ոչ մեռանիցի և ոչ ասաց
ծմա Յն և թէ ոչ մեռանիցի.

Դէ կամիս ես՝ Ծէ կացի՛
դա՝ մինչեւ ես դամ։

Այս աշակերտ է՝ որ վիճակ
վասն այսոցիկ։ որ և զրեայն
խոկ զայտափիկ։ և գիտեմ եթե
ձշմարիտ է վլայտ թի նորաւ
Բայց է և այլ ինչք բաղում, զոր
արար Յան։ որը եթե դրեալ
էին մի ըստ միանձ։ կարծեմ
թէ և ոչ աշխարհօս բաւական
էր տանիլ զգիւսն՝ որը թէ
դրեալ էին։

Տօն Աւետարաց Արքունիչւոյ Կալված Մատ-
թամանւ :

Առաջ Ամերիկական ՅՈՒ ՔՐ Ու ՇԵ^Պ
Պահապահ Գլ. 1. ՀՀ թ. 26:

• 120pL • www.120pL.com

Եւ յամսեանն վեցերորդի
առաքեցաւ դաբրիել հը-
րեշտակ յԱշՏ՝ ի քաղաք մի-
գալիլեացւոց որում անուն էր
նազարեթ:

**Առ կցս, խօսեցն ալ տուն. ու
բում անուն էր յօսեփի, ՚ի տաշ
նէ դանթի. և անուն կուսին
մարիամ:**

Եւ եկեալ առ նա հրեշտակն
ասէ . ուրախ լեր բերկը ալք՝
Տեր ընդ քեզ .
Եւ հանձնն խռովոցաւ .

Ա խորհեր ընդ միտոս, թէ ո՞ր
պիսի ինչ կցէ ողջոյնս այս :
Վ ճ ասէ ցնա հրեշտակն . մի
երկնչեր Ա արիամ . զի գտեր
չերպհս յԱՅ

Վ ճ ահա յդառնիք՝ և ծնցիս որ-
դի . և կուլսցիս զանուն նորա
Յիսուս :

Վ ա եղիցի մեծ . և որդի բարձ
րեց կուլսցի . և տացէ նմա
Տ Ը Ա զաթոռն դաւթի հօր
նորա . և թաղաւորեցէ ՚ի վր
տանն յափօրայ ՚ի յաւիտեան :
Վ ճ թաղաւորութե՛նի վախ
ճան մի լիցի :

Վ ճ ասէ մարիամ ցհրեշտակն .
զանդրդ լինիցի ինձ այդ . քանզի
զայր ոչ գիտեմ :

Պ ատասխանի ետ հրեշտակն և
ասէ ցնա . Հոգին սը եկեցի
՚ի քեզ . և զօրութի բարձրե՛
լոյն հովանի լիցի ՚ի վերայ քո :
Քանզի և որ ծնանելցն է ՚ի
քէն , սուրբ է . և որդի Ա յ
կուլսցի :

Վ ճ ահա եղիսաբէթ աղդական
քո՝ և նա յղի է ՚ի ծերութե՛
իւրում . և այս վիցերորդ ա-
միս է նր՝ որ ամուլ կուլսցի է :
Զ է ոչ տկարացի առ յԱՅ
ամենայն քան :

Վ ճ ասէ Ա արիամ՝ ահաւա-
սիկ կամ աղախին Ծն . և դիցէ
ինձ ըստ բանիք քում . և դնաց
՚ի նմանէ հրեշտակն :

Եր կիւրակիւ :

Ա մ Ա մ Ա մ Ա մ Ա մ Ա մ
Յ օ հ ա մ ա մ ա մ ա մ ա մ Ա մ
Յ է ւ ա մ ա մ ա մ ա մ ա մ ա մ Ա մ

՚ի Հորէ Լուսոյ :

Ա սկզբանէ էր բանն . և բանն
էր առ Ա յ ծ : և Ա ստուած
էր բանն :

Վ ա էր ՚ի սկզբանէ առ Ա յ ծ :
Ա մենացն ինչ նովաճ եղիւ : և
առանց նր եղիւ և ովհէ որինչ
եղին :

Վ ովաւ կեանք էր . և կեանք
էր լոյս մարդկան :

Վ ճ լոյն ՚ի խառարի անդ լու-
սաւորէ : և խառար նմա ոչ եղիւ
հասու :

Վ զ է այր մի առաքեալ յԱՅ
անուն նմա յօհաննէս :

Վ ա ե ին ՚ի վիսութին զի վիս
եցէ վասն լուսոյն . զի ամենէ
քին հաւատացեն նովաճ :

Ա չ է ր նա լոյն այլ զի վիս-
եցէ վասն լուսոյն :

Ե ր լոյն ճշմարիա . որ լուսու-
նոր առնէ զամ մարդ՝ որ դա-
լոց է յաշխարհ :

Է Յ ա շ

Յաշխարհի էր. և աշխարհ նո
վաս եղեւ. և աշխարհ զնա ոչ
ծանեւուն.

Յիւրան եկն. և իւրքն զնա ոչ
ընկողան:

Իսկ որք բնկարանն զնա, և տ նց
իշխանութիւն որդիս **Ա. Շ. լինիլ.**
որոց հանատասցեն յանուն ներ:
Ա. ք ոչ յարենէ. և ոչ ՚ի կտ
մաց մարմնոյ՝ և ոչ ՚ի կամաց
առն. ոչ յոց ծնան:

Վեւ բանն մարմին եղեւ և բնա
կեցաւ ՚ի մեզ ։ և տեսաք զփա
ռըս նորա. զփառո իբրև զմի.
ածնի առ ՚ի Հօրէ, ին շնորհօք
և ձշմարտութք:

Յօհաննէս վկայեաց վասն ներ.
աղաղակեաց և առէ: աաէ՝ զոր
մե ասէի, որ զենի իմ գալոցն
էր՝ առաջի իմ եղեւ. զի նախ
քան զիս էր:

Զի ՚ի լրութէ անտի նը՝ մեք
ամենեցին առաք, շնորհս փո
խոնակ շորհաց:

Զի ոլէնքն ՚ի ձեռն մօսէսի
տունան շնորհք և ձշմարտութ
՚ի ձեռն **Յ. Վ. կ. եղեն:**

Ճառա

Երես սբռաթ:

Աբեց Մահմետական Յ. Վ. Ո. Բ. Ռ. Յ.
Յահանա. հա 1. հր 18:

Վճարեն լուսոց:

Օ ած ոչոք ետես երբեք ։
Դրաց միածինն որդիի՝ որէ
՚ի ծոց հօր, նա պատմեաց:
Վեւ այս է վկայութիւն յօհանն
նու, յորժամ առավեցին առ
նա հրեայքն յերուազէմիք քա
հանայս և զետասցիս, զի հարց
ցեն ցնա՝ թէ դու ո՞ւ ես:
Վեւ խոստվան եղեւ, և ու ու
րացաւ. խոստվան եղեւ, թէ
ես ոչ եմ **Վան:**

Վեւ հարցին ցնա, իսկ ովլ ետ
դու՝ և զիա ես. և ասէ, ոչ եմ
իսկ մարդարեն ես դու. պա
տասխանի ետ՝ թէ ոչ:

Իսկ ասա մեզ՝ դու ովլ ես. զի
պատասխանի տարցուք՝ որոց
առաքիցինն զմեզ. զի՝ ասեն
վասն քո:

Վան, ես՝ ձայն բարբառոց յա
նապատի. ուղիղ արարեք զհա
նապարհ **Յ. Ն.** որպէս ասաց ես
սայի մարդարէ:

Վեւ ուրք առաքեցանն, ՚ի փողի
ուցւոց անտի էին:

Վարցին ցնա՝ և ասեն. իսկ
զի

զի՞՞ մլրտես՝ եթէ դու չես
Վան, և ոչ եղիա. և ոչ մար
դարէն։

Պատասխանի ետ նոցա յօհան
նէս՝ և ասէ. ես մլրտեմ զնեղ
ջըով. 'ի միջի ձերում կայ՝ զոր
դուքն ոչ դիտէք։

Որ զկնի իմ դալոցն է. որ ա
ռաջի իմ եղիւ. որում չեմ ար
ժանի, եթէ լուծից զիրացս
կօշկաց նորս։

Եցս ՚ի բեմաբրսց եղե յայն
կոյս յորդանանու. որ էրն յօ¹
հաննէս, և մլրտէր. և (անդ
լինէր.)

Երեք շաբաթ։

Աբեց Աշուածու ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Յանան. Գւ 1. ՀՀ. 29.

Մկրտիւ Տեսան մերց ՅԵ ՔԵ

Իվաղիւ անդը տեսանէ ըզ
ՅԵ զի դոյր առ նա, և ա
սէ, ահանասիկ գառն ԱՅ որ
բառնայ պմեզս աշխարհին
Սաէ, վասն որոյ եսն ասէի.
զինի իմ դոյր սցը, որ սուաջի
իմ եղիւ. զի յառաջ իսկ էր
քան զիս։

Եւ ես ոչ դիտէի զիս. այլ
չ յացանի լինիցի իսրայէլի, վե

այնորիի եկի ես ջըով մլրտել։

Ակացեաց յօհաննէս և ասէ.
թէ տեսանէի զհոդին՝ զի իջա
նէր իբրև զաղաւնի յերինից.՝
և հանդչիւր ՚ի մերոց նորա։

Եւ ես ոչ դիտէի զիս. այլ որ
առաքեացն զիս մլրտել ջըով
նոտ տօսաց ցիս. յայր վլր տեսա
նիցես զոդին, զի իջանիցէ,
և հանդչիցի ՚ի մերոց նորա, նա
է որ մլրտէ Հոգւովի սրբով։

Եւ ես տեսի, և վկացեցի, եւ
թէ ամէ Արդին ԱՅ.

Չորեք շաբաթ։

Աբեց Աշուածու ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Յանան. Գւ 1. ՀՀ. 35.

Մկրտիւ Տեսան մերց ՅԵ ՔԵ

Իվաղիւ անդը կայր յօհան
նէս, և յաշակերտաց անտի
նորա երկու։

Եւ նոցեցեալ յԵ Հիսուսի զի
զգնայր, և ասէ. ահանսիկ ՎՃ
դառն այ։

Իուսն ՚ի նմանէ երկու աշա
կերտքն զի խօսէր. և զեացին
զհետ ՅԵ

Իբրև դարձաւ ՅԵ և ետես
զնու զի երթային զհետ նորա,
ասէ ցնա. զի նչ ինոզրէր. նորա
ասեն ցնա. **Ա**սաբրի, (որ թրդ
ման

մանեալ կոչի վարդապետ) ո՞ւր
են օթեւ վանք քո:
Ասէ ցնա՛ և կայք, և տեսէք:
և կին, և տեսին, ուր էին օթեւ
վանք նորա. և առ նմա ագան
այն օր. զի ժամէը իբրև առա
ներորդ:

Եր անդրէաս և ղբայր սիմօնի
վիսի, մի յերկուց անտի. ողք
լըանն ՚ի Յօհաննէ և գնացին
զինի նորա:

Գտանէ սա նախ զեղբայր իւր
զսիմօն, և ասէ ցնա. դասք
զմեսիայ՝ (որ թրդմանի՝ Քայ.)
Սա էած զեա առ Յօհայ և
ցեալ ընդ նա Յօհայ ասէ. դու
ես սիմօն որդի յօնանու. դու
կոչեսցիս կեփաս. որ թարդ-
մանի պետքոս:

Հմագ շաբաթ:

Արքա Աւետիքան Յէ Քէ Ու Բա-
Կանան. Էւ 1. Հէ. 43.

Տէրն մեր Յա Քա.

Ա վաղեւ անդր կամեցաւ և լու
նէլ ՚ի դալիւեա. դտաննէ
զիլիսպոս, և առէ ցնա Յօհ.
և կ զինի իմ:

Եւ էր փիլիսպոս ՚ի թեթասցի
քայ, ՚ի քաղաքէ անդրեաց և

Է

պետքոսի:

Գտանէ փիլիսպոս զնաթանոյ
էլ, և ասէ ցնա. զորմէ դրեաց
մօսէս յօրէնան և մարդարէն,
դտաք զՅ Յօրդի յօսե փայ ՚ի
նաղարնիթէ:

Ասէ ցնա նաթանայէլ. իսկ
ինաղարնիթէ մարթ ի՞նչ իցէ
բարւոյ իմիք լինիլ: ասէ ցնա
փիլիսպոս, և կ և տես:

Բըրեւ ետես Յօհ զնաթանոյ
էլ զի դայր առ նա, ասէ վասն
նիր. ահա արդարեւ խրայէլացի՝
յորում նենդութի ոչ դոյ:

Ասէ ցնա նաթանայէլ. ուս
տի՞ ճանաչես զիս: պատասխա-
նի և տ Յօհ և ասէ ցնա. մինչ
շե էր փիլիսպոսի կունել դքեղ
զի էիր ՚ի ներքոյ թղենեոյն,
տեսի դքեղ:

Պատասխանի և տ նմա նաթա-
նայէլ և ասէ. Ուսքի, դու
և որդի Այ. դու և թադա
Հոր խրայէլի:

Պատասխանի և տ նմա Յօհ և
ասէ. փիլսանակ զի ասացի քեզ
թէ տեսսի ՚ի ներքոյ թղենեոյն,
հաւատաս՝ մեծտեծա և քան
զայս տեսացէա:

Եւ ասէ ցնա. ամեն ամեն ա-
սեմ ձեղ՝ տեսանիցէք զւըլինա
բա

բացեալ՝ և զհուշակիս Այժ զի
ելանիցեն՝ և իջանիցեն՝ ի վերաց

Արդւաց մարդոց:

Ուրբաթ:

Աբեղ Ամեստանի ՅԵ. ԲԵ ՌԵ. ԲԵ.
Յանձնուած. ՔԵ 2. ՀԵ. 1.

Ակիզն նշանաց ՏԵ մերց ՅԵ. ՔԵ.

Եւ յաւուըն երրորդի հար-
սանիք էին ՚ի կանաց դալիւ-

լեացւոց. և անդ էր մայրն ՅԵ.
Առչեցաւ և ՅԱ և աշակերտքն

նորա ՚ի հարսանիսն:

Եւ ՚ի պակասիլ դինւոյն, ասէ
մայրն ցՅԱ դինի ոչ ունին:

Եւ ասէ ցնա ՅԱ. զի կայ իւր
և քո՛ կին գու. չմէ հասեալ
յամանակ իմ:

Ասէ մայր նը ցապասաւորմն.
որ զինչ ասիցէ, արասնի.ք:

Անդ էին թակցիկ կձեայք
վից՝ ըս սրբութեն հրեխ. տա-
նէին միմի ՚ինոցանէ մարս եր-
կուս կամ երիս:

Ասէ ցնոսա ՅԱ. լցէք զթա-
կցիսդ ըսով. և լցին ցնոսա մին
չմ ՚ի վեր:

Եւ ասէ ցնոսա. արդ՝ առէ.ք,
և բերէք տաճարապետիս. և
նոքա բերին:

Եւ կրրե ճաշակեաց տաճա-
րապետն զջուրն դինի եղեալ.
և ոչ զիաէք ուսափ իցէ. բայց
աղասաւորմն զիաէին՝ ոքք ար-
կին զջուրն խօսի ընդ վեսային
տաճարապետն:

Եւ ասէ, ամ մարդ զանցշ դի
եին յաւածաղցին պաշտէ. և
յորժամ արբենան, յայնժամ
դյոսին, զու սպահեցեր զանցշ
դինիդ մինչեւ ցայժմ:

Օսց արար սկիզբն նշանաց
ՅԱ ՚ի կանաց դալիւեացւոց. և
յայննեաց զիառոս խր. և հա-
ւատացին ՚ի նա աշակերտքն նիդ

Հարաթ:

Աբեղ Ամեստանի ՅԵ. ԲԵ ՌԵ. ԲԵ.
Յանձնուած. ՔԵ 2. ՀԵ. 1. ՀԵ.

Տերն մեր ՅԱ. ՔԵ.

Յետ սպարթիկ էջ ՅԱ ՚ի կա-
փառնառմ, ինչն և մայր
իւր, և եղարք խր. և անդ լի-
նէր ոչ բազում ինչ աճուրս:

Եւ էր մերձ զատիկն հրեխ.
և եւ ՅԱ յերտւաղէմ:

Եւ եղիս ՚ի ատճարին զի վա-
ճառէին զարջառս և զովսարս.
և զաղաւնիս, և զոմայափխան,
ոքք նստէին:

Եւ

72
Եւ արար խարազան չունեաց.

և է հան զամենեսին՝ ի տաճա-
րէն, զուխարսն՝ և զարջառ, և
զպղինձս հատավաճառացն ցրո-
ւեաց, և զսե զաննն կործնեաց:

Եւ որք զարաւնիսն վաճառէ-
լին՝ ասէ ցնաւ, առէք զայդ առ-
սի, և մի առնէք զտուն չօր
իմց՝ տուն վաճառի:

Ապա յիշեցին աշակերտոքն նը՝
թէ գրեալէ, նախանձ տան

քց կերպէց զիս:

Պատասխանի ետուն հրէայքն
և ասեն ցնաւ, զի՞նչ նշան ցու-
ցանեա դու մեզ՝ զի զայդ առ-
նես:

Պատասխանի ետ Յն և ասէ
ցնաւ, քակեցէք զտաճարդ զայդ՝
և զերիս աճուրս շինեցից զդա:

Ասէն ցնաւ հրէայքն, զքառա-
սուն և զիլց ամ շինեցաւ տա-
ճարս այս, և դու զերիս աճուրս
կանդնեն զսա:

Ապա նա ասէք վասն տաճարի
մարմնոյ իւրոյ:

Իսկ յորժամ յարեաւն ՚ի մե-
ռելոց, յիշեցին աշակերտոքն նը՝
թէ ոյս է՝ զոր ասացն, և հա-
ւատացին դրոյն, և բանին, զոր
ասաց Յն:

Եւրորդ Վիւրովիէ որ ասէ Աշարհօ-
մատղան:

Արքու Աշեարանին Յն ՚ի Ռու
Յոհաննան. թէ 2. հէտ. 23.

Տէրն մեր Յն ՚իւ:

Եւ իրեւ էք յերուսաղէմ
՚ի զատկին տօնի, բաղսւմք
հաւատացին յանուն նորա, զի
տեսանին զնշանսն՝ զորս առ-
նէր:

Ապա ինքն Յն ոչ հաւատացը
յանձն նոցա, քանիլի ինքն դիւ-
տէր զամենացն:

Եւ զի ոչ էք պիտոյ՝ եթէ ոք
վկայեացէ վնշ մարդոց, զի ինքն
խակ գիտէք՝ զինչ կը ՚ի մրդնւ
Եւ էք այր մի ՚ի փարիսեցոց
անտին նիկողեմոս անուն նորա,
իշխան հրէից:

Աս եկն առ նա դիշերի՝ և ա-
սէ ցնաւ, Ապաքքի, դիսեմք ե-
թէ յայ եկել ես վարդաղետա-
զի ունըք կարէ զայդ նշանս առ-
նել՝ զոր գուղդ առնես, և թէ
ոչ Ած իցէ ընդ նմա:

Պատասխանի ետ Յն և ասէ
ցնաւ, ամին ամին ասեմ քեզ.
Եթէ ոչը ծնցի վերսակն, ոչ
կարէ տեսանել զարբայուի այս
Ասէ ցնաւ նիկողեմոս զիարդ

կարէ մարդ Տնանիլ որ ծերն
լից : միթէ մարդ լից անդ
քէն յորովայն մօր խւրց կրկնն
մտանել և ծնանիլ :

Պատասխանի ետ Յա և առէ
ցնա . ամին ամին ասեմ քեզ .
Եթէ ոչը Տնցի ՚ի ջըց և ՚ի
Հողւց՝ ոչ կարէ մտանել

յորբայութի Այ :

Զի ծնեալն ՚ի մարմնոյ՝ մար-
մնէ . և ծնեալն ՚ի Հողւց՝
հողի է :

Դու մի զարմանար, թէ ա-
սացի քեզ՝ պարտէ ձեզ ծնա-
նիլ վերստին :

Զի հողմ ուր կամի շնէլ . և
զձայն նորա լսես . այլ ոչ գե-
տես, ուստի գայ՝ կամ յու եր-
թայ . սոյնապէս և ամ ծնեալն
՚ի Հողւցն :

Պատասխանի ետ նիկողեմոս,
և առէ ցնա . զիսրդ մարթի
այդմ լինիլ :

Պատասխանի ետ Յա և առէ
ցնա . դու ես վարդապետ իս-
լայէլի և զայդ ոչ դիտես:
Ամին ամին ասեմ քեզ : զի
զորինչ դիտեմք, խոփիմք . և
զօր աեսաք, վիսցեմք . և դվիսց
ութի մեր ոչ բնդունիք:

Իսկարդ եթէ զերկրամորս ա-
յ ։

սացի ձեզ՝ և ոչ հաճատայք .
զեարդ Եթէ զերկրամորն ասա
ցից՝ հաճատայցէք :

Սէբոյ Աչեռուանէ Յէ Քէ Ու Բէ-
Յունանու . Գլ 3 հր. 13 .
Տեղն մեր Յա Քէ ասէ :

Եւ ոչը Էլ յերկննա , Եթէ
ոչ որ էջն յերկնեց՝ Որդի
մարդոյ, որ էն յերկննա :

Եւ որպէս մօմէս բարձրացցց
զօհն յանապատի, նոյնողս բարձ-
րանալ պարտէ Որդւց մար-

դոյ :

Զի ամ , որ հաճատայ ՚ինա՝
ոչ կորիցէ . այլ ընկալցի զկեան
սըն յաճիտենականա :

Զի այնապէս սիրեաց ած զաշ-
խարհ մինչև զ Որդին իւր միտ
ծին ետ . զի ամ որ հաճատայ
՚ինա , մի կորիցէ . այլ ընկալցի
զկեանս յաճիտենականա :

Զի ոչ առաքեաց Անդ Որ-
դի իւր յաշխարհ թէ զատես
ցէ զաշխարհ , այլ զի վրկեսցի
աշխարհ նովաճ :

Որ հաճատայ ՚ինա , ոչ զատա-
պարտեայի . և որ ոչ հաճատայ
՚ինա՝ արդէն իսկ զատապար-
տեալէ . զի ոչ հաճատայ յա-

Նուռ միաձնի Որդւցի այ, Աշակ իսկ է դատաստան. զի լոյս եկն յաշխարհ՝ և սիրեցին մարդիկ զիտանար առաւելքան զլոյս. զի էին դործք իւրեանց չարութեւ:

Օխ ամենայն որ դոյք դործէ՝ ատեայ զլոյս. և ոչ դայ առ լոյսն, զի մի յանդիմանե սցին դործք նորաւ:

Իսկ որ առնէ զՃմարտութեւ, դայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին դործք նոր թեւ Ավ դործեցն:

Երեք շորաբու

Առ Եկեղեց Յէ Քէ Բէ Ռէ Ու Շէ²²¹

Տէրն մեք Յու Քու.

Յետ այսորիկ է ին Յու և աշակերտն նորա յի ըկլիքն հրեաստանի. և անդ շրջէր նուքօք հանդերձ և միլրակի:

Վլրտէր և Յօհաննէս ի յայեն նոն մերձ առ սաղիմ. զի ջուքք բազումք էին անդ. և դային, և միլրակին:

Օխ չեւս էր արկետ յօհան նէս ՚ի բանսու:

Եւ եղեւ իմադիք յաշակերտացն յօհաննաւ ընդ հրեց վասն որդութեան:

Եկեն առ Յօհաննէս և աւանն ցնա. Ուարբի, որ երն ըլքեղ յայնկոյս յորդանանու + որում գուն վկայեցեր. ահա Հանիկ նա միլրակ՝ և ասեներին գան առնաւ:

Պատասխանի և առ Յօհաննէս և ասէ. ոչ կարէ մարդ առնուլ յանձնէ և ոչնուչ. և թէ ոչ իւցէ առնեալ նմայ կրինից ՚ի վերուսաւ:

Դուք ձե զին վկայեք ինձ, զի ասացի ձե զ թէ չեմ եւ Քան, այլ թէ առաքեալ և մ առաջի նորաւ:

Որ ունի դչարսն նաէ վես սոյ. իսկ բարեկամ վես սոյին, որ կայ և լսէ նմա. ուրախութ ուրախ լինի վւ ձայնի վես սոյին. արդ՝ սոյ ուրախութիւն որ իմն է, լցեալ է:

Կամա պարա է աճիլ. և ինձ մեղմանալ:

Որ ՚ի վերուսան դայ՝ ՚ի վերցէ քան զամենայն. որ յերկըէ ասափ է, յերկըէ է՝ և յերկըէ խօսի. որ յերկնիցն դայ:

Օսրինչ ետես՝ և զօր լուսան վկայէ. և դվկայութիւն նորա ունք ընդունի:

Որ ընդունի դվկայութիւն նոր կոք

կրքեց թէ Ա՞նձ ծշմարիտ է։
Օ ի զոր ածն առաքեաց՝ ըզ
բանսն Այսօսի. զի նչ եթէ
չափալ տաց Ա՞նձ զուռ ողին։
Հայր սիրէ զ Ուրդի, և զամ
ինչ ետ ՚ի ձեռոս նորա։
Որ հաճատաց յԱրդի՛ ընդու-
նի զկեանս յաճիակենականս, և
որ ոչն հնազանդի Արդւց՝ ոչ
տեսոցէ զկեանս։ այլ բարկուի՛
Այս մաց ՚ի վերաց նորա։
Չափեց շաբաթ։

Միջոց Ամենամաս ՅԵ ԲԵ ԱՌ ԲԵ
Յահանան. ԳԵ 4. ԿԵ. 1.
Տէրն մեր ՅԱ Ք.Ա.

Արդի դիտաց ՅԱՌ եթէ լո-
ւան փարիսեցին՝ եթէ Յի՛
առու բաղում աշակերտու առնէ
և միլլամէ քան զյօհաննէս։
(Վանագի ոչ եթէ ՅԱՌ ինքնին
միլլունէ՝ այլ աշակերտոն նոր։)
Եթող զհրէաստան երկիր, և
եկն միւսանդամ՝ ՚ի դալիլեա։
ԵՇ էր նմա անցանել ընդ աս-
մարիսց։
Դայ նա ՚ի քաղաք մի սամա-
րացւոց՝ որում անուն էր սու-
քար։ մերձ ՚ի դիւնց զոր ետ
յիկօր որդւոց իւբում յօսեւիսց։
ԵՇ անդ էր աղքեւը մի յակո-

բայ, և ՅԱՌ վաստակեալ ՚ի ճա-
նապարհէն, նստէր ՚ի վերաց
աղքեւըն, և էր ժամ իբրև վեց
երորդ։

Դայ կին մի ՚ի սամարեաց հա-
նել չուր, առեցնա ՅԱՌ տուը
ինձ ըմպել։

(Օ ի աշակերտքն նոր Երթել
էին ՚ի քաղաք անդր՝ զի կեցա-
կուրս զնեւոյեն։)

Ասէ ցնա կինն սամարցի, դու՝
որ հրէայդ ես, զիարդ յինէն
ըմպել ինդրես ՚ի կնոջ սամա-
րացւոց զի ոչ երբէք խառնա-
կին հրէայք ընդ սամարացիս։
Պատասխանի ետ նմա ՅԱՌ և
ասէ, եթէ դիտէիր դու զպար
գեսն Այս և ուլէ՝ որ առէդ
ցքեղ թէ առուր ինձ ըմպել։
դու արդե զի ինդրէիր ՚ի նմա-
նէ և տայր քեղ զջուրն կեն-
դանի։

Ասէ ցնա կինն. Տէր, դու
քանդի և դոյլ իսկ ոչ ունիս,
և ջրհորս խոր է, խսկարդ ուս-
տի ունիցիս զջուրն կենդանի։

Այնթէ դու մեծ ինչ ոք իցեւ
քան զհայրն մեր յակօր, որ զայս
ջրհոր ետ մեղ։ և ինքն աստի
էաբբ, և որդիք նոր, և խաշինք
նորա։

Պատասխանի եւս նմա ՅԱՌ և
ասէ . ամենայն, որ ըմպէ ՚ի ջըց
յայդմանէ՝ միւսանդամ ծարա
նի. բայց որ բմպէ ՚ի ջըցն, զոր
ես տաց նմա՝ մի ծարաւեսցի
յաւիտեան:

Ա. ՅԼ. ջուրն, զոր ես տաց նմա,
եղիցի ՚ի նմա աղբիւր ջըց
բղսեցելոյ ՚ի կեանսն յաւիտե-
նականս:

Ա. ՍԵ. ցնա կինն . ՏԵՐ, տնւր
ինձ զջուրն զայն, զի մի ծարա-
ւեցաց. և մի եկից այսը հա-
նել զջուր:

Ա. ՍԵ. ցնա ՅԱՌ. ԵՐԾ կոչեա
զայր քո՞ և եկ այսը:
Պատասխանի եւս նմա կինն և
ասէ . չիք իմ այր : ասէ ցնա
ՅԱՌ. բարւոք ասայիւր՝ թէ չիք
իմ այր :

Օ. Հ. հինդ այր փոխեալէ քո.
և զոք այժմ ունիս՝ չէ քո այր.
զայդ արդար ասայիւր:

Ա. ՍԵ. ցնա կինն . ՏԵՐ, թուի
ինձ թէ մարգարէ իցես դու :
Նարքն մեր ՚ի լերինս յայսմիկ
երկիրպաղին. և զուք ասէք ե-
թէ յերուաղէմ և եթէ տե-
ղի, ուր արժան իցէ երկիրպա-
ղանէլ:

Ա. ՍԵ. ցնա ՅԱՌ. կին դու՝ հա-

մատու ինձ. զի եկեսցէ ժամա-
նակ յորժամ ոչ ՚ի լերինս յայ-
միկ. և ոչ յերուաղէմ երկիր
պաղանիցեն Հօր:

Դ. Ա. Ք. երկիրպաղանէք, որում
ոչն գիտէք . մեք երկիրպաղա-
նեմք, որում գիտեմքն. զի վըք
կութի ՚ի հրէից է :

Ա. ՅԼ. եկեսցէ ժամանակ՝ և
այժմ իսկ է . յորժամ ճշմարիտ
քըն երկիրպաղանէք երկիրպաղա-
նիցեն Հօր հոգւով և ճշմար
տութիւն . քանդի և Հայր զայն
պիսի երկիրպաղանուս իւր իննդրէ :

Հինդ շաբաթ :

ԱՅՆ Ա. ՅԼ. ՅԱՌ ՈՒ ԲԱՌ
ՅԵՆԱՆՆԱՆ. ԳԵ 4. ՀԻ 24.

ՏԵՐՆ մեր ՅԱՌ ՔԱՄ ասէ:

Հ. Պ. Հ. Ա. ՅԼ. և երկիրպաղո
ւաց նորա՝ հոգւով և ճշ-
մարտութեամբ պարտ է երկիր
պաղանել :

Ա. ՍԵ. ցնա կինն , զիտեւմք՝ զի
մեսիայ գայ՝ (անուանելին՝ ՎՃՈ)
յորժամ եկեսցէ նա, պատմես
ցէ մեզ զամենայն:

Ա. ՍԵ. ցնա ՅԱՌ. ես եմ, որ
խօսիմս ընդ քեզ:
ԵՇ յայն բան եկին աշակերտ
քըն նորա . և զարմանային, զի
ընդ

քնդ կոսջն խօսէք . բայց ոչնք
տասց ՚ի նոցանէ , թէ զի՞նչ
խնդրես , կամ զի՞նչ խօսիս լը
դմա :

Աթող կինն զսափոր իւր , և
չոքաւ ՚ի քաղաքն . և ասէ ցմար
դիմն :

Ակայք , և տեսէք զսյր մի , որ
տասց ինձ զամենայն , որ ինչ
իմ դործեալէ : միթէ նա՛ լոյէ
Վահն :

Ալին ՚ի քաղաքէն՝ և դային
առ նա :

Աշ միհցէ եկեալէին նոքա ,
աղաւէին զնա աշակերտքն և
ասէին . Ոչարբի , հաց կեր :
Կա ասէ ցնոսա , ես կերակուր
սնիմ ուտել , զոր գուճն ոչ
դիմէք :

Ասէին աշակերտքն լը միմնաս .
միթէ երեր ինչ ոք դմա ուտել
Ասէ ցնոսա Յու իմ կերակուր
այնէ՝ զի արարից վկամ այնու
ըեկ՝ որ առաքեացն վիս . և կա
ստրեցից զգործն նորա :

Ոչ դուք ասէք՝ եթէ այլ ևս
չոք ամփաք են , և հունձք դան .
ահանասիկ ես ասեմ ձեզ՝ ամ
բարձէք զայս ձեր , և տեսէք
զարտորայն , զի սպիտակացնը

Աշ որ հնձէն , վարձա առնու .
և ժողովից զպտուղ ՚ի կեանսն
յաշիտենականս . զի որ սերմա
նէն՝ և որ հնձէ՝ հասարակ
ցնծացեն :

Յայսմ իսկ է բանն ձշմարիտ .
զի այլէ՝ որ սերմանէ . և այլէ
որ հնձէ :

Ես առաքեցի զձեղ հնձէլ զոր
ոչ դուք վաստակեցիք . այլք
վաստակեցին , և դուք ՚ի վաս
տակս նոցա մոտիք :

Աշ ՚ի քաղաքէն յայնմանէ սա
մարացւոց բաղումք հաշատա
ցին ՚ի նա , վասն բանի ինոջն
վիայելոյ՝ և թէ առաց ինձ զամ ,
որ ինչ իմ դործեալէք :

Իսկ իբրև եկին առ նա սոմա
բացիքն , աղաւէին զնա լինիլ առ
նա . և եղեւ անդ տէնուրս երկուու
Աշ ևս բաղումք հաշատացին
՚ի նա վասն բանին նորա :

Աշ ասէին ցիկնն . թէ ոչ այ
սուհետեւ վասն քո խսիցդ հա
շատամք . զի մեղէն իսկ լուաք
՚ի դմանէ . և դիմումք եթէ դա
է ձշմարտիւ փրկիւ աշխարհացւ

ԱՅՆ ՎՀԵԿԱԿԱՆԻ ՅԵՐԵ ՈՒ ԲԱՐ
ՅՈՒՆԱՆԱ. ԳԵ 4. ՀԴ. 43.

Տէրն մեր ՅԵ ՔՐ

Եճ յետ երկուց աճուրց և լ
անալի և գնաց՝ ի դալիլեա.
Օք ինքն իսկ չի վկայեաց՝
եթէ մարդարէ յերտում դա
ճառի պատիւն ոչ ունի:

Այլ յորժամ և ին նա ՚ի դա-
լիլեա. ընկալման վնա դալիլեա-
ցիքն. զի աւեսեալ ևս էր զնմ
նշանն, զորս արար յերտու-
ղէմ ՚ի տօնին. քանզի և նոքա
եկեալէին ՚ի տօնն:

Եկն դարձեալ ՚ի կանայ դալի-
լեացւոց՝ ուր արար զջուրն զէ
նի. և անդ էր թագահորադն
մի, որոյ որդին հիւնադ կայր ՚ի
կափառնառում:

Այտ երբե լուան եթէ ՅԵ ե-
կեալէ ՚ի հրէատանէ ՚ի դալի-
լեա, և ին առ նա, և աղաչէր.
զի ինցէ, և բժշկեացէ զորդէ
նորա. քանզի մերձ էր ՚ի մե-
ռանիլ:

Ասէ յնա ՅԵ եթէ ոչ նշանա-
ինչ և արունեստ տեսանէք ոչ
հաճատայք:

Ասէ յնա թագահորադն. ՏԵՇ

ՅԵ մինչեւ մեռեալ իցէ մա-
նուկն իմ:
Ասէ յնա ՅԵ Երթ, որդին
ըս կենդանիէ, և հաճատաց
ոյրն բանին՝ զր ասաց յնա
ՅԵ, և դնաց:

Եճ մինչդեռ իջանէր՝ ընդ ո-
ռաջ եղեն նմա ծառայքն նըր.
աւետիս ետուն և ասեն, թէ
մանուկն նորա կենդանիէ:

Ապրցանէր յնոսա վասն ժա-
ման՝ յորում ապաքինեաց.

և տսեն յնա, երէկ յեօթներորդ
ժամուն և թող զնա շերմն:

Դիստաց հայրն նըր՝ Եթէ յայնմ
ժոմու՝ յորում ասացն յնա ՅԵ
թէ որդին քո իննդանիէ. և
հաճատաց ինքն և ամմառն իւր:

Օսյօ դարձեալ երկրորդ նը-

շան արար ՅԵ եկեալ ՚ի հրէ-

աստանէ ՚ի դալիլեա:

Ըստաթ:

ԱՅՆ ՎՀԵԿԱԿԱՆԻ ՅԵՐԵ ՈՒ ԲԱՐ
ՅՈՒՆԱՆԱ. ԳԵ 5. ՀԴ. 1:

Տէրն մեր ՅԵ ՔՐ

ՅԵտ սյսորիկ տօն էր հրէ-
ից և ել ՅԵ յեէմ:

Եճ էր յերտուաղէմ ՚ի պրոբա
ալիկ աճաղանին. որ կոչեր
եր

Երբայեցերէն ըեթհեղոց ,
Հինգ սրահ :

Յորս անկեալ դնիւր բազմու-
թի յցժ հիւանդաց , կուրաց ,
կաղաց , դօսացելոց . որը ակնու-
նէն ջրոցն յուղելոց :

Եշ հրեշտակ Տն իջանէր լո-
ժամանակի յաւաղանն՝ և յու-
ղէր զնուրն , և որ նախ ՚ի շար-
ժումն ջուրցն իջանէր յաւա-
ղանն՝ բժշկներ . ոչ ունելով
զնշան հիւանդութեն ,

Եշ անգ էր այր մի , որոց երե-
սուն և ութ ամ էր ՚ի հիւան-
դութեն իւրում :

Օնա իրիկ ետես Յն , զի ան-
կեալ դնիւր + և զիսաց եթէ
բազում ժամանակը են այնու-
հետեւ , ասէ ցնա + կամին ողջ
լինիլ :

Պատասխանի ետ նմա հիւան-
դըն . Տ' ը , ոչ զոք ունիմ , թէ
յորժամ ջուրըն յուղիցին , արկ
ցէ զիս յաւաղանն , և մինչ ես
դանդաղիմ , ոյլոք քանի զիս յա-
ռաջադպն իջանէ :

Ասէ ցնա Յն արի , առ ըզ
մահիմ քո՞ և դնա :

Եշ ողջացաւ այրն . և յարեաւ
էսու զմահիմ իւր՝ և շրջէր . և
եր շաբաթ յաւուրն յայնմիլ :

Ասէն հրեայքն յրժշկեալն .
շաբաթ է՝ և ոչ է արժան
քեղ առնուլ զմահիմն քո
Պատասխանի ետ նոյս և ասէ .
որ բժշկեացն զիս , նա ասաց
ցիս , առ զմահիմն քո՞ և զնուն
արցին ցնա , և ասեն . ովէ է
այրն , որ ասաց ցըեղ՝ առ զմա
հիմն քո՞ և շրջեաց :

Եշ բժշկեալն ոչ զիսէր թէ
ովէ իցէ . քանիլ Յն խոյս ետ
վու ամբովինն ՚ի տեղուջէ անտի
Յետ սցսորիկ դտանէ զնա
Յն ՚ի տաճարինն , և ասէ ցնա
ահաւաղիկ ողջացար , մի ևս
մեղանչէր . զի մի չար ևս ինչ
լինիցի քեզ :

Կնաց այրն՝ և պատուաց հրե-
սին , և թէ Յն էր՝ որ բժշ-
կեացն զիս :

Եշ վասն այնորիկ հարածէին
զՅն հրեայքն , զի զայն առնէր
՚ի շաբաթու :

Եշ Յն պատասխանի ետ նց
այր իմ մինչեւ ցոյժմ ողոք-
ծէ , և ես դործեմ :

Ա ն այնորիկ առումէլ ինորէին
հրեայքն սպանանել զնա . զի
ոչ միայն լուծանէր դշաբաթու
այլ և այր իւր կոչէր զՅն ,
և համասար առնէր զանձն այ:

Չոր

Չորրորդ կերպեն

Առաջ Վէհութանի Յէպի Ռ: Բէր
Յանձնում. 42 5. հիւ. 19:

Տէրն մեր Յու Ք. Ա.

Պատասխանի և ա Յօն և առէ
ցնոսաւ ամէն ամէն առ մ
ձեղ. ոչ կարէ Արդի մարդոց
առնել յանձնէ, և ոչինչ, և
թէ ոչ առասնիցէ զշացըն զի
առնէ, զի զոր նայն առնէ, զնոյն
և Արդին նմին նման գործէ:
Զի Հայր սիրէ զ Արդի, և
զամենայն ինչ ցուցանէ նմա
դոր ինկն առնէ: և մեծամեծա
և քան զսոյն ցուցանէ նմա
զպոքս, ընդ որս դուքդ զար
մանաք:

Զի որպէս Հայր յարուցանէ,
զմեռեալս և կենդանի առնէ:
նոյնպէս և Արդի գրաս կամի
կենդանի առնէ:

Եւ ոչ եթէ Հայր դատէ
գէ՝ այլ զոմ դատաստան և ա
Արդւոց իւրց:

Զի ամենեքեան պատուեցնէն
զ Արդին՝ որպէս պատուեն
զ Հայրն, որ ոչ պատուէ զ Ար
դին, ոչ պատուէ զ Հայր զա
ռաքին նորաւ:

Ամէն ամէն առ մ ձեղ. զի որ
զբանն իմ լոէ և հաճատաց
Ճ

այնմ, որ առաքեացն զիս ըն
դանի զիս անսն յանիսն անկիսն.
և ՚ի դատաստան ոչ մասնէ,
ոչ վախեցաւ ՚ի մահանէ ՚ի

կեանս:

Ամէն ամէն առ մ ձեղ. զի
զայ ժամանակ՝ և արդէն խի
է, յորժամ մեռեալք լուիցեն
ձայնի Արդւոցն Ա. և որը
լույենն, կեցեն:

Զի օրպէս Հայր ունի կեանս
յանձնի իւրում. նոյնպէս ետ
և Արդւոց ունիլ կեանս յանձնի
իւրում:

Եւ եւսանութիւն և նմա դա
տաստան առնել. և զի Արդի
մարդոց է:

Ինդ այն զի՞ զարմանայք՝ զի
եկեցէ ժամանակ՝ յարում ա
մենը բն որք ՚ի զերե զմանու կայ
ցեն, լույենն ձայնի նորաւ:

Եւ եկեցէն արտաքս. որոց
բարիս գործեալ իցէ՝ ՚ի յարու
թի կենաց, և որոց գտն արտ
ունել ՚ի յարուի դատաստանաց:

Աչ կարեմ ես յանձնէ առ
նել և ոչինչ. այլ ոնդ լունմ,
դատեմ. և դատաստան իմ ար
դար է, զի ոչ խնդրեմ զկամա
իմ, այլ զկամն այնորիկ՝ որ ա
ռաքեացն զիս:

Література

Սահմանադրությունը ՅԱՀ կազմության
համար առ 5-րդ 31:

S₂F₉ HBF₄ Br · RBr muf;

**Եթէ ես վկացեմ վասն ան
ձին իմոց. վկացութիւն իմ
էլ ճշմարիտ :**

Այլ որ վիսյէ վասն իմ. և
դուք գիտեք, եթէ ճշմարտե
վիսյութիւնն՝ զոր վիսյեաց վի
իմ:

¶ Տուք առարկեցիք առ յօհանէ
նէս և վկայեաց ձշմարտութնէ:
Այլ ես ոչ եթէ ի մարդկա
նէ առնում զվկայութիւ, ողի
զայս առեմ, զի դուք ապրես
ջեք:

“Ես եր ճպաղն, որ լուցեալ
եր, և ծագիւր: Ե դուք կամե-
ցայք ցնացալ առջ ամանակ մի ՚ի
լոյս նորա:

Այս առնիմ դվապութիք
մեծ և քան զյօհննուա զգործ
սըն զօրս ետ ցիս չայր, զի
կատարեցից զնոսա. նորին խի
գործքն՝ զօրս գործեմ, փայ.
Են վասն իմ, եթէ չայր ա
ռատեա միաւ.

Եւ որ առաքեաց զիս այլ
նա վկայեաց վասն իմ։

Դուք՝ ոչ զձայն նորա երթը
լուսայք, և ոչ զատեսիլ նորա
տեսիք:

Եւ ոչ զբան նորութիւն ի ձեզ
բնակեալ զի զրոյ նսա առաքեց,
դուք նմա ոչ հաւատասց :

մարդիք նորօք ունիլ զիւանան
յաւիսեւնականա։ և նորքին խել
են, որք վիսցեն վասն իմ, ու
բայիք համարիք ունիլ կեանա։

Եւզոք ոչ կամիք գալստիս
զի զկեանսու ունիցիք:

Ωἰωνητὴ ιωρέβρη τηνική ζωέω
ιωλή. φερθιωναν' ή μημελώνης ιω-
νηνική. Λα φερθιωναν φερθην' ή μημελή-
νη μέτι ιωνηρέβρη:

Ո՞ւ համարիք՝ եթէ եռ չու-
րախօս ինչ իցեմ զձէնց առ-
հօր դպ, որ չըրախօս կաց
զձէնց մօնէս, յոր գուքն յու-
սոցիւալ էք:

Q 6 L 8 5 ζωέαστηγίρη την.ρ
Ι Ι μο

մօնէսի, հաճատացիք արդեօք
և ինձ: զի՞ նա վն իմ խոկ գընէց:
Օ կ եթէ նորա դըրոցն ոչ հա-
ճատացք: զիսարդ իմոցս բանից
հաճատացիք:

ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԱՐՄՈՆԻ

ԱՅՆ ՎԵՐԱԿՐՈՆԻ ՅԵ ԲԵՐԵ ԱՌԵ

St. Peter am Hart

Յւա այսորիկ դնաց Յա
յայնկոյս ծովուն դալիկաց
ոց տիբեկեաց:

Եւ զՀետ և ըլթացր նորա ժու
ղովուրդ բազում։ զի առանձին,
ին զնշանն, զօրս առնելը՝ ի վր
հիշանգաց։

ԱԼ 'ԵԼԵԿՈՆ ՅԱ, և անդ նըս
տէր աշակերտոքն հանդերձ:
ԱՀ էր մերձ զատիկ տօնն հը^{մէկու}

Երարք՝ ի վեր դաշտ խւր Յան,
և ետև՝ զի ժապավարդ բար-
զում զայր առ նաև ասէ ցիկի-
լիսպաստ ու աստի գնեսցուք հա-
յոս՝ զի կեռիկեն դորա :

Օսյս ասեր փորձելով զնա .
այլ ինքն դիտեր ղինչ առնե
առն էու

Lugubris

Պատասխանի եւ նույն պիլիպ-

Digitized by srujanika@gmail.com

Հ դպրան բաւական, թէ պիտ
և խրաբանչիւրոք սակաւ ինչ
առնուցու :

Ասէց յնա մի յաշակելոտացն
նորա՝ անդըշամ՝ և զբացը սիւ
մօնի վիւմիւ

Հասա պատանեակ մի, որ
ունի հինգ նկանակ դարձեղին.
և երկուս ձկունս. այլ այն

զի՞նչ առ աղջուկ սարդիկ:

Ասէ Յան բազմեցուցելք զմար
դեկու և էր խօս յայտ ՚ի տեղ

Ա բազմեցաւ մասդիկե
թուալի իրբե հնոնհաղար :

շաբ և կամեցան:

Եւ իր բնել յագեց ցան՝ ասէց ցաւ
շակեցանն իւր : Ժողովից ցեղը
զիշապեալ կատարաւ, զի մի
մնէ կարիցիւ :

Ճաղավեցին, և լցին երկուսաւան սակառի վկասորոցն ՚ի հինգուարեւուն նկանակիւ անակիւ, ու

յաւելամ ՚ի կերպացն
Խակ մարզիկըն իրքեւ տեսովն
մեշանն՝ սառ առաջ ամէին .

Դաշտուն մարդարէն, որ
դարս է յաշխարհ:

Ω_m

Չորեք շաբաթ:

Արքունի Վահագուստի ՅԱ ՔԲ ՈՒ ԲՀ
Յանձնուած 42 6. հՀ 15.

Տէրն մը Յա ՔԲ.

ՅԱ Ելրեկ դիտաց եթէ դա-
լոց ենյալշտակել զնա, զի
արասցեն վնա թաղաւոր, զը
նաց դարձեալ ՚ի լւառն միայն.
ՅԱ Ելրեկ երեկոց եղեւ, էջին
աշակերտքն նորա ՚ի ծավիլ զըն:
ՅԱ մտեալ ՚ի նաև դային յայն
կցոց ծովուն ՚ի կափառնառում,
և իրեկ նաեւ մացաւ, և չեւես ե-
կեալ էր առ նոսա ՅԱ:
ՅԱ ծովն ՚ի սաստիկ հաղմոց
շնուրոց յուղեւու:

ՅԱ վարեալ երեկ ասպարեցոց
քանանեհինու, կամ երեսուն
տեսանեին զՅԱ զի զնայր ՚ի
վերաց ծովուն, և մերձ էր ՚ի
նաւն. և զարհուրեցան յոյժ:
ՅԱ ասէ յնոսա: ևս եմ, մի
երկնչեք:

ՅԱ կամեին վնա ընդունիլ ՚ի
նաւն, և վաղվաղակի և հաս
նաւն յերկիրն՝ յոր երթային:

Հինգ շաբաթ:

Արքունի Վահագուստի ՅԱ ՔԲ ՈՒ ԲՀ
Յանձնուած 42 6. հՀ 22:

Ըստ ՏՌ մը ՅԱ ՔԲ:

Ի վաղին անդը Ժողովուրդն
որ կայր յայնկցոս ծովուն,
առ սաներ թէ այլ նաև ոչ դոյլը
անդ բաց ՚ի միոյն, յոր մախն
աշակերտքն ՅԱ, և զի չէր մը-
տեալ ՅԱ ընդ աշակերտոն իւր
ինաւն, բայց միայն աշակերտ
քըն նորա դնացին:

Ի բրեկ այլ նաւք դային ՚ի տի-
բերեւաց մօտ յայն տեղին ուր
դհացն կերին:

Ի սկ իրեկ ետես Ժողովուրդն:
եթէ ՅԱ չէ անդ՝ և ոչ աշա-
կերտքն նր, առ ին նը զնաւնն,
և եկին ՚ի կափառնառում ինդ-
րեւ լՅԱ:

ՅԱ իրեկ դամին վնա յայնկցոս
ծովուն, ասեն յնա: Ուարբեի,
երբ և կիր այսոր:

Պատասիսանի ետ նոցա ՅԱ և
ասէ, ամեն ամեն ասեմ ձեզ.
ինդըէք զես, երբ ոչ եթէ
զնշանս ինչ տեսիք, այլ զի կե-
րեք ՚ի հայէ անտի, և յադեւ-

ցայք:

Երթայք, գործեցէք մի ըլ-
է կորս

կորստական կերակուրն, այլ
պկերակուրն, որ մնայ ի կեանան
յանիտենականս, զոր Արդին
մարդոց տասցէ ձեզ, քանով

զնա հայր կերեաց ած:

Ասեն ցնաւ զի՞նչ առնիցեմք՝
զի զգործն այ գործեացուք:

Պատասխանի ետ ցնոսա Յու,
և ասէ, այս է գործն Այշ: զի
հանատասնըլը յայն, զոր առաւ
քեացն նաւ:

Ասեն ցնաւ զի՞նչ նշանս առ
նիցեն՝ զի աւ. սցուք, և հաւա
տասցուք, զինչ գործիցեաւ
Հարքն մեր կերին զմանանայն
յանապատի անդ՝ ոնդ և զրեալ
է, զհաց յերինից ետ նոյն ուսեւը

Ասէ ցնոսա Յու, ամեն ամեն
ասեմ ձեզ, եթէ ոչ մօսէս
ետ ձեզ զհացն յերինից, այլ
Հայրն իմ ասց ձեզ զհացն
յերինից զՃշմարիտ:

Օք հաց Այշէ, որ իջանէ
յերինից, և կեանս ասց Շի:

Ասեն ցնաւ Տէր, յամ ժամ
առնը մեզ զհացն զայն:

Ասէ ցնոսա Յու Ես եմ հացն
կենաց, որ դայ առիս, ոչ քաղ
ցիցի, և որ հանատայ յիս՝ ոչ
երբէք ծարաւեացի:

Ամէլ ասացի ձեզ, թէ աւսա

նէք զիս, և ոչ հանատայք:
Չամ, զոր ասց ինձ Հայր,
առիս եկեացէ, և որ դայ առիս,
ոչ հանից արտաքս:

Օք իջի ես յերինից՝ ոչ զի
զկամ իմ արտաքս, այլ զկամ
այնորին՝ որ առաքեացն դիս:

Ուրամթ.

Աբեն Աբեն Յու Յու Ա: Բար
Յանաւա. Գլ. Հի. 39.

Տէրն մեր Յու Քայ ասէ:

Այս են կամք Հօր իմոյ, որ
առաքեացն զիս, զի զամ,
զոր ետ ցիս հայր՝ ոչ կորուսից
ինմանէ, այլ յարուցից զնա
յանուրն յեանում:

Այս են կամք Հօր իմոյ, զի
ամենայն, որ աւս սանէ զ Արդի՝
և հանատայ ինա, ընկալցի բղ
կեանան յանիտենականս և ես
յարուցից զնա յանուրն յետ
նում:

Տրանջլին զնմանէ հըեացքն,
ով ասաց թէ ես եմ հացն իւ
չեալ յերինից:

Եւասէնի, ոչ սա է Յու որ
գին Յօսէվու՝ զորոց մեք զի
աւս մք զհացն:

Իսկարդ՝ զիարդ ասէ՝ թէ ես
յերինից իջի:

Պատ

Պատասխանի եւ Յար, և առէց ցնոսաւ մի քրթմնջեք ընդ մի մեանս :

Այսք կարէ դաղ առիս, և թէ ոչ այրն՝ որ զիս առաջեաց՝ ձգեացէ զնաւ, և ես յարուցից զնաւ յաւուրն յեւ անուում :

Գրեալէ ՚ի մարդարէս՝ և եւ զեցին ամենելքեան ուսեալք յայց ամ որ լսէ ՚ի հօրէ և ուս սանի, դայ առիս:

Իբրեւ ոչ եթէ զհայր ու բուք աեսեալ իցէ, և թէ ոչ որ էն յայց, նա և աես զհայր:

Ամեն ամեն առում ձեզ, զի որ հաւասար յիս՝ ընդունի ըզ կեանսն յաւիսենականս :

Ես եմ հացն կենաց, ապբն ձեր կերին զմանանայն յանապատին՝ և մեռան :

Այսէ հացն, որ յերկնից ի չեալէ: զի որ ուտիցէ ոք ՚ի մանէ՝ մի մեռանիցի:

Ես եմ հացն կենդանի, որ յերկնից ի չեալ:

Եթէ որ ուտիցէ ՚ի հացէ յայս մանէ՝ կեցցէ յաւիսեան:

Եւ հացն, զոր ես տաց՝ մարմին իմ է, զոր ես տաց վասն կենաց աշխարհի:

Վարտնչին ընդ միմեանս հըն այսուցին կարէ զմարդին իւր յու առէլ:

այքն և ասէին: զմարդ կարէ աս տալ մեղ զմարդին իւր յու առէլ:

Ասէ ցնոսա Յար, ամեն ամեն ասեմ ձեզ, և թէ ոչ կերիջեք զմարդին Արդւց մարդց՝ և արբջեք զարիւն նորա, ոչ ու նիք կեանս յանձինս:

Այս ուտէ զմարդին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, ունի զկեանս յաւիսենականս: և ես յարուցից զնաւ յաւուրն յեւ անուում:

Օք մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ, ճշմարիտ ըմպէ լին է:

Այս ուտէ զմարդին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ՝ յիս քնակեսցի, և ես ՚ի նման:

Արայէս առաջեաց զիս կենդանին հայր, և ես կենդանի եմ վասն հօր, և որ ուտէն զիս, և նա կեցցէ վասն իմ:

Այսէ հացն, որ յերկնից ի չեալ, ոչ որպէս կերին հարքն ձեր զմանանայն և մեռան: որ ուտէ զհայր զայս՝ կեցցէ յաւիսեան:

Օսյս ասաց ՚ի ժողովրդեանն, յուսուցնելն ՚ի կափառնառում:

Եւ բազումք յաշակերտացն իբրև լուսն՝ ասէին: իսի ստէ բանդ:

բանդ սոյդ, ովկարէ լսել դման
իբրև դիտաց Յայշանձն իւր
եթէ տրաննջին վասն այնորիկ
աշակերտքն իւր՝ ասէ ցնոսա,
այդ դայթադղեցուցանէ զձեզ
իսկարդ եթէ տեսանիցէք
զԱրդի մարդոց, զի ելանիցէ
առ էր զառաջննն:

Հոգին է կենդանարար, մար
մին ինչ ոչնէ զբաննն զոր
և խօսեցաց ընդ ձեզ հոգի է
և կեանք:

Վայլ Են ոմանք ՚ի ձէնջ ողբ
ոչ հաճատան: քանի դիտէլ
Յայ ՚ի սկզբանէ ով Են այնորիկ
ողբ ոչն հաճատան, և ով այն է
որ մատնելցն է զնա:

Եւ ասէր, վասն այնորիկ ասա
ցի ձեզ թէ ոչոք կարէ դար
առիս, եթէ ոչ իցէ տունեալ
նմա ՚ի հօրէ իմին:

Յայսմանէ բազումք յաշակեր
տայն նր չողան յետս. և ոչ
և ո շընէն ընդ նմա:

Վայ Յայ ցերկոտասան աշա
կերասն, միթէ և դուք կամիք
երթալ:

Պատասխանի ետ նմա սիմոն
պի արսա. **Տ**էր, առ ով երթի
ցուք. բանս կենաց յաճիտենա
կահաց ունիս:

Եւ մեք հաճատացաք՝ և ծա
նեաք՝ եթէ զու ես ՚ի Վան
Որդի Այց
Պատասխանի ետ նոցա Յայ,
ոչ ես զձեզ զերկոտասանսդ
ընտրեցի, և միդ ՚ի ձէնջ սա
տանայ է:

Եւ ասէր զսիմօնեան յուղացէ
իսկարիօտացւոյ: զի նա իսկ
մասնելոց էր զնա. և մի էր յեթ
կոտասանիցն:

Ըստաթ:

Ա: Եր Վայ Յայ Յայ Յայ Յայ
Յայ Յայ Յայ Յայ Յայ Յայ Յայ Յայ

Տերն մեր Յայ Քայ:

Յետ այսորիկ շընէր Յայ ՚ի
դալիկ այց քանիզ ոչ կա
մէր ՚ի հրէատանի շընէր. զի
ինողը ին զնա հրէայքն սոլա
նամիւ:

Եւ էր մերձ տօնն հրէից տա
ղաւարահարաց:

Վան ցնա և զբարքն նր զնա
աստի, և երթ ՚ի հրէատան.
զի և աշակերտքն քո տեսցն
զգործադ քո՝ զորս դործես
Զի ոչք ՚որ ՚ի ծածուկ ինչ
դործէ և ինողը զինքն համար
ձակ լինիլ: եթէ զայդ դործես,
յայտնեա զանձն քո աշխարհի:

Վասն

Վահեղի և Եղբարքն իսկ չլին
հաւատացեալ՝ ինաւ:

Ասէ ցնի Յու Ժամանակ իմ
չե է հսկեալ . բայց ձեզ Ժա-
մանակ լսնեան ժաման պատ

mean L_1

Այս կարեւ աշխարհս ատել
զձեղ, բացց զիս ատեայ, զի ևս
վիստմ վնար, եթէ գործքն
իւ ու տառ թիւ են :

¶ **מְלָא** **כָּלְבֵד** **מִיָּהָר** **בְּשֶׁמֶן** **גַּעֲמָנָה**
לְעֵדָה **מְלָא** **כָּלְבֵד** **מִיָּהָר** **בְּשֶׁמֶן** **גַּעֲמָנָה**
מְלָא **כָּלְבֵד** **מִיָּהָר** **בְּשֶׁמֶן** **גַּעֲמָנָה**
מְלָא **כָּלְבֵד** **מִיָּהָר** **בְּשֶׁמֶן** **גַּעֲמָנָה**

Պըրեւ հլին և զբարըն նոր, ապա
և ինքն եւ ՚ի տօնն, ոչ յայսնի.
այ իրրեւ ՚ի ծածուեւ:

Եւ այս կամաց է
Եւ հրեաց ըն խնդրելին զնա ՚ի
տօնի անդ՝ և ասէինք ուր իցէ
նա:

Եւ քրթմնջիւն էր զնմանէ՝ 'ի
ժողովուրդն ։ կէպն ասէլին՝
թէ բարւոք է՝ այլքն ասէլին.
ոչ, այլ մողօրեցուցանէ զժողովուրդն.

Եւ ոչը համարձակ խօսելը
զնմանէ՝ վեր երկիր ղին հրեից:

Հինգ Երրորդ Ախւակէ. առնէ Եղիսաբէ

ՍԵՐՈՅԱՆ ՅԵՐԵՎԱՆԻ ՅԵՐԵՎԱՆԻ ՅԵՐԵՎԱՆԻ
ՅԵՐԵՎԱՆԻ ՅԵՐԵՎԱՆԻ ՅԵՐԵՎԱՆԻ ՅԵՐԵՎԱՆԻ

$S_{\text{left}}^{\text{left}}$ \dots $S_{\text{right}}^{\text{right}}$

Ալլըկ տօննել ընդմիջեցաւ և Հայ ՚ի պահապն և ուսուցանէն:

Օ արմանացին Տրեայքն և աշեն, զիաւու զգիըս դիալ, սա,
ոի ուսեալ բնակ չիք.

**Պատասխանի և տնոյա Յու և
ասէ: Իմ վարդապետութիւնս
չէ իմ, այլ այնորին՝ որ առաջ-
քեանի գիտ:**

Եւայս զետ
Եթէ ոք կամի զլաման նդ՛ առ
նէ՛ գլխացացէ վասն վարդապէտ
առաջնոր, յԱՌ իցէ արդեօք,
եթէ և ինչ յահճնէ իմին
խօսիմ:

Ու յանձնել խըսի խօսի՝ փառը անձնի խրում խնդրէ, խեղոր խնդրէ զիքառս այնորին, որ առաքեայն զիսա՝ նա ճշմարիտ է, և անհաջող է ու ինձնան

Հ, Ա արքաւուր ոչ դոց ի սաւ
Ոչ մօնէս Ետ ձեզ զօրէնս.
Ե ոսկը ՚ի ձէնջ առնէ զօրէնս.

Օ՞Ե՞ ինդրէք զիս տղանանել, պատասխանին ետ ժողովուրդնեասէ, զե զոյ ՚ի քեզ ։ ո՞վ ինդրէք զբեղեղ տղանանել։

Պատասխանի եւս նոցա Յաւե
ասէ: դործ մի դործեցի: և ա-
մենեքին զարմացեալէք:

Այս այնորիկ մօսէս ետ ձեղ
զթը բաստութիւն (զի ոչ եթէ ՚ի
մօսիսէ էր, այլ ՚ի հարց անտի):
և ՚ի շարաթու թթիատէք ըզ
մարդ:

Իսկ արդ Եթէ զթը բաստուի
առնու մարդ ՚ի շարաթու, զի
մի օրէնքն մօսէսի լուծցին: ըն
դիս ցասուցեալէք՝ զի զողջայն
իսկ մարդ բժշկեցի ՚ի շարա-
թու:

Երկու շարաթ:

Արքա Աշխարհական Յէ Բէ Ու Բէ^ա
Յօհաննա: Գլ 7. ՀՀ: 24:

Տէրն մեր Յն ՚Բա ասէ:

Այս ըստ ատուկքի այլ ու-
ղեղ գատաստան արարէք:

Ասէն ոմանկը յերտասաղէմաց
ոց անտի: ոչ նաէ սա՝ զոր
ինդիքէնն սպանանել:

Եւ աւասիկ յայտնապէս իսօսի,
և չասեն ինչ ընդ դմա: դուցէ
արդեօք և իշխանքն զիտացին
թէ սաէ ՚Բան:

Այլ զսա դիտէմք ուստի է:
իսկ ՚Բան յորժամ զայցէ՝ ոչ
ոք դիտէ ուստի է:

Ժա

Աղաղամիւաց Յաւ ՚ի տաճորին.
ուստացանէր, և ասէր, և զիս գի
անէք, և ուստի եմ զիտէք. և
յանձնեն իմմէ ոչ եմ եկեալ.
այլ է ձշմարիտ՝ որ առաքեացն
զիս՝ զոր դուքն ոչ զիտէք:
Ես զիտէմ զնաւ զի ՚ի նամանէ
իսկ եմ. և նա առաքեաց զիս
Խնդրէնն զնաւ ունիլ՝ և ել ՚ի
ձեռաց նոցա: և ոչք էարկ ՚ի
նա ձեռն: զի չե էր հասեալ
Ժամ նորա:

Եւ բազումք ՚ի ժողովոգենէն
հաւատացին ՚ի նա: և ասէնն.
՚Բան յորժամ զայցէ՝ միթէ
աւելլ՛ ինչ նշանս առնիցէ՝ քան
զոր սայս առնէ:

Եւ լուսն փարիսեցին զորը
առնջ ժողովոգեանն զնմանէ.
և առաքեցին քահնացապեաքն
և փարիսեցիք սպասանորս՝ զի
կայցին զՅու

Առէ Յաւ փոքր մի ևս ժամա-
նակ ընդ ձեղեմ. և երթամ
առ այն՝ որ առաքեացն զիս
Խնդրէցէք զիս՝ և ոչ դտանի-
ցէք: և ուր եսն երթամ, դուք
ոչ կարէք դալ:

Ասէն հրէայքն ընդ միմեանս
իսկ յո՞ւ երթացէ դա՝ զի մեք
ոչ դտանիցէմք զդա: միթէ ՚ի

11 աթիւռս

ամիւռոս հեթանոսաց երթայց
ցէ և ուսուցանիցէ զշեթա-
նուս:

Օքնչէ բանն այն՝ զոր ա-
սաց ։ խնդրիցէք զիս՝ և ոչ
գտանիցէք, և ուր են երթամ,
դուք ոչ կարեք դալ,

Երեք շաբաթ:

Արք Աթուրան Յի Քը Աւ Բար-
Եհովան, Գլ 7. ՀՀ 37.

Տերն մեր Յու Քա:

Իմերջնում աւուր մեծի տօ-
նին կայր Յն աղաղակէք և
ասէք: Եթէ ոք ծարահի իցէ՝
և կեսցէ առիս, և արբցէ:

Որ հաւատաց յիս՝ որպէս ա-
սեն դիրք՝ գեաք յորովացնէ նո-
րա բղիսեսցեն ջրոց կենդանու-
թեան:

Օսցս ասէք վե՛ հոգւոյն՝ զոր
ընդունելոց էին, որք հաւատաց
ին ՚ինաւ զի չե էր հոգի: քան
զի Յու չե էր վառաւորեալ:

Ոմնիք ՚ի ժողովագենէն իբրև
լսէնն զբանս զայս, ասէին: ոս
է ճշմարիտ մարդարէն:

Այլքն ասէին՝ սա է ՚ի Քնն,
իսկ իշուն ասէին՝ միթէ ՚ի դա-
լիւ է դալցո իցէ ՚ի Քնն

ԺԲ

Ո՞չ զիրք տաեն, եթէ ՚ի զո-
ւակէ դաւթի, և ՚ի բեկէ դէ-
հէմ զեղչէ՝ ուր դաւթնէ:
դալոց է ՚ի Քնն:

Եշ եղե հերձուած ՚ի ժողո-
վոդեանն վասն նարաւ
Եշ ամանք ՚ի նացանէ կամեցան
ամնիլ զնաւ այլ ոչնք միսնաց ՚ի
նա ձեռու:

Եշ ելին անդրէն սպասաւորքն
առ քահանուցաղեանն և փարի
սեցիս: և տաեն սորա ցնոսա ։
ընդէք ոչ ածիք զնա այսր ։
Պատասխանի և տուն սպասա-
ւորքն, և տաեն, ոչ երեք այն
պէս խօսեցաւ մարդ՝ որպէս
այն այն:

Պատասխանի և տուն փարիսե-
ցիքն, և տաեն: միթէ և դուք
մոլորեցայք:

Վիթէ յիշխանացն ոք հաւա-
տաց ՚ի նա, կամ ՚ի վարիսեցւոց
Այլ այն խաժանաւժ ամրոխ,
որ ոչ զիտէ զօրէնս, և նզու
վեալք են:

Վայ նիկողեմն ցնոսա որ եւ
կեալէք առ նա գիշերի յառա-
ջադցին՝ և մի եր ՚ի նացանէ:

Վիթէ օրէնքն մեր դասեն
շարդ՝ եթէ ոչ լսեն ինչ նախ
՚ի նմանէ: կամ զիտեն զին

12

75

գործէ:

Պատասխանի ետուն նմա և
ասեն, միթէ և դու ևս դալի,
լեցի՞ ևս քննեա, և ան ու զի
մարդարէ ՚ի դալիւէ ոչ յառ
նէ:

Եւ զնացին իւրաքանչիւրոք ՚ի
տեղի իւր:

Իսկ Յու գնաց ՚ի լետոն ձի
թհնեաց:

Եւ ընդ առանուն դարձեալ
եկն ՚ի տաճարն + և դայր առ
նա ամ ժողովուրդն, և ուսու
ցաներ զնոսա:

Ածին դպիլքն և փարիսեցիք
զկին մի ըմբռնեալ ՚ի շնութեն
և կացուցեալ զնա առաջի:

Ամեն + կինս այս ըմբռնեալ
ինքն յայտնապէս շնացեալէ:

Եւ յօրէնա մօսէս մեղ պա
տուիրեաց զայսպիսխաքարկո
ծել, արդ՝ դու զի՞նչ ասես
վասն դորա:

Զայս ասէին փորձելով զնա
զի ունիցին զամբաստանութի
զնմանէ: իսկ Յու ՚ի խոնարհ
նայելով դրէր մատամբն յեր
կրի:

Իսկ իրբե ստիպեցին հարցա
նելով զնա, հայեցեալ ՚ի վեր
ասէ զնոսա: անմեղն ՚ի ձենչ

նախ նաև ընկեցի դքար ՚ի վե
դորա:

Եւ դարձեալ ՚ի խոնարհ նայե
լով դրէր յերկրի:

Եւ լունեալ ելանէին մի ըստ
մինչէ սկսեալ յառ աջնոցն մին
չե ՚ի վերջնան. և մնաց միայն

Յու, և կինն կայր առաջի նոր:

Պատասխանի ետ Յու և ասէ
ցնա: կին դու մեր են, ոչոք

դքեղ գտատապարտեաց :

Եւ ասէ + ոչ Տէր, և ասէ
Յու և ոչ ես դատապարտեմ
դքեղ: Երթ՝ յայսմհետէ մի

մեղանչեր:

Զորեք շաբաթ:

Անդ Անդ Յու Յու Յու Յու
Յու 8. հր. 12.

Տէրն մեր Յու Քա:

Դարձեալ խօսեցաւ ընդ նոր
Յու, և ասէ: ես եմ լոյս
աշխարհի, որ գայ զինի իմ, և
խանար մի զնացի, այլ ընկալ
ցի զըստն կինաց:

Ամեն զնա փարիսեցին, դու
վասն անձին քոյ վկայես՝ և վը¹
կայութի քո չե ճշմարիտ:

Պատասխանի ետ Յու և ասէ
ցնոսա: թէ պէտ ես վկայեմ
վասն անձին իմոյ՝ վկայութիւն
իմ

Հմայ շաբաթ :

Աւելի Աշխարհական Յա Տէ Ու Բար
Յօհաննա Գլ 8. Հա 21.

Տէրն մեր Յա Քու Քու:

Ամէ դարձեալ ցնո՞ Յա Ես
Երթամ, և խնդրից զիս
և 'ի մեղս ձեր մեռանիցիք: զի
ուը եսն Երթամ, դուք ոչ կա
բեր դալ:

Ես յօրենան խոկ ձեր դրեալ
է թէ Երկուց մարդոց վկայու
թիւն Ճշմարիտ է:

Ես եմ, որ վկայեմ վասն իմ
և վկայէ վասն իմ, որ առա
քեայն զիս հայր:

Ամէին ցնաս ուր է հայր քո:
պատասխանի ետ Յա և ամէ
ցնուա: ոչ զիս գիտէք՝ և ոչ
զհայրն իմ. Եթէ զիս գիտէիք,
և զհայրն իմ թերես գիտէիք:

Օսց բան խօսեցաւ 'ի տան
դանձին՝ յորժամ ուսուցանէք
'ի տաճարի անդ՝ և ոչնք կալաւ
զնա: զի չե ես հասեալ էր
ժամ'նորա:

Բաղում ինչ ունիմ վասն ձեր
խօսիլ և գատել: այլ որ առա
քեայն զիս՝ Ճշմարիտ է: և ես
դոր լուայ 'ի նմանէ: զայն խօ
սիմ յաշապհի:

Ե

92
Եւ ոչ զիտացին թէ դռօրէ
ասէք ցնոսա :

Ասէ ցնո՞ Յո՞ յորժամ բարձ
բացուցանիցէք զ Արդի մար-
դպ յոյնժամ զիտառնիք եթէ
ես եմ : և յանձնէ իմմէ ինչ
ոչ առնեմ : այլ ոնկ ուսոցց զիս
հայրն իմ , զայն խօսիմ :

Եւ որ առաքեացն զիս , ընդիս
է : ոչ եթող զիս միայն . զի ես
զհաճոյս նո՞ առնեմ հանապաղ:
Իբրև զայն խօսեցա՞ բազումք
հանատացին ՚ինա :

Ուրբաթ :

Արք Ամերականի ՅՈՒԹԻ ՈՒՐ-
ՅԱՆՆԱՆ . ՔՀ 8. ՀՀ 31.

Տերն մեր ՅԱ ԲՅ

Եւ ասէք ՅՈՒ առ հրէայսն
հանատացելս : Եթէ դուք
կացնիք ՚ի բանին իմում , ձշմա-
րիտ աշակերտ իմ էք:
Եւ ծանիջիք զշմարտութին .
և ձշմարտութիւնն աղատեացէ
զմլ զ :

Պատասխանի ետուն նմա և
ասեն : զանակէք աբրահամու
և մք . և ոչ ումեք երբէք ծա-
ռայեցաք . զիարդ ասես եթէ
աղատք լինիջիք :

Պատասխանի ետ նոյա ՅՈՒ .
ամին ամին ասեմ ձեզ . Եթէ
ամ , որ առնէ զմելս , ծառայ է
մեղա :

Եւ ծառայն ոչ յանիտեան
կայ ՚ի տան . իսկ որդին յանի-
տեան կայ :

Իսկ արդ Եթէ Արդին զձեզ
աղատեցուցէ , ձշմարտ ա-
զառք լինիջիք :

Գիտեմ զի զանակ աբրահամ-
մու էք : այլ խնդրէք սպաննել
զիս . զի բանին իմոյ չիք տեղի
՚ի ձեզ :

Ես՝ զոր տեսի առ հօր իմում ,
խօսիմ : և դուք՝ զոր լուսաք ՚ի
հօրէն ձերմէ՝ առնեք :

Պատասխանի ետուն նմա և
ասեն : հայր մեք աբրահամէ :
ասէ ցնոսա ՅՈՒ Եթէ որդիք
աբրահամու էիք՝ զգործան ար-
բահամու դործէիք :

Այլ այժմ խնդրէք սպանա-
նել զիս . զայր մի , որ ձեզ լու-
ձմարտութիւնն աղատեաց՝ զոր լո-
ւայ ՚ի հօրէ իմմէ , զայր աբրա-
համ ոչ աբար :

Դուք առնեք զգործս հօրն
ձերց : ասեն ցնա . մեք ՚ի պոռն
կուշ չեմք ծնեալք . մի է հայր
մեք ԱՅ :

Ասէ

ԿՀԱՅՐ իմ. և դուք ահարդէք
զիս :

Ես ոչ խնդրեմ զիտոս իմ.
է, որ խնդրէն՝ և դառէ:

Ամին ամին ասեմ ձեզ՝ եթէ
ոք զբանն իմ պահեսցէ՝ զմահ
մի տեսցէ՝ ի յանիտեան:

Ամեն ցնա հրեայքն արդ զի
տացաք եթէ զե գոյ ՚ի քեզ,
արբահամ մեռաւ և մարդա-
րէքն, և դու ասես, եթէ ոք
զբանն իմ պահեսցէ, մի ճաշա
կեսցէ զմահ ՚ի յանիտեան:

Միթէ զու մեծ ինչ ոք իցեա-
քան զհայր մեր արբահամ, ոք
մեռաւ և մարդարէքն մեռան:

արդ զու զո՞ առնես զքեզ:
Պատասխանի ետ Յն. եթէ
և փառաւորեմ զանձն իմ,
փառքն իմ ոչինչ են. է Հայր՝

ոք փառաւորէ զիս, զօրմէ զու-
քըն ասէք թէ **Ա**մերէ:

Եւ ոչ ճանաչէք զնա • բայց
ևս գիտեմ զնա. և թէ ասեմ,
թէ ոչ գիտեմ զնա՝ ձեզ նը
ման սուտ լինիմ. այլ ևս գե-
տեմ զնա. և զբան նյր պահեմ:

Արբահամ հայր ձեր ցանկա-
ցաւ տեսանել զօր իմ: և ասէ,
և ուրախ եղեւ:

Ամեն ցնա հրեայքն յիսուն
ամ:

Ասէ ցնասա Յն. եթէ **Ա**մ
էր հայր ձեր, սիրէիք արդեռք
զիս, զի ես յ **Ա**յել, և եկի.
և ոչ եթէ յանձնէ ինչ եկի.

այլ նա ասաքեաց զիս:

Շնդէր զիտոս իմ ոչ զիտէք
դուք, վասն զի ոչ կարէք լսել
զրանն իմ:

Դուք ՚ի հօրէ սատանայէ էք.
և զցանկութի հօրն ձերց կա-
միք առնել: զի նա մարդասպն
էք ՚ի սկզբանէ. և ՚ի ճշմարտու-
թի ոչ եկաց. զի ոչ դոյ ճշմար-
տութի ՚ի նմա. յորդամ խօսի
ցի սուտ՝ յիւրոց անտի խօսի.

զի սուտէ, և հայր նորա:

Իմէ ես, զի զճմարտութի խօ-
սիմ, ոչ հանասացք ինձ:

Ով ՚ի ճէնջ յանդիմանեսցէ
զիս վասն մեղաց, եթէ զճմար-
տութի ասեմ ձեզ՝ լինդէր ոչ

հանասացք ինձ:

Որ էն յ **Ա**յ զբանս այ լսէ:
և դուք վու այնուիկ ոչ լսէք,
զի չէք յ **Ա**յ:

Պատասխանի ետոն հրեայ-
քըն, և ասեն ցնա: ոչ բարւոք
ասեմք մեք՝ եթէ սամարացի:
ես դու. և դի դոյ ՚ի քեզ:

Պատասխանի ետ Յն և ասէ:
յիս զե ոչ դոյ՝ այլ պատունէմ:

ամ չեւ ևսէ քո . և զարբա
համ տեսե՞ր :

Ասէ ցնոսա Յար . ամէն ամէն
ասեմ ձեղ . յառաջքան դլի
նիլ արբահամու եմ ես :

Ամս առին , զի արկցեն ՚ի
վլրայ նորա . և Յար խոյս ետ .
և ել զնաց ՚ի տաճարէ անտի :

Ըստաթ :

Արք Աքեռունիւ Օ՛ Քար Ու Բար
Յահանա . Գլ 9 . Հեր . 1 .

Տէրն մեր Յար Քար :

Աւ մինչդեռ անցաներ՝ և
տես զայր մի կոյր ՚ի ծնէ :

Եւ հարցին ցնա աշակերտն
նորա՝ և ասեն . Ուարբի , ովը
վնասէ . սորա , թէ հօր և մօր
իւրայ , զի կոյր ծնցի :

Պատասխանի ետ Յար . ոչ դու
րա վնասէ , և ոչ հօր և մօր իւ
րայ . այլ զի յացանի լիցին դորձ
քըն Այս ՚ի դմա :

Եւ ինձ պարսէ գործել ըզ
գործս այնորին՝ որ առաքեացն
զիս , մինչ օր կայ . դայ գիշեր ,
յորժամ ոչնք կարէ գործել :

Վինչդեռ յաշխարհի եմ , լոյս
եմ աշխարհի :

Զայս իրեւ ասաց , և թաք ՚ի
է

դետին . և արար կան ՚ի թքոյն .
և ծեփեաց զկանն ՚ի վլրայ աւ
չաց կուրին :

Եւ ասէ ցնա . երթ , լուս յա
հաղանին սելօմայ . (որ թարդ
մանի առաքեալ .) տրամ , լուսա
ցաւ եկն և տեսաներ :

Իսկ դրացիքն՝ և որոց տեսել
էր զնայառաջադպոյն եթէ մաւ
բացիկ էր , ասէին . ոչ սա էր
որ նստէրն և մաւրնայր : կէսքն
ասէին . նա է :

Այլքն ասէին . ոչ , այլ նման
է նմա . և ինքն ասէր՝ թէ ես
եմ :

Ասեն ցնա . իսկ զիարդ բացան
աչք քո :

Վա ետ պատասխանի . այր մի ,
որում Յարն ասեն , կաւ արար ,
և ծեփեաց զաւս իմ . և ասէ
յիս . երթ ՚ի սելօմ , և լուսա .
չոդայ՝ լուսացայ՝ և տեսանեմ :

Ասեն ցնա . ուր է նա . ասէ
ցնոսա՝ ոչ զիտեմ :

Ածին առ վարիսեցին զնա ,
որ երբեմն կոյրն էր :

Եւ էր շաբաթ . յորժամ զկանն
արար Յար . և երաց զաւս կու
րին :

Դարձել հարցանեին զնա վա
րիսեցին , թէ զիարդ անսա
նես

նես։ և նա ասէ ցնա։ կաէ եղ
՚ի վերայ աչաց իմոց։ և լուացայ,
և տեսանեմ։

Ամեն ոմանք ՚ի փարիսեցոցն։
ոչ այրն այն **Ա.Ճ.** զի դշա-
բաթ ոչ պահէ։ կէսըն ասէն։
իսկ զիարդ կարէ մարդ մեղա-
ճոր այսպիսի նշանս առնել։ և
էին հերձուածք ՚ի մէջ նոցա։
Ամեն դարձեալ ցկցըն։ գու-
զի ասես վասն նորա՝ զի երաց
զաւ քո։ և նա ասէ թէ մար-
դարէ է։

Եւ ոչ հաւատացին հրէայքն
զնմանէ։ թէ կոյր եր՝ և բա-
ցաւ։ մինչե կուցըն զծնօղս
բացելոյն։

Հարցին ցնոսա և ասեն, սահէ
որդին ձեր, զորմէ դուքն ասէ
իք, թէ կոյր ծնաւ։ արդ՝ զի-
արդ տեսանէ։

Պատաօխանի ետուն նոցա ծը-
նօղքն նորա՝ և ասեն, զիտեմք՝
զի աս է որդին մեր, և զի կոյր
ծնաւ։

Բացց զիարդ այժմդ տեսանէ՝
ոչ դիտեմք, կամ թէ ով ե-
բաց զաւ դորա՝ մեք ոչ զի-
տեմք, ցդա իսկ հարցէք. ինք-
նին ՚ի չափ հասեալ է. ինքն իսկ
խօսեացի վասն իւրա

Օպս ասացին ծնօղքն նորա
զի երկնչին ՚ի հրէկցն. քանիւ
ուխտ եղեալ էք հրէկց. եթէ
որ խօստավանե սցի զնա ՚Վան
՚ի բաց կուցցէ ՚ի ժողովրդ ենէն։
Այ այնորիկ ասացին ծնօղքն
նորա, եթէ ինքնին ՚ի չափ հա-
սեալ է՝ ցնա իսկ հարցէք։
Դարձեալ կրկին անդամ կո-
չեցին զայրն, որ կոյրն եր, և
ասեն ցնա։ տուր փառս **Ա.Ճ.**
մեք զիտեմք՝ զի այրն այն մե-
ղաճոր է։

Եւ նա ասէ. թէ մեղաճոր ի-
ցէ ես ոչ դիտեմ։ բայց զայր
դիտեմ, զի կոյր էի՝ և արդ
տեսանեմ։

Դարձեալ ասեն ցնա. զի՞նչ
արար քեզ, զիարդ երաց զաւ
քո։

Պատաօխանի ետ նոցա այժմ
ասացի ձեզ՝ և ոչ լուայք. զի՞
կամիք միւս անդամ լսել. մի-
թէ և դուք կամիք աշակերտիւ
նմա։

Կրքա հայհոյէին զնա՝ և ասէ-
ին. դու լիջիր նորա աշակերտ
մեք մօնէսի աշակերտք եմք։
Մեք զիտեմք՝ զի ընդ մօնէսի
խօսեցաւ **Ա.Ճ.** զսա ոչ դի-
տեմք ուստի իցէ։

Պա

Պատասխանի Ետ այլն, և ամէ
ցնուած այդ խակ են պահելիք,
զի դուք ոչ զիսուէք՝ ուստի ի-
ցէ, և զիմ՝ զաջ եբաց :

Պիսեմք զի ած մեղանորաց
ոչ լուէ բայց ելթէ ածապաշա-
ռք լիցէ, և զիամննորա առնիցէ
նմա լուէ :

Ի յաէիտենից ոք ոչ լուէաէ
ելթէ եբաց ոք զաջ կուրի ՚ի
ծնէ կոյր ծնեցելոյ:

Ա թէ ոչ յԱ աշէր այլն այն
ոչ կարէր առնել ինչ :

Պատասխանի ետուն և ասեն
ցնա ՚ի մեղս խակ ծնեալ ես ա-
մենեին, և գու վարդասղետ լի
նիս մեր և հանին զնա արտաքս:

Վ ուա՛ Յն ելթէ հանին զնա
արտաքս, և իբրեւ եղիտ զնա
ասէ ցնա զու հաճատան յԱ ը-
դի ոյր:

Ա սպատասխանի Ետ և ասէ.
Տէր, սվէ՛ զի հաճատացից ՚ի
նա:

Վ սէ ցնա Յն և առ սեր զնա,
և որ խօսիդ ընդ քեզ նա է:
Վ էնս ասէ հաճատամ, **Տէր**
և երկիր եպադ նմա :

Վեցերորդ Վիւրամէ:

Աբով Ամենունի Յն բնի Բա-
րուննուն 42 9 47 39:

Տերն մեր Յն ՚իւ:

Վ է ասէ Յն, ՚ի դատաստան
և կի յաշխարհս յայս, զի
որք ոչն տե ասենեն, տե սցեն, և

որք տե սանենն, կուրացին
ու ան սմանկը ՚ի փարիսեցւոյն,
որք լը նմա էին, և ասեն ցնա
միթէ և մեր կոյրք իցե մք:

Վ սէ ցնուա Յն, ելթէ կոյրք
էիք՝ ոչ էր ձեր մեղ ։ բայց
արդ ասէք, ելթէ տե սանենմք՝
և մեղքն ձեր ՚ի ձ զ հաստա-
տեալ են:

Վ մէն ամէն ասեմ ձեղ ։ ոք
ոչ մտանէ ընդ դուռն ՚ի գա-
ճիթ ոչխարաց, այլ ընդ այլ
ելանէ, նա գողէ, և աւազակ:

Ի սկ որ մտանէ լը դուռն, հո-

վիւ է ոչխարաց:

Վ մա զոնապանն ըանաց ։ և
ոչխարըն ձայնի նորա լսեն ։ և
զիւր զուխարն կոչէ յանուանէ,
և հանէ զնաստ

Վ է յորժամ զիւրն զամնայն
հանիցէ՝ առաջի նոյս ելթայ ։
և ոչխարըն զիւր նոյս ելթան,
զի ձանաչեն զձայն նորա :

Օստարի դհետ ոչ երթիցեն,
ոյլ փախիցեն ՚ի նմանէ . զի ոչ
ճանաւըն դասյն օտարաց :

Օպս առակ ասաց նոցա Յան
և նք ոչ դիտեին, եթէ զինչ
էր՝ որ խօսէրն ընդ նոսա :

Դարձեալ ասէ ցնոսա Յան,
ամէն ամէն ասեմ ձեղ . ես
եմ դուռն ոչխարաց :

Ամենեքեան՝ որք յառաջ քան
զիս եկին՝ դողք էին, և աւա
զակը . այլ ոչ լուան նոցա
ոչխարըն :

Ես եմ դուռն . ընդիս եթէ
ոք մոտանիցէ՝ կեցցէ . մոցէ, և
ելցէ, և ճարակ դացէ :

Գող ոչ գայ՝ եթէ ոչ զի դո
զասցի, և սպանցէ, և կորուսցէ .
ես եկի զի զկեանս ունիցին, և
առանել ես ունիցին :

Երկու շրաբ :

Առն Աթոռակու Յէ Քէ Ու Բար
Յանան . գլ 10. հր 11.

Տէրն մը Յու Քու ասէ :

Ես եմ հովիւն քած . հո
վիւն քած զանձն իւր զնէ
՚ի վերաց ոչխարաց :

Իսկ վարձկանն, որ ոչէ հովիւն,
որոյ ոչ իւր են ոչխարըն, իւրեւ
տեսանէ զգայն զի դայ՝ թողու
ժգ

ոռչխարըն և փախչի . և դայլն
յախշուակէ զնոսա և ցըուէ :

Վանզի վարձկան է, և չէ
փայթ նմա վասն ոչխարացն :

Ես եմ հովիւն քած . և ճանա
ըւմ զիմնն, և ճանաւիմ յիմոցն :

Որպէս դիտէ զիս Հայր, դիտ
եմ և ես զհայր . և զանձնն

իմ զնեմ 'ի վերաց ոչխարաց :

Վահ՝ այլէս ոչխարը են իմ,
որք ոչ են յայսմ դաւթէ . և
զայն ես պարտ է ինձ ածել
այսր . և ճայնի իմում լուցին :

և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւն :

Այ այնորիկ միրէ զիս Հայր
իմ . զի ես զնեմ զանձն իմ,
զի միւսանդամ առից զնա :

Ոչք հանէ զնա յինէն . այլ ես
զնեմ զնա անձամի իմով . եւ
խանութի ունիմ զնել զնա .
և իշխանութի ունիմ միւսան

դամ առնուլ զնա . զայս պատո
ւէր առի 'ի հօրէ իմմէ :

Վարձեալ հերձուած լինէր 'ի
մշջ հրեից վերանիցս այսոցիկ :

Եւ ասէին բաղսումք 'ի նոցա
նէ . դե դայ 'ի նմա՝ և մոլեզնի .
զի՞ բնաւ լուէ նմա

Աշոն ասէին . այսպիսիք բանք
ոչ են դիւահարի . միթէ դե
կարէ զայս կուրի բանալ :

Երեք շաբաթ:

Սբին Աւետարան ՅԱ ՔԵ ՈՒ ԲԵ ԲԱ
Յանձնում: Էլ 10. հէ: 22:

Դժամանակի Տ՛Ն մերց ՅԵ ՔԵ

Վղեն յայնժամ նաւակատի
քըն յեկմ, և ձմեռն էր:
ՎՀ շընէր ՅԱ ՚ի տաճարին, ՚ի
սրահին սաղօմնի:

Վուրջ եղեն զնովաւ հրէայ
քըն և ասեն, մինչև յերբ թա
փես զողիս մեր, եթէ գու ես
Քան՝ ասա մեզ համարձակ:
Պատախանի ետ ցնոսա ՅԱ
և ամէ, ասացի ձեզ՝ և ոչ հա
ճատայք ինձ: զդործան, զորս
ես զործեմ յանուն ՚օր իմոյ
նոքին իսկ վկայեն վասն իմ:

Վայ դոք ոչ հաւատայք, զի
չէք յոշնարաց անտի իմոյ:
Ոչխարը իմ ձայնի իմում լսեն,
և ես ձանաչեմ զնոսա, և զինի
իմ դան:

ՎՀ ես տամ նոցա զիեամն յա
ժիսենականս, և մի կորիցեն ՚ի
յաճիտեան, և մի ոք յափշտա
կեսցէ զնոսա ՚ի ձեռաց իմոց:
՚օյր իմ, որ ետ ինձ զնոսա
մեծ է քան զամենայն, և ոչոք
կարէ յափշտակէլ ՚ի ձեռաց
՚օր իմոյ:

Ես և ՚օյր իմ մի և մը:
Վէմս առին հրէայքն, զի
քարկոծ արացեն զնա:

Պատախանի ետ նոցա ՅԱ
բազում զործս բարիս ցուցի
ձեզ՝ ՚ի ՚օրէ իմմէ վասն որոյ
զործոյ ՚ի նոցանէ քարկոծ առ
նէք զիս:

Պատախանի ետուն նմա հրէ
այքն, վասն բարւոյ զործոյ ոչ
առնեմք զքեղ քարկոծ, այլ
վասն հայհոյութեն. և զի դու
մարդ ես՝ և զանձն քո ած առ
նես:

Պատախանի ետ նոցա ՅԱ
սուս. ոչ յօրէնս ձեր գրեալ
է, ևս ասացի թէ աստուածք
իցէք:

Իսկ եթէ զնոսա աստուածտ
առէ առ որս բանն ԱՅ եղէ.
և չէ մարթ եղծածիլ զըցնւ:
Իսկ զըր ՚օյր սրբեայ՝ և ա
սաբեաց յաշնարհ, դոք ա
մէք թէ հայհոյես, զի ասացի
թէ Աըզէ ԱՅ եմ.

Եթէ ոչ զործեմ զգործո
՚օր իմոյ՝ մի հաւատայք ինձ:
Ապաթէ զործեմ, թէ և ինձ
ոչ հաւատայք, սակայն զոր
ծոցն հաւատայք, զի զիսա
ջիք, և ծանիջիք՝ եթէ հայք
յիւ:

յիս է , և եւ ՚ի Հայր ,
Դարձեալ ինդրէին զնա ու
նիլ և եւ ՚ի ձեռաց նոցա :

Եւ զնաց միւսանդամ յայն
կոյս յորդանանու՝ ՚ի տեղին ,
ուր էր Յօհաննէս զառաջննն
և մղատէր . և անդ լինէր :
Եկին բազումք առ նա՝ և ա
մեն . զի յօհաննէս նշան ինչ
ո՞չ արար :

Հայց զամենայն , զոր ասաց յօ
հաննէս վասն նորա՝ ճշմարիս
էր . և բազումք հաւատացին ՚ի
նա անդ :

Չորեք շորաթ :

Արդյ Աշուարունի ՅԷ ՔԷ ՈՒ ԲԷ
Յէ հանուն . գլ 11 . հը 1 :

Վասն փառաց Տն մերոյ ՅԷ ՔԻ

Եւ էր ոմն հիւանդ զաղարոս
՚ի բեթանիայ , ՚ի դեղչէ
մարիսմայ , և մարթայի քեռ
նորա :

(Այս այն մարիսմն էր՝ որ
էօծ զջէրն իւզով և ջնջեաց
զուս նորա հերով իւրով . որոյ
և զբայրն զաղարոս հիւանդ էր :)

Առաքեցին առ նա քորին նիր՝
և ասէն . Ջէր , ահաւասիկ զոր
դուն սիրէիր՝ հիւանդացեալ է :
Քրիս լուաէ ՅԱ , ասէ . այն

հիւանդութիւ չէ ՚ի մահ . այլ
վասն փառացն ԱՌ զի փառա
ւոր լիցի Արդի ԱՌ այնուիկ :
Եւ սիրէր ՅԱ զմարիսամ , և
զմարթայ զքայլաց , և
Քրիս լուաէ , թէ հիւանդա
ցեալ է՝ զատ զի կալաւ անդէն
ուր էրն , աւուրս երկուու
Ապա յեւ այնորիկ ասէ ցննա .
և կոյցը Երթիցուք միւսանդամ
՚ի հրէաստան :

Ամեն ցնա աշակերտին . Ապ
ըն այժմ ևս ինդրէին զքեղ
հրէայքն քարիոծ առնել . և
դարձեալ Երթաս անդըն ,
Պատասխանի ետ ՅԱ ո՞չ եր
կոտասան ժամէ առուը . Եթէ
ոք զնայ ՚ի տունջեան , ո՞չ զայ
թազդի . զի զոյս աշխարհիս
այսորիկ տեսանի :

Ապա թէ ոք զնայ ՚ի դիշերն
դարթազդի , զի լցու ո՞չ գց
լնդ նմա :

Օ այս իրիս ասաց , յեւ այստ
րիկ ասէ . զաղարոս բարեկամ
մեր ննջեաց . այլ Երթամ , զի
զարթուցից զնա :

Ամեն ցնա աշակերտին նորա .
այլ Եթէ ննջեաց . ապա ապրին
ԱՌ ՅԱ վասն մահու նորա
ասէր . նոյ այսպէս թուեցաւ :

թէ վասն ննջելց քնյան ասեր։
 Յայնժամ ասէ ցնա Յն յայտ
 նապէս, զազարոս մեռաձ։
 Եւ ես ուրախ եմ վասն ձեր։
 զի դուք հաւատասջեք ինձ, զի
 ես չեի անդ՝ բայց արդ՝ Եկայք
 Երթիցուք առ նա։
 Ասէ թօմաս, անուանեալն եր
 կուրեամ՝ ցաշակերտակիցն,
 օն, Եկայք և մեք՝ զի ընդ նմա
 մեռցուք։
 Եկն Յն և եղիտ զնա չըրեւ
 քօրեայ ՚ի գերե զմանի։
 (Եւ էր բեթանիա մերձ յե
 րուսապէմ, իբրև ասպարիսօք
 հնգետասան ։)
 Իւազումը ՚ի հրեկց անտի, և
 կեալ էին առ մարթայ և մարի
 ամ, զի միսիթարեացին զնոսա
 վասն եղթօրն։
 Մարթա իբրև լուսաւ, թէ
 Յն դայ, ընդառաջ գնաց նոր՝
 բայց մարիսամ նատէր անդէն ՚ի
 տան։
 Ասէ մարթա ցՅն Տէր, ե
 թէ ասս լւալ էիր, և ղըայրն
 իմ չէր մեռեալ։
 Աւ արդ գիտեմ, եթէ
 զորինչ խնդրեացես յԱյ տա
 ցէ քեզ ած։
 Ասէ ցնա Յն յարեցէ եղ

բայրն քու
 Ասէ ցնա մարթա զիտեմ,
 զի յարեցէ ՚ի յարութեն յա
 ւուրն յետնում։
 Ասէ ցնա Յն ես իսկ եմ յա
 րութիւն և կեանք որ հաւա
 տայ յիս, թէպէտ և մեռանի
 կեցցէ։
 Եւ ամենայն, որ կենդանի է
 և հաւատայ յիս, մի մեռցի ՚ի
 յանիտեան հաւատաս այսմիկի
 Ասէ ցնա, այս Տէր, ես հա
 ւատացի, Եթէ դու ես Վան
 Արդի Այ, որ յաշխարհ գա
 լոց էիր։
 Եւ զայս իբրև ասաց՝ գնաց,
 և կոչւաց զմարիսմ. զըսց իւր
 լուելեայն և ասէ վարդապետն
 և կեալ է, և կոչէ զքեզ։
 Աս իբրև լուսաւ յարեաւ վաղ
 վաղակի, և եկն առ նա։
 Զեկու էր եկեալ Յիսուս ՚ի
 դեօղի. այլ էր անդէն ՚ի տեղ
 և ոչն ուր ընդառաջ և զի նմա
 մարթա։
 Իսկ հրեայքն, որք էին ընդ
 նմա ՚ի տան անդ՝ և միսիթարէ
 ին զնա, իբրև տեսին զմարիսմ
 թէ յարեաւ վաղվաղակի, և
 գնաց, գնացին և նոքա զհետ
 նորա. համարէին թէ ՚ի գե
 րեզ

Երշմանն Երթայ՝ զի լսցցէ
անդ:

Իսկ մարիամ իբրև եկն, ուր
էրն Յա, և ետես զնա՝ անկառ
առ ոսո նորա և ասէ. Տէր,
Եթէ աստէիր դիպեալ ոչ էր
մեռեալ եղացըն իմ:

Յա իբրև ետես զնա զի լսցը,
և որք ընդ նմա էին հրէացքն,
լսցին խուռմեցաւ յոգի իւր իբ
րե զայրացեալ:

Յա ասէ, ուր եդիք զնաւ ասեն
զնա՝ Տէր, Եկ, և տես:

Յա պատասնեաց Յա:
Ասէին հրէացքն, տեսէք, որ
չափ սիրէր զնաւ:

Աւոքն ՚ի նոցանէ ասէին. ոչ
կարէր օս, որ Երաց զաջս կու-
րին, առնել զի և սա մի մեռ-
ցի:

Յա դարձեալ զարացեալ ընդ
միսո իւր, դայ ՚ի դերեղմանն.
և էր այր մի, և վէմ մի և դէլ
՚ի վերսյ նորա:

Յա ասէ Յա՝ ՚ի բաց արարէք
զիմէդ, ասէ յնա մարթա, քոյր
մեռելոյն, Տէր, արդ հոտեալ
իցէ, քանզի չորեքորեայ է:

Վասէ յնա Յիսուս, ոչ ասացի
քէղ Եթէ հաւատացես, տես
ցես զիհառս Այ:

Յա իբրև ՚ի վեր առ ին զիմէն.
Յա ամբարձ զաջս իւր ՚ի վեր,
և ասէ. Հայր, գոհանամ ըդ
քէն, զի լուար ինձ:

Յա ես դիտէի ՚ի լի յամենայն
ժամ լսես ինձ, այլ վասն ժողո
վզեանս, որք շուրջ կան առ
նեմ, զի հաւատացեն թէ դու
առաքեցեր զիս:

Օայս իբրև ասաց՝ ՚ի ձայն մեծ
աղաղակեաց՝ և ասէ. ղաղարէ,
արի, Եկ արտաքս:

Յա ել մեռեալն ոտիւք կապե
լոք. և ձեռօքն երիզապնտօք,
և երեսօքն վարջամակապատօք.
և ասէ յնոսա Յա լուծէ զդա,
և թողէք երթալ:

Բազումք ՚ի հրէիցն՝ որք Ե-
կեալ ՚ին առ մարիամանս, իբ
րե տեսին՝ զոր արարն՝ հաւա-
տացին՝ ՚ի նա:

Յա ոմանք ՚ի նոցանէ գնացին
առ վարիսեցիսն, և պատմեցին
նոցա՝ զոր արարն Յա:

Հնդ

Հինգ շաբաթ՝ որ Համբարձմանն քի 'ի
յերկինս, որ է քառասություն որ 'ի զատկեն

Արդ Վահագունք Օ՛ Ք՛ Ո՛ Ը՛ Ռ՛ Ռ՛
Ո՛ առելքունք գլ 28. հի 16.

Յետ յարութե Տ՛ մերց ՅԵ ՔԵ

Խակ մետասան աշակել բարեն
գնացին 'ի դալիլեաց, 'ի լւա
ռնն ուր Ժամադիր և զե նոյա
Յիսուս :

Իրեւ տեսին զնա՝ Երկիր պա-
րեն նմա, և ումանք Երկուացան,
Եւ մասուցեալ Յ՛ խօսեցաւ
ընդ նոսա և ասէ, տուաւ ինձ
ամենայն իշխանութի յերկինս
և յերկիր : որպէս առաքեաց
զիս հացը, և և առաքեմ ըզ
ձեզ :

Գնացելք այսուհետե՛ աշա-
կերտեցելք զամենայն հեթա-
նոսս մկրտեցելք զնոսայանուն
Հօր՝ և Արդւց և Հոգւցն
որբոյ :

Աւսուցելք նոյա պահել զամը՝
զարինչ պատուիրեցի ձեզ, և
ահաճամիկ ես ընդ ձեզ և մ
զամենայն ահաւրսա, մինչեւ 'ի կա
տարած աշխարհի:

Սէ՞ Ավագունք ՅԵ Ք՛ Ո՛ Ը՛ Ռ՛
Յանձնունք գլ 11. հի 47.

Վասն Տ՛ մերց ՅԵ ՔԵ

Ժաղավիցան քահանացապետ
քին և փարիսիցիք յա-
տեան, և առնե, զինչ արտու-
ցուք՝ զի այլն այն բազում
նշանս առնե :

Եթէ Եղաղումք զնա այնպէս,
ամենեւին հաւատան 'ինա, և
դացցեն հոռոմէ, և բաւնացցեն
զազգս մեր՝ և զաեզի :

Միոմն 'ինոցանէ անուն կոցիս
փայ, որ քահանացապետ էր
տարւոյն այնորիկ, ասէ ցնոսաւ
գուք ոչինչ գիտէք:
Եւ ոչընաւ խորհիլ խիկ, թէ
լաւ է մեզ՝ զի այր մի մեռանիցի
'ի վերաց ժողովրդեանս, և մի
ամենայն ազգս կորիցի :

Զօսս ոչ յանձնէ ինչ տասց,
այլ զի քահանացապետ էր տար
ւոյն այնորիկ, մարդարէացաւ
և թէ մառանելց էր Յօ՛ ի վը
ազգին :

Եւ ոչ 'ի վերաց ազգին միայն,
այլ զի և զորդիսն Ա՛ ջ զցրո-
ւեալն՝ ժողովիցէ 'ի մի:

Ազա յայնմ օրէ խորհուրդ-

արարին, զի ուղանցեն զնաւ:
Եւ Յօն անուհետեւ ոչ եթէ
համարձակ շըջէր ՚ի մէջ հրէի-
ցըն. այլ դնաց անտի յերկիւր
մի, որ մերձէր յանսպատ. ՚ի
քաղաք մի, որում անուն էր
եփոցիմ, և անդ լինէր աշա-
կերտօքն հանդերձ.

Արարի.

Արքա Ամերիկանի Յի Ռէ Ու Բա-
Յունանու Գլ ՀՀ 55.

Դժամանակին Տ՛ Արք Յի Քի

Եւ էր մերձ զատիկն հրէից.
Կ բաղումք ելին յերուսա-
ղեմ ՚ի գաւառէ անտի յառա-
ջագոյն քան զզատիկն, զի որը
բեսցեն զանձինս խելքանց:
Խնդրէին զՅան, և ասէին ընդ
միմանու մինչ կային ՚ի տաճա-
րին. զիանդ թունի ձեզ՝ եթէ
ոչ զայցէ ՚ի տօն այսու պատո-
ւէր տուն ալ էր քահանացագե-
տիյն և փարիսեցւոց, զի թէ
ոք զիտասցէ թէ ուր է զու-
շակեցէն զնմանէ, զի կացեն
զնաւ:

Իսկ Յօն վեց ահուրը յառաջ
քան զզատիկն եկն ՚ի բեթա-
նիսց, ուր էր զաղար մեռեալն,
զոր յարցցն ՚ի մեռելոց:

Եւ արարին անդ նմա ընթրիս+
և ՚ի սպասու կայը մարթա. և
զաղար մի էր ՚ի բաղմելոց ընդ
նմա:

Իսկ մարեմայ առեալ լիտր մի
խղոց նարզեան ազնունի մնջա-
գնյ, էօծ զոտնն Յի. և հե-
րով իւրով մաքրէր զոտս նրա
և տունն լի եղեւ ՚ի հոտոց խղոյնտ
Ասէ միտնն յաշակերտաց ան-
տի յուրդա իսկարիստացի, որ
մտոնելոյն էր զնաւ:

Բնդէր ոչ իւրդ այդ վաճառե-
ցաւ երեք հարիւր գենարի, և
տունաւ աղքատաց:

Օ այս ասաց՝ ոչ զի աղքատաց
ինչ փոյթ էր նմա. այլ զի գող
էր՝ և զարկղն ինքն ուներ. և
որինչ անկանիւրն, նա կըէր:
Ասէ Յօն: Ընդ առուք զմա,
զի յօրն պատանաց իմոց պա-
հեցի զայց:

Օ աղքատս յամմամ լը ձեզ
ունիք. զիս ոչ հանապաղ ընդ
ձեզ ունիք:

Իբրև զիսաց ժողովուրդ բա-
ղում ՚ի հրէից թէ անդէ, և
կին, ոչ միայն վասն Յի, այլ
զի և զղաղար տեսցեն, զոր յա-
րցցն ՚ի մեռելոց:

Ասորհուրդ արարին քահանաց
տպեւ

ապետքն՝ ղեւ և զղաղար սպան
ցին:

Վանդի բաղումը՝ ՚ի հրելց եր
թային՝ և հաւատային՝ ՚ի Յա

Եթերողութ կիւրակէ՝ որ ասի երկորդ
ծաղկաղարդ:

Ավան Ավետիքն Յի Քէ Ռէ Բէ¹²¹
Յանանաւ, գլ. 12, հաւ. 12:

Վասն գալստեան Տն մերց Ցէ Քէ

Ի վաղիւ անդը ժողովուրդ
բաղում, որ եկեալ էր ՚ի
տօնն, իբրև լուսն թէ զայ
Յայերուսաղէմ:

Առնեն սասս արմատենեաց՝ և
ելին ընդառաջ նորա, աղաղա
կէին և ասէին: ովաննայ, օրէ
նեալ որ գասդ յանուն Տն,
թաղաւորդ իսրայէլի:

Եւ գտեալ Յի էշ մի, նատաւ
՚ի վերայ նորա, ող և զբեալէ:

Ո՞ի երկնչիր դուստր սիօնի:
ահաւաղիկ թաղաւոր քո դայ
նստեալ ՚ի վլր յաւանտիկ իշոյ:

Եւ զայն ինչ ոչ դիտացին ա
շակերտքն նշ զառաջինն: այլ
յորժամ փառաւորեցաւ Յայ
յայնժամ յիշեցին եթէ այն
էր՝ որ զբեալն էր վասն նորա,
և զայն արարին նմա:

Եւ ժողովուրդն վկայէր՝ որ էր
Ժդ:

ընդ նմա, թէ զոտաղար կոչեաց
և եթ՝ ՚ի գերեզմանէն: և յա
բայց զնա ՚ի մեռելոց:

Եւ վասն այնորիկ ընդ առաջ
եղեւ նմա ժողովուրդն: զի լո
ւան եթէ զայն նշանա արա
րեալ էր նորա:

Խոկ փարիսեցին սաէին ընդ
միմեանս: տեսանէք՝ զի ոչինչ
օդալիք: ահաւասիկ աշխարհ
առենայն զինի նորա դնաց:
Եին անդ ոմանք և հեթանոսք
յիշեց անդը, զի երկիրազագա
նիցեն ՚ի տօնին:

Մոքա մատեան առ վիլխոզոս՝
որ ՚ի բեթսայիդայ դալիշեաց
ոցն էր, աղաւէին զիո և ասէ
ին Տէր, կամիմք զՅայ աւսա
նել:

Գայ վիլխոզոս և ասէ ցանդ
ըշաս: անդրէաս և վիլխոզոս
ասեն զՅայ:

Եւ Յայ պատասխանի ետ նց
և ասէ: և հաս ժամ, զի փառա
ճորեսցի Արդէ մարդոց:

Երկու շաբաթ:

ԱՅՆ ԱՀԵԿՈՒԹՅԱՆ ՅԵՐԱԲԵՐԻ ՈՒ ԲԵՐ
ՅԱՀԱՆԱԿ. Գլ 12. ՀՀ. 24.

Տէրն մեր ՅԱ ՔՐՄ առեւ:

Ամէն ամէն առեմ ձեզ. և
մէէ ոչ հասն ցորենց ան-
կեալ յերկիր մեռանիցին
Խըն միացն կայ. ասու և թէ,
մեռանիցին բաղում՝ արդիւնս
առնէ. որ սիրէ զանձն իւր՝
արձակէ զնա. և որ ատեսց
զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ
՚ի կեանսն յաշխտենականս պա-
հեցէ զնա:

Աթէ ոք զիս պաշտեցէ, ըլ
կնի իմ եկեցէ. և ուր եսն
եմ, անդ և պաշտօնեացն իմ
եղիցի. և թէ ոք զիս պաշտիցէ,
պատուեցէ զնա ՚այրն իմ.

Երկ շաբաթ:

ԱՅՆ ԱՀԵԿՈՒԹՅԱՆ ՅԵՐԱԲԵՐԻ ՈՒ ԲԵՐ
ՅԱՀԱՆԱԿ. Գլ 12. ՀՀ. 27.

Տէրն մեր ՅԱ ՔՐՄ առեւ:

Այս այժմ անձն իմ լսու-
վեալ է. և զինչ առացից.
և թէ ՚այր՝ ասլրեցն զիս ՚ի
ժամանակի յայտնանէ: այլ վա-
յնորիկ եկի ես ՚ի ժամանակ:
՚այր, փառանորեա զանուն
յշտ:

ըստ Լին յարբառ յերկնից. և
փառանոր արարի. և գարձեալ
փառանոր արարից:

Եշ յազմաւրդն, որ կայ, և
լոէր՝ ասէնն որուումն լինիլ.
կէոքն ասէնն, հրեշտակ խոսե-
ցաւ ընդ նմա:

Պատասխանի ետ ՅԵՐԱ ասէ:
ոչ վասն իմ ինչ և կն բարբառու
այս այլ վասն ձեր:

Այժմիկ գատաստան է աշխար
հիս այսորիկ. այժմիկ իշխան
աշխարհիս այսորիկ ընկեսցի
արտաքս:

Եշ ես յորժամ բարձրացցց
յերկիր, զառնենեսին ձղեցից
առիս:

(**Օ**յս ասէր, նշանակեալ
թէ որով մահու մեռանելոց
իցէ:)

Պատասխանի ետ նմա յազու-
լուրդն, մեք լուսաք յօրինացն
եթէ ՚Բանն յաւիտեան կայ.
և դու վիարդ առես՝ և թէ
պարտ է բարձրանալ Արդւց
մարդց: մվէ այն որդին մար-
դուրց:

Ասէ ցնոսա ՅԵՐԱ փոքր միւս
ևս ժամանակ լցու ընդ ձեզէ:
զնոցիք՝ մինչդեռ զայսն ունիք,
զի մի լսաւար ձեզ հասցի. զի

որ գնաց ՚ի խաւարի, ոչ դիտէ
յու երթայ:

Վինդեռ զլցան ընդ ձեզ ու
նիք՝ հաւատացե՞ք ՚ի լցան, զի
որդիք լուսոյ եղիջեք: զայս խօ-
սեցաւ Յա, և չոքաւ թաքեաւ
՚ի նոցանէ:

ՎՀ այնափ նշանս արարեալ
էր առաջի նոցա: և նոքա ոչ
հաւատացին ՚ի նա:

Զի լցի բանն եսայեաց մար-
դարեի՝ զոր ասացն: **Տ**էր, ո՛
հաւատաց ՚ի լուր մեր, և բա-
ղուկ **Տ**ն ում յայտնեցաւ:

Վասն այնորիկ ոչ կարելին
հաւատալ ՚ի նա, զի միւս ան-
դամ առէ եսայի:

Թէ կուրացցց զայս նց: և ապ-
շեցցց զսիրտս նց, զի մի տես-
ցին աչօք, և իմասցին պրտիք:
և դարձյին, և բժշկեցից զնի:
Զայս ասաց եսայի, յորժամ
ետես զփառմն նորա: և խօսե-
ցաւ վասն նորա:

Բացց սակայն և յիշխանաց ան-
տի բազումք հաւատացին ՚ի նա,
այլ վն փարիսեցւոյն ոչ յայտ
նէլին: զի մի ՚ի ժողովզենէն
ելանիցեն:

Վանդի սիրեցին զփառս մարդ
կան առաւելքան զփառմն այ:

Զօրեք շաբաթ:

Արեց Աչեստանի ՅԵ-ՔԵ ՈՒ ԲԱ
Յանանու, ԳԼ 12, ԿՇ 44:

Տէրն մեր ՅԱ ՔՅ

ՎՀ ՅԱ աղաղակէր, և ասէր:
որ հաւատաց յիս՝ ոչ հաւա-
տաց յիս, այլ յայն՝ որ առա-
քեացն զիս:

ՎՀ որ տեսանէ զիս, զայն տե-
սանէ՝ որ առաքեացն զիս:

Ես լցա՝ յաշխարհ եկի, զի ամ,
որ հաւատաց յիս, ՚ի խաւարի
մի մնացէ:

ՎՀ եթէ որ լունիցէ բանից ե-
մոց, և ոչ պահեցից, ես ոչ
դատեմ զնա: քանզի ոչ եկի,
թէ դատեցից զաշխարհ: այլ
զի փրկեցից զաշխարհ:

Ար անարդէ զիս, և ոչ ընդունի
դրանս իմ: դոյ՝ որ դատէ զնա:
բանն, զոր ես խօսեցայ, նա
դատէ զնա յանուրն յեանում:

Զի ես յանձնէ իմմէ ոչ խօ-
սեցայ: այլ որ առաքեացն զիս
Հայր, նա ետ ինձ պատուէր՝
զինչ ասացից՝ և զինչ խօսե-
ցաց:

ՎՀ գիտեմ, թէ պատուէրն
այն իեանք են յանիտենականք:
արդ՝ զոր եմ խօսիմ: ոնդ ասաց
ինձ Հայրն՝ այնպէս խօսիմ:
Հինդ

Հինգ շաբաթ:

Սահմանադրության Յանձնական Հայաստանի Հանրապետության Ազգային Խորհրդի կողմէ

S_tP_b M_F B_W · P_W ·

Յառաջադոյն քան զտօնն
զատկի, գիտաց Յն, թէ
հստեալէ ժամ նորա՝ զի փո-
խեսցի յաշխարհէ աստի առ
հայր սիրեաց զիւրսն, որք
յաշխարհի աստ Են. իսպառ
սիրեաց զնոտաւ

Այս էլեկտրակայն, ուստանայի խակ արկեալ էր ի սկզբա,
զի մատնեացէ վնա յուղա սի-
մօնի խարիստագուց :

Գիտաց Յա՞ զի դամ ինչ ետ
այր ի ձեռոս նորա: Եւթէ
յւայել և առ ած երթայ,
Յառնէ յընթըրեաց անսփի, և
դնէ զհանդերձն: և առեալ
զիկնակ մի սիածառ:

Այս ապա առեալ զնուր՝ է արկ
՚ի կոնքը. և սկսամ լուսանալ զստու
աշակերտացն. և սրբեր զենչա
կառն՝ զոր սիփածեալն էր:
Գայ առ սիմօն պետրոս. և նա
ասէ ցնա, Տէր, դու զիմ զստու
ուժանաս:

Պատասխանի ետ նմա ՅՈՒ և
ասէ. զորինչ եսս գործեմ,

Հայոց գլուխածիր.

Ասէցնաս պիտըսու ոչ լուսառ
ցես զոտս իմ յաճիսեան։ պա
տասխանի ես նմա Յիշ։ եթէ
ոչ լուսացից գքեղը ոչ ունիս
բնդիս մասն։

Ամէ ցնա սիմօն պետքու Տ' Ռ,
մի միայն զոտու իմ, այլ և բգ
ձեռա՞ և զպուխ:

Ասէ ցնա Յա լուացելըն չէ
ինչ պիտոյ՝ բաց զի զոտնն լո
ւանացցէ, քանի ամենենին որ
է, և գուք սուրբ էք, այ ոչ
ամեներին:

¶ ፩፻፷፭ የዚህን ስምምነት በመሆኑ እንደሆነ

ՀՀ յոթամ լուսաց զսոս եց,
Եառ զհանդի ըձնն իւր՝ և դար-
ձեալ բաղմեցաւ, և ասէ ցնն-
դիսէք զինչ արարիդ ձեզ։
Դուք կուչք զիս վարդապետ
և Տիր, և բարւոք ասէք. քան-
զի եմ իսկ։

Ասկ արդ և թէ և ս լուսացի զոտե
ձեր, Տըս և վարդապետու, և
գուշը պարսիք զմիմեանց զոտե
լուսացի :

Օ կ օրինակ մի ետու Ես ձեզ,
վե ուղ Ես ձեզ արարի, և դուք
ասնել կե:

Սէմ Ռէ Արք Ու Բէտ
Յանաւուս. Գլ. 13. Հէք. 16.

Տէրն մէր Յու Քու ասէ:

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ ոչ ոչ
է ծառայ մեծ քան դՏէր
իւր: և ոչ առաքեալ մեծ քան
զայն որ առաքեացն ղնաւ
Եթէ զայս գիտէք, երանելը
և էք եթէ առնիցէք զայս
Աչ վասն ամենեցուն ձեր ա-
սեմ. զի ևս դիտեմ, զորս
ընտրեցի: այլ զի ըցի դիրն,
թէ որ ուաշէր ընդիս հայ՝ ա-
րար ինձ խաղէտւթիւն:
Յայսմէն իսկ խակ ասեմ ձեզ
մինչդեւ եղեալ: **Օ**ք յորժամ
լինիցի՝ հաւատասնիք՝ թէ եւ
եմ:

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ որ
ընդունի, զորոք ես առաքեցից
զիս ընդունի. և որ զիս ընդու-
նի, ընդունի զայն, որ առա-
քեայն զիս:
Օպս իբրև ասաց Յիսուս,
խռովեցաւ յոդի իւր՝ վիրուցաց
և ասէ: ամէն ամէն ասեմ ձեզ,
զի միոնն ՚ի ձէնջ մատնելոց է
զիս:

Հայէին ընդ միմանս աշա-

կերտքն տարակուսեալք, թէ
զումին ասիցէ:

Եւ էր միոնն յաշակերուացն
բազմեալ առ Յիսուսին, զոր
միրէրն Յիսուս:

Անարկի նմա սիմօն պետրոս
հարցանել ովկիցէ, վասն որց
ասէն:

Ենա անկեալ զանջօրն Յէ,
ասէ ցնաւ Տէր, ովկէ պատառ
խանի եւտ Յիս և ասէ:

Այն է որում եւս թացից զպա
տառն, և տաց: և թացեալ
զպատառն տաց յուղայի խակա
բիոտացւոց:

Եւ յետ պատառոյն ասրա եւ
մուտ ՚ինա սատանայ: և ասէ
ցնաւ Յիս, արդ զը ՚ինչ առնե
լոց ե՞ս՝ արա վարդաղակի:
Եւ զայս ոչնք իմացաւ ՚ի բաղ
մականաց անոնի, թէ առ ՚ինչ
ասաց ցնաւ:

Օք ոմանիք համարէին, թէ՝ զի
զարկին ունելը յուղա, ասաց
նմա Յիս, զնեաւ դինչ որ պի-
տոյ է մեզ ՚ի անիս: և կամ
թէ աղքատաց ՚ինչ տացէ:
Իսկ նորա առեալ զպատառն
եւ արտաքս վարդաղակի, և էք
դէշէք:

Симеонъ

ՅԵՐԱՎԵՐԱՆԻ ՅԵՐԱՎԵՐԱՆԻ ՅԵՐԱՎԵՐԱՆԻ
ՅԵՐԱՎԵՐԱՆԻ ՅԵՐԱՎԵՐԱՆԻ ՅԵՐԱՎԵՐԱՆԻ

Universität Salzburg Biologie

Եւ իր և ել, ասէ Յիսուս
այժմ՝ վառաշնորհցաւ Ար-
դի մարդոց և անձ վառաշնորհ-
ցաւ՝ ինման:

¶ կ եթէ Ա՞ն վառաճորեցաւ ինձա , և Ա՞ն վառաճորեցէ զնայանձն իւր և վաղ վաղակի վառաճորեցէ զնայ .
Ալորեակը իմ՝ փոքր ինչ ժամանակ բնող ձեզ եմ խնդրեցէք դիս և և ողացի ցհրեայն ,
թէ ուր են ըթառ, դոք ոչ կարէք գալ , և արդ ձեզ առեմ .
Պատուն իրան նոր տալ ձեզ .
դի սիրեցէք զմիմեանս , որպէս սիրեցի և ո դձեզ զի և դուք սիրեանք զմիմեանս :

**Յայսմ դիտացեն ամենեքեն
և թէ իմ աշակերտը էք, և թէ
սիրեալ ովհմանս:**

Ասէ զա սիմօն պետքոս:
Տէր՝ յովլերթառ պատասխան
Նի ետ Յառ ուր են երթամ,
դու ոչ կարես այժմ դաշղենի
խմ, բայց յասրաց եկեցես զնի
իմ:

169
Ասէց ցնա պետքոս : Տ' ի՛ , ըն-
դէ՞ւ ոչ կարիցեմ դալ այժմ
զինի քո . արդէն զանձն իմ
իսկ եղից ՚ի վերաց քո :
Պատասխանի ետ Յան զա՞նձն
քո դիցես ՚ի վերաց իմ . ամէն
ամէն ասեմ քեզ . չե իցէ հօ-
ռու խօսեալ , մինչ դու երիցա
ուրասցիս դիս :

Ո՞ւ խոռվացին սիրաք ձեզ
այլ հաճատացեք յԱծ, և յիշ
հաճատացեք:

Պատան Հօր իմաց ոթելվանք
բաղաւում են, ապա թէ ոչ ա-
սացեալ եր իմ ձեզ. թէ եր
թամ, և սպատիստմ ձեզ
ամեի:

Եւ Եթէ Երթամ, և պատը
ըստում ձեզ ալդի, դարձէ լ
դամ, և առնում զծեզ առխու
զի ուր Եմն իցեմ, և դոք ըն
դիս իցեք:

Եւ ուր Լըթամն դիտիցէք. և
սճանապառչն սիալիպէք :

Ասէ Թօմաս. Տէր ոչ զի-
տեմք, յովկ երթաս. և զիանդ
զանապարհն կարասուք գե-
տիւն.

Ամէ ցնա Յան եւ Եմ Ճանա
պարհ, և Ճշմարտութիւն, և
կեանք: ոչնք դայ առ Հոյը
կթէ

Եթէ ոչ ինեւ:

Վթէ զիս դիտէիք՝ ապա և
գնայրն իմ գիտէիք: և այսու
հետեւ գիտասնիք զնա:

Ասէ ցնա փիլսպոս. Տէր,
ցոյց մեղ գնայր՝ և շատէ մեղ:
Վսէ ցնա Յու այսչափ ժամա
նակս ընդ ձեղ եմ, և ոչ ծա-
նեար զիս փիլսպէ: որ ետեսն
զիս, ետես գնայրն: և դու զի
արդ ասես՝ Եթէ ցոյց մեղ
գնայր:

Ոչ հաւատաս, Եթէ ես 'ի
հայր, և հայր յիսէ: դբանս,
զորս ես խօսիմ ընդ ձեղ, ոչ
Եթէ յանձնէ ինչ խօսիմ: այլ
հայրն, որ յիս բնակեալէ նա
դործէ զբործն:

Հաւատայք ինձ, Եթէ ես 'ի
հայր, և հայր յիսէ:

Վապա թէ ոչ գոնէ վասն դոր
ծոցն հաւատացէք ինձ: ամէն
ամէն ասեմ ձեղ. թէ որ հա-
ւատայն յիս, զբործն զորս ես
դործեմ, և նա դործեսցէ: և
մեծամեծս ես քան զնայն դոր
ծեսցէ: զիս ես առ հայր երթամ:

Եւ զորինչ իննդրիցէք յանուն
իմ, արարեց զայն: զիս փառա-
ճորեսցի հայր յԱրդի:

Հոգւոյն սրբոյ գալստեան Կիւրակէ: ոք
ասի, Պիւնաւէկոստէ: այսինքն՝ յիմներորդ
օր՝ իջատիկէն:

Աբեր Ամեսոքակէ Յէ Քէ Ու Բէ¹
Յէ Հանունու. Գւ 14. Հէ 25.

Տէրն մեր Յու Քէ ասէ:

Օ այս խօսեցոյ ընդ ձեղ՝
մինչ առ ձեզս եմ:
Իսկ միւթարին հողին որ՝
զոր առաքեսցէ հայր յանուն
իմ, նա ուսուսցէ ձեղ զնմ:.
և յիշեցուսցէ զամենայն, զոր-
ինչ ասացի ձեղ:

Օ խաղաղութիւնում ձեղ՝
զիսաղաղութիւն զիմ տամ ձեղ:
ոչ ոչ աշխարհս տայ՝ տամ
ես ձեղ մի խռովեսցին սիրոք
ձեր. և մի զանդիխեսցեն:

Լ ուայք, զի ասացի ես ձեղ՝
թէ երթամ, և գամ առ ձեղ:
Եթէ սիրէիք զիս ապա ուրախ
լեալէր ձեր՝ թէ ես առ հայր
երթամ: զի հայր իմ մեծէ
քան զիս:

Վ այժմ ասացի ձեղ մինչըն-
եղեալ: զի յորժամ լինիցի՝ հա
ւատանիք:

Ոչես այլ շատ խօսեցաց ընդ
ձեղ: դայ իշխան աշխարհիս
այսորիկ՝ և յիս ինչ ոչ դտանէ:
Վ յւ զի ծանիցէ աշխարհ, ե-
թէ

Երեք շաբաթ:

Արքոյ Ամերականի Յէ Քէ Ու Բէ²
Մաստելեանի. Գլ 7. հէ. 28.

Տէրն մեր Յա Քա:

Արքոյ Ամերականի Յէ Քէ Ու Բէ²
Մաստելեանի. Գլ 7. հէ. 28.

Տէրն մեր Յա Քա:

Եւ եղե իրեւ կատարեաց
Յն զամ զբանս զայսոսիկ
զարմանային ժողովութզբն ընդ
փարզապն տութիւն նորա:
Օի իրեւ իշխանութիւ ուսու
ցաներ՝ և ոչ որպէս զպիրբն և
փարիսեցիբն:

Վայ իրեւ էջ՝ ի լեռնէ անտի,
գնացին գինի նորա ժողովութզք
բաղումք:

Եւ ահա մասուցեալ բորսոտ
մի, երկիր պատաներ նմա՝ և
ասեր. Տէր, եթէ կամիս՝ կա
ըող ես զիս սրբել:

Զգեաց զձեռն իւր՝ և հասոց
ինս Յն և ասէ. կամիմ, սրբ
քեաց, և վաղվաղակի սրբեցաւ
ինմանէ բորսութիւնն:

Եւ ասէ ցնա Յն զգոյշ լել՝
մի ումեք ասիցես, այլ երթ
ցոյց զանձն քո քահանային, և
մասու զպատաղադն, զոր հրա
մայեաց մօնէս ՚ի վկայուի նոյ:

Եւ մտեալ ՚ի կամիառնառ մ,
մատեաւ առ նա հարիւրա
ովետ մի, աղաչէր զնա:

Եւ ասեր. Տէր՝ մանուկ իմ
անկեալ կայ ՚ի տան անդամա
լոյն չարահար տանջեալ:

Ասէ ցնա Յն, ես եկից՝ և
բժշկեցից զնա:
Պատասխանի ետ հարիւրա
ովեան՝ և ասէ. Տէր՝ չեմ բա
նական՝ եթէ ընդ յարիաւ իւ
մով մոցես + այլ ասա բանին,
և բժշկեցի մանուկն իմ:

Վանզի և ես այր մի եմ ընդ
եշխանութիւ. ունիմ ընդ ինե
զինուորս՝ ասեմ սմա երթ, և
երթայ. և այլում թէ եկ, և
գայ. և ծառայի իմում թէ ա
բա զայս. և առնէ.

Երեւ լուաւ Յն զարմացաւ
և ասէ ցայնոսիկ ողք զէտն
երթային. ամին ասեմ ձեղ՝ և
ուշիրայիլ այսպիսի հաւատս
գտի երեկը:

Բայց ասեմ ձեզ. զի բազումք
յարեւլից և յարեւմոից եկես
ցեն

յեն՝ և բաղմեացին ընդ արքա
համաւ և ընդ խաչակայ՝ և լ
յակոբու յարքայութե երկնից:
Եւ որդիքն աբբայութե և ըստեն
՚ի խաւարն արտաքին. անդ և
զեցի ըստ և կրծել առամանց:
Եւ ասէ Յուցիարիւրապետն՝
Երթ. և ող հաւատացերդ, և
զեցի քեզ. և ողջացաւ մանուեն
նորա յաւուր յայնիկ:

Չորեք շաբաթ:

ԱՌԵՐԱՎԵՐԱՆԻ ՅԵՐԱՔ ՈՒ ԲԵՐ
ԱՎԱՐԵԼԵԱԾ. ԳԵ. 8 ՀՀ. 18.

Տերն մը Յու Քո ՔՄ:

Sեսեալ ՅԵ զժողովուրդս
բաղաւմն զիւրե՝ հրամայ
եաց երթալ յայնկոյս:

Եւ մասուցեալ դպիր մի ասէ
ցիս. վարդապետ եկից և ես
զինի քոյ յոր վոցը և երթիցեաւ:

Cամէ ցիս Յու. աղօճեաոց
որջը գոն՝ և թռչնոց երկնից
բցնիք. այլ որդւոց մարդոց ոչ
գոյ, ուր զեցէ զպւուս իւր:

Եւ միոնն յաշակերտաց նորա
ասէ. Տեր՝ տուր ինձ հրաման
զի երթաց նախ թռողեցից ըդ
հացը իմ:

Cամէ ցիս ՅԵ և զինի իմ. և
թռոյլ տուր մեռելցին թաղել
ԴԴ:

զմեռեալ իւրեանց:
Եւ իւրե Եմուտ ՚ինաւն. զնա
ցին զինի նորա աշակերտոցն նոր
Եւ ահա շարժումն մեծ եղե
՚ի ծովուն. մինչև նաւին ծած
կիլ յալեաց անտի. և ներին Կըն
չեր:

Եւ մասուցել աղ աշակերտոց
յարուցին զնա՝ և ասեն. ՏԵՌ
փրկեալ զմեղ զի կրմնցմիք:

Եւ ասէ ցիսա՝ ընդ ԵՌ վասա
սիրոք եք՝ սակաւահաւառը.
յայնժամ յարուցել ասոսեաց
հոգմոցն և ծովուն. և եղե խա
ղաղութիւն մեծ:

Եւ մարդեն զարմացան՝ և ա
սէին. որպիսի ոք իցէ սա՝ զի
և հողմք և ծով հնապնդին ամառ
Հինդ:

Հինդ շաբաթ:

ԱՌԵՐԱՎԵՐԱՆԻ ՅԵՐԱՔ ՈՒ ԲԵՐ
ԱՎԱՐԵԼԵԱԾ. ԳԵ. 8. ՀՀ. 28.

Տերն մը Յու Քո ՔՄ:

TԵ իւրե Եանց յայնկոյս յեր
կիրն դերդ և սացւոց՝ որա
տահեցան նմա դիւահարք եր
կու ելալք ՚ի գերեզմանացն
շարաւորք յոյժ. որպիս զի չէ
հնար անցանել ումելք ընդ այն
հանապարհ:

Եւ ահա աղօճակեցին՝ և ա
սէն:

սեն. զի՞ կայ մեր և քո Յն
որդի Աւար և կիր տարածամ
տանինել զմեղ :

Եշէ էր հեռագոյն ՚ի նոցանե
Երամակ մի խողից արօտական .
Եշէ դեքն աղաչէն զնա՝ և ա
սէին . և թէ հանես զմեղ աս
տի, հրաման տուր մեղ երթաւ
յերամակ խողիցն :

Եշէ ասէ ցնոսա՝ երթայք . և
նորտ ել ալ զնացին յերամակն
խողից : և զիմեաց ամենացն ե
րամակն ՚ի գարէ անտի ՚ի ծով
և մեռան ՚ի ջուրսն :

Եշէ խողաբածքն փախեան . և
երթեալ ՚ի քաղաքն պատմեցին
զնմ , և զիրս գիւահարացն :

Եշէ ահա ամ քաղաքն ել ընդ
առաջ Յի իր և տեսին զնա,
աղաչէն , զի զնացի ՚ի սահ
մանաց նոցա :

Ուրբաթ :

Աւար Աւար Յի Բէ Ռէ
Ուրբաթ 42 9 հիւ 10

Տէրն մեր Յն Քու

Եշէ մուեալ ՚ի նաշ էանց յայն
կոյս՝ և եկն ՚ի քաղաք իւր .
Եշէ ահա մատուցին առ նա ան
զամալոյն մի , որ զնիւր ՚ի մա
հիմաւ և տեսեալ Յի զհաւատս
թե

նոցա՝ ասէ ցանդամալոյն ՚ի թո
ղեալ լիցին քեղ մեղք քու
Եշէ ահա ոմանք ՚ի դպրացն ա
սեն ընդ միտս՝ հայհոյէ դաւ
Եշէ ծանուցեալ Յիսուսի ըդ
խորհուրդս նոցա՝ ասէ ցնոսա .
ընդէր խորհիք դուք չարիս ՚ի
սիրսս ձեր :

Օէն դիւրին է ասել . թո
ղեալ լիցին քեղ մեղք քու ,
թէ ասել արի և շքնեաց
Վայլ զի զիտսանիք՝ և թէ եշ
խանութի ունի որդի մարդոց
յերկիքի թողուլ զմեղս . յայն
ժամ ասէ ցանդամալոյն արի ,
առ զմահիմա քո՝ և երթ ՚ի
տուն քու :

Եշէ յարուցեալ զնաց ՚ի տուն
իւր :

Իբրև տեսին ժողովուրդքն ,
զարմացան . և փառաւոր առնէ
ին զի զտուիչ այնպիսի եշ
խանութեան մարդկան :

Կարաթ :

Աւար Աւար Յի Բէ Ռէ Ռէ
Ուրբաթ 42 9 հիւ 10

Յետ ծանուեան Տն մերս Յի Քի

Յի այնժամ իր և տես հե
րօդէս թէ խարեցաւ ՚ի
մողուց անտի , քարկացաւ յոյժ :

և առաքեալ կոտորեաց զնմ
մանկունան՝ որը էին 'ի բհթղէ
հէմ և յամ սահմանս նորա՝
յերիմենից և 'ի խոնարհ ըստ
ժամանակին զոր ստուգեաց 'ի
մոդուցն:

Յայնժամ կատարեցաւ ասա
ցեալն 'ի ձեռն երեմիայի մար
դարէին որ ասեւ:

Զայն գուժեաց 'ի հուամայ.
ողջումն և լալումն և աշխարու
մն յոյժ: հռաքէլլոյց զարդիս
իւր և ոչ կամէը միսիթարիլ
զի ոչ էին:

Առաջին Վիրակէ Յարութեան:

Սբոյ Ամենապահն Յէ Քէ՛
'Վ Հովհանն 4: 47: 25:
Տէրն մեր Յա Քա ասեւ:

Արդարեւ ասեմ ձեզ զի բա
զում այրիք էին յաւուրս
և ղեայի 'ի մէջ խորայէլի, յոր
ժամ փակեցան երկինք զերիս
ամս և զիլց ամիս և եղեւ սով
մեծ ընդ ամենայն երկիր:

Եւ ոչ առ մի 'ի նոցանէ առա
քեցաւ եղեա, բայց միայն 'ի
սարեկիթաց միդօնացւոյ առ
կին մի այրի:

Եւ բազում բորոտք էին յիս
բայէլի, առ եղսէիւ մարդա-

բէիւ, և ոչը 'ի նոցանէ որբե
ցաւ, բայց միայն նէեման ասո
ըի:

Եւ լուն ամենելին բարկուէ
'ի ժողովրդեանն, իբրև լսէին
զայս:

Եւ յարուցեալ հանին զնա
արտաքոյ քաղաքին, և ածին
զնա մինչև յարտեան լերինն
յորց վերայ քաղաքն նոցա շի
նեալ էր՝ զահալիք առնել
զնա:

Եւ նա անցեալ ընդ մէջ նց
զնայօ:

Երկու շաբաթ՝ Տն և Արց Կուսանաց
Հովհաննաց:

Սբոյ Ամենապահն Յէ Քէ՛
'Վ Հովհանն 4: 10: 47: 26:
Տէրն մեր Յա Քա ասեւ:

Օ ի ոչինչէ 'ի ծածուկ որ
ոչ յայնեւ ոցի, և զաղու
նի, որ ոչ ծանիցի:

Օ որ ասեմ ձեզ 'ի խաճարի
սսացէք 'ի լոյս և զոր լերյուն
կանէ, քարողեցէք 'ի վերայ
տանեւաց:

Եւ մի Երկնչիք յայնցանէ՝ որք
սպանանեն զմարմին, և զոգի
ոչ կարեն սպանանել: այլ եր
կերպուք դուք առաճեւ յայնմա
նէ:

նէ որ կարօղ է զողի և դմար
մին կրտսեանել՝ ի դւ հենի:
Ու ապլքէն երկու ձնձլուկը
դանիկի միոջ վաճառին՝ և մի ՚ի
նոցանէ յերկիր ոչ անկցի ա-
ռանց հօր ձերոց:

Ա. ՅԼ. ձեր և ամենայն իսկ հեր
գլխոյ թուեւալ է:

Եւ արդ՝ մի յերկնիցիք՝ զի լաւ
էք քան զբացում ձնձլուկու:
Վմենայն որ խոստավանեացի
յիս առաջի մարդկան, խոստո-
վանեցաց և ես զնմանէ առա-
ջի հօր իմց՝ որ յերկինսէ:

Եւ որ ուրացի զիս առաջի
մարդկան, ուրացաց և ես զնա-
առաջի հօր իմց՝ որ յերկինսէ:

Երկու շաբաթ՝ ուց Կուսանացն Գայիա-
նեաց:

Ա. ՅԼ. Եւ Յ. Ու Բ. Յ.
Յահանա. 42. 16. ՀՀ. 1:

Տերն մեր Յա Վա առէ:

Օ այս խօսեցաց լնդ ձեղ զի
մի գայթաղեսնիք:
Ի ժողովուց իւրեանց հանի-
ցեն զՃն դ. այլ և կեսցե ժամա-
նակ՝ զի ամենայն որ սպանանի-
ցէ զՃեղ՝ համարիցի սրաշան
մասաւցանել **Ա. ՅԼ.**

Եւ զայն արտացեն լնդ ձեղ.

քանդի ոչ ծանեան դհայը՝ և
ոչ զիս:

Ա. ՅԼ. և զայս խօսեցաց լը ձեղ՝
զի յորժամեկեսոցէ ժամանակ՝
յիշցէք թէ ևս ասացի ձեղ:
Օ այս ՚ի սկզբանէ ոչ ասացի
ձեղ, քանդի լնդ ձեղ էի:

Զարկը շաբաթ:

Ա. ՅԼ. Եւ Յ. Ու Բ. Յ.
Յահանա. 42. 9. ՀՀ. 9:

Տերն մեր Յա Վա:

Եւ անցեալ լնդ այն ՅԼ
ետես զայր մի. զի նատէը
՚ի մաքսաւորսթեն՝ մատթէս
անուն. և առէ ցնա՝ և կ զինի
իմ. և յարուցեալ գնաց զինի
նորա:

Եւ և զիկ իւրե բաղմեալ էք
նա ՚ի տան. և ահա բազում
մաքսաւորը և մեղաւորը եկէլ
և բաղմեալ էին լնդ ՅԼ և լնդ
աշակերտս նորա:

Ի բրե տեսին վարիսեցիլն՝ ա-
սեն ցաշակերտս նորա. լնդ ՅԼ
լնդ մաքսաւորս և լնդ մեղա-
ւորս ուտե վարդաղետն ձեր:
Ի սկ ՅԼ իւրե լուաւ՝ առէ
ցնասա. ոչ ողիաց է բժիշկ կա
լուղաց՝ այլ հիւանդաց:
Երթայք, ուսարուք կինչէ.

զողբրմութիւն կամիմ, և ոչ
զգոհ: զի ոչ եկի կոչել դար-
դարս՝ այլ զմեղանորս:

Յայնձամ մատեան առ նոս ա-
շակերտքն յօհաննու և ասեն.
ընդէ՛ր մեք և փարիսեցին պա-
հեմքյանախ՝ և քո աշկերտդո-
ոչ պահեն:

Ասէ ցնոսա Յն, միթէ մարթ
ի՞նչ իցէ մանկանց առ ադաստի
սու գ առնուշ՝ մինչ վիս սայն ը-
նու իցէ: այլ եկեսցեն ա՛ռուցք՝
յորժամ բարձցի ՚ի նոցանէ
փեսայն, և ասլայ պահէ սցեն:

Հնոդ շարաթ՝ տօնէ որցն, Յոհաննու
Կարապետին, և Աթ անոգինեաց Եպիս-
կոպոսին:

Այն, Ամենաբարե Յն քի Ո: Բ-ը
Առողինու, Գւ 11: Հէ 2:

Ասն Տն մերց Յէ Ք. Է:

Իմկ յօհաննէս իբրեւ լուաճ՝ ՚ի
բանտին զգործմն ՚Վէ, ա-
ռաքեաց ՚ի ձեռն աշակերտացն
իւրոց:

Եւ ասէ ցնաւ դու ես՝ որ դա-
լցն ես, եթէ այլում՝ ակն կալ
ցուք:

Պատասխանի ետ Յն և ասէ
ցնու գնացիւք և պատմեցիւք յօ-
հաննու, զօր լուսաց և առսիք:

Կոյքք տեսանեն: կաղք գնահ:
բորոտք սրբին: և խուլք լսեն:
և մեռեալք յառնեն: և աղ-
քատք ամեւտարանին:

Եւ երանեալէ՝ որ ոչ դայ-
թադղեսցի յիս:

Վէ իբրեւ նը գնացին, սկսաւ
Յու ասեւ ցժողովուրդն զյօ-
հաննէ: զի՞նչ և լիք տեսանեւ
յանապատին: և զէ դն շարժուն
՚ի հողմոց:

Այլ զի՞նչ և լիք տեսանեւ,
մարդ ՚ի հանդերձս փափկուե
զարդարեալ: ահաւանիկ ոքք
զփափուկն զգեցյեալք են՝ ՚ի
տունս թագաւորաց են:

Այլ զի՞նչ և լիք տեսանեւ:
մարդարէ: սյու ասեմ ձե զ՝ և
առաւեւ ևս քան զմարդարէ:

Օհ սա է՝ վասն որց զբեալն
է ահա ևս առաքեցից զհրեշ-
տակ իմ առաջի երեսաց քոյ:
որ պատրաստեաց զձանվըհս
քո առաջի քո:

Ամին ասեմ ձե զ՝ չի յարու-
ցեալ ՚ի ծնունդս կանանց մեծ
քան յօհաննէս մլպաիչ բացց
փոքրին յարբայութեւ երկնից
մեծ է քան զնա:

Բացց յանուրցն յօհաննու մը
կըսչի մինչև ցայժմ՝ աբբայու
թիւն

Եթէն երկնից բռնադատի՞ և
բռունք յափշտակեն զնա:
Քանիդի ամ օրէնք և մարդա-
րէք մէնչեւ ցյօհաննէս մարդա-
րէացան:

Եւ թէ կամիք ընդունիլ, նա
է եղիս՝ որ դարսյն է:

Ուշաթ:

Աբբ Ավագութիւն Յէ Քէ Ա: Բար-
Ապրէնուն. Գլ 9. Հէ. 27.

Տէրն մեր Յս Քս:

Եւ մինչդեռ անցաներ ընդ
այն Յն, զիւտ եղին նո-
րա կոյքը երկու՝ աղաղակենն
և ասէին. ողօրմեաց մեղորդէ
դաւթի:

Եւ իբրև եկն ՚ի տուն, մա-
տեան առ նա կոյքըն. և ասէ
ցնոսա Յն, հաւատայք, և թէ
կարօղ և մ առնել ձեղ զայդ:
ասեն ցնա՝ այս Տէ:

Յայնժամ մերձեցաւ յաչս նց
և ասէ. ըստ հուատաց ձերոց
և դիցի ձեղ:

Եւ բայցան աչք նոցա. և սաս-
տեաց նց Յն և ասէ. զգոյշ
կացէք՝ մի ոք զիատացէ:

Եւ նոքա և լեալ համբաւեցին
զնա ընդ ամ երկիրն ընդ այն:
Եւ յեւանելն նոցա արտաքս՝

ահա մատուցին առնա զայր մի՝
համբ դիւահար:
Եւ յեւանել դիւին՝ խօսեցաւ
համբն. և զարմացան ժողո-
վուրդըն և ասեն. թէ և ոչ
երբէք երեւեցաւ այսպիսի ինչ
յիսրացէլի:

Իսկ վարխաւցիքն ասէին. թէ
իշխանաւն դիւաց հանէ դա
դուես:

Հարաթ տօնէ սրբայն Գրիտորի մերց
Առասունուն երանեցն ՚ի վերապէն:

Աբբ Ավագութիւն Յէ Քէ Ա: Բար-
Ապրէնուն. Գլ 19. Հէ. 27.

Ա. Տէրն մեր Յս Քս:

Յայնժամ պատասխանի Ետ
ովետոս և ասէ ցնա. աւա
սիկ մեք Եմալաք զամ և եկաք
զինի քո. արդ զինչ լինիցի
մեզ:

Ասէ ցնոսա Յն, ամէն ասեմ
ձեզ. զի դոք՝ ոզք և կիք վինի
իմ, ՚ի միւտանդամ դալատեան.
յորժամ նասցի որդի մարդոյ
յամբու փառաց իւրոց, նսանիք
և դոք յերկատասան աթոռ.
դատել զերկատասան աղջս իւ-
րայէլի:

Եւ ամենայն օրոք Եթող ըզ
տուն. կամ զեղբարս՝ կամ ըզ
քորս:

Քորս՝ կամ զհայր՝ կամ զմայր՝
կամ զկին՝ կամ զորդիս՝ կամ
զտղարակս վան անունն իմց.
Հարիւրապատիկ առցէ՝ և ըդ
կեանան յաճիտենականն ժա-
ռանդեսցէ:

Երկրորդ Կիւրակէ՝ զինի հոգւց զալըս-
տեան, տօնէ, Կաթուրդիկէ Երկրոցց սէյն
Եջմոնձնիք զըդ կորդեսց սէյն Գրեգոր
Լուսաւորին մեր, յեւսնեն՝ ի Ակրապէն:

Աբեղ Աչեռուրանն Յէ Քէ Ու Բէտ
Հէնանուն. Գւ 10. Հէր. 22.

Դ ժամանակի Տն մերց Յէ Քէ

Եղեն յայնժամ նուռակատի-
քըն յերուսաղէմ, և ձը-
մեն էր:

Եշշնչը Յն ՚ի տաճարին, ՚ի
որահին սազօննի:

Եւրջ եղեն զնովաւ հըէսց
քըն և ասեն. մնէւ յէրը թա-
փես զոգիս մեր. և թէ դու եւ ս
Քնն՝ առա մեղ համարձակ:
Պատովանի և տ ցնոսա Յն
և առէ, ասացի ձեզ՝ և ոչ հա-
ճատացք ինձ, զդործան, զոր
և զործեմ յանուն ՚օր իմց՝
նորին խոկ վկայեն վան իմ:

Այլ դուք ՚չ հաճատացք, զի
չը յոշխարաց անուի իմց:
Ունարը իմ ձայնի իմում լսեն.
և ես ձանաշեմ զնոսա, և զինի
է

իմ գան:

Եւ ես տամ նոցա զկեանսն
յաճիտենական, և մի կորիցեն
՚ի յաճիտեան. և մի ոք յափէ
տակեսցէ զին ՚ի ձեռաց իմց:
՚այր իմ, որ ես ինձ զնոսա
մեծ է քան զամենայն, և ոչը
կարէ յափշտակիւ ՚ի ձեռաց
՚օր իմց:

Ես և ՚այր իմ մի եմբ:

Երկու շրաբի, որց Անտառացն ըեթզէւ
չէմի, և Ակակիոսի վկայն, Անվիճաց
քահանային, և Աստրատիոսի վինաւորին:

Աբեղ Աչեռուրանն Յէ Քէ Ու Բէտ
Մորենուն. Գւ 2. Հէր. 16.

Յես ծանդեան Տն մերց Յէ Քէ

Յայնժամ իւրե. Ետես հե-
րօղէս թէ խաբեցաւ ՚ի
մողոց անտի, բարկացաւ յոյժ:
և առաքեալ կոսորեաց զամ-
մանկունսն՝ ոքը էին ՚ի ըեթզէւ
չէմ և յամենայն սահմաննոր՝
յերկի մենից և ՚ի խոնարհ. ըստ
ժամանակին զոր ստուգեաց ՚ի
մողոցն:

Յայնժամ կատարեցաւ տաս-
ցեալն ՚ի ձեռն Երեմիացի մար-
դարէի. որ առէ:

Զայն դուժեաց ՚ի հւամայ +
ոզբումն՝ և լալումն՝ և աշխա-
րումն

ըութիւն յոյժ, հռաքել լոյր զոր
դիս իւր և ոչ կամէց միխթա
ըլել զի ոչ էին:

Երեք շաբաթ՝ մից Կուտանացն Նուճեայ
և Մանեայ:

Սէր Ա. Յ. Ռ. Ո. Բ. Շ.
Յ. Յ. Ա. Հ. Հ. Հ. Հ. Հ. Հ.

Տէրն մէր Յո Քո ասէ:

Ամեն ամեն ասեմ ձեղ. և
թէ ոչ հասն ցրենոց ան
կեալ յերկիր մեռանիցի:

Կեզն միայն կայ: ասլա և թէ մե
ռանիցի՝ բաղում արդիւնս առ
նէ: որ սիրէ զանձն իւր՝ արձա
կէ զնա և որ ատեայ զանձն իւր
յաշխարհիս յայսմիկ՝ ի կեանսն
յաճխունակնս պահեսցէ զնա:
Եթէ ոք զիս պաշտեսցէ, զինէ
իմ եկեսցէ: և ուր եսն եմ,
անդ և պաշտօնեայն իմ եղցի:
Եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատո
ւասցէ զնա ։ այլըն իմ:

Զորեք շաբաթ:

Սէր Ա. Յ. Ռ. Ռ. Ո. Բ. Շ.
Յ. Յ. Ա. Հ. Հ. Հ. Հ. Հ. Հ.

Տէրն մէր Յո Քո ասէ:

Ամի համարիք և թէ եկի ար
կանել զիսալսալութի յեր
կիր, ոչ եկի արկանել զիսալս

զութի, այլ զսուր:
Կանզի եկի քակել զայր 'ի
հօրէ իւրմէ, և զդուստր 'իմօրէ
իւրմէ: և զհարսն 'ի սկեսըէ
իւրմէ:

Եւ թշնամիք առն՝ ընտանիք
իւր:

Որ սիրէ զհայր կամ զմայր ա-
ռաւել քան զիս՝ ոչ է ինձ ար
ժանի: և որ սիրէ զդուստր կամ
զդուստր առաւել քան զիս՝ չ
ինձ արժանի:

Եւ որ ոչ առնու զիսաւ իւր՝
և դայ զինի իմ, չ ինձ արժա
նի:

Որ գտանէ զանձն իւր, կորուռ
ցէ զնա: և որ կորոյս զանձն
իւր վասն իմ, գացէ զնա:
Որ ընդունի զձեզ: զիս ընդու
նի: և որ զիս ընդունի, ընդունի
զառաքին իմ:

Որ ընդունի զմարդարէ յա-
նուն մարդարէի, զվարձն մար-
դարէի առցէ: և որ ընդունի
զարդար յանուն արդարց՝ ը գ
վարձն արդարոյ առցէ:

Եւ որ արբուսցէ միում 'ի փա
քըրկանցս յայսցանէ բաժակ
մի ջուր ցուրտ միայն յանուն
աշակերտի: ամեն ասեմ ձեզ՝
ոչ կորուսցէ զվարձն իւր:
։ ինդ

Հինգ շտրամբ՝ սրց Խմբանացն Սահակոյ
և Յովսեփաց . և սրց վայշեցն Սարդ սի և
Բագոսի.

Արքայ Աւելութեան Ծ՛ Ք՛ Ո՛ Բ՛ Բ՛
Ղ շախուս . Գլ 21. Հ՛ 12.

Տէրն մեր Յա Քա առէ .

Բայց յառաջ քան զայս ամը՝
միւս ացեն կձեռս իւրեանց
՚ի ձեղ՝ և հալած եսցեն . և մատ
նեցեն ՚ի ժողովուրդս և ՚ի
բանսոս . և տանիլիցն առաջի դա
տաւորաց և թագաւորաց վասն
անունան իմց :

Եւ լինիցի ձեղ այն ՚ի վիպուլուն .
Աւոր՝ զեր ՚ի սիրսոս ձեր՝ մի
յառաջադպոյն կրթէ և տալց պա
տասխանի:

Օք ես տաց ձեղ բերան . և
իմաստութ . որում ոչ կարիցեն
կալ հակառակ՝ կամ տալ պատաս
խանի ամ հակառակորդը ձեր:
Աւատնեսջիք և ՚ի ծնողաց՝ և
յեղարց՝ և յաղգականաց՝ և
՚ի բարեկամաց . և սպաննիցեն
՚ի ձէնջ :

Եւ եղենիք առեցն ալք յամեր
նեցունց վասն անունան իմց :

Եւ մազ մի ՚ի զիսոյ ձերմէ ոչ
կորիցէ :

Եւ համբերութեամբ ձերով
ստասջիք զողիս ձեր :

Ուրբաթ:

Արքա Վահագանակ Ծ՛ Ք՛ Ո՛ Բ՛ Բ՛
Մարտինով . Գլ 11. Հ՛ 25.

Տէրն մեր Յա Քա

Յայնմ ժամանակի պատաս
խանի ետ Յա՝ և տոէ: գո
հանամ զբէն հայր՝ Տը Երկնի
և Երկրի . զի ծածկեցեր զայս
յիմասանց և ՚ի դիսնոց՝ և
յայնեցեր տղայոց :

Այսն հայր: զի այսպէս հաճոյ
և զիւ առաջի քո:

Ամենայն ինչ տուաէ ինձ ՚ի
հօրէ իմմէ: և ոչք ձանաւչ
զորդն և թէ ոչ հայր: և ոչ
դհայր ոք ձանաւչ՝ և թէ ոչ որ-
դիւ և ում որդին կամիցի յայտ
նել:

Եկայք առիս ամենայն վաս-
տակեալք և բեռնաւորք՝ և ես
հանդուցից զձեղ:

Առեք զուծ իմ ՚ի ձեղ: և
ուսարութ յինէն զի հեղ եմ +
և խոնարհ սրտիւ: և դաշնիք
հանդիսաւ անձանց ձերոց:
Օք լուծ իմ քաղցր է: և բե-
ռն իմ վորբութիւ

Ըստաթ ովյն Ներսիսի մեծ Հայութ
ակեանի մերոյ, և Խաթայ Եղիսկապոսին

Արքոյ Աշետառուն ՅԵ ՎՐՈ ՈՒ ԲՇՌ
Աշետառուն գլ 10. հՀ 16.

Տէրն մեր Յա Քա ասեւ:

Ահանասիկ Ես առաքեմը դը դ
ձեղ իբրե զոջնարս իմիջ
դայոց, և դերուք այսուհետեւ
խորագետք իբրե զանս, և մի
ամիսը իբրե զաղաւնիս:
Օգոյշ լինիչիք ՚ի մարդ կանէ,
զի մատնեսցեն զձեղ յատենս,
և ՚ի ժաղափուրդս իւրեանց տան
ջեսցեն զձեղ:

Եւ առաջի դատահորաց և
թաղահորաց տանիցին զձեղ
վասն իմ՝ ՚ի վիսցութիւն նց և
հիմանոսաց:

Այլ յորժամ մատնեսցեն ըզ
ձեղ, մի հողացիք՝ թէ ոոկ
կամ զմնչ խօսիցիք:

Օի ոչ եթէ դուք կցէք՝ որք
խօսիցիքն. այլ Հոդ ձեւ
ըց՝ որ խօսիցի ՚ի ձեղ:

Վատնեսցէ եղացը զեղացը
՚ի մահ և հայր զորդի, և յառ
նիցեն որդիք ՚ի վերաց հարց՝ և
սպանանիցեն զնոսա:

Եւ եղինք ատեցեալք յամե
նեցունց վեանունն իմոյ: իսկ
յշ

որ համբերեցի իսպառ, նա
կեցցէ:

Երբորք Կիւրակէ զինի Հոգւց դաշ-
տեան:

Արքոյ Աշետառուն ՅԵ ՎՐՈ ՈՒ ԲՇՌ
Աշետառուն գլ 12. հՀ 1:

Տէրն մեր Յա Քա ասեւ:

Յայնժամ զնաց Յիսուս լը
արտորայսն նոցա ՚ի շաբա-
թու: և աշակերտքն նիր քաղ-
ցեան: և սկսան հասկ կորպելե-
ուտել:

Փարիսեցիքն իբրե տեսին՝ ա-
սեն ցնա: ահանասիկ աշա-
կերտքն քո դործեն. զոր ոչէ
օրէն ՚ի շաբաթու:

Եւ նա ասէ ցնոսա: ոչ իցէ
ընթերցեալ ձեր՝ զըր արար
դաւիթիթ: յորժամ քաղցեաւն:
և որը ընդ նմայն էին:

Օխարդ եմուտ ՚ի տունն այ՝
և եկել զացն առաջանորուն:
զոր ոչ էր օրէն նմա ուտել: և
ոչ որոց ընդ նմայն էին: բայց
միսցն քահանայից:

Ասմ թէ չիցէ ընթերցեալ
յօրէնն զի ՚ի շաբաթս քահա-
նայիցն ՚ի տաճարին պղծեն զա-
բաթմն և անմեղք են:

Բայց ասեմ ձեղ՝ զի մեծ քան
16 զոտա

զտաճարն է աստ
Եւ եթէ գիտէլիք զինչ է, զո
լորմութի կամիմ, և ոչ զըսհ.
ասլա ոչ դատապարտէլիք դուք
զանազարտն :

**Օք Տէր է շարաթու որդի
մարդոյ :**

Երկու շաբաթ՝ որբոցն Եւովիմոնու կիու
րացւոյն, Բաբելոյ Հայրապետին, և երեց
Աշակերտաց նորին :

Սէն Աէլուանի Յէ Քէ Ու Բառ
Ուրիսու. Գւ 6. Հէ. 45.

Տէրն մեր Յար Քար Քառ.

**Եւ նոյն ժամանին ձեպեաց
զաշակերտն մոտնել ՚ի
նաև և յառաջադոյն քանի զնա
Երթալ յայնկոյս ՚ի բեթսայի
դայ, մինչ ինքն զժողովուրդն
արձակեց :**

**Եւ հրաժարել ՚ի հոգանէ ել
՚ի լւառն կոլ յաղօթու:**

**Եւ իբրև երև կոյ և զէ եր
նաւն ՚ի մէջ ծովուն և ինքն ՚ի
ցամաքի :**

**Եւ ետես զին հողմակոծ և ալս
՚ի վարեն. (զի եր հողմն ընդ
դէմ նոցա.) և զչորորդ պա
հու զիշերոցն դայ առ նոսա
գնալով ՚ի վերայ ծովուն. և կա
մէր զանց առնել առ նորօք :**

**Երբա իբրև տեսին՝ զի գնայը
՚ի վերայ ծովուն, համարեցան
թէ առ աչօք ինչ լինիցի. և
զաղաղակ բարձին :**

**Քանողի ամենելեան տեսին
զնա՝ և խոսվեցան. և նա ան-
դէն վաղվաղակի խօսեցան ընդ-
նոսա՝ և ասէ. քաջալերացա-
րուք՝ ես եմ մի երկնչիք :**

**Եւ ել ՚ի նաւն առ նոսա. և
զաղարեաց հողմն :**

**Եւ առանելես յիմարեալ էնն
՚ի միսս իւրեանց՝ և զարմանայ-
նն յցյժ :**

**Քանողի և ՚ի վերայ հացին ոչ
խմացան. զի եր սիրտ նոցա
թմբեալ :**

Երեք շաբաթ՝ որբոցն Կաստոնդիանոսի
թագուանորին, և մօնն նորա Հեղինեաց :

Սէն Աէլուանի Յէ Քէ Ու Բառ
Ուրիսու. Գւ 7. Հէ. 46.

Տէրն մեր Յար Քառ Քառ.

**Եւ եղե իբրև կատարեաց
զամենայն զրանս իւր ՚ի
լսելիս ժողովրդեանն, և մօւտ
՚ի կափառնատում :**

**Հարիւրապետի ուրումն ծա-
ռայ չարաչար հիւանդացեալ
մերձ եր ՚ի վեխնանիլ. որ եր
նմա պատուական :**

Եւ

Եւ իբրև լուած զՅՇ, առաջ
քեաց զծես հրեց. աղաչը
զնա, զի եկեցէ, և ապրեցուս
ցէ զծառայն նորաւ.

Եւ նոքա եկեալ առ ՅԱՌ ա-
ղաչին զնա ստէպ և ասէին.
թէ արժանի է՝ որում դշնորհս

զայս առնես:

Օ ի սիրէ զազդս մեր, և զժո-
ղովրդանիոցն նա շնեւաց մեղ:
Եւ ՅԱՌ գնաց լը նոսաւ իբրև
ոչինչ կարի հեռի էր 'ի տանէն,
յղեաց առ նա հարիւրապիւտն
բարեկամն, և ասէ ցնա. Տէր,
մի ինչ աշխատ լինիր՝ զի չեմ
բաւական և թէ ընդյարկաւ ի-
մով մտանիցեա:

Ա ասն որս և ոչ դանձն հա-
մարեցաց արժանի՝ առ քեղ
գալսց այլ ասաւ բանին, և բժը-
կեսցի մանուկս իմ:
Քանզի և ես այր մի եմ կար-
գեալ ընդ իշխանութիւն: ունիմ
ընդ ինեւ զինուորս: և ասէմ
սմա՝ երթ, և երթայ: և այ-
լուր թէ եկ, և գայ: և ծա-
ռայի իմում թէ արա զայս, և
առնէ:

Եւ իբրև լուած զայս ՅԱՌ զար
մացաւ, դարձաւ առ ժողովուր
զին՝ որը երթային դշեւ նը՝

և ասէ. ամէն ասեմ ձեղ՝ թէ
և ոչ յիսրայէլի այսչափ հա-
ճատս դտի:

Եւ դարձան անդրէն պատղա-
մանողն ՚ի տուն. և դտին զծա-
ռայն հիւանդ՝ բժշկեալ:

Չորեք շաբաթ:

ԱՅՆ ԱՀԵՊԱՆԻ ՅԱՌ ՔՐԻ ՈՒ ԲԱՌ
ՈՒ-ՆԻԿԱՆԻ. ԳԵ 12. ՀԴ. 9.

Տէրն մեր ՅԱՌ ՔՐԻ:

Եւ զնացեալ անտի ՅԱՌ եկն
՚ի ժողովուրդն նոցաւ
Եւ անդ էր այր մի. որս ձեռն
դօսացեալ էր: հարցին ցնա՝ և
ասէն: և թէ պարտ իցէ՝ ՚ի շա-
բաթու բժշկել. զի չարակսօ-
սեցին զնամանէ:

Եւ նա ասէ ցնուաւ. ովէ ՚ի
ձէնջ մարդ. որս իցէ ոչխար
մի. և անկանիցի այն ՚ի խորիու-
րատ ՚ի շաբաթու. միթէ ոչ
ունիցի և յարուցանիցէ զնա:
Իսկ արդ որչափ ևս առաջել
է մարդ. քան զոչխար: աղա-
ուրեմն պարտ է ՚ի շաբաթու
բարիս դործել:

Յայնժամ ասէ ցայլն. ձգեա-
զման քո. և նա ձգեաց. և
եղեւ ողջ իբրև դմիւսն:
Իսկ վարիսեցին ելք ալ ար-
տաքս

տաքս՝ խորհուրդ առին զնմա-
նէ. թէ ուղ կորուսցեն զնա:
Եւ Յու իրը գիտաց, մեկնե-
ցաւ անտի:

Հինգ շըթ՝ սիցն թաւով խոռնի գաղտուաց
ույն, և թաւով լուս բժիշն, և է Կուսա-
նացն որը յանկիւրիա կատարեցան:

Արքու Ամերիկանու Յէ Քէ Ու Բա-
Շահանու. Գլ 16. հէ. 1.

Տէրն մեր Յու Քու առ:

Օ այս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի
մի գայթաղղւոնիք:
Դ ժողովոդց իւրեանց հանի-
ցեն զձեզ՝ այլ է կեացէ ժամա-
նակ՝ զի ամենայն որ սպանանի-
ցէ զձեզ՝ համարիցի պաշտօն
մատուցանել Ա. Յ.

Եւ զայն արացեն ընդ ձեզ.
քանզի ոչ ծանեան զայր՝ և
ոչ զիս:

Ա. Յ. և զայս խօսեցայ լը ձեզ՝
զի յորժ ամեկեացէ ժամանակ՝
յիշեցէք՝ թէ ես ասացի ձեզ:
Օ այս ՚ի սկզբանէ ոչ ասացի
ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի:

Ուրբաթ:

Արքու Ամերիկանու Յէ Քէ Ու Բա-
Շահանու. Գլ 12. հէ. 15.

Ընդ Տն մեր Յէ Քէ.

Եւ զնացին զէւա նորա ժու-
ղովուրդքն՝ և բժիշեց զա-
մենեսւան:

Եւ սաստեաց նց՝ զի մի յայտ-
նեսցեն զնմանէ ումեք:

Օ ի լցի, որ ասացաւն ՚ի ձե-
ռըն եսայեաց մարդարէի:

Ա հա մանուկ իմ՝ զըր ընտրե-
ցի. և սիրելի իմ՝ ընդ որ հա-
մեցաւ անձն իմ. և զից զոդի
իմ ՚ի վերայ նորա՝ և իրաւունս
հեթ անոսաց պատմեսցէ:

Ա չակառակ այի՝ և ոչ ա-
ղաղակի այցէ. և ոչնք լուիցէ ՚ի
հրապարակս զբարբառ նորա:

Օ ւ զէզն ջախճախեալ ոչ
փշեցէ. և զպատրոյին առկայ
ծեալ ոչ շիջուոցէ. մինչեւ հան-
ցէ ՚ի յաղթուի զդատաստան:
Եւ յանուն նորա հեթ անոսք
յուսասցին:

Ը

Ըաբաթ՝ տօնէ Գրիտոի Կղմարաց Այսն
Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ:

Անդ Աշխարհական Յէ Քէ Ու Շառ
Յանձնուածու. Գլ 10. ՀՀ 11.

Տէրն մեր Յար Քար ասէ:

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւն քաջ զանձն իւր դնէ
՚ի վերաց ոչխարաց:

Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւն,
որց ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև
տեսանէ զգացն զի դայ՝ թողու
զոչխարմն և փախչի. և դայն
յափշտակէ զնոսա և ցըռմէ:

Քանդի վարձկան է, և չէ
փոյթ նմա վան ոչխարացն
Ես եմ հովիւն քաջ. և ճա
նաչեմ զլմն, և ճանաչիմ յի
մոցն:

Որպէս դիտէ զիս Հայր, դի-
տեմ և ես զհայր. և զանձն
իմ դնեմ ՚ի վերաց ոչխարաց:
Կամ՝ այլս ոչխարք են իմ,
որք ոչ են յայսմ դաձթէ. և
զայն ևս պարտէ ինձ ածել
այսր. և ճայնի իմում լոնցեն,
և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւն:

Չը՞ր Կիւրակէ զնի Հոգւոյ գալստեն:

Անդ Աշխարհական Յէ Քէ Ու Շառ
Յանձնուածու. Գլ 12. ՀՀ 38:

Առ Տէրն մեր Յար Քար:

Յայնժամ պատասխանի ե-
տուն նմ ոմանկը ՚ի դպրացն
և ՚ի փարիսեցւոց՝ և ասեն :
վարդապետ. կամիմը նշան ինչ
տեսանել ՚ի քէն:

Վա պատասխանի ետ՝ և ասէ
ցնոսա: աղք չար և շնացող նը-
շան ինողէ. և նշան մի տացի
նմա. բայց նշանն յօնանու մար
դարէի:

Օ ՚ի որպէս եր յօնան ՚ի փոք
կիտին զերիս տիւս և զերիս
դիշերս: այնպէս եղիցի և որ-
դի մարդոյ ՚ի սիրտ երկրի զե-
րիս տիւս և զերիս դիշերս:

Աքք նինունէ ացիք յարիցեն ՚ի
դատաստանի ընդ աղքիս ընդ
այսմիկ՝ և դատապարտեսցեն
զսա՝ զի զդացան ՚ի քարոզու.
թեն յօնանու: և արդ՝ աճասիկ
մեծ քան զյօնան է ասու:

Դշխոյն հարացոյ յարիցէ ՚ի
դատաստանի ընդ աղքիս ընդ
այսմիկ՝ և դատապարտեսցէ զսա:
զի եկն ՚ի ծաղաց երկրի լսել
զեմաստուին սաղօմօնի: և ահա
մեծ

մեծ քան զսաղօմօն է աստ :
Այլորժամ այսն պիղծ Ելա
 նէ 'ի մարդոյ՝ ըրջի ըւ անջրդին
 տեղիս: խնդրէ հանդիսա՛ և ոչ
 գտանէ :

Յայնժամ ասէ՛ դարձաց ՚ի
 տուն իմ՝ ուստի ելի՛ և եկել
 գտանէ զնա պարապորդ մաք-
 րեալ և յարգարեալ:
Յայնժամ երթայ՝ և առնու-
 ընդ իւր և օթն այլ այս չարա-
 գոյնա քան զինդն՝ և մաեալ
 բնակի անդ: և լինի մարդոյն
 այնորիկ յև տինն չար քան զա-
 ռաջինն: այնովէս եղիցի և աղ-
 գիս այսմիկ չարի:

Երկու շաբաթ՝ սրբոց վկացին Անտոնի
 նոսի, Թաէռիլոսի, Անիքատոսի, և Փո-
 տինոսի:

Աբեց Ամենաշահ Յէ Քէ Ու Բա-
 Յանական: Գւ 15. Հէ 11.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Օ այս խօսեցայ ընդ ձեզ.
 ՚զի ուրախութին իմ՝ ՚ի
 ձեզիցէ. և ձեր ուրախութին
 լցեալ եղիցի:

Այս է պատուէր իմ, զի սիր
 ես զիք զմիմեանս, որպէս և ես
 զձեզ սիրեցի:

Աբեծ ևս քան զայս սէր ոչնը

ունի Եթէ զանձն իւր դիցէ ՚ի
 վերաց բարեկամաց իւրոց:
Դայք բարեկամէ էք իմ. Եթէ
 առնիցէք՝ զոր եսն պատուէի-
 րեմ ձեզ:

Աչես կոչեմ զձեզ ծառայս,
 զի ծառայն ոչ դիտէ զինչ դոր
 ծէ արեն նիր: այլ զձեզ կոչեցի
 բարեկամն, զի զամենայն, զոր
 լուայ ՚ի հօրէ իմմէ՛ ծանուցի
 ձեզ:

Աչեթէ գուը ընտրեցիք զիս.
 այլ ևս ընտրեցի զձեզ, և եղի
 զձեզ. զի գուը Երթացէք՝ և
 պաղարեցը լինիցիք. և պատուղն
 ձեր կոյցէ. և զոր ինչ խնդրի-
 ցէք ՚ի Հօրէ իմմէ՛ յանուն իմ,
 տացէ ձեզ:

Երեք շաբաթ՝ առն է սրբոցն Ղանիէլք
 մարդարէնն, և երեց Սանկանցն:

Աբեց Ամենաշահ Յէ Քէ Ու Բա-
 Յանական: Գւ 24. Հէ 9.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Յայնժամ մասնեցին ըդ
 ձեզ ՚ինեղութի. և սպա-
 նանիցին զձեզ. և եղինիք ա-
 տեցեալք յամենայն աղբաց վա-
 անուան իմոյ:

Եւ յայնժամ դայթագղեցին
 բաղումէք. և զմիմեանս մասնես
 ցեն:

ցեն, և ատեսցեն զմիմեանս :
Եւ բաղում սուտ մարդարէք
յարիցեն, և զբաղումն մոլորե-
ցուսցեն :

Եւ վասն բաղմանաբարյ ահօրէ,
նուեն ցմաքեսցի սէր բազմաց :

Բայց որ համբերեսցէ խապառ՝
նա կեցցէ :

Եւ քարոզեսցի աճետարանս
արբայութեն ընդ ամենայն տիեն
զերս . ՚ի վկայութիւն ամենայն
հեթանոսաց, և աղայ եկեսցէ

կատարած :

Եւրդ՝ յորժամ տեսանիցէք
դպդութիւն աճերածայն, որ ա-
սացեան է ՚ի ձեռն դանիէլի
մարդարէի . զի կայցէ ՚ի տեղ-
ուջն սրբութեան . որ ընթեռ
նուն ՚ի միտ առցէ :

Չորեք շաբաթ :

Աբբայ Աշետաբան Յէ Քէ Ու Բէ¹
Աշետաբան . Գլ 13. Հուն 1.

Տէրն մեր Յա Քա :

Յաճուր յայնիկ ելեալ Յա
՚ի տանիչն նստաւ առ ծո-
վեգելն :

Եւ ժողովեցան առ նա ժողո-
վուրդը բաղսւմք, մինչեւ մտա-
նել նմա ՚ի նաև, և նստակի: և ա-
մենայն ժողովուրդն կայր առ

Ճովեգելըն :
Եւ խօսէր ընդ նոսա բաղումն
առակօք՝ և ասէր:
Ահա ել սերմաննահան սերմա-
նել: և ՚ի սերմաննելն խւրում,
էր որ անկաւ առ ձանապարհու-
և եկն թռչուն երկնից և էկեր
զնա:

Եւ ոյլն անկաւ յապառամի .
ուր ոչ գոյր հող բաղում . և
վաղիազակի բուսաւ առ ՚ի
չպայէ հիւթոյ երկրին :

Դագել արեւու տապացան .
և զի ոչ գոյին արմատք, չըռա
ցաւ :

Եւ այլն անկաւ ՚ի մէջ կշոց .
և ելին փուշքն և հեղձուցին
զնա:

Եւ այլն անկաւ յերկիր բարի .
և տայր պտուղ, էր որ հարիւ
ըաւոր: և էր որ վաթսնաւոր:
և էր որ երեսնաւոր:

Հնու շրաբն՝ որբոց թարգմանացն
մերց խաչակրց և Մեսրոպաց :

Աբբայ Աշետաբան Յէ Քէ Ու Բէ¹
Աշետաբան . Գլ 12 Հուն 32.

Տէրն մեր Յա Քա առ :

Մի երկնիք հօտ փոքրիկ .
զի համեցաւ հայր ձեռ
տալ ձեղ զարբայսւթիւն :

Ա

Վաճառեցէք զինչս ձեր . և
տուք զողորմութիւն . և արա-
րէք ձեզ քսակս առանց հնա-
նալց , դանձ անպակաս յեր-
կինս . ուր ոչ դող մերձենաց .
և ոչ ցեց ապականէ :

Օք ուր գահձն ձերէ , անդ
և սիրտք ձեր եղիցին :

Վզիցին գօտիք ձեր պնդեալլ-
մէջո . և ձրագունք լուցեալք :

Վչ դուք նմանօղք մարդկան՝
որք ակն ունիցին ան իւրեանց՝
թէ երբ դառնացէ ՚ի հարսա-
նեաց . զի յորժամ դայցէ և
բաղկացէ , վաղվաղակի բանաց-
ցին նմա :

Վըսնի իցէ ծառայիցն այնո-
ցիկ զորս և կեալ տէրն դացէ
արթունս . ամէն ասեմ ձեզ՝
զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և
բաղմեցուցէ զնոսա . և անցել
պաշտեոցէ զնոսա :

Վչ եթէ յերկորդ , կամ յեր-
բորդ պահու և կեացէ և դացէ
այնպէս , երանելիք են ծառայ
քըն այնոքիկ :

Բայց զայն գիտասնիք . և թէ
գիտէք տանուտէրն յորում
ժամու դող դայ՝ հսկէր , և
շտացը թոյլ ական հասանել ՚ի
տան իւրում :

Եզ

Վչ դուք եղերուք պատ-
րաստք՝ զի յորում ժամու ոչ
կարծիցէք՝ դայ որդի մարդոց .
Ուրբաթ :

Աշեն Ամենաբան Յէ Բէ՛
Ամառեկան . գլ 13. հրէ . 16.
Տէրն մեք Յա Քա առէ :

Բայց ձեր երանիէ աշոյ՝
զի տեսանեն . և ականջաց
ձերոց , զի լսեն :

Վզին ասեմ ձեզ՝ զի բազում
մարդարէք և արդարք ցանկա-
ցան տեսանել զոր տեսանէքդ՝
և ոչ տեսին . և լսել զոր լս-
էայքդ՝ և ոչ լունան :

Վչ արգ՝ լուարնեք դուք զա-
ռակ սերմանացանին :

Վամնացն որ լսէ զբան արբայ-
ութե՛ և ոչ առնու ՚ի միտ .
դայ չարն՝ և յափշակիէ զսիր-
մանեալն ՚ի սիրտ նորա . այն է՝
որ առ ձանապարհաւն սերմա-
նեցաւ :

Վչ որ յապաւածին սերմանե-
ցաւ , այն է՝ որ իւրեւ լսէ ըդ-
բանն , և վաղվաղակի խնդուկ-
ընդունի զնաւ :

Բայց քանեզի ոչ ունի արմատս
յինքեան . այլ առ ժամանակ
միէ . ՚ի լինիլ նեղութե՛ և հա-

16

լս

ըսծանաց վասն բանին՝ վարլաւ
դակի գոյթադղին:

Իսկ որ 'ի մ.ջ փշոցն սերմա-
նեցաւ՝ այն է՝ որ իբրև լու-
զրանն, և հողք աշխարհիս, և
ոբարանք մեծութեան հեղ-
ձոցանեն զրանն. և լինի ան-
պտուղ:

Իսկ որ յերկիրն բարի սերմա-
նեցաւ՝ այն է, որ իբրև լու-
զրանն, և 'ի միտ առնու. և
այց կպտուղ. է՝ որ հարիւր.
և է՝ որ վայթառն, և է՝ որ
Երեսուն:

Ը թօն որցն Տրդասաց թագութեան մերոց
և Ավելի արիութն. և Խոսքալի խառնու:

Ա: Ե՞՞՞ Ա: Ե՞՞՞ Ո: Ե՞՞՞
Պ: Ե՞՞՞ Ք: Ե՞՞՞ Հ: Ե՞՞՞ 14:

Տե՛ս մեր Յա Քան

Եւ հաներ գե մի համբ: և
և զե յելանել զիմինի խօ-
սեցաւ համբին: և զարմացան ա-
մենացն ժողովուրդին
Եւ ոմանիք ՚ի նոյանեւ ասեն,
ըեւ զոկերուղաւ իշխանաւն դի-
ւաց հանեւ զա զդես:

Եւ այլք վարմեն՝ և նշան
յերկիրց խնդրեին ՚ի նմանեւ:

Իսկ ՚ից դ խտայիւ զիսորհուրդո-
նոցա, առեւ ցնոսա: ամենայն

թագաւորութիւն բաժանեալ
յանձնն առերիւ: և առն բաժա-
նեալ յանձնն կործանիւ:

Ապա եթէ և սասանայ բաժա-
նեցաւ յանձննէ: զիսորդ կոցչէ
թագաւորութիւնորա: զի ասէք
զինէն թէ բէւ զոկերուղաւ իշ-
խանաւ հանեւ զա զդես:

Եթէ ևս բէւ զոկերուղաւ հա-
նեմ զդես: որդիքն ձեր իշէ
հանեցէն: վասն այնորիկ նոքինն
և զիցինն ձեր դատաւորքը:

Իսկ եթէ մատամիւնց հանեմ
զդես, ապա հասեալէ ՚ի վիրաց
ձեր արքայութիւն Ա: յի

Յորդամ հզօր վառեալ պա-
հեցէ զատն իւր, ՚ի խաղաղութէ
ևն ինչը նորա:

Բայց եթէ հզօրադցն քան
զնա ՚ի վիրաց եկել յաղթեոցէ
նմա, զապատավինութիւնորա
հանէ՝ յոր յուսացեալէր: և
զաւար նորա բաշխեացէ:

Որ ոչ է ընդիւ հակառակի իմ
է: և որ ոչ ժողովէ ընդիւ,
ցրուէ:

Հինգերորդ Ախւանեկ՝ զննի Հոգւոց դա
լքատեան. Տօն Սրբուհոց Ածածնի Տփո
գատմանն

Սբեն Վահագուած ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Ուստիւնուէ. Գւ 13. ՀՀ. 24.

Տերն մեր Յա Ք. Ա.

Այլ առակ էարկ առ նոսա
և ասէ. նմանեցաւ արքայ
ութի Երկնից առն. որ սերմա
նիցէ զսերմն բարի յաղարակի
իւրում:

Եւ ՚ի քուն լինիլ մարդկան.
Եկն թշնամին նորա. և ցանեաց
՚ի վեր զրոյմն ՚ի մշշ ցորենոյն
և գնաց:

Այս իրբե բուսաւ խորն և ա
ըար զպտուղ, ապայ երկեցաւ
և որոմն:

Վատուցեալ ծառ այ.ք տանու
տեառնն ասեն ցնա: Տիր, ոչ
սերմն բարի սերմանեցեր յա
դարակին. քում: արդ՝ ուսափ
ունիցի զորոմն:

Եւ նա ասէ ցնա այր թշնամի
արար զոյն ասեն ցնա ծառ այ
քըն. կամի՞ս, զի Երթիցուք՝
քաղեսցուք զայն ՚ի բաց:

Եւ նա ասէ ցնասա՝ մի, դուցէ
մինչ քաղեցեք զրոյմն, և զցո
րեանն լը նմին ՚ի բաց խիցեք:
Ոնչ տուք երկոցուցն աձիլ

՚ի միասին մինչև հունձս: և ՚ի
ժամանակի հնձոցն ասացից
յհնձօղն. քաղեցեք նախ զո
րոմն, և կապեցեք զայր խրձու
նրա առ ՚ի յացրել: և զցորեանն
ժողովեցեք ՚ի շտեմարան իմ:

Երկու շըթ՝ որդյն Կալեստրատոսի և խթ
Վկոյիցն. և Պունկիանոսի Քահանային:

Սբեն Վահագուած ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Ուստիւնուէ. Գւ 13. ՀՀ. 9.

Տերն մեր Յա Ք. Ա. ասէ:

Այ զձեղ իսկ մատնեսցեն
յատեանս՝ և ՚ի ժողովիդս
տանջեցիք, և առաջի դատահռ
բաց և թագաւորաց կացցեք
վասն իմ ՚ի վկայութի նոցա:
Եւ ամ հեթանոսաց. բայց
նախ պարտէ աշետարանիս քա
րողել:

Այլ յորժամ տանիցին զձեղ
մասնել, մի յառաջադպյն հո
գայցեք, և մի զմտաւ ածեցեք,
թէ զինչ խօսիցիք, այլ որինչ
տայցի ձեղ ՚ի ժամուն յայնմիկ
զայն խօսիցիք, զի ոչ դուք եք
որը խօսիցիքն այլ Հոգին ոյք:
Վատնեսցէ եղայր զեղայր
՚ի մահ և հայր զարդի. և յառ
նիցեն որդիք ՚ի վերայ հարց՝ և
սպանանիցին զնոսա:

Եւ

Ե՛ւ եղիջեք ատեցեալք յամեւ
նեցունց վասն անունն իմոյ.
այլ որ համբերեսցէն խպառ,
նա կեցցէ.

Երեք շաբաթ՝ տօն է սըյն Զաքարիայի
մարդարէնն

Արքոյ Ամենունն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲՀ
Ամունէն. Գւ 23. ՀՀ. 34.

Տերն մեր ՅԵ ՔԵ ասէ.

Ասն այդորիկ ահաճափի
ևս առաքեմ առ ձեզ
մարդարէն՝ և խմատունս՝ և
դպիրս՝ և 'ի նոցանէ սպանանի
ցէք, և 'ի խաչ հանիցէք. և 'ի
նոցանէ տաննիցէք 'ի ժողովուր
դըս ձեր՝ և հալածիցէք 'ի քա
ղաքէ 'ի քաղաք.

Որպէս զե և կեսցէ 'ի վերաց
ձեր ամենայն արիւն արդար
հեղեալ յերկրի. յարենէն աւ
բիլ արդարոց՝ մինչեւ ցարիւնն
զաքարիայ որդուց բարաքեաց՝
զոր սպանիք ընդ մեջ տաճարին
և սեղանայն:

Վմն ասեմ ձեզ՝ եկեսցէ այն
ամ 'ի վերաց ազգիս այսորիկ.
Երուսաղէմ, երուսաղէմ. որ
կոտորես զմարդարէն՝ և քար-
կոծ առնես զառաքեալն առ
քեզ. քանիցս անդամ կամ-

ցայ ժողովել զմանկունս քո՞
զոր օրինակ ժողովից հաւ զձագո
իւր լը թե ազ, և ոչ կամցայ. քո՞
Ահա թողել լիցի ձեզ տունդ
ձեր ամերակի:

Բայց ասեմ ձեզ. թէ ոչևս
տեսանիցէք զիս յայսմհետէ,
մինչեւ ասիցէք, օրհնեալ եկել
յանուն **Տեառն**:

Չորեք շաբաթ:

Արքոյ Ամենունն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲՀ
Ամունէն. Գւ 13. ՀՀ. 31.

Տերն մեր ՅԵ ՔԵ:

Այլ առակ էարկ առ նոսա
ևս ասէ. նման է արքայուն
երկնից հատոյ մանանիսոյ. զոր
առեալ մարդոց՝ սերմաննեաց
յագարակի իւրում:

Որ փոքր է քան զամ սերման
նիս և յորժամ աճիցէ, մեծէ
քան զամենայն բաննարսւ և լի
նի ծառ՝ մինչեւ դալ թունոց
երկնից և հանգչիլ յոստո նըշ:

Այլ առակ խօսեցաւ ընդ նմ
և ասէ. նման է արքայուն երկն
նից խմօրոյ. զոր առեալ կնոջ
թաքոյց 'ի գրիւն երիս ալեր
մինչեւ ամենայն խմօրեցաւ:
Զայս ամ խօսեցաւ Յն առա
կօք լը ժողովուրդան. և առանց

առակի ոչ բնէ խօսէր ըւ նու։
Օի լցցի ասացեալն ՚ի մարդա
բէն։ բացից առակօք զբերան
իմ։ բղևեցից զծածկեալն ՚ի
սկզբանէ աշխարհի։

Յայնժամ թողեալ Յն զժու-
ղպարդան, և կն ՚ի տուն։ մա-
տեան առ նոտ աշակերտքն նը՝
և ասեն։ մելինեամ մեղ զառակ
որումանցն ագարակի։

Այս պատասխանի ետ՝ և ասէ-
ցնուսա։ որ սերմանէ զսերմն
բարի՛ է որդի մարդոյ։
Եւ ագարակն աշխարհուն է, սեր-
մըն բարի՞նոքա են, որք որդիի՞ն
աըբացութե՞ն են, իսկ որոմն որ-
դեք չարին են։

Եւ թշնամի՞ն որ վարեաց զայն,
աստանայ է, և հունձն կատա-
րած աշխարհիս է, և հնձօղքն
հրեշտակք են։

Որպէս թողովի որոմն և ՚ի հուր
այրի, այնպէս և զիցի ՚ի կատա-
րածի աշխարհիս։

Առաքեացէ որդի մարդոյ ըդ
հրեշտակս իւր, և ժողովեացեն
յարբացութէ նորա զամենայն
գոյթագութիւն և զայնոսիկ
որք գործեն զանօրէնութիւն։
Եւ արկցեն զիս ՚ի հնոց հրց.
անդ և զիցի լու՝ և կրծել ասաւ-
մահց։

Հնդ շաբաթ՝ առն է այն Եղիսէկ մար-
գարելին։

Այսու Ամերուսուն Յն քի նու իւ իւ-
՚ կամաւա, գւ 4. հիւ 25։

Տէրն մեր Յու քու առէ։

Արդարեւ ասեամ ձեղ զի բա-
զում այրիք էին յանուրս
և զիայի ՚ի մշջ իսրայէլի, յոր-
ժամ փակեցան երկինք զերիս
ամս և զիեց ամիս, և եղեւ սովլ
մեծ ընդ ամենայն երկիք։

Եւ ոչ առ մի ՚ի նոցանէ առա-
քեցաւ եղիա, բայց միայն ՚ի
սարեւ փթայ սիդոնացւց առ
կին մի այրի։

Եւ բազում բորոտք էին յիս-
րայէլի, առ եղիսէիւմ մարդարէ-
իւմ, և ոչոք ՚ի նոցանէ սրբեցաւ,
բայց միայն նէւ ման ասորի։

Եւ լցան ամենեքին բարկութէ
ի ժողովրդեանն, իբրև լսէին
զայս։

Եւ յարուցեալ հանին զնա ար
տաքս քաղաքին, և ածին զնա
մինչև յարտկան լւրինն յորոյ
վերաց քաղաքն նոյց շինեալ էր
զահավէժ առնել զնա։

Եւ նա անցեալ ընդ մշջ նոյց
գնայը։

Աւրաբը.

Սէբէ Աշետունիւն Յէ Քէ Ու Բէ՛
Աշետունիւն Գւ 13. Հէ 43.

Տէրն մէր Յւ Քւ ասէ:

Յայնժամ արդարքն ծագես
յին իրեւ զարեդակն յար-
քայութեւ երկնից, որ ունիցի
ականջս լսելոյ՝ լուսիցէ:

Դարձեալ՝ նմանէ արքայութ-
երկնից գանձի ծածկելոյ յա-
գարակի՝ զոր գտեալ մարդոց
թաքոյց և ՚ի խնդութէ անտի
երթայ վաճառէ զնմ ինչ զոր
ունի. և գնէ զադարակն զայն:
Դարձեալ՝ նմանէ արքայութ-
երկնից առն վաճառականի՝ որ
խնդրիցէ մարդարիտս գեղե-
ցիկս:

Եւ գտել մի պատուական մար-
դարիտս՝ երթեալ վաճառեաց
զնմ զոր ինչ ունէր՝ և գնեաց
զայն մարդարիտ:

Դարձեալ՝ նմանէ արքայութ-
երկնից ուռիանի արկելոյ ՚ի
ծով՝ և յամենացն աղքաց ժա-
ղովելոյ:

Ար իրեւ լցան, հանեալ ՚ի ցա-
մաք՝ և նստեալ ժողովեցին ըզ-
բարի բարին յամանս՝ և զլո-
տանն ՚ի բաց ընկեցին:

Այնպէս եղեցի ՚ի կատարածք
աշխարհիս. ելցեն հրեշտակք՝
և մեկնեցեն զարս ՚ի միջոց ար-

դարոց:

Եւ արկցեն զնոսա ՚ի հնոց
հրոց. անդ եղեցի լաւ և կըձեւ
առամանց:

Ասէ ցնէ Յն իմացայք դյու-
ամ. ասեն ցնա. այն Տիւ:

Եւ նա ասէ ցնոսա՝ վասն այ-
սորիկ՝ ամ դպիր աշակերտեալ
արքայութեւ երկնից՝ նմանէ
առն տանուտեառն, որ հանէ
՚ի գանձէ խըմէ զնոր և զինն:

Հարաթ տօնէ սըբոց Երկոտասանից
Առաքելցն քի, և որին Վողոսի երեւ-
տասն առաքելցն:

Սէբէ Աշետունիւն Յէ Քէ Ու Բէ՛
Աշետունիւն Գւ 9. Հէ 36.

Տէրն մէր Յւ Քւ ասէ:

Եւ տեսեալ զժողովուրդն՝
զթացաւ ՚ի նոսա. զի էին
աշխատեալք իրեւ զոշարս,
որոց ո՛չ եցէ հովիւն:

Յայնժամ ասէ յաշակերտսն
իւր. հունճք բազումք են՝ և
մշակք սականք:

Արդ՝ աղաւնցէք զՏիւ հնձոց՝
զի հանցէ մշակս ՚ի հունճք իւր:

Եւ կոչեալ առ ինքն զերկո-
տա:

տասան աշխակերտսն իւր + ետ
նոցա իշխանութիւն այսոց պղծոց
հանել վնոսա՝ և բժշկել դամ
ախոսա՝ և դամ հիւանդութիւն :

Եւ առաքելոցն երկոտասանից
էին անուանք այսորիկ: առաջին
Ալմօն անուանեալն Պետրոս:

և **Ա**նդրէաս եղայր նըր:
Յակոբոս դերեգեայ՝ և **Յօ-**
հանեէս և դրայր նըր: **Փիլիպպոս**
և **Դ**արթուղիմչոս: **Թօմաս**
և **Վ**ատթէոս մաքսանոր: **Յա-**
կոբոս աղմիւայ՝ և **Է**լեէոս, որ
անուանեցաւ **Թօմադէոս:** **Ա**լ-
մօն կանանցի: և **Յուդա իո-**
կարիօտացի՝ որևէ մատնեց դնաւ:
Օնոսա երկոտասանեսին ա-
ռաքեաց **Յն** պատուիրեաց
նոցա, և ասէ: 'ի ձանապարհս
հւթանոսաց մի երթայցէք. և
'ի քաղնքս ասմարացւոց մի մը
տանիցէք:

Այլ երթայք առաւել առ-
ռնարս կորուսեալս տանն իլի:
Եւ իբրև երթայցէք՝ քարո-
զեցէք՝ և ասացէք՝ թէ մեր-
ձեալէ արքայութիւն երկնից:

Աեցերորդ Կիւրակէ զինի Հոգւոց գա-
լստեան:

Արբ Ամենաբանի Յէ Քէ Ու Բէ-
Յութեան: Գլ 14 հր: 13:

Տէրն մեր Յա Քա:

Եւ իբրև լուաւ **Յն** գնաց
անտի նաւու յանապատ
տեղի առանձինն: իբրև լուան-
ժողովուրդքն, դնացին դիւտ
նը հետի ՚ի քաղաքաց անտի:
Եւ իբրև և լ, և տես ժողո-
վուրդ բազում: և դթացաւ ՚ի
նոսա: և բժշկեաց դիւանդս
նոցա:

Իբրև ընդ երեկօ եղեւ, մա-
տեան առ նա աշխակերտն՝ և
ասեն, տեղիս անտապատ է՝ և
օրս տարաժամետոլ: արձակեա-
զժողովուրդսդ՝ զի երթիցեն
շուրջ ՚ի շէնսն՝ գնեսցեն իւր-
եանց կերակուրս:

Եւ ասէ: **Յն** ունիչ պիտոյ է
դոցա երթալ՝ դուք տուք դոցա
ուտել:

Եւ նորա ասեն ցնա՝ ոչինչ ու
նիմք աստ: բայց հինդ նկանակ
և երկուս ձկունս:

Եւ ասէ ցնոսա՝ բերէք այսր
զայն:

Եւ հրամայեաց բաղմեցուցա-
նել զժողովուրդսն, ՚ի վերայ
լու

խոսոց, և առեալ զհինդ նկանակն է զերկուս ձկունան, հայ եցաւ յերկինս : օրհնեաց՝ և երեկ, և ետ ցաշակերտն ըդ նկանակն է աշակերտքն ժողովրդոցն :

Արբին ամենեւըեան և յադեցան . և բարձին զնշաւրս կոստրոցն երկոտանան սակառի լիւ : **Ե**ւ որը կերինն, էին արք իրք և հինդ հազարք . թռղ զկանայս և զմանկախն :

Երկու չափաթ:

Արբին Ամենապահն Յի Տի Ու Բար Մասնեան, Գլ 14, Հի 22:

Տէրն մեր Յա Քա :

Եւ ատիպեաց վաղվաղակի զաշակերտն մտանել ՚ի նաւած և յառաջել յայնիցս . մինչ ինքն զժողովուրդն արձակեց :

Եւ իբրև արձակեաց զժողովուրդն, եւ ՚ի իւրան առան . ձինն իալ յաղօթս, և իբրև լւերեկս եղեւ, անդ էր միայն :

Եւ նաւածն մեինեալ էր ՚ի ցամարէն բազում ասպարիսօք ծփեալ յալեացն . քանդի ընդ գէմէր էր հողմն :

Եւ ՚ի չորրորդ պահու զիշե :

բոյն եկն առ նու Յի դնալով
՚ի վերայ ծովուն :

Իբրեւ տեսին զնա աշակերտքն, զի գնայր ՚ի վերայ ծովուն, խոռովցան, և առ ահին աղաւղակեցին :

Եւ վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ նոսա Յի և ասէ . քաջալի բացարուք՝ ես եմ, մի երկնիքը Պատասխանի ետ նմա պետքու և ասէ . Տէր, եթէ դուես, հրամայեա ինձ դալ առ քեզ ՚ի վերայ ջրոց :

Եւ նա ասէ եկ . և իշեալ ՚ի նաւածն պետքու զնայ ՚ի վերայ ջրոցն և եկն առ Յի :

Եւ տեսեալ զհողմն սաստիկ . երկեած և իբրև սկսած ընկդ միլ աղաղակեաց, և ասէ . Տէր փրկեաւ զիս :

Եւ վաղվաղակի Յի ձղեաց զձեռն իւր՝ կալաճ զնա և ասէ . թերահաւատ՝ ընդէր երկմնեց յիւր :

Եւ երբև եւ ՚ի նաւածն հանդար տեցաւ հողմն :

Եւ որը ՚ի նաւածն էին մատեան և երկիրպազին նմա և ասէն արդարեւ որդի Այշես դու :

Եւ անցեալ ՚ի ցամարք, եկն ՚ի զեննեսարեթ :

Եւ

Եւ իրբե ծանեան զնա արք
տեղացն այնարիկ, առաքեցին
ընդ ամենայն դաշտոն և ածին
առ նա զամենայն հիւանդու
Եւ աղաչէին զնա . զի զնե
միայն ՚ի քղանց հանդեւրձի նր
մերձեսցին . և որք միանդամ
մերձեցան փրկեցան :

Երեք շրաբք :

Աբեց Ամենապահ Յէ Քէ Ու Բէ¹
Վարդենով գլ 15. Հէ 1.

Առ Տէն մեր Յա Քա :

Յայնժամ մատեան առ Յա
որք յերուապէմ, փարի
սեցին և գողիբք. և ասեն:
Բնդէր աշակերտն քո անցա
նեն զանանդութիւ ծերոցն զի
ոչ լուանան զձեռո՞յ յորժամ
զհաց ուտեն:

Կա սպատականի եւ և առէ
ցնուա. իսկ գուք ընդէր անցա
նէր զպասոսիբանանն Այ
վանն ձերց աշանդութէ:
Օք Ած ասաց . սպատուեա
զհացք քո և զմայր:

Եւ որ բամբասէ զհացք կամ
զմայր՝ մահու վախճանեսցի:
Եւ գուք առէր՝ որ ասիցէ
զհացք իւր՝ կմ զմայր իւր. թէ
սպատարագէ է զոր յինն օղակ

ցիս :
Եւ ոչ սպատակիցէ զհացք իւր
և զմայր: և խոտէք բանն Այ
վանն մերց աշանդութէն :

Աղջաւոքք՝ բարւոք մարդա
բէացաւ ՚ի մերց ձեր Եսայի
և ասէ:

Ճասզալուրդս այս շրմամիք
սպատաէ զիս և սիրա խորեանց
հեռացեալ մեկուսի է յինէն:

Օուր սպաշտեն զիս ուսուցա
նեն վարդապէտութիւ զմարդ
կան սպատակիրեալ:

Եւ կոչեալ առ ինքն զդողու
թուրդն ասէ ցնու: լուարութք:
և ՚ի մի առէք:

Աչ որինչ մտանէ ը բերան,
ողջէ զմարդ . այլ որինչ ելանէ
՚ի բերանց՝ այն զղջէ զմարդ:

Յայնժամ մատուցեալ սմանք
յաշակերտացն նր առեն: զիւ
տես՝ զի փարիսեցին իւրի լո
ւան զբանն դայթաղդեցան:

Կա սպատականի եւ նոցա և
առէ: ամենայն տունկ զոր ոչ
անկեց հայր իմ երինանոր,
իունցի:

Թայիլ տուք զնաա՝ կոյքք են
կուրաց տուանորդք, կոյք կուրի
յորժամ՝ տուանորդէ՝ սիուրէ
և երկորին ՚ի խորխորատ անկա

Նին :

Պատասխանի եւ տ նմա պէտրոս
և ասէ . մեկնեաւ մեղ զառակոս
դայս :

Ասէ Յու տակացին և դուք
անդիտք էք :

Եշ ոչ իմանացք , եթէ ամ՝
որ մասնի ՚ի բերան , յորսիցն
եթէ այ և արտաքս ելանէ :

Իսկ որ ելանէ ՚ի բերանայ ՚ի
սրտէ անտի դայս . և այն պղծէ
զմարգնու

Օք ՚ի պրտէ ելանն խորհուր
դըք չարք սպանութիք , շնուր
թիք : սպանիութիք : դողութիք :
սուս վլայութիք : հայհոյութիք :
Այս ամէ որ պղծէ զմարգն .
պղծ անրունայ ձեռք ուտել ոչ
պղծէ զմարգ :

Չորեք շաբաթ :

Ուշու Աշու Յու Ռու Ու Ռու
Ու Ռու Հու Հու Հու Հու Հու Հու

Տեանն մերց Յու Ռու

Եշ ելեալ անտի Յու դնաց
՚ի կողմանս տիւրոսի և սիւ
դնի :

Եշ ահա կին մի քանանացի ՚ի
սահմանայ անտի նոցա . ելեալ
աղաղակէը և ասէք : ողորմեաց
ինձ Տը որդի դաւթիւ դուստր

իմ չարաչար այսահարի :
Եշ նա ոչ և ամասասխա
նի : և մատուցեալ աշակերտքն
նորա՝ աղացին զնա և ասէին .
արձակեաւ զնա՝ զի աղաղակէ
դիւտ մեր :

Աս պատասխանի ետ և ասէ .
ոչ ուրիք առաջեցայ եթէ
ոչ առ ովսարս կորսւեալս
տանն խորացէլի :

Եշ նա մատուցեալ երկիր պա
գանէը նմա և ասէը . Տէր՝
օդնեաւ ինձ :

Պատասխանի ետ նմա և ասէ .
ոչ է բարւոք՝ առնուլ զհաց
մանկանց և արկանել շանց :
Եշ նա ասէ այս Տը քանզի
և շունք կերակրին ՚ի փշրանաց
անկելց ՚ի սեղանոյ տեառն
իւրեանց :

Յայնժամ պատասխանի ետ
նմա Յու և ասէ . մի կին դոււ
մեծ են հաւատք քու : Եղիցի
քեզ որպէս և կամիա և բժշկե
ցաւ դուստր նորա ՚ի նմին ժա
մու :

ՍԵՐԵՆ ՎՀԵՇՏԵՐՆԻ ՅԵՌ ԲԵՌ ՈՒ ԲԵՌ
ՎԱՐԴԵԿԱՆԻ ԴԵ 15. ՀԵՌ 29.

ՏԵՐԱՆ մերոյ ՅԵՌ ՔԵ ՔԵ

Եւ զնացել անտի ՅԵՌ, Եկն
՚ի ծովել զըն դաշիւեացւոց,
և Ելեալ ՚ի լւառն նստէր անդ,
Մատե ան առ նա ժողովուրդը
բարումք՝ որք ունէին ընդ իւ-
րեանս, կաղը՝ կոյըս՝ համերս՝
միակողմանիս, և այլս բազումա-
և ընկեցին զնոսա առ ոսս նոր
և բժշկեաց զնոսա:

Վինչել զլումնեալ ժողովուրդոյն,
որք տեսանեին: զի համերքն
խօսէին: կաղը գնացին: միա-
կողմանիք բժշկեին: կոյըք տե-
ռանեին: և փառաւաւոր առնէին

ԿԱՌ իսրայէլ:

Եւ կոչեալ առ ինքն ՅԵՌ զա-
շակերտան ասէ: զթամ՝ ՚ի ժո-
ղովուրդդ զի արդ՝ Երեք ա-
ճուրք են՝ զի կան առիս, և ոչ
ունին զինչ ուտիցեն: և արձա
կել դռոսա նօթիս՝ չկամիմ,
գուցէ նըթիցին զՃանապար-
հայն:

Ասեն ցնա աշակերտքն: արդ
մեղ յանապատի աստ ուտափի՝
իցէ այնչափ հաց՝ մինչեւ յագե
ցուցանել զայսչափ ժողովուրդ:

Եւ ասէ ցնոսա ՅԵՌ. քանի՞
նկանակ ունիքը: և նորա ասեն,
և օթն: և սակաւ ձկունս:

Եւ հրամացեաց ժողովուրդեանն
բազմիլ ՚ի վերայ դեանց:
Եւ առեալ զի օթն նկանակն
և զՃկունսն՝ գոհացաւ և երեկ
և ետ ցաշակերտան: և նորա
ժողովուրդեանն:

Վերին ամենելքեան և յագե-
ցան: և բարձին զնշխարս կոտո-
րոցն: և օթն զամբիւղ լի:

Եւ որք կերինն՝ էին արք իրու-
չոք հաղարք՝ թուղ զկանաց
և զմանկախ:

Ուրամթ:

ՍԵՐԵՆ ՎՀԵՇՏԵՐՆԻ ՅԵՌ ԲԵՌ ՈՒ ԲԵՌ
ՎԱՐԴԵԿԱՆԻ ԴԵ 15. ՀԵՌ 39.

ՏԵՐԱՆ մեր ՅԵՌ ՔԵ ՔԵ

Վերեւ արձոկեաց զժողո-
վուրդսն, ել ՚ի նաւ՝ և եկն
՚ի սահմանս մագդաղեայ:

Եւ մատուցեալ փարիսեցինն
և սաղուկեցիք փորձելով իսնդ
ըէին ՚ի նմանէ նշան յերկնից
ցուցանել նոցա:

Վաս պատասխանի ետ՝ և ասէ
ցնոսա: յորժամ Երեկց լինի՝
ասէք, պարդլինիցի: զի կարմը
բացեալ է և ըկնին:

Եւ

Առ առանօտու՝ այսօր մըրթի. կ
 զի շառագունի տրտմութե՛ եր
 կին, արդ զէրեսս երինի կա-
 րէք քննել. իսկ զնշան ժամա-
 նակիս ոչ կարէք գիտել.
 Ազդ չար և շնացօղ նշան ինող
 ըէ և նշան մի տացի նմա՝ բայց
 նշանն յօնանու մարդարէի. և
 եթու զնոսս և զնաց.
 Գնացին և աշակելաքն յայն-
 կցս, և մաւացն առնուլ զհաց.
 Ասէ ցնոսս Յն՝ տեսէք և
 զպնշ լերուք՝ ի խմորոց սադու-
 կեցւոցն և փարիսեցւոցն
 Երաք խորհէին ընդ միմանսա-
 և ասէին թէ զհաց ոչ բարձր.
 Գիտաց Յն և ասէ. զէ խոր-
 հիք՝ ի միտս ձեք թերահա-
 ճատք՝ եթէ հաց ոչ տնիմք:
 Տակածին շմանացք՝ և ոչ յի-
 շէք զհնիդ նկանակսն ի հինդ
 հազարսն. և քանի՞ սակառի
 բարձիք:
 Երէ ոչ զէ օթն նկանակսն ՚ի
 չորս հազարսն. և քանի՞ զամ-
 բիւզս բարձիք:
 Այդ՝ զիարդ ոչ իմանացք՝ և
 թէ ոչ վու հացի սատցի ձեզ՝
 դոցշ լինիլ ՚ի խմորոց սադու-
 կեցւոց և փարիսեցւոցն:

Յայնժամ ՚ի միտ առին. թէ
 ոչ սաաց զգուշանալ ՚ի խմորոց՝

այլ յաղանդոյ փարիսեցւոցն և
 սադուկեցւոց:
 Ծարաթա յիշատակէ Տարանակին հնայ-
 և առն Նորոց ալյ Եկեղեցւոց:
 Սէրոյ Ամեսունդ. Յէ Քէ Ու Բար-
 Յունինդ. Գէ 5. հէ 17.
 Տէրն մէր Յու Քու ասէ:

Անի համարէք եթէ եկի լու-
 ծանել զօրէնս կամ զմար
 զարէս. ոչ եկի լուծանել այլ
 լուսուլ:
 Ամին ամին ասեմ ձեզ՝ մինչե-
 անցցեն երկինք և երկիք՝ յովտ
 մի, որ նշանախեց միէ, ոչ
 անցցե յօրինացն և ՚ի մարդա-
 րէից՝ մինչե ամենայն եղիցին
 Որոք լուծցէ մի բնչ ՚ի պա-
 տուիրանացս յայսցանէ ՚ի փու-
 քունց, և ուսուցէ այնպէս
 զմարդիկ, փոքր կոչեացի յար-
 քայութեան երկինք. իսկ որ
 արասցէ, և ուսուցէ՝ նա մեծ
 կոչեացի յարքայութե երկինք:
 Բայց ասեմ ձեզ՝ զի եթէ ոչ
 առանելցի արդարութիւն ձեք
 առնիք քան զդպրացն և զփա-
 րիսեցւոց, ոչ մտանիցէք յար-
 քայութիւն երկինք:

* * *

Ա ար

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1913. 45-1. 13.

S_L_F S_H_F G^W P_W

ՎՃԵԼԵՐԱԼ ՅԱՌ ՚Ի կողմանու
վիխապպեայ կեսարեայն ,
Հարցանելը ցաշակեբասն . և ա-
սեր զ՞ ոք առեն զինէն մար-
դիկն՝ թէ իցէ որդի մարդոց .
ՎՃՆՈՔԱ ասեն . ոմն զյօհան-
նէս միքտիչ և այլք զեղիսց՝ և
կէսք զերեմիայ . կամ զմիոք ՚ի
մարդարէից :

Ասէ յնոսա. խոկ դուք զ՞ ա
սէշ զինէշն թէ իցէ ժ:

Պատուախանի Եւս սիմօն ոլետ
քոս՝ և առէ ցեա. զու ես **Քահ**
որդիկ կ կենդանուց:

**Պատասխանի եւ Յա՞ և առէ
ցնա. երանի քեզ ո սիմն որդի
յօնանու. վե մարմին և արին
ոչ յայտնեաց քեզ այլ այլ
իմ որ յերկինս է.**

Վե ես քեզ ասեմ. զի դու
ես մըմ. և ՚ի վլրաց այլը վի-
մի մնեցից զեկեղեցի եմ. և
զբանք դժոխաց զնա մի յաղ-
թահան սպին.

Այս տաց քեզ վականու աըքայ
աւել երկնից և դոր միանդամ

կապեսցես յերկրի, եղբցի կապեալ յերկինս. և զօր արձակեացես յերկրի, եղեցի արձակեալ յերկինս :

Յայնժամ ասատեաց աշակերտացն. զի մի ումեք ասիցեն՝ թէ նաէ Քան :

Յայնմհետէ սկսաւ Յու ցուցանել աշակերտացն իւրոց՝
թէ պարտէնմա երթալ յերուսաղէմ, և բազում չարձարանս չարչարէն՝ ի քահանացապետիցն՝ և ի գոպրաց՝ և ի ծերոց ժողովրդեանն՝ և սպանանիլ, և յերիթ աւուրը յառանել ։
Եւ առեալ զնամեկուսի պետքասի. սկսաւ կաղեւ ընդունական առեւ քամ իցի քեզ Տիւ մի եղեցի քեզ այդ:

Եւսա գարձեալ ՚ի պետքոս
ասէ՛ երթյետո իմ սատանայ,
դայթազդակալի իմ եւս զի ոչ
խորհիս գու զ յան ացը լզ
մարդկան :

Յայնեամ Յիսուս առէց ցաւ
շակերտոն իւր։ Եթէ ոք կամի
կնիի իմ զալ ուրբացի զանձնե,
և առցէ զիսաչ իւր։ և եկեցից
ոհնի իւր։

Օ կ որ կամլցի զանձն իւր կե
ցուցանել՝ կորուսց զնաւ և

որ կորուսցէ զանձն իւր վասն
իմ, գացէ դեռ:

Օվնչ օդակցի մարդ՝ թէ
զաշխատհս ամենայն շահեցի:
և զանձն իւր տուժեցի: կամ
զինչ տացէ մարդ փրկանս ընդ
անձնն իւրոյ:

Օք գալց է որդի մարդոյ փա
ռք հօր իւրոյ՝ հանդերձ հըեւ
տակոք իւրովք: և յայնժամ
հասուսցէ իւրաքանչիւր ըստ
գործս իւրոյ:

Վամն ասեմ ձեզ՝ զի իցեն ու
մանք ի դոցանէ՝ ողբ աստ կան.
ողբ ոչ ձաշակի ոցեն զմահ մին
չե տեսցեն զորդի մարդոյ և
կեռալ աբբայութիւն իւրով:

Վճ յետ մից անուք առնու
Յու զպետրոս՝ և զյակօքոս՝ և
զյահնենէս զի զբայր նորա. և
հանէ զնոսա ՚ի լետոն մի բարձր
առանձինն:

Վճ այլակերպեցաւ առաջի նոյ.
և լուսաւսորեցան երեսք նորա
իբրև զարեգակն. և հանդերձ
նորա և զեն սպիտակէք իբրև
զըսու:

Վճ ահա երկեցան նոյ մօսէս
և եղիա՝ ողբ խօսէին ընդ նման
զիտասիսնի և տ պետրոս և
ասէ յ Յու. Տէր՝ բարտոք է

մեզ աստ լինիւ. Եթէ կամբա՞
աբացուք երիս տաղաւարս՝ մի
քեզ. և մի մօսէսի. և մի Եւ
դիացի:

Վճ մինչդեռ նա խօսէ՛ ահա
ամպ լուսաւոր հովանի եղեւ ՚ի
մից նոյ. ձայն եղեւ յամոլցն
և ասէ զահ որդի իմ սիրելին
որ համեցայ. դմա լուարուք:
իբրև լուան աշակերտքն, ան
կան ՚ի վը երեսաց իւրեանց. և
երկեան յոյժ:

Վճ մատուցեալ Յու բուռն
է հար զնոցանէ՝ և ասէ յոտն
կացէ՛ և մի երկնչիք:
Վճ բարձին զաս իւրեանց՝ և
ոչ զոք տեսնէ՝ բայց միայն
յ Յիսուս:

Վճ մինչդեռ իջանէին ՚ի լեռ
նէ անտի, պատուէիրեաց նոցա
Յու և ասէ մի ումեք ասիցէք
զուեսիրէ մինչեւ որդի մարդոյ
՚ի մեռելոց յարիցէ:

Վարցին ցնա աշակերտքն և
ասեն: զիսարդ դպիրքն ասեն,
թէ և զիայի նախ պարտէ դար
Պատասխանի և տ Յու և ասէ

ցնոսա. եղիս գայ և հաստա
ակուցէ զամենայն:

Վճ ասեմ ձեզ՝ զի եղիս ե
զեալ իսկ է. և ոչ ձանեան
դնա:

զնա՝ այլ արարին ընդ նմա՝ զոր
ինչ կամեցան. նոյնպէս և որդի
մարդոյ չարչարելոց է ՚ի՞նցէ:
Յայնժամ ՚ի միտ առին աշա-
կերաքն. թէ վասն յօհաննու
միլտչի ասաց ցնոսա:

Երկորդ աշուր

Աբեն Ամենամասին Յէ Քէ Ա: Բ. Հ.
Յանձնանութիւն ։ Հ. 1. Հ. 1.
՚Ի Հօրէ Լուսոց:

Ասկզբանէ էր բանն. և բանն
էր առ Ա. Տ. և Ա. ստուծած
էր բանն:

Վա էր ՚ի սկզբանէ առ Ա. Տ.
Ամենայն ինչ նովաճ եղեւ: և
առանց նորա եղեւ և ոչինչ որ
ինչ եղեւ:

Կովաճ կեանք էր. և կեանքն
էր լցո մարդկան:

Եւ լցոն ՚ի խաճարի անդ լու-
սաւորէ: և խաճար նմա ոչ
եղեւ հասու:

Վզեւ այր մի առաքեալ յԱ. Տ.
անուն նմա յօհաննէս:

Աս և կն ՚ի վկացութիւն զի վկաց
եցի վշտուսոյն. զի ամենէքն
հաճատացեն նովաճ:

Ոչ էր նա լցոն. այլ զի վկաց-
եցի վասն լուսոյն:

Էր լցոն ճշմարիտ. որ լուսա

Նոր առնէ զամենայն մարդ՝ որ
դարց է յաշխարհ:
Յաշխարհի էր. և աշխարհ նո
վաճ եղեւ. և աշխարհ զնա ոչ
ծանեաւ:

Յեւքն եկն. և իւրքն զնա ոչ
ընկալան: Իսկ որք ընկալանն զնա,
և նոցա իշխանութիւն որդիս Ա. Տ.
լինիլ. որոց հաճատացեն յա-
նուն նորա:

Ոյ. ք ոչ յարենէ. և ոչ ՚ի կա
մաց մարմնայ՝ և ոչ ՚ի կամաց
առն. այլ յայ ծնան:

Եւ բանն մարմին եղեւ և բնա
կեցաւ ՚ի մեղ: և անսաք ըդ
փառս նիր. զիսառ սիրեկ զիսած
նի առ ՚ի Հօրէ, լի շնորհօք
և ճշմարտութեամբ:

Յօհաննէս վկացեաց վշտորա.
աղաղակեաց և ասէ: սա է՛ զոր-
մէ ասէի, որ զինի իմ գալոցն
էր՝ առաջի իմ եղեւ. զի նախ
քան զիս էր:

Օի ՚ի ըրուէ անտի նորա՝ մեք
ամենէքն առաք, շնորհս վկո-
խանակ շնորհաց:

Օի օրէնքն ՚ի ձեռն մօնէսի
տուծան: շնորհք և ճշմարտութ
՚ի ձեռն Յէ Վէ Քէ եղեւ:

Եր

Երբորք ահութ:

Ավելի Աշխարհուն Յէ Քէ Ու Բէտ
Վարդեսուն Գէ Քէ Ու Բէտ

Տէրն մեր Յա Քէ ասէ:

Դապեա՝ բարւոքէ մեղ աստ
լինիլ. և արասցուք երիս սաշ
զաւարս: մի քեզ. և մի մօնէսի.
և մի եղիսյի. և ոչ դիտէր
զինչ խօսէր:

Եւ իր կը զաս ասաց, եկն ամպ
և հավանի եղե 'ի վիրայ նոցա:
և երկեան 'ի մտանելն նոցա լը
ամզավիւ:

Զայն եղե յամսոյն և ասէ:
գան Արդի իմ ընտրեալ դման
լուարուք:

Եւ ընդ լինիլ բարբառոյն՝ գը
տաւ: Յա միսյն: և ինքեանիք
լու եցին, և ոչ ումեք պատմեն
ցին յաւուրսն յայնոսիկ և ոչ
ինչ յորոց տեսնին:

Չորեք շաբաթ:

Ավելի Աշխարհուն Յէ Քէ Ու Բէտ
Վարդեսուն Գէ Քէ Ու Բէտ

Ըստ Տեսան մերց Յէ Քէ

Եւ ահա աղը երկու խօսէին
լը նմա: սըք էին մօնէս և եղիս:
Երկեալ փառքու և ասէին զե
լոցն նորա, զոր կատարելոց եր
յերսւապէմ:

Իսկ պետրոս՝ և որք ընդ նմայն
էին՝ ծանրացեալք 'ի քնոյ՝ զար
թեան, և աւսին զիսառմն նը:
և զերկուս աղան, սըք կային
առ նմա:

Եւ եղե 'ի մեկնին նց 'ի նմա
նէ, ասէ Պետրոս յՅա, վար-

Եւ մինչդեռ շըջէին նոքա 'ի
զալիւայ՝ ասէ ցնո՞ Յա,
մասնիլոց է սրդի մարդոց 'ի
ձեռս մարդկան:

Եւ սպանցեն վնա՝ և յերիք
աշուր յարիցէ. և տրտմեցան
նայ

յոյժ:

Իբրև և կին նոքա 'ի կափառ
նայ

նայում, մատեան, որք զերկ
զբանեանն պահնջնէին առ պետ
ըստ և ասեն. վարդապետն ձեր
ոչ տաց զերկդրամեանն: և ա-
սէ, այս:

Եւ իբրև եմուտ ՚ի տուհ՝ յա-
ռաջնեաց քան զնա Յն և ասէ.
զեարդ թաճի քեղ սիմօն, թա-
դաճորք երկրի յումի՞ առնուն
զհարկս կամ զհասն՝ յորդւոց
իւրեանց, թէ յօտարաց:

Եւ իբրև ասաց թէ յօտարաց.
ասէ զնա Յն ապառուեմն ա-
զատք են որդիբն:

Բայց զի մի գայթադշեցուս-
ցուք զնսաս. երթ ՚ի ծով և
ընկեա զկարթ. և զառաջնին
ձուկն որ ելանիցէ, առ և բաց
զըւրան նիշ. և դտանիցես զաս
տեր. և զայն առեալ տացես
ընդ իմ և ընդ քու:

Յայնմ աճուր մատեան աշա-
կերպն առ Յն և ասեն: ով
իցէ ՚ի մէնջ մեծ յարքայութէ
երկնից:

Եւ կոչեաց առ ինքն Յն զմա-
նուկ մի, կացոց զնա ՚ի մէջ նիշ.

Եւ ասէ՝ ամեն ասեմ ձեզ.
եթէ ոչ դարձնիք և եղինիք
իբրև զմանկտի, ոչ մասնիցէք
յարքայութիւն երկնից:

Եթ

Արդ՝ որ խոնարհեցուցանէ
զահնձն իբրև զմանուկիս զայս՝
նահ մեծ յարքայութէ երկնից:
Ճնդ զըթ՝ տօն է Եսայեց Սարդարեն

Առն Առնուրան Յն Քն Ու Բն
Դուրան. Գլ 4 ՀՀ. 14:

Տերն մեր Յն Քն:

Աւ դարձաւ Յն զօրսւթք
հօգւոյն ՚ի դալիկւա. և եւ
համբաւ զնմանէ ընդ ամենայն
կողմանս գաւառնին:

Եւ նա ուսուցանէլ ՚ի ժողո-
վուրդս նիշ փառաւորեալ յամե-
նեցունց:

Եւ եկն ՚ի նազարեթ՝ ուր սը-
նեալ էր. և եմուտ ըստ սովո-
րութէ իւրամ յաւուր շաբա-
թաւ ՚ի ժողովուրդն:

Եւ եսուննմա զիրս զեսայեաց
մարգարեի, և յարեաւ ընթեռ-
նուլ. և իբրև երաց զգիրսն՝
եզիս զայն աեղի, յօրում զըք
եան էր:

Հողի Տն ՚ի վերաց իմ. վասն
որս և եօծ իսկ զիս. աճետա-
րանել աղքատաց առաքեաց
զիս:

Քարողէլ գերեաց զթողանէ.
և կուրաց տեսանել արձակել
զվերաւորս ՚ի թողութիւ. քա-

18

Ը

բողել զսարեկան Տ՛ն ընդու^ւ
նելիք. և զօր հասուցման :

Եւ է խվել զգիրան՝ և այ ցարաշ
տօնեայն և նատաւ. և ամենեա
ցուն՝ որը ՚ի ժողովրդեանն էին
աչք՝ ՚ինա հայէին:

Եւ սկսաւ ասել ցնու. այսօր
լցան գիրքս այս յականց ձեր:

Եւ ամենեքին վկասէին նմա.
և զարմանային ընդ բանա շնոր-
հաց՝ որը և լանէին ՚ի բերանց

նորա:

Ալեք Վահագուակ ՅՆ ՔՆ ՈՒ ԲՆ
Ուրենակ. ԳՀ 18. ՀԴ. 2.

Տերն մեր ՅԱ ՔԱ.

Եւ կամաց առ ինքն ՅՆ
զմանուկ մի, կացցց զնա՝ ՚ի
մեջ նոցա :

Եւ ասէ՝ ամեն ասեմ ձեղ .
և լեէ ոչ դարձնիք, և և զինիք
իբրև զմանկտի, ոչ մատնիցէք
յարբայութիւն և ըկնից:

Եւրդ՝ որ խոնարհեցուցանէ
զանձն իբրև զմանուկս զայս
նաէ մեծ յարբայութ և ըկնից:

Եւ որոք ընկալցի զմանուկ մի
այսպիսի յանուն իմ, զիս ըն-
դունի :

Եւ որոք դայթաղղցուցէ
յթ-

զմի ՚ի վոքրիանցս յայսցանէ
յիս հաւատացելց՝ լաւէ ՚ նմա
և լեէ կախիցի երկան իշոյ ընդ-
պարանց նորա՝ և ընկղղիցի ՚ի
խորս ծովու :

Եւ այ աշխարհի ՚ի դայթաղ-
թաղց Հարկ է դաւ դայ-
թաղցութեց. բայց վայ մար-
դոյն այնմիկ յցը ձեռն դայցէ
զայթաղցութիւն:

Եւ է ձեռն քո կամ ոսն դայ-
թաղցուցանէ զքեղ՝ համ
զնա՝ և ընկեա ՚ի քէն. լաւ իցէ
քեղ միաձեռանի կամ կալ
մտանել ՚ի կեանս. քան թէ
և ըկուս ձեռս և երկուս ոտս
ունիլ, և անկանիկ ՚ի հուըն յա-
ճիսունական :

Եւ է լեէ ակն քո դայթաղ-
ցուցանէ զքեղ, լուկա զնա
և ընկեա ՚ի քէն. լաւ իցէ քեղ
միականի մտանել ՚ի կեանս.
քան երկուս աչս ունիլ և ան-
կանիլ ՚ի գեհեն հրցին:

Կարաթ՝ տօնէ սրբոցն Թաղեասի Առա
քելոյն մերոյ և Սանդիսոյ Կուսին:

Արքո Ամեսունդի Յէ Քէ Ո՛ Բար
կայուն ։ Հը 9. Հէ 1.

Տէրն մեր Յա Քա

Եւ կոչեալ զերկոտասան ա-
ռաքեալան ։ ետ նոցա ը զ
զօրութի և զիշսանութիւն ՚ի
վերայ ամենայն դիմաց և բժշ
կել զիմանդութիւնա:

Եւ առաքեաց զնո՞ր քարողել
զաքայութին Այս և բժշկել
զախտած էսո:

Եւ ասէ ցնոսա մի ինչ բառ
նայք ՚ի ճանապարհի: մի գա-
ճապան: և մի մախաղ: մի հաց:
և մի արծաթ: և մի երկուս
հանդերձս ունիցիք:

Եւ յոր տոնն մնանիցէք անդ
ագջիք: և անսափ զնացցէք:
Եւ որք ոչ ընդունիցին զձեղ,
յորժամ ելանիցէք ՚ի քաղա-
քէն յայնմանէ, զիոշի ոտից
ձերոց թօթափեսնիք ՚ի վիայ-
ութիւն նոցա:

Եւ ելեալ շըջէն լը քաղաքս
և ընդ գիւղս: ամենաբանէն
և բժշկեն լը ամենայն տեղիս:

Երեւորու Ախւրակէ զինի Վարդավաճախն

Արքո Ամեսունդի Յէ Քէ Ո՛ Բար
Ամեսունդի ։ Հը 18. Հէ 10.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Օ զ յշ լերուք՝ մի արհա-
մարհիցէք զի ՚ի փոքը
կանցս յայսցանէ: ասեմ ձեղ:
զի հրեշտակը նոցա յերկինս
հանապազ տեսանեն զերեսս
հօր իմց որ յերկինսէ:

Օ եկն որդի մարդոց կեցու
ցանել զիորուսեալսն:

Օ խարդ թուի ձեղ: եթէ
լինիցի մարդոց հարիւր ոչխար՝
և մողորիցի մի ՚ի նոցանէ, ոչ
թողուցու զիննառուն և զինն ոչ
խարսն ՚ի լերին: և երթիցէ
ինդրիցէ զմողուեալն:

Եւ եթէ լինիցի զտանել զնա.
ամեն ասեմ ձեղ: զի ուրախ լինի
՚ի վերայ նորա առաւել քան
՚ի վերայ իննառուն և իննացն,
որք չիցէն մողուեալք:

Այսպէս ոչ են կամք առաջն
հօր իմց՝ որ յերկինսէ՝ եթէ
կորիցէ մի ՚ի փոքրկանցս յայս-
ցանէ:

Համար

Եր

Երկու շաքաթ՝ սրբոցն Ամպրիանոսի
և ողիսկապոսին, և ինը Վասպիցն, և այլց
Կուտանացն, Յուստինոսոյ, Եպիմետոյ,
և Քրիստոնեայ:

Սբոյ Ամբողութեան Յէ Քէ Ու Բէ¹⁾
Դէմոնու, Գլ. 15. հիշ. 11.

Ըստ Տեսան մերոյ Յէ Քէ:

Վայ Եին մերձ առ նա ամ
մարսաւորը, և մեղաւորը
լուլ՝ ինմանէ:

Տըսնջէին վարիսեցիքն և դը
պիրը՝ և ասէին. ընդ Եր սա ըզ
մեղաւորս ընդունի՝ և ուտէ Շ
նոսա:

Վսաց առ նու զառակս զայս:
Ովկոր իցէ ՚ի ձէնջ մարդ՝ որոց
իցէ հարիւր ոչխար, և կորու-
սանիցէ զի՞ ՚ի նոցանէ: ոչ թո-
ղոցու զիննառունն և զինն յա-
նապատի. և երթացէ զիւտ
կորուսելոյն մինչեւ դտանիցէ
դնա:

Վայ երբեւ դտանէ, դնէ զնա ՚ի
վերաց ուսաց խւրոց խնդարով:
Վայ երթաց ՚ի տուն, կոչէ զբա-
րեկամն և զբացիս և ասէ:
ուրախ և զիւրուք ընդիս + զի
գտի զբամն իմ՝ զըր կորուսի:

Հան վասն իննառուն և ինն ար-
դարոց՝ որոց չիցէ պիտոյ առաշ-
խարութիւն:

Վամ ովլ իցէ կին. որոց իցեն
դրամէ տասն: և եթէ կորու-
սանիցէ զբամ մի. ոչ ըսցա-
նիցէ զնդագ. և ածիցէ զամել
՚ի տան. և ինդրիցէ սաէ եզ՝ մին
չեւ դտանիցէ:

Վայ երբեւ դտանէ, կոչէ զբա-
րեկամն և զբացիս և ասէ:
ուրախ և զիւրուք ընդիս + զի
գտի զբամն իմ՝ զըր կորուսի:
Վայ սապէ՝ ասէ մ ձեզ, ուրա-
խութիւ և զիցի առաջի հըեշտա
կոց **Վ**այ ՚ի վերաց միոյ մեղա-
չորի՝ որ ապաշխարիցէ:

Երեք շաքաթ՝ սրբոցն Ամբունադինեաց
եղիսկապոսին, և տանն Աշակեցացն, և
հինգ Վասպիցն:

Սբոյ Ամբունադ Յէ Քէ Ու Բէ²⁾
Դէմոնու, Գլ. 16. հիշ. 33.

Տէրն մեր Յւ Քէ ասէ:

Օ այս խօսեցայ ընդ ձեզ.
զի ընդիս զիսաղաղութիւն
ունիցիք, յաշխարհի աստ զնեւ-
զութիւննիցիք, այլ քաջալե-
րեցարուք. զի ես յաղթեցի
աշխարհի:

Օ այս իրբեւ խօսեցաւ Յն,
համբարձ զաւս իւր յերկինս և
ասէ:

ասէ . հայր՝ հասեալէ Ժամ ,
փառաւնորեաւ զ Արդի քո . զի
և Արդի քո փառաւնորեացէ

զքեղ :

Աղ ետուր նմա իշխանութիւն
ամենայն մարմարոյ . զի ամի , զոր
ետուր նմա , տացէ զկեանսն
յաջիտենականս :

Այս հն յաւիտենին կեանք .
ըն ծանիցեն զքեղ միայն ձշմա
բիու ած . և այս առաքեցեր
զքեղ :

Ես զքեղ զ փառաւնորեցէ յերէ
թի . զգոչձան կաստարեցէ , զորս
ետուր ցիս՝ զի արարից :

Եշ այժմ փառաւնորեաւ զիս
հայր , առ ՚ի քէն փառ օքն՝ զոր
ունէի յառ ոչ քան զինիլաշ
խարհի առ ՚ի քէն :

Յայտնեցի զմնուն քո մարդ
կան , զորս ետուր ինձ յաշխար
հէ . քո էին , և ինձ ետուր զիս .
և զբանն քո պահեցին :

Արդ զիտացին , և թէ զամ
ինչ զոր ետուր ինձ , առ ՚ի
քէն են :

Օք քանն՝ զոր ետուր ինձ
Լառ նացա . և նորա ընկողոն ,
և ծանեան ձշմարտութիւն՝ թէ
առ ՚ի քէն ելի , և հաւատացին
եթէ դու առաքեցեր զիս .

Զորեց շաբաթ .

Ավան Ամենայն օչէ քէ Ու Ըստ
Ու ութեան . հւ 18. հրէ . 15.

Տէրն մեր Յա քայ ասէ :

Եթէ մեղեց քեղ եղբայր
քու եւթ յանդիմանեաւ
զնա՝ յորժամ դու և նա միայն
իցէք . և թէ լունցէ քեղ , շա
հեցար զեղբայր քու

Այս թէ ոչ լունցէ քեղ ,
առ ընդ քեղ միւս ևս կամ
երկուս . զի ՚ի բերանոյ երկուց
և երեց վկացից հաստատեացի
ամենայն բան :

Խոկ և թէ նոցա ոչ լունցէ
ասասնիք յեկեղեցւոն . ապա
և թէ և կեղեցւոն ոչ լունցէ ,
և զիցի քեղ իբրև զինեթանոսն
և զմնքաւոր :

Ամէն առեմ ձեղ . զոր կապէ
ցէք յերկրէն եղեցի կապեալ
յերկնոս . և զոր արձակեցէք
յերկրէն եղեցի արձակեալ յեր
կինս :

Դարձեալ առեմ ձեղ . և թէ
երկու ՚ի ձէնջ միաբանիցին
յերկրէ վասն ամենայն իրաց .
զինչ և ինդրեցին և զիցի նյ
՚ի հօրէ իմմէն որ յերկինս է :
Օք ուր իցեն երկու կամ
եռելք

երեք ժողովեալ յանսւն իմ,
անդ և մեռ ՚ի մէջ նոցաւ

Յայնժամ մատեաւ առ նա
պետրոս՝ և ասէ. **Տ**էր՝ քա-
նից անդամ եթէ մեղիցէ ինձ
եղբայր իմ, և թողից նման մին
չե ցեօթն անդամ:

Վաէ ցնս Յիսուս ոչ ասեմ
քեզ թէ մինչեւ ցեօթն ան-
դամ, աղ մինչեւ ցեօթանաս
նե կին և օթն:

Հեզ շաբաթ՝ սէց Կախահարցն, Ազո-
յաց, Արէիք, Անձայ, Ենավայ, Ենու-
քայ, Երշի, Միքիսեղիքի, Արբահա-
ման, Խահակայ, Յակոբայ, Յովակայ,
Մագիսի, Աշարափ, Եղիսաբոր, Յե-
սուս, Սամելի, Սամենի, Յեփմայ
եայ, Քարակայ, Գաղունի, և այսոց ողջ
ամահարցն

Այսու Աշետունի Յէ Քէ Ու Բէ-
ր Պէտու գլ 20. Հէ 34.

Տէրն մեր Յա Քաւ

Պատասխանի և տ նոցա Յէ
և ասէ. որդիք աշխարհին
այսորիկ կահայս առնեն, և ա-
բանց լինին:

Իոկ որք արժանի լինիցին այնմ
աշխարհի հասանիլ և յարունն
որ ՚ի մեռելըց, ոչ կահայս առ-
նեն, և ոչ արանց լինին:
Վհանդի և ոչ մեռանիլ ևս կա-
րեն, չի հանասար հրեշտակաց

Են և որդեք Ա. յ քանովի յա-
րութե որդիք են այլ զի յառ
նեն մեռեալք:

Եւ մօնէս գուշակեաց ՚ի մո-
րենւոցն ող ասէ զՏէ Ա. յ
արքահամու. և զԱ. յ իսահա-
կոց, և զԱ. յ յակօբաց:

Եւ Ա. յ չէ մեռելոց՝ այլ կեն
դանեաց. զի ամենեքին նմա-
կենդանիք են:

Պատասխանի ետաւն ոմանք ՚ի
դոլրացն և ասեն. վարդապետ,

բարպետ ասայել:

Եւ ոչ ևս ոք իշխէր հարցա-
նել կնա՝ և ոչինչ:

Ուրբաթ:

Ա. յ Ա. յ Ա. յ Ա. յ Ա. յ
Ա. յ Ա. յ Ա. յ Ա. յ Ա. յ Ա. յ

Տէրն մեր Յա Քաւ ասէ:

Ա ան այսորիկ նմանեցաւ
արքայութիւնի երկնից առն
թադառնորի. որ կամեցաւ հա-
մար առնուլ ՚ի մէջ ծառայից
իւրոց:

Եւ իրեւ ոկասաւ առնուլ մո-
տացաւ առ նա պարտապան մի
բիւր քանքարց:

Իրբեւ ոչ ուներ հատուցանել
հրամայեաց վաճառել լիս տըն
նորա. և զկին նորա՝ և զորդիս

և

և զամենայն որ զի՞նչ և ունիցի՝
և հասուցանել:

Եւ անկեալ ծառայն երկիր
պագանէր նմա և ասէր. երկայ
նամիտ լեր առիս՝ և զամենայն
հասուցից քեզ:

Գլթացեալ տէր ծառայն այն
նորիկ սրճակեաց զնա. և ըդ
վոխն եթող նմա:

Եւ ելեալ ծառայն այն եգիս
զմի ՚ի ծառայակցաց իւրոց + որ
պարոփեւր նմա հարիւր դահեւ
կան. և կալեալ զնա լսեղուեր
և ասէր. հատոն ինձ, որոր պար
տին:

Արդ՝ անկեալ ծառայակցին
առ սաս նորա՝ պաշէլ զնա և
ասէր՝ երկայնամիտ լեր առիս՝
և հասուցից քեզ:

Եւ նա ոչ կամէր. այլ չոքաւ
էարկ զնա ՚ի բանա՝ մինչեւ հաւ
տուցի զպարտան:

Իբրեւ տեսին ծառայակիցքն
նէր, որ ինչ եղեն՝ տրտմեցան
յոյժ. և եկեալ ցուցին տեսառն
իւրեանց զնմ որինչ եղեն:

Յայնժամ կուշաց զնա տէրն
իւր և ասէ: ծառայ չար: զնմ
զպարտան թողի քեզ՝ վասնդի
աղաչեցիր զիս:

Իմկարդ՝ ոչ էր պարտ և քեզ

ողարմիլ ծառայակցին քում,
որպէս և ես քեզ ողարմեցայ:

Եւ բարիկացեալ տէրն նորա՝
մատնեաց զնա դահմաց. մինչեւ
հասուցից զնմ զպարտան:

Այսպէս և հայր իմ՝ որ յեր
ինս է արասցէ ձեզ. և թէ ոչ
թողուցուք իւրաքանչիւր եղա
բօր իւրում՝ ՚ի որտից ձերոց
զյանցանս նոցա:

Հարած՝ ոչց Որդւոց և Թառամաց ոլին
Գրիգորի Լուսաւորչին մերոց, Արիստա
կիսի, Վորանիսի, Յուսիսան, Գրիգո
րիսի և Դանիէլի:

Աբեն Անձուրակն Յէ Քէ Ռէ Բա
Դէմուստեն. Քէ 11 Հէ 29.

Առ Տէն մեջ Յա Կա

Եւ ՚ի գիղանտալ ՚ի վերոց նոր
ժաղավրդոյն սկսաւ ասել
աղդս այս, աղդ չորէ. նշան
խնդրէ, և նշան յերկնից ոչ
տացի սմա, բայց նշանն յօննու:

Օխ որպէս եղեւ յօննան նշան
նինուժացւոց, այնպէս եղեցի
և որդի մարդոց աղդիս այսմիկ:

Դշխայն հարաւոյ յարիցէ ՚ի
դատաստանի ընդ արս աղդիս
այսորին՝ և դատապարտեցէ
զսաս. զի եկն ՚ի ծաղաց երկ-
ըի լսել զիմաստութին աաղօ-

մօնի . և ահա առաւել քան
զազօմօնն է աստ :

Աբը նինուն է ացել յարիցին ՚ի
գատաստանի ընդ ազգիս այս
միկ՝ և դատապարտե ացեն զա.
զի ապաշխարեցին ՚ի քարազու
թեն յօնանու . և ահա առաւ
ւել քան զյօնան է աստ :

Երրորդ Վարակէ զնի Վարդավանն :

Արքու Վարդավանն Յէ Քէ Ու Բէ¹
Ու Պէտքէ Հէ 19. Հէ 3.

Առ Տէրն մը Յէ Քէ Քէ :

Եւ մասուցեալ առ նա փա
րիսեցին, փափձէն զնա .
Եթէ արժան իցէ ումեք արձա
կել զիկն իւր ըստ ամ վաստու :
Պատասխանի ևտ նից և ասէ .
չիցէ ընթերցեալ ձեր՝ թէ որ
հաստատե ացն ՚ի սկզբանէ՝ ա
րու և էդ արար զնուր, և ասէ :
Վա այսորիկ թողցէ այր ըդ
հայր և զմայր՝ և Երթիցէ բդ
հետ կնոջ իւրս՝ և Եղիցին
երկրպեան ՚ի մարմին մի :

Ապա ուրիմն ոչ են երկու՝
այլ մի մարմին . արդ՝ զրո **Ա**ծ
զուգեաց՝ մարդ՝ մի մեկնե ացէ :
Վան զնա՝ իսկ մօնէս ընդել
պատռմիրեց մեզ տալ թուղթ

մեկնելոյ՝ և արձակել :

Ամ ցնոսա մօնէս վասն իրս
տաքառութե ձերոյ հրամացեց
ձեզ արձակել զկանոսս ձեր .
այլ՝ ՚ի սկզբանէ ոչ եղեւ այնողս :
Բայց ասեմ ձեզ զի ամ, որ
արձակեց զիկն իւր և ոչ վա
պունկուե, և առնիցէ այլ շը²
նայ . և որ զարձակեալն առնիւ
ցէ շնայ :

Վան ցնա աշակերտն իւր .
Եթէ այդպէս վնաս իցէ լը այր
և լը կին, լաւ է չամուսնանալ .
Վան ասէ ցնոսա՝ ոչ ամենե
քին բաճականք են այդմ բա
նի, այլ որոց տունեալէ :

Օք են ներքինիք՝ որքյորուց
նէ մօր իւրեանց ծնան պնդու :
և են ներքինիք . որք ՚ի մարդկա
նէ եղն ներքինիք . և են ներ
քինիք՝ որք զանձինս իւրեանց
արարին ներքինիս վասն արքայ
ութեան երկնից . որ կարողէ
տանիւ տարցի :

Երկու շըթ՝ սըց Մակարայեցւոցն, Եղի
տօքուու քահանցին, և Կամունեաց, և է
որդւու նորին:

Աբեց Աշխառանիւ Յէ Քէ Ու Բար
Մարգարէս: Գլ. 5. Հէտ. 17:

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Վի համարիք եթէ եկի
լուծանել զօրէնս կամը զ
մարգարէս, ոչ եկի լուծանել
այլ լուուլ:

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ մինչեւ
անցցին երկինք և երկիք՝ յովտ
մի, որ նշանախեց մի է, ոչ անց
ցէ յօրինացն և 'ի մարգարէից՝
մինչեւ ամենայն եղիցի:

Արոք լուծցէ մի ինչ՝ 'ի պատո
ժիրանացս յայսցնէ՝ 'ի փաքունց,
և ուսուցէ այնպէս զմարդիկ,
փոքր կոչեսցի յարքայութեան
Երինից, իսկ որ արասցէ, և ու-
սուցէ՝ նա մեծ կոչեսցի յար
քայութեան երկինից:

Բայց ասեմ ձեզ՝ զի եթէ ոչ
սուսուեցի արդարութիւն ձեր
աւելիք քան դուրբացն և զիարի
սեցւոց, ոչ մասնիցէք յարքայ
ութիւն երինից:

Երեք շըթ՝ սըց Երկուուսան Մարգարէ
իցն, Ովսեաց, Ամովոց, Միքից, Յովե
րաց, Արդիու, Նամունաց, Անակու-
մաց, Յանանս, Սովոմից, Անդեաց, Զա-
քարից, և Սաղարից:

Աբեց Աշխառանիւ Յէ Քէ Ու Բար
Դէմիսան. Գլ. 13. Հէտ. 31:

Առ Տէրն մեր Յա Քա.

Ինմին աւուր մատեան ոմանիք
փարխաւցիք, և ասեն. Ել և
զնա աստիւ զի հերօղէս կամի
սպանանել զքեզ:

Եննա ասէ ցնոսա, Երթայք՝
ասացէք աղուն տւն այնմիկ, ա-
հաւսամիկ հանեմ դես. և բը
ժը շիութին կատարէմ այսօր,
և վաղին, և յերիր աւուր կա-
սարիմ:

Այց պարտէ այսօր, և վաղին,
և 'ի միւսում աւուր գնալ. զի
ոչ է մարթ մարգարէի կորնիցի
արտաքց քան զերտասաղէմ:

Եմ, եէմ, որ կոտորէիք
զմարդարէս, և քարկոծ առնէ-
իք զառաքեալն առքեզ. քա-
նից անդմ կամեցաց ժողովել
զորդիս քու ուղ հան զճադս իւր
բնդ թեօք՝ և ոչ կամեցացք:

Ահա թողեալ լիցի ձեզ սուն
ձեր. բայց ասեմ ձեզ. Եթէ
ոչ ես տեսանիցէք զիս, մինչեւ
սունիցէք օրհնեալ եկեալ յա-
նուն Տեառն:

Չորեք սպասի

Սիրո Ամենաբարե Յէ Քէ Ու Բէր
Մարտիրոս. Հւ 19. Կէ. 13.

Առ Տէրն մը Յս Քո

Յայնժեամ մատուցին առ Նա
մանկախ. զի ձեռն դիցէ ՚ի
վերայ ՚այ և աղօթս արացէ,
և աշակերտքն նորա սասահին
նոցա :

Ասէ Յութէ լուսը մանկա-
սցդ և մի արգելուք զգոսա
գալ առիս. զի այդպիսեացդ է
արքայութիւնի երկնից:

Եւ եղեալ ձեռն ՚ի վերայ
նոցա՝ զնաց անտի:

Եւ ահա մատուցեալ ոմն ասէ:
վարդապետ բարի. զի՞նչ բարի
զործեցից զի ընդունիցիմ բա
կեանան յանիսենականս:

Եւ նա ասէ ցնա. զի՞ հարցա-
նես զիս զբարբաց. մի է բարի.
Եթէ կամիս ՚ի կե անան յանի-
սենականս մտանել պահեա-
ղպատուիրանան:

Ասէ ցնա՝ զմբս. ասէ ցնա
Յու. զմի սպանաներն և մի
շնոր՝ և մի սուտ վկացեր:

Պատուեա զհայը քո և զմայը
և սիրեցիս զընկեր քո երբէ
զանձն քո:

Ասէ ցնա պատահին, դոյդ ա-
մենայն պահեցի ՚ի մանկութէ
իմմէ: արդ իւ իւիք պակաս իւ
ցեմ:

Ասէ ցնա Յու: Եթէ կամիս
կատարեալ լինիլ, երթ վաճա-
ռեա զինչը քո և տուր աղքա-
տաց. և ունիցիս դանձս յեր-
կինս. և եկ զինի իմ:

Իբրե լուսաւ պատահին զբանն,
զնաց արտմեալ զի ուներ ստա-
ցուածս բազումն:

Ասէ Յու ցաշակե բոտն. ամեն
ասեմ ձեզ. զի գմուարաւ
մոցէ մեծատուն յարբայութիւ-
նի երկնից:

Դարձեալ ասեմ ձեզ. զիւրին
է մալխոյ մտանել բնիդ ծակ աս
զան քան մեծատան յարբայու-
թիւն Այս մտանել:

Իբրե լուսն աշակե բոտքն զար-
մացան յոյժ. և ասեն, իսկ օ
կարիցէ ապրիլ:
Հայեցաւ ՚ինոսա Յու, և ասէ:
առ ՚ի մարդկանէ այդ անկար
է. այլ առ յԱյս ամենայն ինչ
զօրաւոր:

Հետ շաբաթ՝ միջն Սովիս և երեք դըս
աերացն, Պիստուն, Ելսկիս, և Ագապի,

Սէր Ամէռունն Յէ Քէ Ու Բէ՛
Դէ՛ 12. հէ 2.

Տէրն մեր Յւ Քւ ասէ:

Օ ի ուժնէ է ՚ի ծածուկ՝ որ
ոչ յայտնեացի. և զալս
նի՝ որ ոչ ծանիցի:

Վ ասն այսորիկ զորինչ ասի
ցէք ՚ի խաւարի, լսելի միցի ՚ի
ըսու. և զորյունինէ խօսեցայ. ը
՚ի շուեմարանս, քարողեացի ՚ի
միրաց տանեաց:

Բ աց ձեղ ասեմ սիրելեաց
իմաց. մի զարհուրէք յայնցանէ,
որք սպանանեն զմարմին, և
յետ այնորիկ աճելի ինչ ոչ
ունիցին առնել:

Վ յուցից ձեղ յումին եր
կնչեցիք, երկերուք յայնմանէ,
որ յետ սպանանելոյ ունի զիշ
խանութ արկանել ՚ի զեհեան.
այս ասեմ ձեղ՝ յայնմանէ եր
կերուք:

Ոչ ապաքէն հինգ ձագք եր
կուց դանդաց վաճառին. և մի
՚ինցանէ ոչ է մոռացեալ ա
ռաջի Ա. յ.

Վ յու ձեր եւ ամենայն իսկ հեր
դլուց թունեալ է. մի երկնչեր
զի քան զբաղում ձադս լաւ էք

դուք:

Ա սեմ ձեղ. զի ամ որ խօս
տուխնեացի յիս առաջի մարդ
կան, և որդի մարդոյ խօստովա
նեացի զնմանէ առաջի հրեշտա

կաց այ:

Ե որ ուրացի զիս առաջի
մարդկան, ուրացեալ լիցի առա
ջի հրեշտակաց այ:

Ե ամենայն որ ասէ բան զոր
դւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա, բայց
որ զնութին սուրբ հայհցիցէ,
մի թողցի նմա:

Ուրացի:

Սէր Ամէռունն Յէ Քէ Ու Բէ՛
Դէ՛ 1. հէ 35.

Տէրն մեր Յւ Քւ.

Ե ընդ այգն ընդ առաւուն
յարուցեալ՝ ել, և զնաց
յանապատ տեղի. և անդ կայը
յաղօթա:

Ե զնաց դիւտ նորա սիմօն՝
և որք ընդ նմայն էին:

Ե երբե գտին զնա. ասեն
ցնա՝ թէ ամենեքին ինդըն
զքեղ:

Ե ասէ ցնասա. եկայք, եր
թիցուք և յայլ մօտաւոր գիւ
զաքաղաքոն՝ զի և անդ քարո
զքեցից. զի յայս իսկ եկերալ եմ

Ե

Խոկ ՚ի բարեկենդանի Շաբաթ օրն՝ սրբաց
տօնէ Եփեւոսի սուրբ Ճաղովին բժ
Հայրապետացն։

Եշէ քարոզէր ՚ի ժողովուրդու
նոցա ընդ ամ գալիկ ացիս և
դեռ հաներ։

Գայ առ նա բորսոտ մի աղա
չէր, ՚ի ծունը իջաներ, և ասեր։

Տէր՝ Եթէ կամիս, կարողես
զիս սրբել։

Իսկ Յւր դթացեալ ձգեաց
զձեւոն, մերձեցաւ ՚ի նա՝ և ա
սէ ցնա, կամիմ, սրբեաց։

Եշէ իբրեւ ասաց ցնա, վաղվա
ղակի դնաց ՚ի նմանէ բորսուու
թիւնն՝ և սրբեցաւ։

Եշէ սաստեալ նմա՝ և հան ար
տաքս վաղվաղակին և ասէ։

Օգոնչ լեր, մի ումեք ասի
ցես, այլ Երթ՝ ցնց զքեւ դ
քահանային, և մատու վշ սրբու
թեան քոյ պատարագ՝ դոր
հրամայեաց մօսէս ՚ի վկայուի
նոցա։

Եշնա երեւալսկաւ քարոզէր
յօյժ՝ և հուշակ հարկանել ըդ
բանն, մինչ ոչ ևս կարող լիւ
նիլ նմա յայտնապէս ՚ի քաղաք
մտանել, այլ արտաքոյ յանա
պատ տեղիս եր, և գային առ
նա յամենայն կողմանց։

Սբեր Յաշուարանէ Յի քի Ու Բար
Գումառ, Գւ 10, հի 16։

Տէրն մեր Յւր Քո ասէ։

Ար ձեղլսէ, ինձ լսէ, և ոք
զձեղ անարդէ, զիս անար-
դէ, և որ զիս անարդէ՝ զառա-
քին իմ անարդէ, և որ ինձ
լսէ լսէ այնմիկ որ առաքեացն
զիս։

Դարձան եօթանասուն և եր
կուքն ինդութեամբ և ասեն.
Տէր՝ և դեք հնաղանդին մեզ
յանուն քո։

Եշէ ասէ ցննա տեսանէի զա-
տանայ անկեալ յերինից իբրեւ
զիսցյակն։

Ահա ետու ձեղ զիւսանութի
կոխել զօձն և զկարիճն և զա-
մենայն զօրութի թշնամւոյնն։
և ձեղ ոչինչ մեղանչիցեն։

Բայց ընդ այն մի ինդայք՝ եւ
թէ այսը հնաղանդին ձեղ։
այլ ինդացէք ։ զի անունանց
ձեր զբեւալ են յերկինս։

ՀՀՀՀՀ

ՀՀՀՀՀ

ԴԱԿԱՐԱԿԵԲՆ՝ որէ Բարեկենդամ սուրբ
ԱԾածնի պահոցն:

ՍՅԵՒ ԱՀԵԿԱՆԻ ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Մ-ՇԱՆԻ. ԳԵ 2. ՀԵ. 1.

ՏԵՐՆ մեր ՅԵ ՔԵ :

ՎՃ մտեալ զարձեալ 'ի կա-
փառնառւմ յիտ առուրց:

Լուր եղեւ եթէ 'ի տան է: և
ժողովեցան բազումք՝ մինչեւ
տեղի ևս ոչ լինիլ և ոչ առ-
դրանն: և խօսիր նոցա զբանն:

ՎՃ գային առ նա՝ բերեին ան-
դամալցծ մի բարձեալ 'ի չորից:
ՎՃ իրքեւ ոչ կարեին մերձե-
նալ առ նա յամբոխէ անտի,
քակեցին զյարին՝ ուր էր ՅԵ.
և բացեալ զառաստաղն՝ իջու-
ցին զմահիճն՝ յորում կայր
անդամալցծն:

ՎՃ տեսեալ ՅԵ զհաճատս
նոցա՝ ասէ ցանդամալցծն: ու-
ղեակ՝ թողեալ լիցին քեզ
մեղք քո:

ՎՃ էին ոմանք 'ի դպրաց ան-
աի: որը անդ նստեին: և խորհ
էին 'ի սիրտս իւրեանց:

Օ ինչ է այս՝ որ խօսի սարդ
հայհոյուխա: մի կարէ թողուլ
զմեղ՝ եթէ ոչ մի ԱՃ:

ՎՃ գիտաց ՅԵ յոդի իւր՝ թէ

այնպէս խորհէին 'ի սիրտս իւ-
րեանց: և ասէ՝ զի՞ խորհէք
զայդ՝ 'ի սիրտս ձեւ:

Օ ինչ գիւրին է ասել ցան-
դամալցծն: թողել լիցին քեզ
մեղք քո: եթէ ասել արի,
առ զմահիճն քո՝ և երթ՝ 'ի
տուն քո:

ՎՃ զի գիտասնիք եթէ եշ-
խանութիւնի ունի որդի մարդոց
'ի վերայ երկրի թողուլ զմեղու-
(ասէ ցանդամալցծն:)

Վեզ ասեմ: արի՝ առ զմա-
հիճն քո՝ և երթ՝ 'ի տուն քո:
ՎՃ յարեաւ վաղվաղակի ա-
ռեալ զմահիճն՝ եւ առաջի
ամենեցուն: մինչեւ զարմանալ
ամենեցուն և փառաւոր առ-
նել զԱՃ: և ասել: թէ այս
պիսի ինչ երբէք ոչ տեսաք:

Երկու շաբաթ պահոց:

ՍՅԵՒ ԱՀԵԿԱՆԻ ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Մ-ՇԱՆԻ. ԳԵ 2. ՀԵ. 13:

ՏԵՐՆ մեր ՅԵ ՔԵ :

ՎՃ եւ դարձեալ 'ի ծովեղին:
և ամ ժողովուրդն դայր
առ նա: և ուսուցանէր զնոսաւ:
ՎՃ մինչդեռ անցանէր: ետես
զղեխարիւայ՝ զի նստէր 'ի մաք
սահորութեւ: և ասէ յինա: եկ
զինի

զինի իմ։ և յարուցեալ գնաց
զինի նորա։

Աշ եղե՛ ՚ի բազմին նոր ՚ի տան
նորա։ և բազում մաքսաւորը
բազմաւ է ին ընդ Յի՛ և ընդ
աշակերտան նորա։ քանզի է ին
բազումք՝ որը երթայն զհեա
նորա։

Իսկ դպիրքն և փարիսեցիք իբ
քե տեսին թէ ուտե՛ ընդ մաք
սաւորս և լը մեղաւորս։ ասեն
ցաշակերտան նորա։ զի՞է՝ զի ը
մեղաւորս և ընդ մաքսաւորս
ուտեք և ըմպէք։

Իբրե լուսաւ Յնձ ասէ ցնոսա
ոչինչ է պիտոյ բժիշկ ողջոց՝
այլ հիւանդաց։ և ոչ եկի կու
չել զարդարս՝ այլ զմեղաւորս։
Աշ է ին աշակերտը յօհաննու
և փարիսեցին ՚ի պահս։ զան
և ասեն ցնա։ ընդէ՛ աշակերտ
քըն յօհաննու։ և փարիսեցին
պահէն։ և քո աշակերտք ոչ
պահէն։

Աշ ասէ ցնոսաւ Յնձ միթէ
մարթ ի՞նչ իցէ որդւոց առա
դաստի մինչ ընդ նոսա իցէ
փեսայն պահէլ։ ցողքան ընդ
իւրեանս ունիցին զփեսայն,
ոչէ մարթ պահէլ։

Այլ եկեսցեն աւուրք՝ յոր-

ժամ վերասցի ՚ի նոցանէ վիւ
սայն։ և ապայ պահեսցեն յա
ւուրն յայնմին։

Երեք շաբաթ։

Այն Աքեռունակ Յէ Քէ Ու Բէ՛
Ու գունդ 42 Հէ 23,

Տեսան մեց Յէ Քէ.

Աշ եղե՛ նմա ՚ի շաբաթու
անցանել ընդ արտորայս։
և աշակերտըն ՚ի գնան իւրենց
սկսան հասկ կորզէլ և ուտել։
Աշ փարիսեցին ասեն ցնա
տես՝ զի՞ն դործեն աշակերտն
քո ՚ի շաբաթու՝ զոր չէ ար-
ժան։

Աշ ասէ ցնն Յնձ ոչ երեք
իցէ ընթերցեալ ձեր՝ զոր ա-
րարն գաւիթ, յորժամ պի-
տոյն եղե՛ և քաղցիաւ նա՝ և
որք ընդ նմայն էին։

Օխարդ ե մուտ ՚ի տունն ԱՌ
առ արիաթ արաւ քահանայաւ
պետին։ և զհացն առաջաւո-
րութեն էկեր, և ետ այնոցին
որք ընդ նմայն էին։ զորս ոչ էր
օրէն ուտել բայց միայն քա-
հանայիցն։

Աշ ասէ ցնոսաւ շաբաթ վասն
մարդոյ եղե՛ և ոչ եթէ մարդ
վասն շաբաթու։

Ապա

**Ապառութիւն Տիրէ որդի մար
դս և շաբաթու։**

**Եւ և մուտ միւսանգամ՝ ի ժո
ղովուրդն, և էր անդ այր մի՞
որոց ձեռն գօսացեալ էր։**

**Եւ սպասէին նմա՝ և թէ ըը
ժըշկեցէ զնա՝ ի շաբաթուն՝
զի չարախօսեցեն զնմանէ։**

**Եւ ասէ ցայլն՝ որոց ձեռն զօ
սացեալ էր, արի, անց ի մէջ,
Եւ ասէ ցնուսա, զինչ արքան
է ի շաբաթու, բարի՛ նու գոր
ծել և թէ չար առնել, ողի՛
մի ապրեցուցանել՝ թէ կորու
աննել, և նոքա լուեցին։**

**Եւ հայեցես Յի զնորօք լի
ցառմամբ, տրտմեալ վասն կու
րութեան որտից նոցա, ասէ
ցայրն՝ ձկեա զձեռն քու և նա
ձկեաց, և ողջացաւ ձեռն նոր։**

Չորեք շաբաթ։

**Սէն Ամերականի Յի Քի Ու Բա
Մատիսի, Գւ. 3. Հր. 6.**

Վասն Տն մերց Յի Քի։

**Եւ ելեալ արտաքս վաղվու
զակի վարիսեցէցն հերօ
դիանոսօքն հնդերձ, խորհուրդ
առնէին վասն նորա, թէ զիւ
արդ կորուցեն զնա։**

**Իսկ Յուաշակերտօքն իւրովք
է**

զնաց ի ծովեղն, և բաղում
ժողովուրդ՝ ի գալիեացւոց եր
թային զհետ նորա, և ի հըէ-
աստանէ։

**Եւ յերուսաղէմ, և յայնկոյս
յորդաննու, և որը՝ ի տիւրոսէ
և ի սիգօնէ, բաղում ժողո-
վուրդ՝ իւրկ լուին՝ որչափ ինչ
առնէլ՝ դային առ նա։**

**Եւ ասէ ցաշակերտան իւր՝ զի
նաւակ մի պատրաստական կայ
ցէ նմա վասն ամբուխն՝ զի մի
նեղեցեն զնա։**

**Քանիզի զբաղում բժշկեաց,
մինչ դալ և խոնիլ զնովաւ, զի
մերձեցին առ նա, որը ունէին
ախտս ինչ։**

**Եւ այսը պինձք յորժամ տե-
սանէին զնա՝ անկանէին առա-
ջի նոր, աղաղակէին և ասէին
իմէ դու ևս որդին՝ Ա. Հ. և
նա յցժ սաստէր նոցա, զի մի
յայտնի առնիյեն զնա։**

Հինգ շաբաթ։

**Սէն Ամերականի Յի Քի Ու Բա
Մատիսի, Գւ. 3. Հր. 20.**

Ըստ Տեառն մերց Յի Քի։

**Պասն ի տուն, և դայ միւսան
գամ՝ լը նոր ժողովուրդն.
մինչ զի և զհաց ևս ոչ ժամա
նել**

նել ուտել նոցա:

Եւ իբրև լուսն՝ ուրբ իւրբն
էին, ելին ունիլ զնա, զի համա
ըէն թէ մողեգնեալ իցէ:

Եւ դպիըն՝ որբյե ըուսաղէմ,
իջեալ էին, ասէին թէ բէն դ
զելուդ զոյ ՚ի դմա. և իշխա-
նաւ դիւայն հանէ դա զդես:

Եւ կոչեալ զնսա առ ինքն
առակօք խօսէր ընդ նոսա. զի-
արէ կարէ սատանայ զաստանայ
հանել:

Եւ արդ՝ եթէ թագաւորուի
յանձն իւր բաժանեացի, ոչ
կարէ կալ թագաւորութիւնն
այն:

Եւ եթէ տուն յանձն իւր բա-
ժանեացի, ոչ կարէ կալ տունն:
Եթէ սատանայ ՚ի վերաց ան-
ձին իւրոց յարեաւ. և բաժա-
նեալ իցէ, ոչ կարէ կալ. այլ
վախճանեալէ:

Այլ ոչը կարէ զկարասի հը-
զօը մտեալ ՚ի տուն նը աճար
հարկանել՝ եթէ ոչ նախ զը-
զօն կապիցէ՝ և ապաց զտուն
նորա աճար հարկանիցէ:

Ամէն ասէմ ձեզ՝ զի ամենայն
թողիք որգւոց մարդկան, մեղք
և հայհոյութիւնք, որչափ և
հայհոյիցէն.

Հայց որ հայհոյեացէ զհոդին
սուրբ, ոչ ունիցի զիմ ողութի-
յանիտեան. այլ պարտապան
լիցի յանիտենիցն մեղաց:

Օի ասէին, թէ ոյս սիղծ
գոյ ՚ինմա:

Ուրբաթ.

Անդ Շահումուն Յէ Քէ Ու Բէ-
Մ-ընտէ. Գէ 3. Հէ 31.

Առ Տէքն մե Յա Քէ:

Կան եղբարք և մայր նորա՝
և արտաքս կացեալ յղե-
ցին, և կոչէին զնա:
Եւ անդ ժողովուրդն շուրջ
զնովան նստէր. և իբրև ասա-
ցին ցնա, ահանասիկ մայր քո
և եղբարք քո՝ կան արտաքս՝
և խնդրեն զքեզ:

Պատասխանի ետնոցա և ասէ.
ովէ իմ մայր՝ կամ եղբարք
Նայեցաւ շուրջ զիւրե յաշա-
կերտմն զի նստէին. և ասէ՝ ա-
հանասիկ մայր իմ, և եղբարք
իմ:

Օի որ առնիցէ զկամս Այ,
նաէ եղբայր իմ. և քոյր՝ և
մայր:

Դարձեալ սկսաւ ուսուցանել
առ ծովեղերբն. և խոնեցան
զնովան ժողովուրդք բազումք:
մին

մինչև՝ ՚ի նաև մասանել նմա՞ և
նատել՝ ՚ի ծովան։ և ամենայն
ժաղըլաւրդն զծովեղերըն զցա
մաքն ունեին։

Աւսուցանէր զնո՞ւ առակօք
բաղում ինչ և ասէր նոցա ՚ի
վարդապետութեան իւրում։

լուարուք։

Ահաւասիկ և սերմանող ՚ի
սերմանել։

Աւ եղե ՚ի սերմանելն ։ ոմն
անկառ առ ձանապարհաւ և
եկն թռչուն և եկեր զնու։

Աւ այն անկառ յապառամի.
ուր ոչ դոյր հող բաղում, և
վաղվաղակի բուսաւ քանդի ոչ
դոյր հիւմ երկին։

Աւ յորժամ ծաղեցաւ արե,
ջեռաւ և զի ոչ դոյին ար
մատք, ցամացեցաւ։

Աւ այն անկառ ՚ի մէջ վշոց.
ելն փուշքն և հեղձուցին
զնա և պտուղ ոչ ետ։

Աւ այն անկառ յերկիր բար-
սոք և ելեալ աճեցեալ տայր
զդառող և բերէր ընդ միոյ
երեսուն և լը միոյ վաթսուն.
և լնոյ միոյ հարիւր։

ԺՈՒԺ

Ե

Կարամ տնէ Շողակաթին սրբոյ
եւմիտածնի, ըստ տեսլեան Արքին Գլու-
գորի մերց Լուսաւորին։

Սէրն Ամենապահ Յէ Բէ Ա. Բ. Յ.
Ամունեանէ Գլ. 16. հիւ. 13.

Տէրն մեր Յու Քա.

Աւ ելեալ Յու ՚ի կողմանա
վիկսպալեայ կեսարեայն,
հարցանէր ցաշակերտոն և ա-
սէր զո՞ւ ոք ասեն զինէն մար-
դիկն թէ իցէ որդի մարդոց,
Աւ նոցա ասեն ոմն զյօհան-
նէս միլոտիչ և այլք զեղեսց
և կէսք զերեմիայ կամ զմիոք
՚ի մարդարէից։

Ասէ ցնոսա խակ դուք զո՞ւ ա-
սէք զինէն թէ իցեմ։

Պատասխանի ետ սիմօն պետ-
րոս և ասէ ցնա դու եռ
Վան որդի Ա. Յ կենդանեաց։
Պատասխանի ետ Յու և ասէ
ցնա և ըրանի քեզ սիմօն որդի
յնանու զի մարմին և արիւն
ոչ յացանեաց քեզ այլ այլ այլ
իմ որ յերկինսնէ։

Աւ ես քեզ ասեմ զի դու
ես վէմ և ՚ի վերայ այդը վիմի
շնուցից զեկեղեցի իմ և գը
ըսւնք դժոխոց զնա մի յաղթա
հարեցին։

Աւ տաց քեզ փականս արքոց
20 աւ

ուն Երեխից : և զոր միահնդամ
կապեսցես յերկրի, և զիցի կա-
պեալ յերկինս : և զոր արձա-
կեացես յերկրի, և զիցի արձա-
կեալ յերկինս :

Ար Աջածնի Վերափոխման Կիւբակէ :

Սբոյ Վահուառան ՅԵ. ՔԵ. ՈՒ. ԲԵ.՝
ՊԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ.

Վասն Ճանդեսան ՏՆ մերց ՑԵ. ՔԵ.՝

Եւ Եղե ընդ աճուրման ընդ
այնոսիկ . և Հրաման յօ-
գոստոս կայսերէ՝ աշխարհա-
դիր ամենեւ ընդ ամ տիեզերս :
Վայս առաջին աշխարհագիր
Եղե՝ ի գատաճորութեան ասո-
րւոց կիւրենաց :

Եւ Երթային ամենեւքան մը
տանեւ յաշխարհագիր յիւրա-
քանչիւր քաղաքի :

Եւ և յօսէվ ՚ի դաղիլէ՛ ՚ի
քաղաքէ նազարեթէ ՚ի հրէ-
աստան, ՚ի քաղաք գաճթի, որ
կոչի բժթզէ՛ զման լինե-
լոյ նորա ՚ի տանէ՝ և յազգէ՛
դաճթի :

Վատանեւ յաշխարհագիր մա-
քիաման հանդերձ, որ իսու-
ցեան էր նմա . և էր յղի :

Եւ Եղե՝ ՚ի հասանիլ նոյ անդր,
լուսն աճուրք Ճնանելոյ նորա ,
իս :

Եւ Ճնան զորդին իւր զանդ-
բանիկ և պատեաց զնա ՚ի խան
ձարութը՝ և եղ զնա ՚ի մառւր .
զի ոչ դոյր նոյ տեղի իջել վանի:

Երկողութ աճուրք

Սբոյ Վահուառան ՅԵ. ՔԵ. ՈՒ. ԲԵ.՝

ՊԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ. ՀԵ.

Տեղամբ մերով ՑԵ. ՔԵ.՝

Յարուցեալ մարիամ յա-
ճուրման յայնոսիկ, գնաց ՚ի
լեռնակորմն փութապէս ՚ի
քաղաքն յուղայ :

Եւ Եմուտ ՚ի տուն զաքարիսց,
և ետ ողջոյն եղիսաբեթի :

Եւ Եղե իբրև լուսան զողջոյնն
մարիամու եղիսաբեթ, խաղաց
մանուկն յորովայնի նը. և լցան
եղիսաբեթ Հոգւովլ սրբովլ :

Եւ ՚ի ձայն բարձր աղաղա-
կեաց և ասէ : Օրհնեալ եւ
դու ՚ի կանայս . և օրհնեալէ
պտուղ որովայնի քոյ :

Եւ ուստի՛ ինձ այս . զի ե-
կեսցէ մայր ՏՆ իմոյ առիս :

Օի ահաճասիկ իբրև եղե
ձայն ողջունի քոյ յականնու իմ,
խաղաց ցնծալով մանուկս յո-
րովայնի իմում :

Եւ Երանի, որ հաճատայցէ
եթէ եղիցի կատարումն ասա-

յելոց նմա 'ի Տեառնէ՛:
Եւ ասէ մարիամ ։ մեծացուս
ցէ անձն իմ զՏէր:

Եւ ցնծացաւ հոգի իմ՝ յԱ՛
փրկիչ իմ:

Օի հայեցաւ 'ի խոնարհութի՛
աղախնոց իւրոց ։ զի ահայացար
հետէ երանե ոցեն ինձ ամենայն
աղդք:

Օի արար ինձ մեծամեծո հը
զօրնե ։ և սուրբ է անուն նորա:

Եւ ողորմութի՛ նորա յազդաց
յազդա երկիւղածաց իւրոց:
Արար զղօրութի՛ բաղկաւ իւ-
րով ։ յրուէաց զամբարտաւանս
մտօք սրտից իւրեանց:

Եւ քակիւաց զհզօրս յաթու-
ռոց ։ և բարձրացցց զլսոնարհու
Օ քաղցեալս լրոց բարութի՛
և զմեծատունս արձակիւաց ու-
նայնս:

Պաշտպաննեաց խրայելի ծա-
ռայի իւրոյ՝ յիշեալ զղօրմու-
թիւն իւր:

Աղ խօսեցաւ առ հարս մեր.
արբահամու և զաւակի նորա
յաէիտեան:

Եկաց մարիամ առ նմա իրբե
ամիսս երիս, և դարձաւ 'ի
տուն իւր:

Երբորդ առուը ։ Եւ այսպէս երիցս ան-
գամ կը կնեա զերիս պատկերս՝ որ լինի
թ օր լսու ասհմանազըռւթեանն ուրբոյն
Կը բախուի կը պեցուոյ:

Արբ Աշետունին ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դաւակուու ։ ՀԵ 2 հՀ 1:

Վասն ծննդեան ՏԵ մերոյ ՅԵ ՔԵ:

Եւ եղե լը աւուրսն լը այնո
սիկ ։ և հրաման յօղոսսս
կայսերէ աշխարհագիր առնել
ընդ ամենայն տիեզիրս:

Այս առաջն աշխարհագիր
եղե ։ ի դատաւորութեան ասո
րւոց կիւրենայ :

Եւ երթային ամենելքեան մը
առնել յաշխարհագիր յիւրա-
քանչիւր քաղաքի :

Եւ և յօսէփ ։ ի գալիլէ ։ ի
քաղաքէ նազարեթէ ։ ի հրե-
աստան, ։ ի քաղաք դաշթի, որ
կոչ քեթզէհէմմա վասն լինելոց
նը ։ ի տանէ՛ և յազգէ դաշթի:

Մտանել յաշխարհագիր մա-
րիամաւ հանդերձ, որ խօսե-
ցեան էր նմա, և էր յղի:

Եւ եղե ։ ի հասանիլ նյանդը,
լցան աւուրը ծնանելոց նորա:

Եւ ծնաւ զըրդին իւր զանդ-
րանիկ և պատեաց զնա ։ ի խան
ձարուրս ։ և եղ զնա ։ ի մուր-
զի ու գոյր նյա աւ զի եջե վանի:

Իսկ

Զարեք շաբաթ:

Խակ՝ զինի բնա աւճուց Վերաբուժման սը
Աջանձնին՝ Արար շարամի աւճուցն,
տօն և Յափակինա և Աջանցի ծնողաց սը
Աջանձնին, և Կանանց լուղարերից:

Սէբոյ Ամէլուսանի Յէ Քէ Ու Բար
Ուստի էտու ։ Գլ 1. հէր. 17.

Վասն Տն մըրոյ Յէ Քէ:

Արդ՝ ամ աղգք յարօահամի,
մինչեւ ՚ի դաւէթի՝ աղգք ըս-
ըրեքտասանիք: և ՚ի դաւէթէ մին-
չեւ ՚ի դերութին բարիլացւոց՝
աղգք ըսրեքտասանիք: և ՚ի դե-
րութէն բարիլացւոց մինչեւ ՚ի

Քն՝ աղգք ըսրեքտասանիք:

Եւ Յէ Քէ Քէ ծնունդն էր այս
պէտու խօսեալ զինաց նը Ամ-
րիամ Յօնէփու՝ մինչեւ և կէլ
առ միմեանս՝ գտաւ յղացեալ
՚ի Հողւցն սրբոց:

Եւ յօնէփ այր նորա՝ քանզի
արդար էր. և ոչ կամեցաւ ա-
ռակի լ զնա: խօրհեցաւ լու-
լուայն արձակել զնա:

Եւ մինչդեռ նա զայս ածէր
զմտաւ ահա հրեշտակ Տն ՚ի
տես պէտան երեւեցաւ նմա՝ և ա-
մէ յօնէփ որդի դաւէթի՝ մի էր
կինչիր առնուլ առ քեզ զմարի
ամ կին քու քանզի որ ՚ինմայն
ծնեալ է, ՚ի Հողւցն սրբոց է:

Օնցի որդի և կոչեցես զա-
նուն նը Յու. զի նա վրկեցի
զժողովրէ լուր ՚ի մեղաց խըրենց:

Սէբոյ Ամէլուսանի Յէ Քէ Ու Բար
Ուստի էտու ։ Գլ 4. հէր. 10.

Տէրն մեր Յա Քէ:

Եւ իրեւ եղեւ առանձինն.
հարցին յնա՝ որը զնովաւն
էին աշակերտովն հանդերձ
զառակին:

Եւ ասէ յնոսա. ձե զտուեալ
է գիտել զլարհուրդ աբբայու-
թէ Այշ բայց նոցա որը ար-
տաքինքն էն, ամ ինչ առակօք

լինի:

Օկ սեսանելով տեսցեն և
մի սեսցեն. և լսելով լուսիցեն
և մի իմասցին. զի մի երբէք
գարցին. և թողցի նոցա:

Եւ ասէ յնա. ոչ զիտէք զա-
ռակն զայս. և զիարդ զամենայն
առակն գիտիցէք:

Որ սերմանին, զըանն սեր-
մանէ:

Եւ նորա են՝ որը առ ճանա-
պարհաւն, ուր բանն սերմանի.
և յորժամ լսեն զնա՝ զայս սա-
տանայ. և հանէ զոերմանն ալն
՚ի սիրտս նոցա:

Եւ նը են՝ որը յասլառամին
սերմանեցան. որը յորժամ լսէ
ցեն զըանն, վաղվաղակի խնդու-
է թեամբ

Թեամբ ընդունին:

Եւ զի ոչ ունին արմատս յան
ձինս այլ առ ժամանակ մի են,
ապա 'ի հասանիլ նեղութեան
կամ հալածման վան ըանին,
վաղվաղակի դայթադդին:

Իսկ որ 'ի մէջ փշոյն սերմանե
ցա՞ն նէ են, որք իբրև զբանն
լին:

Եւ հոգք աշխարհիս. և պատ
րանք մեծուն մտանեն, և հեղ
ձուցանեն դբանն և անսպառդ
լինի:

Եւ նէ որք յերկին ըար
ւոք սերմանեցան, որք լսեն ըդ
բանն և ընդունին և տան ըդ
պտուղ + ընդ միոյ երեսան և
ընդ միոյ վախտուն և ընդ միոյ
հարիւր:

Հնդ շաբաթ՝ որբոյն Երեմայի մար-
դարեն:

Արքուն Աշետուան Յէ Բէ Ու Բէ Շա-
ռաւեւուն. Գւ 2. հէ. 16.

Յետ ծանուեան Տն մերց Յէ Քէ Քէ

Յայնժամ իբրև ետես հե-
րօդես թէ խաբեցան 'ի
մոդուց անտի, բարկացան յոյժ,
և առաքեալ կոտորեաց զամ
մանկունն որք են 'ի բեթդդէ
հէմ և յամենայն սահմանս նը:

Երկեմենից և 'ի խոնարհ. ը
ժամանակին զոր ստուգեաց 'ի
մոդուցն:

Յայնժամ կատարեցան ասա-
ցեան 'ի ձեռն երեմիայի մաք
դարէի, որ ասէ:

Զայն դուժեաց 'ի հուամաց.
ողբումն և լալումն և աշխա-
րումն յոյժ: հւաքել լսոր զոր-
շիս իւր՝ և ոչ կամէր միսիթա
ըել՝ զի ոչ են:

Ուրբաթ:

Արքուն Աշետուան Յէ Բէ Ու Բէ Շա-
ռաւեւուն. Գւ 4. հէ. 26.

Տէ՛ն մեր Յա Քա

Եւ ասեր՝ այսպէս է աբբայ-
թի Աշետ որպէս զի որք
մի արկանիցէ զսերմանիս յեր-
կիր:

Եւ ննիչիցէ, և յանիցէ զցացդ
և զցերեկ. և սերմանիցն ըստ-
աննիցին և անիցին: և նա ոչ
զիտէ:

Ոչէ երկերն ինքնին բերէ ըդ
պտուղն. նախ զիստան և ասա
զհասկն ապաց զցորեան ասոր
'ի հասկին:

Եւ յորժամ տացցէ զպտուղն,
վաղվաղակի առաքի մանդաղ
զի հասեալ են հունձք:

Ե

Եւ ասէր. ում նմանեցուա
ցուք զարբայութի Այշ կամ
որով առական առակեցուք
զնա:

Որպէս հատն մանանիոյ՝ որ
յորժամ սերմանիցի յերկրին
փոքրադոյն է քան զամենայն
սերմանիս՝ որը են յերկրի:

Եւ յորժամ սերմանիցի, բու
սանի, և լինի մեծ քան զամ
բանիջար. և արձակէ սասս մե-
ծամեծ մինչեւ բանական լինիլ
ընդ հալիսնեան նորա թռա չնոց
երինից բնակիլ:

Եւ այնպիսի առակօք խօսէր
ը նոսա զբանն, որպէս կարօղ
լինին լսիլ:

Եւ առանց առակի ոչինչ խօ-
սէր ը նոսա. բայց առանձինն
աշակերտացն իւրոց մեկնէր
զամենայն:

Չարտաթ, որց Առաքերցն, թամացի, Յա-
կոբայ, և Հմաննի:

Աբոյ Աւագաբանն Յի Քի Ու Բա-
Յի Հմաննա. Գլ 20. հէ. 24.

Յետ Յարտաթ 8^ա մերց Յի Քի.

Ինսկ թօմաս մի յերկոտասա
նիցն անուննեան երկուո-
րեակ, ոչէր ը նոսա յորժամ
եկն Յու.

Ասէին ցնա այլ աշակերտքն.
եթէ տեսաք զՏը, և նա ասէ
ցնա եթէ ոչ տեսից ՚ի ձեռա-
նորա զնշան բեկուացն, և ար-
կից զմատունա իմ ՚ի տեղիս
բեկուացն, և միւնցից զձեռա-
նմ ՚ի կողս նո՞ւ ոչ հանատամ:
Եւ յւտ ութ աւուր զարձել
էին ՚իներքս աշակերտքն, և
թօմաս ընդ նոսա: դայ Յա-
զրօնն վակելօք. և եկաց ՚ի
մեջ նոցա, և ասէ. ողջոյն ընդ
ձեզ:

Ապա ասէ ցթօմաս բեր ը զ
մատունա քո՞ւ և արկ ասոր. և
տես զձեռաս իմ: և բեր զձեռն
քո, և միւնա ՚ի կողս իմ: և մի
լինիր անհանատ՝ այլ հանատա
ցեալ:

Պատասխանի ետ թօմաս՝ և
ասէ ցնա Տը իմ, և Ան իմ:
Ասէ ցնա Յու այդ զի տեսերդ
զիս՝ և հանատացեր: Երանի,
որոց ոչ եցէ տեսեալ և հանա
տացեն:

Բաղրամ՝ և այլ նշանս արար
Յու առաջի աշակերտաց իւրոց,
որ ոչ է զրեալ ՚ի գիրս յայսմիկ:
Այլ այս այնչափ ինչ զրեցան
զի հանատացէք, եթէ Յու
Քանէ Որդի Այշ և զի հա-
ւա

Հատոսցեք, և դկեանսայ յաւել
տենականս ընդունիցիք յանուն
նորս:

Երբորդ Վերակէ գնիս տուրբ Աջաճնին
ան Գիւտի Գուուց Արբուհուց Աջա-
ճնին:

Սէբոյ Աչետառակն Յէ Քէ Ո: Բ.՝
Ա.՝ 4. հ.՝ 35.

Տէրն մեր Յու Քու:

Եւ ասէ ցնոսա յաւուը յայն
միկ, իրը և ընդերեկս լի-
նիւր: և կայք անցցուը յայն
կողմն:

Թաղուն զժողովնուրդն: և առ
նուն զնա նաւաշն հանդերձ.
և զայլս նաւան՝ որը էին ընդ
նմա:

Եւ ինիւր մըրիկ մած հողմոյ.
և զայլսն ինաւն զե զոյր, մինչ
զըրթէ լի իսկ լինիլ:

Եւ ինքն ննջէր ՚ի խելս նաւաշն
՚ի վլրայ բարձի: զարթուցա-
նին զնա և ասէին: փարզա-
պետ՝ ոչինչ է քեզ փոյթ: զի
կորնչիմք անասիկ:

Եւ զարթուցեալ սաստեաց
հողմոյն: և ծոլուն ասէ: դա-
դարեա, կարիւաց: և դադա-
րեաց հողմն: և եղե խաղաղու
թին մէծ:

Եւ ասէ ցնուր: ընդէլօր այդպէս
վատասիրաք էք: չեկս ունիլը
հաւատս: և երկեան յերկիւղ
մէծ: և առէին ցմիմեանս: ո ոք
արդեօր իցէ սա: զի և հողմ և
ծով հնաղանդին ամա:

Երկու շաբաթը տոն է ազն Ապետանոսի
ունեցուցն: և որց վերջին, Կահարինեաց:
Ճառիդէսի Տուքիկոսի և Ռաստիկոսի:

Սէբոյ Աչետառակն Յէ Քէ Ո: Բ.՝
Ա.՝ 5. հ.՝ 1.

Տէրն մեր Յու Քու:

Եւ տեսեալ զժողովլուրդն
ել ՚իլեատն: և իրը նրս
տաւ անդ՝ մատեան առ նա ա-
շակերտը նորս:

Եւ բացեալ զըեւան իւր՝ ու-
սուցանէր զնոսա՝ և ասէր:

Երանի աղքատաց հողմուլ զի
նոցա է արբայութիւ երինից:

Երանի սդաւորաց, զի նոքա
միմթարեացին:

Երանի հեղոց՝ զի նոքա ժա-
ռանդեացեն զերկիր:

Երանի որը քաղցեալք և ծա-
րաւէր իցեն արդարութեան:

Երանի ողորմանծաց՝ զի նոքա
զարմանաւթիւն գացեն:

Երանի այնոցիէ որը ուր և նն
որը

սրտիւք. զի՞նք զլոյց տեսուն։
Երանի խաղաղաբարաց՝ զի՞նք
որդէք Այս կոչես ոցին։
Երանի որք հաղածեալք իցեն
վասն արդարութեն՝ զի՞նոց է
արքայութիւն և բնիկ։

Երանի է ձեզ՝ յորժամ նա
խստիցեն զձեզ՝ և հաղածեա
ցին. և ասիցեն զամենայն բան
չար զձենչ սուտ վասն իմ։
Յնծացէք և ուրախ լերուք.
զի՞վարձք ձեզ բարումք են յիք
կինս. զի՞ այսպիս հաղածեցին
զմարդարէմն, որքյառաջքան
զձեզ էն։

Եւուք շարաբ՝ որց Մարդարէիցն, Եղի
կիւի, Երփի, և Զագարիսից հօրն Յո
հանուն մըրտի։

Սէրու Աշուարանի ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲՀ
Ուրբէնի. Գլ. 43. հՀ. 34.

Տէրն մէր ՅԱ ՔՄ առէ։

Ասն այդորիի ահաւասի
ես ասաք. մ առ ձեզ
մարդարէն՝ և իմաստուն՝ և
զպիրու. և ինոցանէ սպանունի
ցէք, և ի խոչ հանիցէք. և ի
նոցանէ սպանիցէք ի ժողովուք
ուը ձեր՝ և հաղածիցէք ՚ի քա
զուէ ՚ի քաղաք։
Որպէս զի՞ Եկեսցէ ՚ի վլուց

Եր ամենայն արիւն արդար
չեղեալ յեղիրի, յալ Ենէն ա
բեի արդարոց՝ մինչեւ ցարիւնն
զաքարիոց որդւոց բարաքեայ
զոր սպանից ընդ մէջ տաճարին
և սե զանոյն։

Ամեն ասե մ ձեզ՝ Եկեսցէ այն
ոմ ՚ի վլուց աղգիս այսորիի.
Երուսաղէմ, Երուսաղէմ.
որ կատորես զմարդարէն՝ և
քարիծ առնես զառագեալսն
առ քեզ. քանից անգամ
կամցաց ժողովիւ զմանկունս
քո՝ զոր օրինակ ժողովիւ հան
դաղս իւր ընդ թեզ և ոչ
կամցացք։

Ահա թողէլ իցէ ձեզ լուսունդ
ձեր ամերակի.

Բայց ասե մ ձեզ. թէ ոչես
առ անիցէք զիս յայսմչեաէ,
մինչեւ ասիցէք, օրհնի ալ կիւլ
յանուն **Տն**.

Չորեք շրաբի.

Եւու Աշուարանի ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲՀ
Ուրբէնի. Գլ. 6. հՀ. 45.

Տէրն մէր ՅԱ ՔՄ

Եւնոյն ժամայն ձեպեաց
զաշակերտոն մտանել ՚ի
համ. և յառաջադոյն քան զիս
Երթու յայնիցս ՚ի բնելը սպի
դայ,

դայ, մինչ ինքն զժողովաւրդսն
արձակիցէ:

Եւ հրաժարեալ 'ի նոցանէ,
ել 'ի լեաւն կալ յաղօթս:

Եւ իբրև երեկոյ եղեւ՝ էր
նաւն 'ի մէջ ծովուն. և ինքն 'ի
ցամաքի:

Եւ ետես զնո՞ հողմակոծեալս
'ի վարելն. (զի էր հողմն ընդ-
դէմ նոցա.) և զօղբորդ պա-
հու գիշերոյն դայ առ նոսա
դնալով 'ի վերայ ծովուն. և
կամէր զանց առնել առ նորօք:
Կաքա իբրև տեսնին՝ զի գնայր
'ի վերայ ծովուն, համարեցան
թէ առաջօք ինչ լինիցի. և զա-
ղաղակ ըարձնն:

Վանզի ամենեքեան տեսին
զնա՝ և խոռովիցան. և նա ան-
դէն վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ-
նո՞ և ասէ. քաջալերացարուք՝
ես եմ, մի երկնչիք:

Եւ ել 'ի նաւն առ նոսա. և
դադարեաց հողմն. **Ե**ւ առա-
նելես յիմարեալ էին 'ի միտո
իւրեանց՝ և զարմանային յոյժ.
Վանզի և 'ի վերայ հայրն ոչ
իմացան. զի էր սիրտ նոյ թըմ
ըեալ:

Եւ իբրև անցին յայնկոյս, և
կին յերկերն գեննեսարեթ:
իա

Եւ իբրև ելին 'ի նաւն անտի,
իսկ և իսկ ծանեան զնա արք
տեղոյն այնորիկ:

Եւ ընթացեալ այսոր անդր ը-
ամ գաւառն, սկսան մահճօք
բերել զամ հիւանդս՝ ուր լու-
ին՝ թէ անդ իցէ:

Եւ ուր և մոտանէր 'ի գեօղս՝
կամ 'ի քաղաքս՝ կամ յադարա
կրս, 'ի հրապարակս զնէին ըդ
ախտամէտս. և աղաչէին զնա՝
զի գոնէ 'ի քանցու հանդերձի
նորա մերձենացցեն. և որք մի
անդամ մերձեցան փրկեցան:

Հինդ շարաթ՝ տօն է Յոհաննու կարա
պետին և Յորայ արքալարցին:

Սբար Ավետիքակ ՅԷ ՔԷ ՈՒ ԲՀ
Ուտիւնք. Գլ 14. ՀՀ. 1.

Վասն պանչելեացն ՅԷ ՔԷ:

Յայնուշամանակի լուսաւ հե-
րօղէս չորրորդապետ ըդ
լուր Յիսուսի:

Եւ ասէ ցծառայս իւր. նա է
յօհաննէս մկրտիչ նա յարեաւ
'ի մեռելոց. և վո՞ այնորիկ զօ-
րութիւր լինին նովաւ:

Վանզի հերօղէս կալաւ զյօ-
հաննէս՝ կապեաց զնա՝ և եդ
'ի բանտի վը հերօդիադայ կը-

Նոջ վիկեպազսի Եղբօր նր՝
Օկ ասէր ցնա յօհաննէս՝ չէ
արժան քեղ ունիլ դռա:

Եւ կամէր զնա սպանանել՝
բայց երկնէը ՚ի ժողովողենէն
անտի քանդի իրրե զմարդարէ
ունէին զնա:

Եւ իրրե եղեն ծնունդը չէ
բոդի կաքանեաց դուստրն չէ
բոդիադայ ՚ի մէջ բազմակա-
նացն. և հաճայ թունեցաւ հե-
րօդի:

Ուստի և երդմամբ խոստացաւ
առաջ նմա զինչ և ինդրենցէ:
Եւ նոյ յառաջադայն խրատե՛
՚ի մօրէ իւրմէ. տուր ինձ ասէ
այսը ՚ի վերաց սկտեղ զբլուին
յօհաննու միլտչի:

Եւ տրտմեցաւ թագաւորն.
բայց վշ երդմանցն և բարձակ
ցացն հրամայեաց տալ նմա:
Եւ առափեաց, զիստեաց
զյօհաննէս ՚ի բանտի:
Եւ ըւերաւ զբուի նր սկտեղը՝
և տունաւ աղջկանն, և տարաւ
առ մայր իւր:

Եւ մատուցեալ աշակերտքն
նորա՝ բարձին զմարմինն և
թաղեցին. և եկեալ պատմե-
ցին Յի:

Ավան Ամենաբան ՅԵ ԲԵ Ա: ԲՀ
Մ-ը-ն-է. ԳԵ 7. ՀԵ: 24:

Տէրն մեր ՅԵ ԲԵ:

Եւ անտի յաբուցեալ՝ եկն ՚ի
սահմանս տիւրոսի և սիդօ
նի: և մտեալ ՚ի տուն՝ ոչ կա-
մը յայսնէլ. և ոչ կարոց
ծածկել:

Լուաւ կին մի զնմանէ, որոց
դուստրն նեղեալ էր յայսց
սղջոյ, եկն անկաւ առաջնի:

Եւ կիննէր չեթանոս՝ վիճնիկ
սապրի յազգէ: և աղամէր զնա՝
զի զգեն հանցէ ՚ի դտուրէ նր:

Եւ Յնակ ցնա: թայլ տուր՝
զի նախ՝ յաղեսցին մանկունք:
զի ոչ է բարւոք առնուլ դժոց
մանկանց և արկաննէ շանց:
Եւ պատասխանի ետ և ասէ:
Տէր՝ և շունկը ՚ի փշանոց մէ-
զանց մանկանցն կերակրին:

Եւ ասէ ցնա: վշ ապւր բանի՝

և ըթ. և լ դեն ՚ի դտուրէ
քումիլլ:

Քնաց ՚ի տուն իւր՝ և եղիս
լի ալ զգեն. և զգուստրն, զի
անկեալ դնիւր՝ ՚ի մահիմա:

Կաբաթ՝ առնէ Կմիկոյ սուրբ ժողովոյն,
յիշ Հայրապետացն :

Սէ՞ն Ամէ՞սուն ՅԵ՞ՐԵՒ ՈՒ ԲԵ՛Ռ
Յահնանա, Գլ. 14. ՀԴ. 25.

Տէքն մեր ՅԱ ՔՄ ասէ :

Օ այս խօսեցայ ընդ ձեզ՝
մինչ առ ձեզս եմ :

Իսկ միմիթ-արիչն հոգին սուրբ՝
զոր առաքեսցէ հայր յանուն
իմ, նա ուսուցէ ձեզ զամ.
և յիշեցուսցէ զամ, զորինչ
ասացի ձեզ :

Օ խաղաղութիւն թողում ձեզ,
զխաղաղութիւն զիմ տամ ձեզ:
ոչ ոող աշխարհս տայ՝ տամ ես
ձեզ, մի խոռովուսցին սիրտք
ձեր. և մի զանգիտեսցեն :

Լուայք, զի ասացի ես ձեզ՝
թէ երթամ, և դամ առ ձեզ:
եթէ սիրէիք զիս՝ աղա ուրախ
լւալէր ձեր՝ թէ ես առ հայր
երթամ. զի հայր իմ մեծէ
քան զիս:

Վէ այժմ ասացի ձեզ մինչև
եղեալ. զի յորժամ լինիցի
հաւատասջիք:

Ոչես այլ շատ խօսեցայց ընդ
ձեզ: դայ իշխան աշխարհիս
պատրիկ և յիս ինչ ոչ գտանել:

Այլ զի ծանիցէ աշխարհ, և
թէ սիրեմ զհայր: և որպէս

պատուիրեաց ինձ հայր՝ այն
պէս առնեմ: օն արիք, գնաս
յուր աստիք:

Չորրորդ Կիւրակէ զին սբ Անաձնին:

Սէ՞ն Ամէ՞սուն ՅԵ՞ՐԵՒ ՈՒ ԲԵ՛Ռ
Յահնանա, Գլ. 6. ՀԴ. 30.

Առ Տէքն մեր ՅԱ ՔՄ :

Ժողովեցան առաքեալքն
առ Յն և պատմեցին նմա
ղամենայն ինչ՝ զոր արարին, և
զոր ուսուցին:

Եւ ասէ զնոսա Յն. եկայք
դուք առ անձինն յանապատ տե-
ղի. և հանդիչիք սակաւ մի. զի
ինն բազումք որք երթային և
դային. և հաց անդամ չժամա
նէին ուտել:

Եւ դնացին նահու յանապատ
տեղի առ անձինն:

Եւ տեսմին զնո՞ւ զի երթային.
և զգացին բաղումք. և հետի
յամենայն բաղաքաց խուռն
ընթանային անդք. և մերձե-
նային առ նոսա:

Եւ ելեալ ետես ամբոխ բա-
ղում. և դթացաւ ՚ի նոսա. զի
ինն իբրև ոչխարիք՝ որոց ո՞չ իցէ
հովիճ. և սկսաւ ուսուցանել
զնոսա յոյժ:

Եւ իբրև բաղում ժամ եղե,
մա

մատուցեալ աշակերտքն ասէ
ին. տեղիս անապատ է. մինչ

օր կայ:

Աբձակեալ զժողովուրդսդ. զի
երթեալ շուրջ յագարակս և
՚ի գեօղս՝ գնեսցեն իւրեանց
զինչ ուտիցեն. զի աստ ուտել
ինչ ոչ ունին:

Վա պատասխանի ետ՝ և ասէ
ցնին. զուրք տուք դոցա ուտել.
ասեն ցնա. երթիցուք, գնես-
ցուք երկերիւք գահեկնի հայ-
և տացուք դոցա ուտել:

Ասէ ցնոսա. քանի՞ նկանակ
ունիք՝ երթայք, և տեսէք.
երբեւ գիտացին, ասեն ցնա.
հինգ, և երկուս ձկունս:

Եշ հրամայեաց նոցա բազմի
երախանս երախանս ՚ի վերայ
դալըր խոտոյ:

Եշ բազմեցան՝ դաւք՝ դառք՝
ուր հարիւք՝ և ուր յիսուն:

Եշ առեալ զինդ նկանակն և
զերկուս ձկունս՝ հայեցաւ յեր
կինս. որչնեաց. մանրեաց ը զ
նկանակն. և ետ ցաշակերտսն
զի արկցեն նոցա. և զերկուս
ձկունն բաշխեաց ամենեցուն:

Վերին ամբն, և յագեցան:

Եշ բարձին զնշխարսն երկո-
տաօան սակառի լի: և ՚ի ձկանց
անտի:

Եշ էին, որը կերինն՝ իբրև
արք հինդ հաղար:

Երկու շարաթ՝ սըցն Անդքէի զօրավա-
րին և Բանակի նորին. Կալինիկոսի և
Դամետեոց վկայիցն:

Սրբ Ամեստանի Յէ Վէ Ու Բա-
Վաբենիս. Գւ 10. հէ 37.

Տէրն մեք Յա Քա ասէ:

Աը սիրէ զհայր կամ զմայր
առաւելքան զիս՝ ոչ է ինձ
արժանի. և որ սիրէ զուստը
կամ զդուստը առաւելքան
զիս՝ չէ ինձ արժանի:

Եշ որ ոչ առնու զիսաւ իւր՝
և դայ զինի իմ, չէ ինձ արժանի:

Աը գտանէ զանձն իւր, կորուս
ցէ զնա: և որ կորոյս զանձն
իւր վասն իմ, գացէ զնա:

Աը ընդունի զձեզ. զիս ընդու-
նի. և որ զիս ընդունի, ընդու-
նի զառաքին իմ:

Աը ընդունի զմարդարէ յա-
նուն մարդարէի, զվարձս մար-
դարէի առցէ: և որ ընդունի
զարդար յանուն արդարոյ՝ ըդ
վարձս արդարոյ առցէ:

Եշ որ արբուսցէ միում ՚ի
փոքրիանց յայսցանէ բաժակ
մի ջուր ցուրտ միայն յանուն
աշակերտի. ամին ասեմ ձեզ՝
ոչ կորուսցէ զվարձս իւր:

Երեք

Երեք շաբաթ՝ սթցն Առղբիանոսի, և
կնոջ նորա Անատոլյա. թէ չող որոսի և
Եւթիւրոսի վեայիցն :

ԱՅՆ ԱՀԵՊԵՐՆԴԻ ՅԵՐԵՎԱՆ ՈՒ ԲԱՐ
ՅԱՀԱՆԱԿ. ԳԼ. 16. հՀ. 1.

Տերն մեր ՅՄ ՔՄ ասէ:

Օ այս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի
մի գայթագղես ջիբ։
Ի ժողովրդոց իւրեանց հանի-
ցեն զձեզ՝ այլ եկեացէ ժամա-
նակ՝ զի ամենայն որ սպանեանի-
ցէ զձեզ՝ համարիցի պաշտօն
մատուցանել **Ա. յ.**

Ե զայն արասցեն ընդ ձեզ.
քանով ոչ ծանեան զհայր՝ և
ոչ զիս:

Ա. յ. և զայս խօսեցայ ընդ
ձեզ՝ զի յորժամ եկեացէ ժա-
մանակի յիշեցէք՝ թէ ևս ասու-
ցի ձեզ։

Օ այս ՚ի սկզբանէ ոչ ասայի
ձեզ. քանով ընդ ձեզ էի:
Չորեք շաբաթ։

ԱՅՆ ԱՀԵՊԵՐՆԴԻ ՅԵՐԵՎԱՆ ՈՒ ԲԱՐ
ՅԱՀԱՆԱԿ. ԳԼ. 5. հՀ. 35.

Տերն մեր ՅՄ ՔՄ ասէ:

Ա ինչդեռ նա զայն խօսեր՝
դան ոմանք ՚ի ժողովրդա-
պետէն և ասեն. թէ դուստրն
քո մեռաւ զի ևս աշխատ առ

նև զիլարդապետդ,
իսկ ՅԱ իւրեւ լուսաւ զըանն
ասացեալ, ասէ ցժողովրդա-
պետն. մի երկնչիբ՝ բայց միայն
համատա՛:

Ե զըզ եթող ընդ իւր եր
թալ. բայց միայն զզե տրոս՝
և զյակօրոս՝ և զյօհաննէս
զի զըայրն յակօբայ։

Գ այ ՚ի տուն ժողովրդապետին
և տես սանէ ամերոխ յոյժ. և լա-
լականն և աղաղակ յոյժ։

Ե մուեալ ՚ի ներքս՝ ասէ ցնուռ
զի խոռովեալ էր և լայք. մա-
նուկդ ոչ է մեռեալ այլ ննջ։

Ե ծաղը առնէին զնա. և նիք
հանեալ արտաքս զամենեսենն,
առնու յէ իւր զհայր մանկանն
և զմայր. և զնա, որը ընդ նմայն
էին. և մուանէ ուր զնիւր մա-
նուկն։

Ե կալել զձես անէ մանկանն
ասէ ցնա. տալիթա կումի. որ
թարդմանի աղջիկ դու (քեզ
ասեմ) արի։

Ե վաղիմաղակի յարեաւ աղ-
ջիկն, և զնայր. քանով էր ա-
մայ՝ իւրեւ երկուստանից. և
զարմացան մեծաւ զարմանա-
լեաւ։

Ե պատուէր տայր նոյ յոյժ,
զի

զի մի ոք զիտասցէ զայն. և
ասաց տալ նմա ուտել.

Հինգ շաբաթ՝ սրբոցն Աքքահամու. և
խորենայ. և անարծամթ բժշկայն Կող-
մայի և Դամկանոսի. և Աջատրոյ վեպին:

Արք Ամերականի Յէ Քէ Ու Ռէ
Պատուան. Գլ. 12. Հի. 32.

Տէրն մեր Յա Քա ասե:

Վի Երինչիր հօտ փոքրիկ.
զի հաճեցաւ հայր ձեր
տալ ձեզ զարբայութիւն:

Վաճառեցէք զինչը ձեր. և
տուք դոլորմաւթի. և արարէք
ձեզ քսակս առանց հնանալոց,
գանձ անեպակաս յերկինս. ուր
ոչ գող մերձենոյ. և ոչ ցեց
ապականէ:

Օք ուր գանձն ձեր է, անդ
և սիրուք ձեր եղիցին:

Եղիցին զօսիք ձեր պնդեալ
է մէջո. և ձրադունք լուցելք:

Եւ զուք նմանողք մարդկան՝
որք ակն սենիցին տեառն իւ-
րեանց թէ Երբ դառնայցէ ՚ի
հարսանեաց: զի յորժամ գայցէ
և բաղկացէ, վարդապակի բանաց
ցին նմա:

Երանի իցէ ծաւայիցն այնո-
ցիկ զօրս և կեալ տէրն գացէ
արթունս. ամէն ասեմ ձեզ:

զի գօտի լնդ մէջ անցէ՝ և
բաղմցուացէ զնն. և անցեալ
պաշտեացէ զնսա:

Եւ եթէ յերկորդ, կամ յեր
բորդ պահու և կեսցէ և գացէ
այնող, և բանելիք են ծառացքն
այնաքիկ:

Բայց զայն զիտասնեք. և թէ
զիտէլ տանուտէլն յորում
ժամու գող զայ՝ հակէր, և
ըստոր թոյլ ական հատանել
՚ի տան իւրում:

Եւ դուք եղերուք պատրաստք՝
զի յորում ժամու ոչ կարծի-
ցէք՝ զայ որդի մարդոց:

Ուրբաթ:

Արք Ամերականի Յէ Քէ Ու Ռէ
Պատուան. Գլ. 6. Հի. 1.

Տէրն մեր Յա Քա ասե:

Եւ ել անտի, և կն ՚ի դաւառ
իւր. և երթացին զիւտ
նորա աշակերտքն իւր:

Եւ եղւ ՚ի շաբաթուն սկսաւ
ուսուցանել. ՚ի ժողովրդեանն.
և բազումք իւրեւ լսէին, զար-
մանացին ընդ վարդապետութի
նորա՝ և ասէին. ուստի՞ իցէ
սմա սյու, կամ զինչ իցէ իմաս
տութիւն՝ ոք սունեալ է սմա.
զի զօրութիւք այսպիսիք ՚ի ձե-

սաց սորա լինին :
Ուսա է մանուկ հիւսանն . և
որդին մարիամյ՝ և ղբայր յա-
կօբայ՝ և յովսեայ՝ և յուղային
և սիմօնի, և շցցե՞ն քորք դորա
աստ առ մեղ. և դայթաղդին
՚ինաւ :

Եւսաէ ցնա. ոչ է մարդարէ
անարդ՝ բայց եթէ ՚ի գաւառի
իւրում և յազգաստհին, և ՚ի
տան իւրում :

Եւս ոչ կարէր անդ. և ոչ մի
ինչ զօրութին առնել. բայց
սակաւ ինչ հիւսանդաց ձեռն
եղեալ բժշկէր զնոսա :

Եւս զարմանացը վասն անհաւա
տութեանց նոցա:

Ըարաթ՝ տօն որ Աջածնի ձնոց եռնն ՚ի
Յանեցէ, և կամ Նեկիոյ որ Ժողովին.
(Զ.՝ յոց սբութ հոր, յոց երեսոց ունից ման
դան ՚ի հարին, ըստ յացան դաշտին.)

Խակ ՚ի բարեկենդանի Կիւրակին:

Սբեր Ամենաշնորհ ՅԵ. ՔԵ. ՈՒ. Բ.Հ.
Մատուց. 42. 7. 47. 31.

Տերն մեր ՅԱ. ՔԻ.

Եւս ելեալ միւսանդամ՝ ՚ի
սահմանացն ախրոսի և սի
դնի. և եկն ՚ի ծովե զբն դալի.
Եւացւոց ՚ի մէջ սահմանացն ՚ի
գեկապօլիս :

Է

Եւս բերին առաջի նորա խուլ
մի և համր. և աղաւէին, զի ձե-
ռն դիցէ ՚ի վերայ նորա:
Եւս առեալ զնա մեկուսիյամ
բոխէ անտի, էարկ զմատունս
իւր ընդ ականջն նր՝ և եթուք
անդր. և կալաւ զլեզուէ նորա:
Հայեցաւ յերկինս՝ յուղւոց
եհան՝ և ասէ ցնաւ Եփիաթայ՝
որ է բացիր :

Եւս նոյն ժամանյ բացան լսելիք
նի՛. և լուծան կապանք լեզուէ
նորա. և խօսէր ուղիղ :

Եւս պատուիրեաց նոցա՝ զի մի
ումեք ասիցեն. և որչափ նա
պատուիրէր նոցա՝ նորա ևս
առաւել քարոզէին:

Եւս ևս քան զես զարմանային
և ասէին. զամենայն ինչ բար-
ւոք զործեաց սա: զի խլցյ լսել
տայ՝ և համերց խօսիլ:

Երկու շարաթ պահոց:

Սբեր Ամենաշնորհ ՅԵ. ՔԵ. ՈՒ. Բ.Հ.
Մատուց. 42. 8. 47. 1.

Ըստ. Տերան մերց ՅԵ. ՔԻ.

Յաձուրսն յայնոսիլ դար-
ձեալ ժաղովաւրդ բազում
էր. և ինչ ոչ ունեին ուտել:
կոչեաց զաշակերտն իւր՝ և
ասէ ցնոսա:

Գլում

Երեք շաբաթ:

Աբեղ Մահմետանի Յի Քի Ու Բար
Ապուլուս Գլ 8. հր. 10.

Տէրն մը Յւ Քի:

Եւ էթէ արձակեմ զդոսա
Խօթիս ՚ի տունս իւրեանց՝ նըք
Ըլիցին ՚ի ճանապարհի: զի ո-
մանք ՚ի դոցանէ ՚ի հեռաստանէ
եկեալ են:

Պատասխանի ետուն նմա աշա
կերտքն նորա: ուստի՞ կարես
յագեցուցանել զդոսա հացին
յանապատի աստ:

Եւ հարցանէր զնոսա. քանի՞
նկանակ հաց ունիք: և նորա
ասեն եօթն:

Եւ հրամայեաց ժողովրդեանն
քազմիլ ՚ի վերայ երկիք, և ա-
ռետլ զեօթն նկանակն գոհա
ցա՞ երեկ: և տայր ցաշա-
կերտոն՝ զի արկցեն: և արկին
առաջի ժողովրդեանն:

Եւ ձկունս սակաւս ունեին: և
զայն ևս օրհնեաց: և հրամայ-
եաց արկանել:

Աւրին՝ և յագեցան՝ և բար-
ձին զնշխարս կոտորոցն եօթն
զամբիւզ:

Եւ էին՝ որք կերին՝ իբրև
չըք հաղաքը: և արձակեաց
զնոսա:

Եւ նոյն ժամայն մտեալ ՚ի
նաւ հանդերձ աշակեր-
տօքն՝ եկն ՚ի սահմանս դաղլաւ-
նունեայ:

Եկն փարիսեցիքն՝ և սկսան
վիճել ընդ նմա: և ինդրէին ՚ի
նմանէ նշան յերկնից փորձե-
լով զնաւ:

Եւ զայրացան յոդի իւր՝ և ա-
սէ: զի՞է, զի ազգս այս նշան
խնդրէ: ամեն ասեմ ձեզ,
թէ տացի նշան ազգիս այսմիկ:

Եթող զնոսա՝ և դարձեալ ե-
մուտ ՚ի նաւ: և գնացյայնկոյս:
Եւ մուացան զհաց բառնալ.
բայց միայն զի նկանակ ունեին
ընդ իւրեանս ՚ի նաւին:

Եւ պատուիրէր նոցա և ասէր՝
զգոյշ եղերուք ՚ի խմբոյ ան-
տի փարիսեցւոց՝ և ՚ի խմբոյ
հերօդիանսսաց:

Եւ խորհէին ընդ միմեանս և
ասէին, թէ զի հացս ոչ ունիմի:

Գիտաց Յն՝ և ասէ զնոսա:
զի՞ խորհէիք ՚ի սիրտս ձեր՝ թե-
րահաւարը՝ թէ զհաց ոչ ու-
նիք:

Ներ. տակաւին ոչ իմանայ.ք. և
ոչ յեշէք: ապշութիւն ունի
զսիրտա ձեր:

Աչք դո՞ւ՝ և ոչ տեսանեք.
ականջք Ե՞ն՝ և ոչ լսէք: և ոչ
իմանայ.ք տակաւին: և ոչ յե-
շէք:

Յորժամ զհինգ նկանակն ՚ի
հինգ հաղարսն: և քանի՞ սա-
կառի լի բարձիք զկոտորցն: և
ասեն երկոտասան:

Եւ յորժամ զի օթն նկանակն
՚ի չորս հաղարսն: քանի՞ զամ
քիւղ լի բարձիք զկոտորցն: և
նորա ասեն՝ եօթն:

Եւ ասէ ցնոսա + իսկ զիարդ
ոչ իմանայ.ք:

Չորեք շաբաթ:

ԱՌԵՐԱԿԱՆԻ ՅԵՐԵՎԱՆ ՈՒ ԲԵՐ
ՄԱՐԴԱԿԱՆԻ. ՀԵ. 8. ՀԵ. 22.

Տերամն մեռն ՅԵՐ ՔԵՇ:

Պան ՚ի բեթսայիդայ+ և ա-
ծեն առաջնորա կցը մի.
և աղաչէն զնա զի մերձեսցի
՚ի նա:

Եւ առեալ զձեռանէ կուրին՝
եհան արտաքոյ շինին: և թուք
յաչն նր. և ձեռն եղ ՚ի վերայ
նորա. և հարցանէր ցնա՝ թէ
տեսանիցէ ինչ:

Եր

Աացամ և ասէք + տեսանեմ
շմարդիկա՝ զի շնչին իբրև ըդ
ծառա:

Դարձեալ եզ զձեռն ՚ի վերայ
տչաց նր. եբաց, և տեսանէք.
ողջացամ, և տեսանէք համար
ձակ զամենայն:

Արձակեալ զնա՝ ՚ի տուն իւր,
և ասէ: ՚ի շինդ մի մասնիցես:
այլ երթ ՚ի տուն քո: և յոր-
ժամ ՚ի շինն մասնիցես՝ մի ու
մեք ասիցես՝ ՚ի շինին:

Հինգ շաբաթ:

ԱՌԵՐԱԿԱՆԻ ՅԵՐԵՎԱՆ ՈՒ ԲԵՐ
ՄԱՐԴԱԿԱՆԻ. ՀԵ. 9. ՀԵ. 13.

Ընդ Տեսան մերոյ ՅԵՐ ՔԵՇ:

Եւ եկեալ առ աշակերտոն,
տեսին ամբոխ շուրջ ըդ
նոքօք, և զդաղերսն, զի վիճէն
ընդ նոսա:

Եւ վաղվաղակի ամենայն ժո-
ղովուրդն իբրև տեսին զնա,
զարմացան: և ընդ առաջ ըն-
թացեալ՝ ողջոյն տային նմա:

Եւ հարց ցնոսա, թէ զի նչ
վիճէիք ընդ նոսա:

Պատասխանի ետ միոմն ՚ի ժո-
ղովրդենէն և ասէ: վարդա-
պետ, ածի զորդի իմ առ քեզ.
զըր ունի այս համը:

22

ԵՇ

Եւ առ հասանի՝ զարկուցանէ
զնա՝ և փրկիրէ։ և կրմանէ զա-
տամանանս իւր՝ և ցամաքի։ և
ասացի ցաշակերտսն քո՝ զի
հանցեն, և ոչ կարացին հանել
զնա։

Պատասխնի եւ նոյցա և ասէ։
ով աղդ անհանատ՝ մինչև յերբ
իցեմ առ ձեզ։ մինչև յերբ
անսայցեմ ձեզ։ ածէք զնա
առ իս։

Եւ ածին զնա առ նաւ իրբե-
ետես զնա այսն՝ վաղվաղակի
շարժլեաց զնա։ և անկետ յեր-
կիր թահայիւր՝ և փրկիրայր։
Եհարց ցհայր նորա և ասէ։
քանի՛ ժամանակը են յորմէ։
հետէ այդ եղե դման և նա ա-
սէ։ ի մանկութենէ։

Բաղում անգամ ՚ի հուր ար-
կանէ զդա և ՚ի ջուր, զի կո-
րուսց։ արդ՝ թէ կորող ինչ
ես, օգնեա մեղ Տէր զթա-
ցեալ ՚ի վերայ մեր։

Եւ Յն ասէ ցնա ։ ասացեր՝
թէ կարօղ ես։ ամենայն ինչ
հնարաւոր է այնոմ, որ հաւա-
տայն։

Եւ վաղվաղակի աղաղակեաց
հայր մանկանն և ասէ։ հաւա-
տամ Տէր։ օգնեա անհաւա-
իդ

տութեանս իմում։
Իբրև ետես Յն եթէ կուտէ
ժողովուրդն ՚ի վր, սաստեաց
այսոյն պղծոյ և ասէ ։ համրդ
և խուլ այս։ ես տամ քեզ
հրաման։ Ել ՚ի դմանէ։ և ոյլ
ևս մի մտանիցես ՚ի դա։

Եւ աղաղակեաց՝ և յոյժ լըլ-
կեաց զնա՝ և ել։ և եղե պա-
տանեակն իրբե զմեռեալ, մին-
չև բաղմաց իսկ ասել թէ մե-
ռաւ։

Եւ Յն կալաւ զձեռանէ նր՝
յարսց զնա։ և կանդնեցաւ։
Ուրբաթ։

Սէ՞ն Աէնուրանէ Յն Քն Ու Բն
Մունու. Գւ 9. ՀՇ. 37.
Առ Տէն մը Յն Քն

Պատասխնի եւ նմայօհան
նէս և ասէ։ վարդապետ՝
տեսաք զոմն։ որ յանուն քո
դես հանէր՝ և զմեր ինի ոչ
շնէր՝ և արդելաք զնա։
Եւ նա ասէ՝ մի արդելուք զնաւ
զի ոչը է, որ տռնէ դրութիւն
յանուն իմ։ և կարիցէ հայ-
հայել զնա։

Օք որ ոչնէ ընդ մեզ հակա-
ռակ, ՚ի մեր կոյսէ։
Եւ որոք արբուսց ձեզ ջուր

բաժական յանունս յայն, թէ
դուք Քի էք, ամէն առեմ
ձեզ՝ մի կորուսց զվարձս իւր
Եւ որոք գայթագեցուսց
զի՞ ի փաքրկանցս՝ որք հաւա
տան յիս, լաւ էք նմա առաւել
եթէ արկեալ էք ըստ պարանոց
նորա երկան իշոյ և ընկեցեալ
՚ի ծով:

Եւ եթէ գայթագեցուսց
դքեղ ձեռն քո՞ հատ՝ ընկեա
՚ի քէն լսէ իցէ քեղ իսեղ
մտանել ՚ի կեանսն յաւիտենից՝
քան երկուս ձեռս ունիլ, և
երթալ ՚ի զեհեն ՚ի հուրն
անշէջ:

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի
և հուրն ոչ շիջանի:

Եւ եթէ ոսն քո գայթագեց
ցուսց զքեղ, հատ՝ և ընկեա
զիս ՚ի քէն, լաւ իցէ քեղ
կաղ մտանել ՚ի կեանսն յաւի
տենից, քան երկուս ոտս ունիլ
և արկանիլ ՚ի զեհեն ՚ի հուրն
անշէջ:

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի
և հուրն ոչ շիջանի:

Եւ եթէ ակն քո գայթագ
եցուսցնէ զքեղ, հան զնա
՚ի բաց, լաւ իցէ քեղ միով
ակամք մտանել յաբքայութիւ

ոյ, քան երկուս աչս ունիլ և
անկանիլ ՚ի զեհեն:

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի
և հուրն ոչ շիջանի:
Օկ ամենայն ինչ հրով յա
ղեսցի: և ամենայն ողջակէղ
աղիւ յաղեսցի:

Բարուոք է աղ, և եթէ աղն
անհամեսցի, իւ համեմեսցի:
արդ՝ կալարնուք յանձինս ձեր
զաղն՝ և խաղաղութիւն արա
բէք ընդ միմեանս:

Հարաթ՝ տօն և Արքոյ Եկեղեցւոյ ՚ի
Նահանասիս Արքոյ Խոազն:

Սէն Ամենայն Յէ Քէ Ռէ Բէ¹⁰
Յէննուն, Դէ 10. հէ. 22.

Դժամանակի Տն մերոյ Յէ Քէ

Եղէն յայնոյամ նաւակատի
քին յեկմ, և ձմռն էք:
Եւ շրջէք Յէ ՚ի տաճարին, ՚ի
որահին սաղօմնին:

Ըուրջ եղէն զնովաւ հրէայ
քըն և ասեն, մինչեւ յերբ թա
փես զոդիս մեր, և թէ դու և ո
Բնէն՝ ասա մեղ համարձակի:

Պատախանի և տ ցնոսա Յէ
և ասե, ասայի ձեզ՝ և ոչ հա
ւասացը ինձ, զգործան, զորս
և զործեմ յանուն Հօր իմոյ,
նորին իսկ վկայեն վասն իմ:

Կոյլ դուք ոչ հաւատայք, զէ
չէք

չլք յոշխարաց անտի իմոց,
Ոչխարք իմ ձայնի խմում լսեն.
և ես ճանաւը մ զնոսա. և դինի
իմ գան.

Եւ ես տամ նոցա զիեանսն
յաւիտենական. և մի կորի.
ցեն ՚ի յաւիտեան. և մի ոք
յափշտակեացէ զնու ՚ի ձեռաց
իմոց:

Հայր իմ, որ ետ ինձ զնոսա
մեծ է քան զամենան. և ոչնք
կարէ յափշտակել ՚ի ձեռաց
հօր իմոց:

Ես և Հայր իմ մի եմք:

Ա էմ առին հրէայքն, զի
քարկոծ արասցէն զնա:
Պատախանի ետ նոցա Յու.
բաղում գործս բարիս ցուցի
ձեզ ՚ի հօրէ իմին՝ վասն որսց
գործոյ ՚ի նոցանէ քարկոծ առ
նէք զնա:

Պատախանի ետուն նմա հրէ
այքն + վասն բարւոյ գործոյ
ոչ առնեմք զքեղ քարկոծ,
այլ վասն հայհոյութեն. և զի
ցու մարդ ես՝ և զանձն քո ած
առնեմ:

Պատախանի ետ նոցա Յու.
ոչ յօրէնս ձեր գրեալէ, ես
ասացի թէ աստուածք իցէք.
Իսկ եթէ զնոսա աստուածս

ասէ՝ առ որս բանն Այշեղէ.
և չչ մարթ ՚ զջանիլ զրոյն:
Իսկ զոր Հայր սրբեաց՝ և ա-
ռաբեաց յաշխարհ. գուք ա-
սէք՝ թէ հայհոյես. զի ասացի:
թէ Արգե Այշելմ:

Եթէ ոչ գործեմ զգործս
հօր իմոց՝ մի հաւատոյք ինձ:
Արդա թէ գործեմ, թէ և
ինձ ոչ հաւատոյք, ասկայն
գործոյն հաւատացէք. զի գե-
տասնիք, և ծանինիք՝ և թէ հայր
յիսէ, և ես ՚ի Հայր:

Դարձեալ ինդըէին զնա ու-
նիլ և ել ՚ի ձեռաց նոցա:

Եւ զնաց միւսանզամ յայն-
կցս յորդանանու՝ ՚ի տե զին,
ուր էլ Յօհաննէս զառաչինն՝
և մլրտէք. և անդ լինէք:

Եկին բաղումք առ նա՝ և ա-
ռնեն. զի յօհաննէս նշան ինչ
ոչ արար:

Բայց զամենայն, զոր ասաց յօ-
հաննէս վասն նորա՝ ճշմարիս
էք. և բազումք հաւատացին ՚ի
նա անդ:

Արբոյ Խաչի Վերացման Վերակեց:

Աբեղ Վահագունու Յէ Քէ Ու Բար
Յօհաննոս. Գլ. 3. ՀՀ. 13.

Տէրն մեր Յար Քար ասէ:

Եւ ոչք եւ յերկինս, Եթէ
ոչ որ էջն յերկից՝ Որդե
մարդոյ, որ էն յերկինս:
Եւ որպէս մօսէս բարձրացոյց
զօձն յանապատի, նոյնպէս
բարձրանալ պարտէ Որդւոյ
մարդոյ:

Օի ամենայն, որ հաճատոյ ՚ի
նա՞ ոչ կորիցէ. այլ ընկալցի
զիւանսն յաշիտենականս:

Օի այնպէս սիրեաց ած զաշ
խարհ՝ մինչև զ Որդին եւը միւ-
ածին ետ. զի ամենայն որ հա-
ճատոյ ՚ինա, մի կորիցէ՝ այլ
ընկալցի զիւանս յաշիտենա-
կանս:

Օի ոչ առաքեաց Ած զ Որ-
դի եւը յաշխարհ թէ դատես-
ցէ զաշխարհ, այլ զի փրկեայի
աշխարհ նովաճ:

Որ հաճատոյ ՚ինա, ոչ դա-
տապարտեայի, և որ ոչ հաճա-
տոյ ՚ինա՝ արդէն իսկ դատա-
պարտեալէ. զի ոչ հաճատոյ
յանուն միածնի Որդւոյն այ:

Եւ այս իսկ է դատապատան, զի

լոյս եկն յաշխարհ՝ և սիրեցին
մարդիկ զիսահար առահելքան
լոյս, զի էկն գործք իւրեանց
շրութեան:

Օի ամենայն որ զար գործէ՝
ատեայ զրոյս. և ոչ դայ առ-
լոյսն, զի մի յանդիմանեացին
գործք նորա:

Իսկ որ առնէ զՃմարտութի,
դա առ լոյսն, զի յայտնի լիցին
գործք նոր թէ Աժ գործեցան:

Երկու շրբաթ՝ տան է Խաչի:

Աբեղ Վահագունու Յէ Քէ Ու Բար
Յօհաննոս. Գլ. 3. ՀՀ. 22.

Տէրն մեր Յար Քար:

Յետ այսորիկ եկն Յար և ա-
շակերտքն նորա յերկիրն
հրեաստանի. և անդ շընէր նո-
քօք հանդերձ և միրտէր:

Մկրտէր և Յօհաննէս ՚ի
յայենոն մերձ առ սաղիմ. զի
շուրջ բաղումք էկն անդ. և
դային, և մկրտեին:

Օի չեւս էր արկեալ յօհան-
նէս ՚ի բանս:

Եւ եղեւ իննդիր յաշակերտացն
յօհաննու ընդ հրեից վասն
որդութեան:

Ային առ Յօհաննէս և ասեն
ցնա. Ուաբբի, որ էրն ընդ
քեզ

քեզ յայնիցս յորդանանու . ո
բում դուն վկայեցեր . ահա
ճանիկնա մկրտէ և ամենեքին
դան առ նա :

Պատասխանի ետ Յօհաննէս
և ասէ . ոչ կարէ մարդ առնուլ
յանձնէ և ոչինչ . և թէ ոչ
իցէ տուեալ նմա յերկնից ՚ի
վերուստ :

Դուք ձեզէն վկայէք ինձ , զի
ասացի ձեզ՝ թէ չեմ ես
Քան , այլ թէ առաքեալ եմ
առաջի նորա :

Ար ունի դշարսն՝ նա է փեսայ,
իսկ բարեկամ փեսային , որ կայ
և լսէ նմա . ուրախութեամբ
ուրախ լնե խամն ձայն փեսայ
ին . որդ այս ուրախութիւն
որ իմն է , լուրալէ :

Եմա պարտէ ածիլ . և ինձ
մեղմանալ :

Ար ՚ի վերուստն դայ՝ ՚ի վերոյ
է քան զամենայն . որ յերկրէ
աստի է , յերկրէ է և յերկրէ
իսօնի : որ յերկնիցն դայ :

Օպրինչ ետես՝ և զոր բաւաշ
վկայէ . և զվկայութիւն նորա
ոչնը ընդունի :

Ար ընդունի զվկայութիւն ՚ի
կերպեաց թէ ԱՃ ճշմարիտ է .
Զի զոր ածն առաքեաց՝ ըդ

բանսն ԱՃ իսօնի . զի ոչ եթէ
չափով տայ ԱՃ զՃողին :

Ար հաւատայ յԱրդի՝ ընդունի
զկեանս յաւիտենականս . և ոք
ոչն հնազանդի Արդւոյ՝ ոչ
տեսցէ զկեանս . այլ բարկու-
թիւն ԱՃ մնայ ՚ի վերայ նդ :

Երեք շաբաթ՝ տօն է Եկեղեցայ:

Աշու ԱՃ մնայ ՇԵ ԲԵ Ու ԲԵ
Ծ հանաւու . գլ 2 . հր . 12 :

Տէրն մեր Յա Քա

Յետ այսորիկ էջ ՅԱ ՚ի կտ
փառնառում , ինքն և մայր
խր , և եղբարք իւր . և անդ լի
նէր ոչ բազում ինչ անուրս .
ՅՃ էր մերձ զատիկն հրէից .
և եւ ՅԱ յերուսաղէմ :

Եճ եղիս ՚ի տաճարին՝ զի վա
ճառէին զարջառու՝ և զունարս՝
և զաղաւնիս . և զումայափոխսն ,
որք նստէին :

Եճ արար իսարազան չուանեայ .
և եհան զամենեսին ՚ի տաճա-
րէն , զունարս՝ և զարջառու ,
և զպղինձս հատավաճառացն
ցրուեաց . և զուղանան կործան
եաց :

Ե

Ե՛ւ որք զաղաճնիսն վաճառէ
ին՝ տաէ յնոսա. առ էք զայդ
աստի, և մի առնէք զատն

Հօր իմոյ՝ տուն վաճառի
Վապա յիշեցին աշակե բաքն նը՝
թէ գրեսլէ, նախանձ տան
քայ կերիցէ զիս:

Պատասխանի ետուն հրէ այքն
և ասեն յնա. զինչ նշան ցու
ցանես դու մլ՝ զի զայդ առ
նես:

Պատասխանի ետ Յա՞ և ասէ
յնոսա. քակեցէք զատաճարդ
զայդ՝ և վերիս առուրս շնուցից
զգա:

Վաւն յնա հրէ այքն. դքառա
սուն և զվեց ամ շին. ցաւ տա
ճարս այս. և դու զերիս առուրս
կանգնեն զա:

**Բայց նա ասէք վասն տաճարի
մարմնոյ իւրոյ:**

Իսկ յորժամ յարեաւն ՚ի մեւ
ուելոց, յիշեցին աշակե բաքն
նորա՝ թէ այս է՝ զոր ասացն.
և հաճատացին դրոյն, և բանին,
զոր ասաց Յա՞.

Զորեք շորտթ՝ տոն է Եկեղեցւոյ:

Այսու Վահագանու Յէ քթ Ու Բայ
Ու առնեսէ. ՚ու 16. հու. 13.

Տեղն մը Յա Քա:

Ե՛ւ ելեալ Յա՞ ՚ի կողմանս
փիկապի. այ կեսարի. այն,
հարցաներ ցաշակե բանն. և ա
սէր զի ոք տանեն զինեն մար
դիկն. թէ իյէ որդի մարդոց:
Ե՛ւ նորս տանեն. ոմն զյօհանն
նէս միքրախէ: և այլք զեղեսց՝
և կէոք զերի միաց. կամ զի ոք
՚ի մարդարէից:

Ասէ յնոսա. խակ զուք զն ա-
սէք զինէն թէ իցեմ:

Պատասխանի ետ սիմնն պետ
րոս՝ և ասէ յնա. դու և ս

Վա՞ն որդի Յա՞ ՚ի նղանւոյ:

Պատասխանի ետ Յա՞ և ասէ
յնա. երանի քեզ սիմնն որդի
յօնանու. զի մարմին և արիւն
ոչ յայսնն աց քեզ զայդ այլ
իմ որ յերկինն է:

Ե՛ւ ես քեզ ասեմ. զի դու
և վէմ. և ՚ի վէրոց ոսդը վիմի
շնուցից զեկեղեցի իմ. և զը
ըունիք դժոխոց ննա մի յաղլու ա
հարկացեն:

Ե՛ւ տաց քեզ փականս արքայ
ութեան երկնից. և զար միան
դամ:

դամ կապեսցես յերկրի, և զեցի կապեալ յերկինս : և զոր արձակեսցես յերկրի, և զեցի արձակեալ յերկինս :

Հինգ շաբաթ՝ տօն է Եկեղեցւոյ:

Արքոյ Ամեսուանի Յի Քի Ու Բար
Ամեսուանի . Գլ 21. հի 12.

Տէրն մեր Յու Քու :

Եւ եմուս Յու 'ի տաճարն՝
և է հան արտաքս զամենի
սին, որը վաճառէինն և զնէին
'ի տաճարի անդ: և զսե զանս
հատավաճառացն կործաննաց:
և զաթոռոս ազւնէ վաճառացն:

Եւ ասէ ցնաւ. զըեալէ՝ տուն
իմ տուն աղօթից կոչեսցի: և
դուք արարիք զդա այս աւա-
զակաց:

Եւ մատեան առ նա կոյըը և
կաղք 'ի տաճարին. և բժշկեաց
զնսաս:

Իրը և տեսին քահնայապետքն
և զպիրք զաքանչելիսն զորս ա-
րար: և զմանկտին՝ որը աղապա
կէին 'ի տաճարին. և ասէին.
ովսաննայ՝ օրհնութիւն որդւոց
դաւթի՛ բարկացան:

Եւ ասեն ցնաւ: լսե՞ս, զինչ ա-
սեն դոքա: ասէ ցնսաս Յու
այս: չլցի՞ ընթերցեալ ձեր՝

թէ 'ի բերանց տղայոց և ստն
դեաց կատարեցեր զօրհնութի:
թէ թողեալ զնսաս՝ և արտա-
քոյ քաղաքին 'ի բեթանիայ,
և անդ աղաւ:

Ուրբաթ՝ տօն է Խաչի

Արքոյ Ամեսուանի Յի Քի Ու Բար
Յունանի. Գլ 19. հի 16.

Վասն խաչելութէն Տն մերց Յի Քի:

Յայնժամ եւս զնա 'ի ձեռս
նոցա, զի 'ի խաչերանիցէ:
Եւ նի՞ առեալ տանէին զնաւ
և բարձրալէր ինքնին զիսաչա-
փայտն. և երանէր 'ի տեղին՝ որ
անուաննեալ էր գաղաթն. և
կովուր երբայեցերէն դողդո-
թա:

Ուր և 'ի խաչ իսկ հանին զնաւ
և ընդ նմա երկուս ևս այլ
ասաի և անտի, և 'ի միջն զՅու
Գրեաց և տախտակ մի պիղա
տոս, և եղ 'ի վերաց խաչին: և
էր գրեալ Յունազօրեցի, թա
դաւոր հըէից:

Օպյն տախտակ ընթերցան
բազումք 'ի հըէից. զի մօտէր
'ի քաղաք անդք տեղին՝ ուր
խաչեցաւն Յու և էր զրեալ
Երբայեցերէն, 'Պաղմատե-
րէն. և Յունարին:

Ամէն

Ասեն ցպիղատոս քահանայա-
ռետքն հրէից մի դրեր թա-
դաւոր հրէից այլ թէ նա ա-
սաց թագաւոր եմ հրէից
Պատասիսնի ետ պիղատոս
զոր ինչ դրեցի դրեցի

Հարաթ տօն և խաչի

Անը Անդրաման Յէ Քէ Ռէ Բէ¹
Յահանան 42 7. հէ 37.

Տէրն մեր Յո Քո Քո

Իվլը ջնում աւուր մեծի տօ-
նին կոյր Յէ աղաղակէր
և ասէր Եթէ ոք ծարաւի իցէ
եկեցէ առիս և արրցէ

Որ հաւատոյ յիս որպէս ա-
ռեն դիրք դեսք յորովայնէ նրէ

Զայս ասէր վասն հոգւոյն
զըր բնդունելոց էին որք հա-
ւատոյին ինա զի չե Եօ հոդի
քանզի Յո չե էր փառաւորել

Ոմանք ՚ի ժողովրդենէն իրեւ
լսէին զբանս զայս ասէին սա
է ճշմարիս մարդարէն:

Այլքն ասէին սաէ ՚ի Քոն
խէ կէսքն ասէին միթէ ՚ի
գալիլէ զայոց իցէ ՚ի

Ոչ զերք ասէն եթէ ՚ի զա-
ւէկէ զաւթէ և ՚ի բեթզէ
հէմ զեղչէ ուր զաւթնէ
լու

գայոց է ՚ի Քոն

Եւ զե հերձուած ՚ի ժողովը
դեանն վասն նորա
Եւ ոմանք ՚ի նոցանէ կամեցան
ունիլ զնա այլ ուրը միսեաց ՚ի
նա ձեռու:

Եւ կին անդրէն սպասաւորքն
առ քահանայապետոն և փարի
սեցիս և ասեն սոքա յնոսա
բնդէր ոչ ածէք զնա այսրո
Պատասիսնի ետուն սպասա
ւորքն և ասեն ոչ էրը պայն
պէս խօսեցաւ մարդ՝ որպէս
այրն այն:

Պատասիսնի ետուն փարիսե
ցիքն և ասեն միթէ և դոք
մոլորեցայք:

Միթէ յիշսանացն ոք հաւա-
տոց ՚ի նա կիմ ՚ի փարիսեցոց
Վայն խաժամուժ ամբոխ
որ ոչ զիտէ զօրէնա և նղո-
վեալք են:

Վայն նիկողեմոս յնոսա որ և
կեալէր առ նա զիշերի յառա
ջազզն և մի էր ՚ի նոցանէ:
Միթէ օրէնքն մեր դատեն
զմարդ եթէ ոչ լսէն ինչ նախ
՚ի նմանէ կամ զիտեն զինչ
գործէ:

Պատասիսնի ետուն նմա և
ասեն միթէ և դու ևս դալի
23 լեացի

լեացի՞ ես : քննեա, և տես :
զի մարդարէ ՚ի գալիւէ ոչ
յառնէ :

Եւերբ Վիրակէ զնս ու խաղն
յարութեան :

ԱՅՆ ԱՀԵԿՈՒԹԻՒՆ ՅԵ ՔԻ ՈՒ ԲԵՐ
ԱՀԵԿՈՒԹԻՒՆ : ԳԵ ՀԻ 10. ՀԻ 1.

ՏԵՐԻ ՄԵՐ ՅԵ ՔԻ

ԵՇ անտի յարուցեալ դայ
՚ի սահմանա հրեաստանի
յանկոյս յորդանանու : և եր
թայը դարձեալ խոնեալ ժու-
դովուրդն առ նա : և որպէս սո
վոր էր՝ միւսանդամ ուսուցա-
նէր զնոսա :

Դոկ փարիսեցիքն մատուցեալ
փորձելով հարցանէին զնա՝ և
ասէին : և թէ արժանի իցէ առն
զիին իւր արձակել :

Եա պատասխանի եւ նոցա և
ասէ : զի՞նչ պատուիրեաց ձեզ
մօսէս :

ԵՇ նորբա տակն : մօսէս հրա-
ման եւ զդիր մեկնելոյ դրել
և արձակել :

Պատասխանի ետ Քն և առէ
ցնոսա : վասն խոտասրտութեն
ձերց զրեաց զպատուիրանն
զայն :

ԱՅԼ ՚է սկզբանէ արարածոց,
իդ

արու և էդ արար զնոսա ԱՅ
և ասէ :

Ա ասն այսորիկ թողցէ այը
զհայը իւր և զմայը . և եթիցէ
զհետ կնոջ իւրոյ :

ԵՇ եղիցին երկուշն ՚ի մարմին
մի : և այնուհետե ոչ են եր-
կու՝ այլ մարմին մի :

ԱՅԼ զոր ԱՅ զուղեաց մարդ
մի մեկնեցէ :

ԵՇ ՚ի տան դարձեալ աշխ-
իերտքն զնոյն հարցին ցնու :

ԵՇ ասէ ցնոսա : և թէ այը ար
ձակեցէ զիին իւր՝ և արացէ
ովլ շնոյ :

ԵՇ կին եթէ ելցէ յառնէ
իւրմէ, և եղիցի առն այլում,
շնոյ :

Երկու շաբաթն առն է անցն, Ատմասց
և Փիլիպտիմոնի, և սիմէնն սիւնակեցւոյն

ԱՅՆ ԱՀԵԿՈՒԹԻՒՆ ՅԵ ՔԻ ՈՒ ՈՒ ԲԵՐ
ԱՀԵԿՈՒԹԻՒՆ : ԳԵ ՀԻ 21. ՀԻ 12.

ՏԵՐԻ մեր ՅԵ ՔԻ ասէ :

Քայց յառաջ քան զայս ա-
մենոյն միւսեցէն զձեռռ
իւրեանց ՚ի ձեզ՝ և հարածես-
ցէն . և մատնեցէն ՚ի ժողո-
վորդս և ՚ի բանոս . և տանի-
ցին առաջի դատաճորոց և
թաղաւորոց վեր անօնան իմոյ:

Եւ լինիցի ձեղայն՝ ՚ի վկայութեաւ Արդ՝ զի՞ք ՚ի սիրտս ձեր՝ մի յառաջադայն կրթեաւալոյ պատասխանի:

Օք ես տաց ձեղ բերան. և իմաստութիւն որում ոչ կարեցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ պատասխանի ամենայն հակառակութեաւը ձեր:

Վատնեսնիք և ՚ի ծնողաց՝ և յի դրարց՝ և յազգականաց՝ և ՚ի բարեկամաց. և սպանանիցեն՝ ՚ի ձէնց:

Եւ եղինիք առեցեալք յամենեցունց վասն անունն իմոյ: **Ե**ւ մազ մի ՚ի գլխոյ ձերմէն ոչ կորիցէ:

Եւ համբերութեամբ ձերով ստասնիք զողիս ձեր:

Երեք շաբաթ՝ սից Կուտանայն Փետրոն նեայ և Մարիանեաց. և Ըստշանաց գլութեն մեծին փարտանաց:

Աշեն Աշետունիւն. Յի քի Ու Բար ՚Աշետուն. Գլ. 6. ՀՀ. 20.

Տերն մեր Յւ Ք.:

Եւ նա ամբարձ զաւս իւր յաշակերտսն իւր և ասէ.

Երանիէ աղքատացդ հոգւով զի ձեր է արքայութին Ա. Յ.

Երանիէ որք քաղցեալք են

այժմ, զի յագեցին. **Ե**րանիէ որք լան այժմ, զի ծիծաղեցին. **Ե**րանիէ ձեղ յորմամ նախատ տիցեն զձեղ մարդիկ և յորմամ որոշիցեն և նախատիցեն զձեղ. և հանիցեն անուն չաք զձենց վասն որդւց մարդց:

Ուրախ լինիք յաւուր յայնիկ և յնծանիք. զի ահա վարձք ձեր բազումք են յերկինս. ըստ դմին օրինակի առնելին մարդաբէցն հարբն իւրեանց:

Զորեք շաբաթ:

Աշեն Աշետունիւն. Յի քի Ու Բար Աշետուն. Գլ. 10. ՀՀ. 17.

Տեսան մերց Յի քի:

Եւ նոյն ելանել նորա անտի ՚ի ձանապարհ, ահաւասիկ ոմն մեծատուն ընթացեալ ՚ի ծունը իջանէք. հաշցանէք ցնա՝ և ասէք: վարդապետ բարի. զինչ արարից՝ զի զիեանսն յաւ հիտենականս ժառանդեցից. **Ե**ւ Յու ասէ ցնա: զի ասեազ բարի. ընք ոք բարի, բացց մի Ա. Յ.

Օպատուիրանս զիտենս: մի շնար: մի սպանանէր: մի դողանար: մի սուտ վկայեր: պատունեամ զհայը քո և զմայը:

Եա

Ապատասխանի ետ և ասէ
ցնա: վարդապետ՝ զայդ ամ
արարի՝ ի մանկութենէ՛ իմմէ՛.
արդ՝ զինչ ևս պակաս իցեմ:
Վը Յօհաննէ հայեցեալ՝ ինս՝ սի-
բեաց զնա: և ասէ ցնա: մի ինչ
պակաս է՝ ի քէն. և թէ կամկա
կատարեալ լինիլ, եթէ՝ զոր-
ինչ ունիս վաճառեա, և տուր աղքատաց՝ և ունիցիս զանձն
յերկինս: և առ զիսան, և Եկ
զինիք իմ:

Վը նա խոժոռեալ ընդ բանն
դնաց տրտում: զի ունիր ինչ
բազում:

Վը հայեցեալ յայս կյս յայն
կյս Յօհաննէ: ասէ՝ ցաշակերտան:
զիարդ դժուարինէ, որք զինչոդ
ունին, մտանել յարբայութիւն

Աստուծոյ:

Հինգ շաբաթ՝ ոչց հայրագետացն, Բա
րազանն, Անթիմոնի և Սրանոսի

Միջոց Անդրեաննու Յօհաննէ Ու Բայ
Յօհաննու: Գլ. 10. հազ. 11.

Տերն մեր Յօհաննէ:

Ես եմ հովիւն քաջ, հո-
վիւն քաջ զանձն իւր զնէ՛
՚ի վերաց ոչխարաց:
Իսկ վարձկանն, որ ոչէ հովիւն,
որոյ ոչ իւր Են ոչխարացն, իբրև

տեսանէ՛ զգային զի զայ՝ թողու-
զախարան և փախչի. և զային
յակիշտակի՛ զնոսա և ցրուէ՛:
Վանզի վարձկանէ՛, և չէ՛
փայթ նմա վասն ոչխարացն:
Ես եմ հովիւն քաջ, և ձա-
նաչւմ զիմնն, և ձանաչիմ յիշ-
մոյն:

Որպէս դիտէ զիս Հայր, զի
տեմ և ես զհայր. և զանձն
իմ զնեմ՝ ՚ի վերաց ոչխարաց:
Վակ՝ այլևս ոչխարը Են իմ,
որք ոչ Են յայսմ գաւթէ՛. և
զայն ես պարտէ ինձ ածել
այր. և ձայնի իմում լուիցենն.
և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւն:

Ուրբաթ:

Արք Անդրեաննու Յօհաննէ Ու Բայ
Յօհաննու: Գլ. 10. հազ. 28:

Առ Տերն մեր Յօհաննէ:

Ակսաւ ասել ցնա պետրոս և
ահաւասիկ մեք թողաք զա-
մենացն և Եկաք զինիք:

Պատառխանի ետ Յօհաննէ:
ամին ասեմ ձեզ. ոչնք է՝ որ
Եթող զառն՝ կամ զեղսարու՝
կամ դքորս՝ կամ դհայր՝ կամ
զմայր՝ կամ զորդիս՝ կամ զադա-
րակս վասն իմ՝ կամ վասն ա-
ւետարանին:

Է Յօհաննէ:

ՎԵՇ ոչ առնուցաւ հարիւ-
ըապատիկ այժմ յայսմ ժամա-
նակի տունս՝ և եղբարս՝ և
քորս՝ և զմայը՝ և որդիս՝ և
աղաքակս՝ հալածանօք հան-
գերձ. և յաշխարհին որ դտլոյն
է զկեանսն յաւիտենականս։

Օի բաղումք և զիցին առաջինք
յետինք՝ և յետինք առաջինք։

ՎՀ էին 'ի ճանապարհի մինչ
դեռ ելանէին յերուաղէմ. և
երթայր Յն առաջի քան զնոն
և զարմացեալ էին՝ որք զհետն
երթայրն՝ և երինչէին։

ՎՀ տուեալ միւսանդամ զեր-
կրտասանսն առանձինն, սկսաւ
ասել նոցա որինչ անցք անցա
նելոց իցեն ընդ նա։

Թմէ ահանափիկ ելանեմք յե-
րուաղէմ. և որդի մարդոց
մատնեոցի քահանայապետիցն
և դպրաց. և դատապարտեացին
զնա 'ի մահ. և մատնեոցեն զնա
հեթանոսաց։

ՎՀ կատակեոցեն զնովաւ և
հարկանիցեն զնա՝ և թքանի-
ցեն 'ինա՝ և սպանցեն. և յե-
րիր ամուր յարիցէ։

Ըաբաթ՝ սթցն, Գէրբէեաց զարսարին.
և Աղոկտոսի և Ռամանոսի երգեցալին

Աբոյ Աշետարանի Յէ Յէ Ու Բէ¹
Դաւիտոս. Գւ 12. ՀՀ 2.

Տերն մեր Յու Քու ասէ։

Օի ովնչէ 'ի ծածուկ՝ որ
ոչ յայտնեոցի. և գաղտ
նի որ ոչ ծանկցի։

Վամն այսորիկ զրբնչ ասի-
ցէք 'ի խաւարի, լսէլի լիցի 'ի
լրս. և զոր յունկանէ խօսե-
ցաց 'ի շաւեմարանս, քարոզես
ցի 'ի վերաց տանեաց։

Պայց ձեղ ասեմ սիրելեաց
իմոց. մի զարհուըլիք յայնանէ,
որք սպանանեն զմարմին, և յետ
այնորիկ աշելի ինչ ոչ ունիցին
առնել։

ՎՀ յուցից ձեղ յումիշ եր
ինչիցիք. երկերուք յայնմանէ՝
որ յետ սպանանելոյ ունի զիշ
խանուի արկանել 'ի գեհ հեան.
այս ասեմ ձեղ յայնմանէ եր-
կերուք։

Ոչ ապաքէն հինդ ճաղք եր-
կուց դանդաց վաճառին. և մի
ինոցանէ ոչէ մոռացեալ ա-
ռաջի Պայ։

ՎՀ ձեր և ամենայն խի հեր
դիմոյ թռուեալէ. մի երինչէք՝
զի քան զբազում ճաղս լսէ էր
դուք

Դաւ.ք:

Ասեմ ձեզ . զի ամենայն որ
խոստովանեսցի յիս առաջի
մարդկան, և որդի մարդոց խոս
տավանեսցի զնմանէ առաջի

հրեշտակաց այ :

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի
մարդկան, ուրացեալ լիցի ա-
ռաջի հրեշտակաց այ :

Երբորդ Վարչակէ զինի սը Խոացն . տօն
է Վարչակոյ սը Խոացն :

Սբոյ Ամեստունն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Մատունն . Գլ 24. ՀՊ 30.

Տէրն մեր ՅԱ ՔԱ ասե :

Եւ ապա երեւեսցի նշան որ
դւոյ մարդոց յերկինս . և
յայնժամ կածեսցին ամ աղդք
երկի : և տեսացն զրբդի մար-
դոյ եկեալ ՚ի վերայ ամպրց երկ
նից զօրութ և փառօք բաղմօք .
Եւ առաքեսցի զհրշտկո իւր
փողով մեծան . և ժողովեսցեն
զընտրեալս նը ՚ի չորից հողմոց
՚ի ծագաց երկնից մինչև ՚ի ծա-
գըս նոցա :

ԴԱ ՅԵ ներայ անտի ուսարուք
զառակն . զիյորժամ նը ոստքն
կակալասցին, և տերեն ցցուի-
ցի, գիտէք թէ մերձէ ա-
մառն .

Այնպէս և դուք յօթամ տե-
սանիցէք զայս ամ՝ գիտասնիցէք
թէ մերձէ ՚ի դուրս :

Ամին ասեմ ձեզ և թէ ոչ
անցցէ աղքա այս՝ մինչեւ այս ա-
մառնայն եղիցի :

Երկնք և երկիք անցցեն . և
բանք իմ մի անցցեն :

Բայց վասն անուբն այնոքի և
ժամու . ոչքը գիտէ՝ ոչ հրեշ-
տակալք երկնից և ոչ որդէ՝
բայց միայն հայր :

Երկու շաբաթ՝ սը Դամբի գլեցուն.
և սըց վկայիցն, Դամբէոսի և Դամբէու-
հայրն :

Սբոյ Ամեստունն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դամբէուն . Գլ 13. ՀՊ 22.

Տէրն մեր ՅԱ ՔԱ :

Եւ շըջէք ընդ քաղաքս և ը-
գիւղ՝ ուսուցանէք, և ճա-
նապարհ արարեալ յելմ,

Ասե յնս ոմն, Տէր, եթէ
սակաւէք իցեն, որք ապրելըց
իցեն : և ճա ասէ յնոսա :

Պանացարուք մտանել ընդ
դուռն նեղ . ասեմ ձեզ զի
բաղումք խնդրեսցեն մտանել
և ոչ կարասցեն :

Յորմէ հետէ մոցէ տանու-
տէրն՝ և փակեսցէ զդուռն .
և

և սկսանիցիք կալ արտաքոյ՝ և
բաղմակ զգուռն, և ասել.

Տէր, Տէր, բաց մեղ, և պա
տասխանի տուն տղակցէ ձեղ.

ոչ զիտեմ զձեղ ուստի էք.

Յայնժամ սկսանիջիք ասել.

կերաք առաջի քո, և արբար՝
և 'ի հրապրակս մեր ուսուցեր,
Եւ ասիցէ ձեղ, ոչ զիտեմ
զձեղ ուստի էք. 'ի բաց կացէք
յինէն ամ մշակքդ անիքանու
թեան:

Անդ եղեցի լալ և կրծել ա-
տամանց. յոթամ տեսանիցիք
զարբահամ. և զիսահակ, և
զյակօր՝ և զամ մարդարէս
յարքայութեան այ. և զձեղ
հանեալ արտաքս:

Եւ եկեսցին յարելից, և
յարեմախ, և 'ի հիւսիոյ, և
'ի հարանց, և բազմեսցին յար-
քայութեան այ:

Եւ ահա յետինը, որք և ղեցին
առաջինք. և իցին առաջնիք,
որք լինիցին յետինք:

Երեք շաբաթ՝ որբացն, Եւստաթէռսի,
և կողջ նորա թէռփիստի, և երկու որբ-
ացն. և որբոց Կուսանացն Երմանեաց,
և Ներուտինեաց:

Աբբոյ Վահագունին Յէ Բէ
Ուրբեանի. Դէ 5. հի. 1.

Տէրն մո Յա Քո:

Եւ տեսեալ զժողովուրդն՝
ել ՚ի լեռուն. և իբրև նրս
տաճ անդ՝ մատեան առ նա ա-
շակերտք նորա:

Եւ բացեալ զըերան իւր՝ ուշ
սուցանէր զնսամ՝ և ասէր:

Երանի աղքատաց հոգւովը
զի նոցաէ արքայութիւն երկնից:
Երանի սղաճորաց՝ զի նոքա
միմիթարեսցին:

Երանի հեղոց՝ զի նոքա Ժա-
ռանդեսցին զերկիք:

Երանի որք քաղցեալք և ծա-
րաճէր իցին արդարութեան
զի նոքա յագեցին:

Երանի ողորմածաց՝ զի նոքա
զողորմութիւն զտցին:

Երանի այնոցիկ՝ որք սրք Են
սրտիւք. զի նը զի մասցին:

Երանի խաղաղարարաց՝ զի նը
սրդեք **Աւ** կոչեսցին:

Երանի որք հալածեալք իցին
լսան արդարութիւն զի նոցաէ
արքայութիւն երկնից:

Երանի է ձեղ՝ յորժամ նաւ
խատիցեն զձեղ՝ և հալածեւ-
ցեն. և ասիցեն զամենայն բան
չար զձեղն սուտ վասն իմ։
Հնացէք և ուրախ լերուք.
զի վարձք ձեր բազումք են
յերկինս. զի այսպէս հալածե-
ցին զմարդարէն, որը յառաջ
քան զձեղ էին։

Չորեք շաբաթ։

Սիբոյ Ամերիկա ՅԵ. ԲԵ. ՈՒ. ԲԵ-
Մայուս. Գ. 10. հ. 35.

Ըստ Տեառն Ձեզ ՅԵ ՔԵ

Ե՛ւ երթային առ նովաճ յա-
կօրոս և յօհաննէս՝ որ-
դիքն զերեղեայ. և ասեն ցնա.
վարդապետ, կամիմք զի զորինչ
ինդրեսուք մեք 'ի քէն՝ ա-
րացես մեղ։

Ե՛ւ նա ասէ ցնոսա, զի՞նչ կա
միք յիննէն՝ զի արարից ձեղ։

Ե՛ւ նոքա ասեն ցնա. տուք
մեղ՝ զի նօտցուք մի յաջմի-
քումին, և մի յահեկէ 'ի փառ
սրն քում։

Պատասխանի ետ Յիշ և ասէ
ցնու ոչ զիսէք զինչ ինդրէք
կարէք ըմպել զբաժակն՝ զոր
ես ըմպելոց եմ, կամ զմլրտու-
թիւնն մկրտիլ զոր ես մկրտե

լոց եմ։

Ե՛ւ նոքա առեն ցնա՝ կտրեմք.
և Յիշ ասէ ցնոսա, զբաժակն՝
զոր ես ըմպելոց եմ, ըմպեցէք.
և զմլրտութիւնն զոր ես մկրտե-
լոց եմ, մկրտիցէք։

Այլ նստուցանել ընդ աջմի-
կմին և ընդ ահեկէ՝ ոչ է իմ
տալ. այլ որոց պատրաստեալ
լցէ։

Ե՛ւ լունեալ զայն տասանցն՝
ակսան բարկանալ յակօրոց և
յօհաննոււ։

Ե՛ւ Յիշ կոչեաց զնոնա առ-
ինքն, և ասէ ցնոսա. Գիտէք,
զի որք յանուան իշխանցն են
հեթանոսաց՝ տիրեն նոցա. և
մեծամեծք նոցա իշխեն նոցա։
Ո՛չ նոյնպէս իցէ և 'ի ձերում
միջի. այլ սր կամիցի 'ի ձէնջ
մեծ լինիլ և զիցի ձեր պաշտօ-
նեայ։

Ե՛ւ որ կամիցի 'ի ձէնջ առա-
ջինն լինիլ և զիցի ամենն ցուն
ծառայ։

Քանզի և որդի մարդոց՝ ոչ
եկն առնուլ պաշտօն՝ այլ պաշ-
տել. և տալ զանձն իւր փլիանս
փոխանակ բազմաց։

Հինգ

Հինդ շաբաթ՝ ոքց Խշանացն Սահմա-
կոյ և Համազատպոյ.

Առաջ Արքայի Յէ Քէ Ու Բէ-
Յանաւ. Գլ. 16. Հէ. 1.

Տեր մը Յո Քո ասէ.

Օ այս խօսեցոյ ընդ ձեզ
զի մի գոյթագղեսնիք:
Դժողովորոց իւրեանց հանի-
ցեն զձեղ. այլ եկեցէ ժա-
մանակ՝ զի ամենայն որ սպանա-
նիցէ զձեղ՝ համարիցի պաշտօն
մատուցանել **Այս**:

Են զայն արտօցեն ընդ ձեղ.
Քանի ոչ ծանեան զհօյր՝ և
ոչ զիս:

Ա յլ և զայս խօսեցոյ ընդ ձեղ
զի յորժամ եկեցէ ժամանակ՝
յեշեցէք՝ թէ ես ասացի ձեղ:
Օ այս ՚ի սկզբանէ ոչ ասացի
ձեղ. քանի ընդ ձեղէի:

Ուրբաթ.

Առաջ Արքայի Յէ Քէ Ու Բէ-
Յանաւ. Գլ. 11. Հէ. 15.

Ընդ Տեսան մը Յո Քէ Քէ.

Պանյե՛մ: և մտեալ՝ ՚ի տա-
ճարն՝ սկսան հանիլ զիա-
ճառականսն և զգնօղս՝ որը ե-
ին ՚ի տաճարին, և զսեղանս հա-
տավաճառացն ցրուեաց: և զս
եր

թսոտ աղաւնէ վաճառացն կոր
ծանեաց:

Են ոչ թողոյր եթէ ոք ա-
նօթ ինչ անսուցանիցէ ընդ
տաճարն:

Ուսուցանէր և ասէր ցնոսս:
թէ գրեալէ: տուն իմ տուն
աղօթից կոչեսցի ամենայն հե-
թանոսաց: և դուք արարէք
դդա սյրս ահաղակաց:

Ուսան քահանսոյապետըն և
դպիրը: և ինողըէին թէ ոտղ
կորուցեն դնա: բոյց երկնէւ-
ին ՚ի նմանէ: զի ամենայն ժողո-
վուրդն զարմացեալէր ընդ ու-
սումն նորա:

Են իրեւ երեկոյ լինէր՝ ար-
տաքայ քան զքաղաքն ելանէին:
Են մինչեւո այգուցն առ նո-
վաւ անցանէին, տեսին զթզե
նին ցամաքեալ յարմատոյ:

Են յիշեաց պետրոս՝ և ասէ
ցնա: ռաքբի՝ ահաւասիկ թզը
նին՝ զոր անիծեր՝ ցամաքեցան:
Պատասխանի ետ Յիսուս և
ասէ ցնա: եթէ ունիցիք զհա-
ճառան **Այս**: **Ամէն** ասեմ
ձեղ. որոք սախցէ լերինս այս
միկ՝ բարձիք, և անկիք ՚ի
ծով. և ոչ երկմտիցի ՚ի սրտի
իւրօմ, այլ համատայցէ՝ թէ
24 զոր

Երթայք, ահա առաքեմ
զձեղ եւրեղ զգաոին ՚ի մէջ
դայլոց:

Մի բառնացք գըսակ, և մի
մախաղ, մի կօշիկս: և ՚ի ճա-
նասլարհի ումեր ողջոյն մի
տայցեք:

Յոր տուն մտանիցեք, նախ
սասանիցեք թէ ողջոյն տանս այս
միկ:

Եթէ իցէ անդ որդի ողջունի,
հանդիցէ ողջոյն ձեր ՚ի վերոց
նորա, ապաթէ ոչ ՚ի ձեզ
դարձի:

Ե՛ի նովն տան ադանիջեք:
ուտիջեք և ըմպիջեք ՚ի նոցանէ.
զի արժանի է մշակն վարձու-
իւրոց: մի վոխիցեք ՚ի տանէ ՚ի
տուն:

Յոր քաղաք մտանիցեք՝ և լն-
դունիցին զձեղ՝ ուտիջեք զննէ
առաջեցին ձեր:

Ե՛ւրժկեսջեք որը ՚ի նմա հի
չանդը իցեն, և սասանիցեք նոցա-
մերձեալ՝ ՚ի վերաց ձեր ար-
քայութիւն այ:

զոր ասէն լինի, և զիցի նմա զոր
ինչ և ասիցէ:

Ա ասն այսորիկ ասեմ ձեզ՝
զամենայն ինչ վե որոց աղօթո
արարեալ ինդրիցէք և հաւա-
տացցէք թէ առնուցուք, և զի-
ցի ձեզ:

Ե՛ւրժամ յաղօթու կացցէք,
թաղուցուք, և թէ ունիցիք ինչ
զումերէ, զի և հայրն ձեր՝ որ
յերկնաէ, թաղոցէ ձեղ դյան
ցանս ձեր:

Օ կ թէ զուք ոչ թաղու-
ցուք, և ոչ հայրն ձեր որ յեր-
կինս է՝ թաղոցէ ձեղ զյանցանս
ձեր:

Կարաթ, որց Յը Աշակեւտացն քի:
Աւոյ Աժետարակն Յէ Քէ Ու Բէ-
Դէ Հայութ, հւ 10. հէ. 1.
Տէրն մեր Յու Քա:

Յ ետ այսորիկ երեւցոց որ
և այլ ևս և օթանասուն և
երկուս: և առաքեաց զնսա
երկուս երկուս առաջի իւր
յամենայն քաղաքս և ՚ի տեղիս,
ուր իւրն երթարոց էր:

Ե՛ւ ասէ ցնսաւ: հունձք բա-
զումք ևն՝ և մշակք սակաւ:
արդ՝ աղաւցեք զի հնձոց:
զի հանցէ մշակս ՚ի հունձս իւր
իւր

Զորբորդ Կիւրակէ զինի սլոյ Խաղճն:
Աբեղ ՎՀԵ-ՊՐՈՊՐԵՆԻ ՅԵ ՔԲ ՈՒ Բ-
Մ-Ռ-Ռ-Ն-Ի ԳԼ 11. հՀ: 27:

Ընդ Տեսան մերց ՅԵ ՔԻ:

Պահն միւսանդամ յերտւսա
զէմ ։ և մինչդեռ ՚ի տա-
ճարի անդ զգնայր, դան առ
նա քահանայապետքն և դպիթը
և ծերը:

Եւ ասեն ցնա ։ որով իշխա-
նութիւ առնես զայդ ։ և ով
և քեզ զիշխանութիւ զայդ։
Պատասխանի ետ ՅԵ և ասէ
ցնոսա ։ հարցից և ես զմեզ
ըսն մի տուրք ինձ պատասխանի ։
և ես ասայից ձեզ՝ որով իշխա
նութիւ առնեմ զայս ։

Վկրտութիւն յօհաննու յեր-
կնից էր, եթէ ՚ի մարդկանէ ։
տուրք ինձ պատասխանի ։

Խորչէին ընդ միմեանս և ա-
սէին, եթէ ասեմք, եթէ յեր-
կնից, ասէ ցմեզ՝ իսկ ընդէլը
ոչ հաճատացիք նմա ։

Այլ եթէ ասեմք՝ ՚ի մարդկա-
նէ, երկնչմք՝ ՚ի ժողովրդենէն,
զի ամեներին դիտէին զյօհան-
նէս, թէ մարդարէ էր ։

Պատասխանի ետուն և ասեն
ցնա՝ ցդիտեմք և ՅԵ ետ նոցա

պատասխանի և ասէ և ոչ ետ
ասեմ ձեզ, որով իշխանութիւ
առնեմ զայս ։

Երկու շաբաթ՝ սբցն Փոկասու հայրա-
պետին և Երմանոսի հետևողին առա-
քելոցն ։

Աբեղ ՎՀԵ-ՊՐՈՊՐԵՆԻ ՅԵ ՔԲ ՈՒ Բ-
Մ-Ռ-Ռ-Ն-Ի ԳԼ 6. հՀ: 45:

Տէն մեր ՅԵ ՔԻ:

Եւ նոյն ժաման ձեպեաց
զաշակերտան մտանել ՚ի
նաև և յառաջադոյն քան զնա
երթալ յայնիցոյ ՚ի բեթսայի-
զայ, մինչ ինքն զժողվուրդն
արձակիցէ ։

Եւ հրաժարեալ ՚ի նոցանէ և լ
՚ի լեառն կալ յաղօթս ։

Եւ իբրև երեկո եղե՝ եր
նաւն ՚ի մշջ ծովուն ։ և ինքն
՚ի ցամաքի ։

Եւ ետես զնու հողմակոծեալս
՚ի վարելն ։ (զի էր հողմն ընդ-
դէմ նոցա ։) և զըոլլորդ ովա-
հու զիշերոյն դայ առ նասա
զնալով ՚ի վերայ ծովուն ։ և
կամեր զանց առնել առ նոքօք ։

Երբա իբրև տեսին զի գնայր
՚ի վերայ ծովուն, համարեցան
թէ առաջօք ինչ լինիցի ։ և
զաղաղակ բարձին ։

Քան

• Քանդի ամենելեան տեսին
զնա՝ և խոռվեցան. և նա ան-
դէն վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ-
նն՝ և ասէ. քաջալերացարուք՝
ես եմ, մի երկնչիք.

Եշ եւ ՚ինաւն առ նոսա. և
դադարեաց հողմն:

Եշ առաւնելես յիմարեալ էնն
՚ի միտս իւրեանց՝ և զարմանայ
ին յցժ:

• Քանդի և ՚ի վերաց հացին ո՛չ
խմացան. դի էր սիրտ նոյս
թմբեալ:

Եշ իբրև անցին յայնկոյս, և
կին յերկիրն դեննեսարէթ:

Եշ իբրև ելն ՚ինաւէ անտի,
իսկ և իսկ ծանեան զնա արք
տեղւոյն այնորիկ:

Եշ ընթացեալ այսը անդր լը
ամ դաւառն, սկսան մահճօք
բերել զամենացն հիւանդս՝ ուր
լսէին՝ թէ անդ իցէ:

Եշ ուրե մտանէր ՚ի դեօղո՝
կամ ՚ի քաղաքը՝ կամ յաղա-
բակս, ՚ի հրապարակս դնէին
զախտած էտո, և աղաչին զնա՝
զի գոնէ ՚ի քղանցս հանդերձի
նորա մերձենացցին. և որը մի
անդամ մերձեցան, փրկեցան:

Երեք շաբաթ՝ որց Կուսանացն թեկոց,
Վառվառեաց և Պեղիգեաց:

Արէն Սահմանակ Օ՛ք Ու Բառ
՚լուսաւու. Գլ 12. ՀԴ 32:

Տերն մեր Յա Քա ասէ:

Մի երկնչիք հօտ վոքրիկ +
դի հաճեցան հայր ձեք
տալ ձեղ զարքայութիւն:

Վ աճառեցէք զինչս ձեր. և
տուք զողորմութիւն. և արարէք
ձեղ քսակս առանց հնանալոյ,
դանձ անպակաս յերկինս. ուր
ոչ դող մերձենայ. և ո՛չ ցեց
ապականէ:

Օք ուր դանձն ձեր է, անդ
և սիրոք ձեր Եղիցին:

Վ զիցին գօտիք ձեք պնդեալ
ընդ մէջս. և ձրադունք լու-
ցեալք:

Եշ դուք նմանողք մարդկան՝
որք ակն ունիցին տեառն իւ-
րեանց՝ թէ երբ դառնայցէ ՚ի
հարսանեաց: զի յորդամ դայ-
ցէ և բաղիսիցէ, վաղվաղակի
բանացցին նմա:

Երանի իցէ ծառայիցն այնո-
ցիկ զորս եկեալ տէրն զտցէ
արթունս. ամէն ասեմ ձեղ՝
զի գօտի լը մէջ ածցէ՝ և բաղ
մեցուսցէ զնո՞ւ. և անցեալպաշ
տեսցէ զնոսա:

Ե

Ե

Եւ և թէ յերկոսրդ, կամ յեր
ըորդ ոլահու եկեցի և գտցի
այնպէս, երանելիք են ծառայ
քըն այնոքիկ:

Բայց դայն գիտանիք + և թէ
գիտէր տանուտէրն յորում
ժամու դող դայ՝ հսկէր, և
չտայր թոյլ ական հատանել'ի
տան իւրում:

Եւ դուք եղերուք պատ
րաստք՝ զի յորում ժամու ոչ
կարծեցէք՝ դայ որդի մարդոց:
Զորեք շաբաթ:

Սէմո Ամերիկա Յու Քո Ա: Բէտ
Վարդակ. Քէ 12. Հայ. 1.

Տէրն մեք Յու Քո:

Եւ սկսան խօսիլ ընդ նոսա
առակօք և ասել. այր մի
անկեաց զայդի, և էած շուրջ
զնովան ցանդ. և գուք հնձան
վորեաց, և շնչեաց աշատրակ.
և ետ զնա ցմշակս. և դնաց 'ի
տար աշխարհ:

Եւ առաքեաց առ մշակսն 'ի
ժամանակի ծառայ մի, զի 'ի մը
շակաց անտի առցէ 'ի պտղոց
այդւոյն:

Եւ նոցա կալեալ դան հարին
զնա՝ և արձակեցին ունայն:

Դարձեալ առաքեաց առ նո-

սա այլ ծառայ. և զնա կառափի
նատեցին՝ և արձակեցին անար
դեալ:

Եւ դարձեալ այլ առաքեաց +
և զնա սպանին + և զըսազումն
ոցլ + զոմանս հարկանէին + և
զոմանս սպանանէին:

Ապա սրդի մի էր սիրելի, զնա
առաքեաց առ նոսա յեաց. և
ասէ, թերեւս ամաչւցեցին յորդ
ւոյ աստի իմմէ:

Իսկ մշակըն իւրեւ տեսին զնա
թէ դայ, ասեն ցիկմեանս՝ սա
է ժառանդն + և կայը սպան
ցուք զնա, և մեր լիցի ժառան
դութիւնն:

Եւ կալեալ զնա՝ սպանին՝ և
հնանին արտաքս այդւոյն:
Արդ՝ զինչ արասցէ Տը այդ
ւոյն. և կեւոցէ և կորուոցէ ըդ
մշակն + և տացէ զայդին 'ի
ձեռու այլոց:

Եւ ոչ զգին զայն ընթելցէ՛
էցէ ձեր + թէ զիմն, զըր
անարդեցին շնորհըն, նա և զե
դլուխ անկեան:

ԴՏեառնէ և զեալ այս. և է ըս
քանչէլ յաջս մեր:
Եւ խնդրեին զնա ունիլ. և
երկեան 'ի ժողովրդէնէ անտի.
զի գիտացին թէ առ նոսա ա
սաց

Ուրբանի:

Արքունիկ Յէ Քէ Ու Բէ¹
Ուրբանի 42. Հէ 18.

սաց զառակն և թողին զնա՝
և գնացին:

Հինգ շաբաթ՝ սէցն, Պահապեմի բը-
ժըկն, և Երմունայ բահանցին, և Եւ-
սպակեւայ կուսին:

Արքունիկ Յէ Քէ Ու Բէ²
Ուրբանի 42. Հէ 9. Հէ 35.

Տէրն մեր Յւ Քւ:

Վէ շընէր Յնընդ ամենայն
քաղաքս, և ընդ զիւղս.
ուսուցանէր ՚ի ժողովուրդս նից,
և քաղողիէր զաւեւտարանն ար-
քայութեան, և բժշկէր զամ
ախտս. և զամ հիւանդութիս
՚ի ժողովրդեանն:

Վէ տեսեալ զժողովուրդսն՝
դժացաւ ՚ի նոսա. զի էին աշ-
խատէլք իբրև զոխարս, որոց
ոչ իցէ հովիւ:

Յայնժամ ասէ ցաշակերտսն
իւր, հունձք բաղումք են և
մշակք սականք:

Վարդ՝ աղաւեցէք զԾի՛ հնձոց՝
զի հանցիէ մշակս ՚ի հունձս իւր:
Վէ կոչեալ առ ինըն զերկոտա
սան աշակերտսն իւր, ետ նոյ
իշխանութիւ այսոց պղծոց հա-
նել զնն՝ և բժշկէլ զամենայն
ախտս՝ և զամենայն հիւանդու
թիւնս:

Վահան առ նա սաղուկէցիքն,
որք ասեն՝ թէ չիք յարու-
թիւն. հարցանէին ցնա և ա-
սէին:

Վարդապետ, մօսէս զըեաց
մեզ: եթէ ուրոք եղայոր մե-
անիցի և թողուցու կին. և
զորդի ոչ թողուցու, առցէ
եղայոր նորա զիին նի՛. և յա-
րուցէ զաւակ եղօր իւրում:
Վարդ՝ եղարք եօթն էին առ-
մեզ. առաջինն էառ կին՝ և մե-
ռաւ. և ոչ եթող զաւակ:
Վէ երկրորդն էառ զնյն, և
մեռաւ. և ոչ նա եթող զա-
ւակ. նոյնովէս և երրորդն էառ
զնյն:

Վէ եօթանեքեան իակ, և ոչ
թողին զաւակ. յետ ամենեւ
ցուն մեռաւ և կինն:

Վարդ՝ ՚ի յարութիւն, յորժամ
յառնիցին, ոյր ՚ի նոցանէ լինի
ցի կինն՝ զի եօթանեքեան կա-
լան զնա կին:

Պատասխանի ետ Յն և ասէ
ցնոսա. ոչ վասն այդորիկ իսէ
մզորեալէք, զի ոչ պիտիք ըզ-
դի:

Դիմու և ոչ զդորութին այ:
Օկյորժամ ՚ի մեռելոց յարի
ցեն, ոչ արք կանոյս առնեն,
և ոչ կանոյք արանց լինին:
այլ երբեւ դիրեշտակս իցեն
որք յերիխոս են:

Այլ վասն յարութեան մեռե
լոց զի յանեն, ոչ իցէ ըն-
թերցեալ ձեր ՚ի գիրսն մօսէ-
սի ՚ի մողենւոցն. որպէս ասաց
յնա Ած . ևս եմ, ասէ Ած
աբըահամու . Ած իսահակոյ .
և Ած յակօբայ :

Եւսէ Ած մեռելոց՝ այլ
կենդանեաց . և արդ՝ դուք
յօյժ մոլորեալէք:

Վէ մատուցեալ միոմն ՚ի դրպ-
բայց՝ լսէր նոց մինչ վիճեինն .
իրըև ետես եթէ բալուր ետ
նոցա զպատասխանին , Իհարց
ցնա և ասէ . ո՞ր պատուիրան է
առաջին :

Եւ Յու ասէց ցիսա + առաջին
քան զամենայն + լուր իսրայէլ,
Տէր Ած մլր՝ Տէր մի է:

Աւսիրեցես զՏէլ Ած քո
յամ սրտէ քումմէ և յամե-
նայն անձնէ քումմէ և յամե-
նայն զօշութէ քումմէ այս է
առաջին պատուիրան :

Եւ երկար նման սմին . սի

լեսցես զընկեր քո իւրի զան
ձըն քո + մեծ քան զսոսա այլ
պատուիլան ոչ դո:

Աւասէ ցնա դպիրն , բարւոք
է վարդապետ . ճշմարտությէ
ասացեր՝ թէ մի է Ա՞՞ և անչ

Դա պղլ բաց 'ինմանէ :
Եւս սիրելն զնա յամենայն սրբ
տէ , և յամենայն զօրութենէ ,
և յամ մտաց . և սիրելն զն-
կելն իբրեւ զանձն , առաւելէ
քան զսդակի զս և զգոչս :

Եւ տեսեալ Յի թէ իմաս-
տութէն ետ զատասխանին, ա-
մէ ցնա . չես հեռի յաբշայու-
թենէ այ . և ոչ ես որ իշխեք
ինչ հարցանել ցնա :

Сарва-Р' србрнг թարբէմնաւց վարդա-
պետացն մերց' Մերսոսաց, Եղիշէ,
Սահմանի քերթողներ, Դաւազի մայազը-
փիլսոսփայներ, Գրիգորի Խորենացներ, և
Կերպիսի կողմէցներ:

Սբ Ամենային ՅԻ ՔԻ ՈՒ ԲԵ
Սպասութեան 7. ՀՅ. 6.

St. Peterburg 1870. 80. 1. 1. 1.

Սայք զվրբութիւն շահց՝
և մի արկանելք զմարդարիւ-
տը ձեր առաջի խողաց. զի մի
առուստն կոխեցեն զնոսա՝ և
դարձել երդիծուցանիցեն ըզ
ձեզ:

Խնդրեցէք, և տացի ձեզ. Հայցեցէք և գտնիք. բաղսեցէք, և բացցի ձեզ:

Օք ամենայն որ խնդրէ, առնու. և որ հայցէ, դտանէ. և որ բաղսէ, բացցի նմա:

Ավկէ Եթէ ՚ի ձէնջ մարդ՝ ցոր խնդրեցէ որդի իւր հաց, միթէ քար տայցէ նմա:

Վամ խնդրեցէ ձուկն, միթէ օձ տայցէ նմա:

Արդ Եթէ դուք՝ որք չարքդէք՝ զիմէք պարդես բարիս տալ որդւոց ձերոց. ո՞րչափ ևս առաջեւ հայրն ձեր՝ որ յեր կինս է՝ տայցէ բարիս այնոցին՝ որք խնդրեն զնա:

Օտմ զոր միանդամ կամինք՝ թէ արացեն ձեզ մարդիկ՝ այնպէս արարէք և դուք նոցա. զի այն խոկ են օրէնքն և մարդարէք:

Ճինզերորդ Վերակե զնիք ոլոյ Խաչին:

Սիրա Յանձնուած Յէ Քէ Ու Բար Յանձնու. Գլ 12. հն. 35.
Տէրն մը Յս Քու.

Պատախանի ետ Յա և աշ, մինչ ուսուցանէր ՚ի տաճարին, զիարդ ասեն դպիք քըն, և թէ Կրիստոն որդի

դաւթիէ.

Եշ ինքն դաւթիթ հոգւովն ոլը բով ասէ. ասաց Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչեւ եղից զթ շնամիս քո պատուան դան ոտից քոց:

Արդ՝ Եթէ ինքն իսկ դաւթիթ զնա Տէր կոչէ, զիարդ եցէ որդինը, և բազում ժողովուրդ լսէր նմա քաղցրութք:

Եշ ասէր ուսուցանելով՝ իվոր դապետութէ իւրում. զգայշ լերուք ՚ի դպրաց անտի. որք կամին ՚ի հանդերձս երեւլիս շրջել. զնախողջոյնս խնդրել՝ իրապարակս:

Եշ զնախաթոռս ՚ի ժողովուր դրս. և զգահողուխոյնթը իւրիս: Ոք ուտեն զտունս այրեաց. պատճառանօք յերկարեն զազօթս. զի ամելի ևս դատաւտանս ընկացին:

Վայր Յա ընդդէմ գանձանակին. սեսանէր թէ զիարդ ժողովուրդն արկանէ պղինձ ՚ի գանձանակն. և բազում մեծատունը արկին բազում ինչ:

Եկն այրի մի, և էարկ երկուս լուսա. որ է նաքարակիս մի: Եշ կոչեալ առինքն զաշակերտն, առէ ցնոսա. ամին սեմ

սեմ ձեզ : զի այրին այն տա
ռապեալ շատ էարկ քան դա-
մանեանեան ՚ի դանձանակն :

Վանդի ամենեթին յաւելոր-
դաց իւրեանց արկին : այլ նա
՚ի չքաւորութիւն իւրմէ՝ զամե-
նայն ինչ զոր ունելը՝ էարկ
գոյիւ չափ զիեանս իւր :

Երկու շարաթ՝ Գիւտսի Կվիտաց սըն
Գրիգորիսի Աղուանից Կաթողիկոսին .
և որբոց հարցն Թաթիւլը՝ և Աւրոսի և
Թաւմասու . Աշտոնի և Կրօնիկեայ և Շ
Խոսանարակացն որբ յինակինոց վանսն
կատարեցան :

Սէր Աշխերանի Յէ Քէ Ու Բա-
րիւմասու . Գլ 10. հէ. 21.

Տէրն մեր Յա Քաւ :

Ինին ժամու ցնծացաւ Յէ
Հոգւովին սրբով և ասէ ,
զոհանամ զքէն հայր . Տէր
Երկինից և Երկիր : զի ծածկե-
ցեր զայս յիմաստնոց և ՚ի զիս
նոց՝ և յայտնեցեր զայս տղայ-
ոց : այս հայր : զի սյավէս հա-
ճայ եղեւ առաջի քո :

Ամենայն ինչ տուաւ ինձ ՚ի
հօրէ իմիշ : և ոչնչ զիսէ՝
ովէ Արդի, և թէ ոչ հայր :
և ովէ հայր՝ և թէ ոչ Արդի :
և ում կամկցի Արդին յայտնել
Եւ դարձեալ առանձինն առ-

աշակերտոն ասէ : Երանի աչաց՝
որբ տեսանիցէն՝ զոր տեսանէ
քըլ :

Ամեմ ձեզ : զի բազում մար-
դարէք և թագաւորբ կամեցն
տեսանել զոր դուքտ տեսա-
նէք՝ և ոչ տեսանին : և լսել զոր
լսէքտ, և ոչ լուան :

Երեք սարաթ՝ սրբոց Առաքելոցն Ազու-
նիոցի, Սատոթէի, Բաւուրայ, Փիլիպոպ
սի, Յօհաննու, Ըեղոցի, և Ալուիսոսի :

Արէ Աշխերանի Յէ Քէ Ու Բա-
րիւմասու . Գլ 9. հէ. 1.

Տէրն մեր Յա Քաւ :

Եւ կուշեալ զերկոտասան ա-
ռաքեալն . եւ նոցա զոր
բութի և զիշխանութի ՚ի վե-
րաց ամ զիւաց : և բժշկել ըլ
հիւանդութիւն :

Եւ առաքեաց զնոսա քարո-
վել զարբայութին Աշխ. և ըլ
ժրշկել զախտածէտա :

Եւ ասէ ցնոսա . մի ինչ բառ
նոցք ՚ի ձանապարհի : մի գա-
ւաղան : և մի մախալ : մի հայ :
և մի արծաթ : և մի երկուո
հանդերձս ունիցիք :

Եւ յոր տուն մտանիցէք՝ անդ
աղնիք . և անտի զնոյցէք :

Եւ որբ ոչ ընդունիցին զձեզ,

յորժամ և լանիցէք ՚ի քաղաք
քէն յայնմանէ, զիաշի ոսկց
ձերոց թօթափեսնիք ՚ի վկայ-
ութիւն նոցաւ:

Եւ ելեալ շընէին լը քաղաքա
և լնու զիւղս + աւետարանէին
և բժշկէին ընդ ամ առ զիս:

Զբոք շաբաթ:

Արեց Վահագուստ Յէ Քէ Ու Ռէ Պէ¹³
Վահագուստ Գէ 13. Հէ 14.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Եւ յորժամ տեսանիցէք ըլդ
պղծութիւն աւերածին. զի
կայցէ ՚ի տեղով, ուր չիցէ
արժան, որ ընթեռնուուն ՚ի միա
առցէ, յայն ամ որք ՚ի հրէաւ
տանի իցէն, փախիցէն ՚ի ըրբնու:

Եւ որ ՚ի վերսց տանիւացն իցէ
մի իջցէ ՚ի տուն. և մի մացէ
քառնալ ինչ ՚ի տանէ իւրմէ:

Եւ որ յագարակին իցէ, մի
դարձի յետու առնուլ զծորձն
իւր:

Բայց վայ իցէ յղեաց և սան.
սունաց, յառուրան յայնոսիկ:
Յաղօթս կացէք՝ զի մի ձմե-
րանի լինիցի:

Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նե-
ղութեց՝ որպէս ոչ եղն ել-
քէք այնպիսիք ՚ի սկզբանէ արա
իւր:

բածոց մինչեւ ցայժմ, և մի
այլ լիցի:

Եւ ելթ ոչէր կարձեւ և լոյց
զաւուրմն զայնասիկ վունադիւ-
լոց իւրոց՝ ոչ ասպիւր ամենայն
մարմին. այլ վասն ընտրելոցն՝
զորս ընտրեաց՝ կարձեւ այց զու-
ճուրմն զայնոսիկ:

Յայնմ մի ելթ ոք ասիցէ ձև լը
ելթ ահաւասիկ է Վահն, կմ
աւանիկ, մի հաւատացյէք:

Օի յարիցէն սուտ քրիստոնք.
և սուտ մարդարէք, և առցեն
նշանն և արունեասո՞ առ ՚ի մա-
լորեցուցանելոց ելթ հնար
ինչ իցէ և զբնարեալն:

Բայց դուք դգոյշ և զերուք +
ահաւասիկ յառ աշոգոյն ասսցի
ձե զ զամենայն :

Հինգ շաբաթ՝ ողին Դիմոնէսիոնի արիս
սպազացւյն. և այց Առաքելոցն Տեմու-
թէսոփ և Տիմոսի:

Արեց Վահագուստ Յէ Քէ Ու Ռէ Պէ¹⁰
Վահագուստ Գէ 10. Հէ 11.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Յետ այսորիկ երեւցոց որը
և այլ հս և օթանասուն և
երկուս: և առաքեաց զնոսա
երկուս երկուս առաջի իւր յա
մենայն քաղաքս և ՚ի տեղիս,
26 ուլ

ուր ինքն երթարաց էր։
Եւ ասէ ցնոսաւ հունձք բա,
 զումք են՝ և մշակք սակաւ։
 արդ՝ աղաւեցէք դժեր հնձոց։
 զի հանցէ մշակի ի հունձս իւր։
Երթայք, ահա առաքեմ ըդ
 ձեզ իրեւ դդառիս ՚ի մէջ
 գայլոց։

Ան բառնայք դքսակ։ և մի
 մախաղ։ մի կօշեկս։ և ՚ի ճա-
 նապարհի ումեք ողջոյն մի տայ
 ցէք։

Յոր տուն մտանիցէք, նախ
 ասսանիցք թէ ողջոյն տանս այս
 միկ։

Եթէ իցէ անդ որդի ողջունի,
 հանդիցէ ողջոյնն ձեր ՚ի վերայ
 նորա։ ապաթէ ոչ ՚ի ձեզ
 դարձցի։

Եւ ՚ի նմին տան ագանիջիք։
 ուտիջիք և ըմալիջիք ՚ի նոցանէ։
 դի արժանի է մշակն վարձու
 իւրոց։

Ուշաթ։

Աւելու Աւելու Յէ Յէ Ու Բա-
 Մ-ընէն։ Գւ 13. Հ-ը. 24.

Տերն մը Յէ Յէ առէ։

Այլ յանուրսն յայնոսիկ յետ
 նեղութեն այնորիկ արե-
 գակն խաճարեսցի։ և լսւսին

ոչ տացէ ոլոյս իւր։
Եւ աստեղք երկնից թօթափ
 իսցին։ և զօրութիք յերկնին
 շորժեսցին։

Եւ յայնժամ տեսցին զորդի
 հարդոց եկեալ ամպօք՝ զօրութ
 և փառօք բաղմօք։

Եւ յայնժամ առաքեցոյէ ըդ
 հրեշտակս իւր։ և ժողովեցոյէ
 դընտրեալս իւր ՚ի չորից հոգմոց։
 ՚ի ծագաց երկրի մինչև ՚ի ծագս
 երկնից։

Բայց դուք ՚ի թղինւոյ անուե
 ուսչիք զառակին, յորժամ տա-
 կաւ ոստքն նորա կակզանացին։
 և տերե արձակիցի ՚ի նմա՞ դի
 տէք թէ մերձէ ամառն։

Կրյնակէս և դուք՝ յորժամ տե-
 սննիցէք զայս ամենայն եղեալ
 դիտանիցք թէ մերձէ առ-
 դուբս։

Անձն ասէմ ձեզ։ թէ ոչ
 անցցէ ազգս այս՝ մինչեւ այս
 ամենայն եղիցի։

Երկինք և երկիր անցյեն, և
 բանք իմ ոչ անցանիցին։

Անու վասն անուրն այնորիկ և
 ժամու՝ ոչք դիտէ, ոչ հրեշ-
 տակը յերկինս՝ և ոչ որդի։
 բայց հոյր միայն։

Օգոնչ եղերուք, սկեցէք և
 կա

կացէք յաղօթս + զի նչ դիտէք
երբ ժամանակն իցէ:
Որպէս այր մի գնացեալ՝ ՚ի
տար աշխարհ՝ թողուցու ըդ
տուն իւր + և տացէ ծառայից
իւրոց իշխանութիւն. և իւրա-
քանչիւր զգործս իւր. և դունա
պանին պատուէք տայցէ, զի
արթուն լինիցի:

Արդ՝ արթուն կացէք. (զի
նչ դիտէք երբ Տէք տանն
գայցէ՝ յերեկարեայ՝ եթէ ՚ի
մշջ դիշերի՝ եթէ ՚ի հաճախօ
սի՝ եթէ ընդ առաջօտա)

Գուցէ եկեալ յանկարծակի
զտանիցէ զձեղ՝ ՚ի քուն:

Բայց զոր ձեղք ասեմ, ամե-
նեցուն ասեմ, արթուն կացէք:

Ըսքաթ՝ տա է որբոց Աւետարանըցն
Սատարէսի, Մարկոսի, Ղուկասու, և
Յոհաննու:

Այսու Ամենունուն ՅՇ ՚ՎՇ Ռէ ԲՇ
Դշտուն. Գւ 6. հւ 13.

Տերն մը ՅՇ ՚ՎՇ:

Եւ իրեն այդ եղեւ՝ կոչեաց
զաշակերտոնն իւր՝ և ընտ-
րեաց՝ ՚ի նոցանէ երկոտասանս.
(զորս և առաքեալս անուն-
նեաց:)

Օսիմօն՝ զոր և պետրոս անո-

ւանեաց. և զ Անդրէաս զեղ-
բայր նորին. և զ Յակօբոս. և
զ Յօհաննէս. և զ Պիլտպառու.
և զ Արթուր ուղիմէսու:
Եւ զ Աստիթէս. և զ Թա-
մաս. և զ Յակօբոս արփեայ. և
զ Ամօն զկոչեցեալն նախան-
ձայցդ:

Եւ զ Յուդա Յակօբայ. և
զ Յուդա իսկարիօտացի, ոք
եղեւ իսկ մատնիչ:

Եւ իջեալ նորօք հանդերձ՝ ՚ի
տեղի մի տափարակ. և ժողով
աշակերտացն նորա՝ և բազմու-
թիւն յոյժ ժողովրդեանն. յա
մենայն հրէաստանէ և յերու-
սաղէմէ՝ և յայնմ կողմանէ՝ և
՚ի ծովեղերէն տիւրոսի և սի-
դոնի:

Աըս եկին լսել՝ ՚ի նմանէ՝ և
բժշկել՝ ՚ի հիւանդութիւնէ իւ-
րեանց. և նեղեալքն յայսց
պղծոց՝ բժշկեին:

Եւ ժողովուրդն ինդրէր միք-
ձենալ՝ ՚ի նա. զի զօրութիւն
բազում ելանէր ՚ի նմանէ՝ և
բժշկեր զամենեսին:

Վեցերող. Կիւբակէ զիսի ոչյ Խաղմն:

ԱՅՆ ԱԺԵՊՊԵՏԻ ԾԻ ՔՐՈ ՈՒ ԲՀԴ
ԴՀԵ- ԳՀ 4. ՀՀ 14.

Տէրն մեր ՅԱ ՔՄ:

Եւ դարձաւ ՅԱ զօրութի
հողւոյն՝ ի դալիլւա. և և լ
համբաւ զիմանել ընդ ամենայն
կողմանս գաւառին:

Եւ նա ուսուցանէր ՚ի ժողովուրդաւ յա
մենեցունց:

Եւ եկն՝ ի նազարէթ՝ աւր որ
նեալէր. և եմուտ ըստ սովութեաւ իւրում յանուր շաբա
թում՝ ի ժողովուրդին:

Եւ ետուն նմա զիքա զեսայ
եայ մարդարէի. և յարեաւ ըն
թեռնուլ. և իրը երաց ըզ
զիքսն՝ եգիտ զայն տեղի, յո
րում դրեալն էր:

Հոգի ՏԻ ՚ի վերաց իմ. վէ
որոյ և էօծ իսկ զիս + աւետա
րանել աղքատաց առարեաց
զիս:

Քարողէլ գերեաց զթողութի.
և կուրաց տեսանել արձակել
զվերանորա ՚ի թողութի. քա
րողէլ զտարեկան ՏԻ ընդունե
լի. և զօր հատուցման:

Եւ խիեալ զգիքսն՝ ետ ցողաշ

տօնեալ այն և նստաւ + և ամենեւ
ցուն՝ որը ՚ի ժողովով եանն էլն
աչք՝ ՚ի նա հայէին:

Եւ սկսաւ ասել ցնոսա. այսօր
լցան զիբըս այս յականը ձեր:
Եւ ամենելքն վլայէին նմա +
և զարմանային ընդ բանս շնոր
հաց՝ որը ելանէին ՚ի բերանոյ
նորա + և ասէին, մէ սա է որ
զինյօսն փայ:

Եւ ասէ ցնոսա. աղաքէն տւ
սիցէք առ իս զնուտիս զայս +
բժիշկ բժշկեա զանձն քս. որ
չափ լունաք, զոր արարէր ՚ի կա
փառնառում, արա և աստ ՚ի
քում դաւառի:

Երկու շրաբէ՝ սըրոցն Ղաւնկանանէ՝
հարիւրապետն որ հաւասար ՚ի խաչէ
լութիւն քի. և Յովերփայ ածահօրն
և Յովերփայ արեմանթ ացւոյն. և բարե
կամն քի Ղազարու, և քերց նորա Մաք
թայի և Սարիամու:

ԱՅՆ ԱԺԵՊՊԵՏԻ ԾԻ ՔՐՈ ՈՒ ԲՀԴ
ԴՀԵ- ԳՀ 4. ՀՀ 27. ՀՀ 50.

Տէրն մեր ՅԱ ՔՄ:

Եւ ՅԱ դարձաւ ալ աղաղա
կեաց ՚ի ձայն մմձ՝ և ար
ձակեաց զողին:

Եւ ահա վարագոյը տաճարին
ցելաւ յերկուս՝ ՚ի վերուուս
մինչև ՚ի վայր. երկիր շարժե
ցաւ:

ցան, և վիշտը պատառեցան։
Եւ գերեւ զմաննը բացան։ և բա
զում մարմինը ննջեցելոց սբց
յարեան։

Եւ էլեալք ՚ի գերեւ զմանացն՝
յիտ յարութեն նորա, մատն
՚ի քաղաքն սուրբ, և երեւեցան

բաղմաց։

Իսկ հարիւրապեան՝ և որը ը
նմա պահէին զՅու իրրեւ տե
սին զշարժումն և զիզեալսն՝
Երկեան յոյժ և ասեն, արդա
ըև Այս որդի էր սա։

Են անդ կանայք բաղումք,
կոյին ՚ի հեռաստանէ և հայէ
ին որը և իին զինի Յի ՚ի դա
լիլ է պաշտել դաս։
Յորս էր մարիամ՝ մադդաղե,
նացին և մարիամ յակօրսոյ՝ և
յօսեայ մայր։ և մայր որդւոցն
զերե գեայ։

Եւ իրրեւ երեկոյ եղեւ եկն
այր մի մեծատուն յարիմաթեաց
որում անուն էր յօսէփ։ որ ա
շակերտեցաւ իսկ Յի։

Աս մատուցեալ առ պիղատոն
խնդրեաց զմարմինն Յի, յայն
ժամ՝ ողիղատոս հրամայեաց
տալ զմարմինն։

Եւ առեալ զմարմինն յօսէփ
պատեաց սուրբ կտաճօք։

Եւ եղ ՚ի նոր գերեւ զմանն՝ զոր
փորեաց ՚ի վիսին, և թաւալիցու
ցեալ կափարիչ զբան գերեւ զ
մանին վիշտ մի մեծ՝ և զնաց։

Ենդ էր մարիամ՝ մադդաղե
նացին և միւս մարիամն, նոտէ
ին հանգէպ գերեւ զմանին։

Երեք շաբաթ՝ սբցն, Թաւոզ իսանի քառ
հանոյին, և Զենանի զնանորին, և Սա
կարսոց, Դորիսոց, և Առաքելոց։

Մբեց Ամենուական Յի Յի Ան Բար
Ութեանուակ, Գու 10. Հար. 26.

Տէրն մեր Յա Քա ասէ։

Ան սյունչետե Երկնիւննը
՚ի նոցանէ ։ զի ոչինչէ ՚ի
ծածուկ՝ որ ոչ յայանե սի, և
գաղտնի, որ ոչ ծանիցի։
Օոր ասեմ ձեզ ՚ի խաւորին
ասացէք ՚ի լոյս։ և զոր ընք.ք
յունկանէ, քարոզեցէք ՚ի վե
րաց տանեաց։

Եւ մի Երկնիւնը յայնցանէ՝ որը
սպանանեն զմարմինն, և զոդի
ոչ կարեն սպանանել։ ոչ եր
կերուք դուք առաւել յայնմա
նէ որ կարօղ է զոդի և զմար
մին կորուսանել ՚ի զեհնի։
Ան ասլըէն Երկու Ճնձզուկ.ք
դանիկի միոց վաճառինն և մի ՚ի
նոցանէ յերկիր ոչ անկցի ա
ռանց Հօր ձերց։

Այս

Այլ ձեր և ամենայն իսկ հեր
զիւոյ թռչեալ է:

Եւ արդ՝ մի երինչցիք՝ զի լաւ
էք քան զբաղում ճնածղուկս:

Ամենայն որ խոստովանես սցի
յիս առաջի մարդկան, խոստ
վանեցայց և ևս զնմանէ առա
ջի Նօր իմոյ՝ որ յերկինս է:
Եւ որ ուրասցի զիս առաջի
մարդկան, ուրացայց և ևս զնա
առաջի Նօր իմոյ՝ որ յեր
կինս է:

Չորեք շաբաթ:

Այս Ամենայն Յէ Յէ Ու Բար
Դաւուն. Գւ 4. Հէր. 31.

Տէրն մեր Յա Քա

Եւ էջ՝ ի կալիառնառում՝ ի
քաղաքն գալիկ ացւոց՝ և
ուսուցանէր զնն՝ ի շաբաթմն:
Եւ զարմանային ընդ վարդա
պետութիւնորա՝ զի իշխանու
թք էր բան նորա:

Եւ էր՝ ի ժողովրդեանն այր
մի, զըս ունէր այս դիմի պղծոյ.
և աղաղակեալ՝ ի ձայն մեծ:

Ասէ, թռւլացն: ղե՛կ կա մեր
և քո՝ Յա նազօրեցի. և կիր
կորուսանէլ զմեզ, գիտեմքը բղ
քեզ՝ ով ես սկզբ Այս:

Է

Աստեաց ՚ինա Յէ և առէ
պապանձեաց և Ել՝ ՚ի դմանէ.
զգեանեաց զնա դեն ՚ի միջի
անդ. և Ել՝ ՚ի նմանէ. և ինչ
ոչ վեասեաց նմա:

Եւ եղեն զարմանալիք՝ ՚ի վիրաց
ամենեցուն. խօսէին ընդ միւ
մեանս և ասէին, զինչ է բանս
այս. զի իշխանութք և զօրու
թք սաստե ոյսոց սղծոց՝ և
Ելանին:

Եւ Երթայր հոչակ զնմանէ
ընդ ամենայն տեղիս շուրջ
զգաւառաւն:

Եւ յարուցեալ՝ ՚ի ժողովրդե
նէ անտի և մուտ ՚ի տուն ոի
մնի: զարանչ ոիմնի տաղնաւ
պիւր ջերմամբ մեծան. և աղա
ցիցն զնա վասն նորա:

Եկաց առ նմա. սաստեաց
ջերմանն, և Եթող զնա. և
վաղվաղակի յարեաւ, և պաշ
տէր զնոսա:

Եւ ընդ արեւուն մտանել՝ ա
մենէքեան, որոց էին հիւանդը
՚ի պէսպէս ցաւս, բերեին զնաւ
առ նա: **Ե**ւ նա իւրաքանչիւր
ումեք ՚ի նոցանէ զնէր ձեռա
և բժշկէր զնոսա:

Հինդ

Հինգ շաբաթ՝ սրբոց Խարիթեանցն. և
սրբոց վկայիցն Արտեմեայ և Քըհաւա-
փորի. և երիտոց կանանցն Կալիսիկեայ և
Աղիւլինեայ:

Սէբոց Ամենամասնիւ ՅՈՒ ՔԻ ՈՒ ԲԵՐ
Յահանան. Գլ. 15. Հիշ. 11.

Տէրն մեր Յա Քա առեւ:

Օսյս խօսեցայ ընդ ձեզ.
Դղի ուրախութիւնն իմ՝ ի
ձեզ իցէ. և ձեր ուրախութիւն
լցեալ և դիցի:

Վայս է պատուէէր իմ, զի սիր
ես չիք զմիմեանս, որակէս և ես
զձեզ սիրեցի:

Մեծ ևս քան զայս սէր ոչոք
անի եթէ զանձն իւր դիցէ ՚ի
վերայ բարեկամաց իւրոց:
՚իուք բարեկամք էք իմ. և
թէ առնիցէք զօր եմն պատ-
ուիրեմ ձեզ:

Վայս կոչմ զձեզ ծառայս,
զի ծառայն ոչ զիսէ զինչ զոր
ծէ տէրն նորա: այլ զձեզ կո-
չեցի բարեկամս, զի զամենայն,
զոր լուայ ՚ի հօրէ իմմէ ծանաւ
ցի ձեզ:

Վայս եթէ դուք ընտրեցիք զիս.
այլ ևս ընտրեցի զձեզ, և եզի
զձեզ. զի դուք երթայցէք. և
պտղարեզք լինիցիք. և պտուղն
ձեր կայցէ. և զորինչ խնդրի-

ցէք ՚ի հօրէ իմմէ յանաւն
իմ, տացէ ձեզ:

Ուրբաթ:

Սէբոց Ամենամասնիւ ՅՈՒ ՔԻ ՈՒ ԲԵՐ
Յահանան. Գլ. 5. Հիշ. 17.

Տէրն մեր Յա Քա:

Վայս եղեւ ՚ի միում տէռւրց +
և ինքն ուսուցանէր. և փա-
րիսեցիքն, և օրինացն վարդա-
պետք նստէնն. որը ժողովեալ
էին յամենայն քաղաքաց զուէ
լեացւոց. և հրէաստանին և
երուսաղէմի. և զօրութիւն Տէ

էր ՚ի բժշկել զնոսա:

Վահա աբը բերէին մահճօք
զայր մի, որ էր անդամալոյծ. և
խնդրէին զնա մուծանել ՚ի
ներքս, և դնել առաջի նորա:

Վայս կոչմ զձեզ ծառայս,
լուի որ մուծանիցէն զնա ՚ի
ներքս վասն ամբոխին, և լին ՚ի
տանիս՝ և ՚ի ցուցոցն կախուցին
զնա. և իջուցին մահճօքն հան-
դերձ ՚ի մէջ առաջի Յի:

Վայս տեսեալ զհաւատան նոցա
ասէ ցնա. այր դու՛ թողեալ
լիցին քեզ մեղք քո:
Վկսան խորհիւ դպիրքն և փա-
րիսեցիքն, և առեն: ո է աս
որ խօսի զհայհութիւն, ո՞լ
կալի

կարէ թողուլ զմեղս, բայց մի-
այն ԱՎՃ:

Իբրև գիտաց Յաղիսորհուրդու-
նոցա, պատասխանի և տե և ասէ-
ցնա՛. զի՞ խորհիք ՚ի սիրտս ձեր։
Օվնչ գիւրադոյն է ասել։
Թողի ալ լիցին քեղ մեղք քո՝
եթէ ասել, արի, և դնա՛։

ԱՎՃ զի՞ գիտասջիք թէ իշխա-
նութիւնի որդի մարդոց յեր
կրի թողուլ զմեղս (ասէ ցան-
դամալցն) քեղ ասեմ արի,
առ զմահիճու քո՝ և երթ ՚ի
տուն քո։

Եւ առժամանցն յարուցեալ ա-
ռաջի ամենեցուն՝ էաւ զիւրե՝
յորս վերայ անկեալ զնիւր։
գնաց ՚ի տուն իւր. և փառաճոր
առներ ԱՎՃ։

Օարմանը կազաւ զամենեւ-
սեան. և փառաճոր առնելին
ԱՎՃ. լի եղեն ահիւ և ասեն,
թէ տեսաք սցսօր նոր նշան։

ԵՂ

Ըաբաթ՝ տօն է սրբոց երկուտասանից
Վարդապետացն, Ունիթոսի, Դիմինեսի
ոսի, Սեղանառոսի, Ամենասի, Ամերիկ
երուսաղէմացւոյն, Երփեմի խորին ա-
սորւց, Բարսովի կեսարացւոյն, Գրիգորի
սփւսացւոյն, Գրիգորի ածարանին, Եղի-
մանու կենցացւոյն, Յահաննու ոսկերե-
րանին, և Ամերիկ աղկամազ բացւոյն։

Մինչ ԱՎՃ ունի ՅԱ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Յահաննու. Գլ 16. ՀՀ 33։

Տերն մեր ՅԱ ՔԵ ասէ։

Օ այս խօսեցայ ընդ ձեզ, զի՞
Նողիս վասարաղութիւնու-
նիցիք. յաշխարհի աստ զնե զու-
թիւն ունիցիք. այլ քաջալերե-
ցարուք. զի՞ ես յաղթեցի աշ-
խարհին։

Օ այս իրեւ խօսեցաւ ՅԱ,
համբարձ զախ իւր յերկինս և
ասէ. հայր՝ հասեալ ժամ,
փառաճորեալ ՊԱՐԴի քո. զի՞
և ՊԱՐԴի քո փառաճորեայէ
զըեղ։

Արակու ետուր նմա իշխանունի
ամենայն մարմնոց. զի ամի, զոր
ետուր նմա, տացէ զկեանսն
յաճիտենականու։

ԱՎՃ նու յաճիտենին կեանք,
զի ծանիցեն զըեղ միայն ձշմա-
րիտ ած. և զոր առաքեցեր
զՅԱ ՔԵ։

Ես զքեղ փառաճորեցի յեր-
կրի, զգործոն կատարեցի, զըրս
26 ետուր

Ետուր ցիս՝ զի արարից:
ՎՀ այժմ՝ փառահորեան զիս
հայր, առ ՚ի քէն փառօքն՝ զոր
ունէի յառաջքան զլինիլ ա-
շխարհի առ ՚ի քէն:

Յայտնեցի զանուն քո մարդ-
կան, զորս ետուր ինձ յաշխար-
հէ ։ քո էնին, և ինձ ետուր զնան,
և զբանն քո պահեցին:

Ամուր զիտացին, և թէ զնամ
ինչ զոր ետուր ինձ, առ ՚ի քէն
են:

Օք զբանն՝ զոր ետուր ինձ
ետու նոցա ։ և նորա ընկալան,
և ծանեան ձշմարտութէ՛ թէ
առ ՚ի քէն ելի ։ և հաճատացին
և թէ դու առաքեցեր զիս:

Եռթներորդ Վիւրակէ, Խաչ գիւտէ:

Արքոյ Աշետարակն ՅԷ ՔԷ ՈՒ ԲՌ-
ՈՎ Առաջնորդ ։ ՀՀ 24. ՀՀ 27.

Տէրն մեր ՅՄ ՔՄ առէ:

Օք որպէս փայլակն՝ որ ելա-
նէ յարեւլից՝ և երեկի
մինչեւ յարեւմուսս, այնպէս եղի
ցի գալըւսսն որդւոյ մարդոյ ։
Օք ուր գէշն իցէ, անդը ժո-
ղովիւսցին արծուէիք:

Ա աղլաղակի յետ նեղութէ
աւնուրցն այնոցիկ՝ արեղակին
խաճարեսցի ։ և լուսին ոչ տա-
թէ

ցէ զլոյս իւր ։ և աստեղք անէ
ցին յերկինից ։ և զօրութէնիք
երկինից շարժեսցին:

ՎՀ ասկա երկես սցի նշան որդ-
ոյ մարդոյ յերկինս ։ և յայն-
ժամ կոծեսցին ամենայն աղզք
երկրի ։ և տեսցին զորդի մար-
դոյ եկեալ ՚ի վերայ ամակոց երկ
նից զօրութեամբ և փառօք

բազմօք:

ՎՀ առաքեսցէ զհրեշտակս
իւր փողով մեծաւ ։ և ժողո-
վեսցին զընարեալս նորա ՚ի չո-
րց հողմոց՝ ՚ի ծագաց երկինից
մինչեւ ՚ի ծագս նոցա:

Պթղնւոյ անսի ուսարմուք
զառակն, զի յորժամ նոր սատըն
կակացացին, և աներեն ցցունիցի,
զիտէք թէ մերձէ ամառն:

Վայնակէս և դուք յորժամ տե-
սանիցէք զայս ամա զիտասնիք
թէ մերձէ ՚ի դուրս :

Վայն ասեմ ձեզ՝ և թէ ոչ
անցցէ աղզս այս՝ մինչեւ այս ա-
մառնին եղիցի:

Երկինք և երկիք ացցեն ։ և
բանք իմ մի անցցեն:

Բայց վասն աւնուրն այնորիկ և
ժամու ։ ոչնք զիտէ՝ ոչ հրեշ-
տակք երկինից ։ և ոչ որդի բայց
միայն հայր:

Երկու շաբաթ՝ որցն, Առաստասաց քահանային, և Վարոսի, Թէ՛ռլորիտեայ, և Որդւց նը, և որը չենմա կատարեցան:

Սբոյ Առաջարկութեան Յէ Քէ Ու Բար
Ու-ութեան: Գլ. 19. Հէ. 27.

Առ Տէրն մեր Յա Քա.

Յայնժամ սկստասիանի Եւ տպեարոս և ասէ յնաս+ աւասիկ մեր Ծողաք զամ՝ և և կաք զինի քու+ արդ զինչ լինիցի մեղ:
Ասէ յնո՞ Յու+ ամեն ասեմ ձեղ+ զի գուք՝ որը և կիք զինի իմ, ՚ի միւսանգամ գալատեան+
յորժամ նստցի որդի մարդոց յաթու փառաց իւրոց, նստ չիք և դուք յերկոտասան աթու՝ դատել զերկոտասան աղկս իսրայէլի:

Եւ ամ որոք և թող զտուն+ կամ զեղբարս՝ կմ զքորս՝ կմ զհայր՝ կամ զմայր՝ կամ զինչ կամ զորդիս՝ կամ զագարակս վասն անունան իմց+ հարիւրապատիկ առցէ՝ և զկեանսն յանիտենականսն ժառանգեցէ:

Երեք շաբաթ որց չիսկըրեանցն, որը ՚ի սամուսատ կատարեցան:

Սբոյ Առաջարկութեան Յէ Քէ Ու Բար
Ու-ութեան: Գլ. 10. Հէ. 21.

Տէրն մեր Յա Քա:

Ինմին ժամու յնծացաւ Յու
չոգւովն սրբով և ասէ+ գոհանամ զքէն հայր+ Տէր
երկնից և երկրի+ զի ծածկեցեր զայս յիմաստնոց և ՚ի ուխանց՝ և յայանեցեր զայս աղայոց+ այն հայր+ զի սյակէս հանց և զիւ առաջի քո:

Ամենայն ինչ տուաւ ինձ ՚ի չօրէ իմին, և ոչոք զիտէ ովէ Որդի, Եթէ ոչ չայր+ և ոէ չայր+ Եթէ ոչ Որդի, և ում կամիցի Որդին յայանելը յարձեալ առանձինն առաշակերտն ասէ: Երանի տչոց որը առ սանիցեն՝ զոր առ սանէ քըրդ+ քըրդ:

Ասեմ ձեղ+ զի բաղում մարդարէք և թաղաւորը կամեցն առանիւլ զոր զուրդ առ սանէք և ոչ տեսին, և ըսիլ զոր լակըդ, և ոչ լուան:

ՃՃճ

Չորեք շաբաթ:

Առաջ Ամենաշաբաթ ՅԱ ՔԻ ՌԱ ԲԵՐ
Դաշտաւուն 7. հիւ. 36.

Առ Տեղն մեր ՅԱ ՔԻ:

Արագլը զիա ոմն 'ի վարիսեց
ւոյն՝ զի կերեցէ ճառ ընդ
նմա: և մաեալ 'ի տուն վարի-
սեցւոյն բաղմեցաւ:

ՎՀ կին մի էր 'ի քաղաքին մե-
զանոր: իբրև դիտաց և թէ
բաղմալէ 'ի տան վարիսեց-
ւոյն, բերել շիշ մի խոզ նոր-
գեան աղնուի:

Վայրիւ տոյ առ ուսմն նը, լսոր.
և արտասու օքն սկսաւ թահուլ
զոսս նը: և հերով դիտ իւրոց
չնչէր: և համբուրէր զոսս նո-
րա: և օծանէր խոզովն:

ՎՀ տեսեալ վարիսեցւոյն՝ ոլ
կուեցն զիա՝ ասէ ընդ միտո-
խոր: առ թէ մարդարէ օք էր,
ասպա դիտէր թէ ով և որպի-
սի ոք կին մերձնոց 'ի սա: զի
մեղանոր է:

Պատասխանի ետ ՅԱ և ասէ:
սիմն, ունիմ ինչ ասել քեզ
և նա ասէ՝ ասա վարդապետ ե-
ասէ:

ՎԵրկու սրարտապահնք էին ու-
րումն փոխաստէի: մինն սրար-

տիւը հինդ հարիւր դահնէկան:
և միւսն յիսուն:

ՎՀ իբրև ոչ գոյր հասուցնել
երկոցունց շնորհեաց: արդ ա-
սա ով առանցել սիրեցէ զնա:
Վակ սիմնն: ինձ սյսպէս թո-
ճի, թէ որում զբազումն շնոր-
հեաց: և նա ասէ ցիա: ուղեղ
դատեցար:

ՎՀ գարձեալ 'ի կինն կողֆն,
ասէ ցոյմնն: տեսանել ո զցո-
կին: մաի ՚ի տուն քո: ջուր ո-
ակց խմաց ոչ ետուր: իսկ սա
արտասանուր իւրովք եթաց զո-
րլս իմ, և հերով իւրով չըն-
ջեաց:

Համբոյր մի գու ոչ ետուր
ինձ: սա աւասիկ յորմէ հետէ
մաեալ եմ, ոչ դադարեաց 'ի
համբուրելց զոտս իմ:

Իւլով զգլուխ իմ ոչ օծէր:
սա իւրով անուշին էօծ:

Վան որոց ասեմ քեզ: թու-
ղեալ լիցին սմա մեղք իւր բա-
զում, զիյոյժ սիրեաց: զի ո-
րում շատ թողաւցու, շատ սի-
րէ: և որում սական, սական:

ՎՀ ասէ ցիա: թողեալ լիցին
քեզ մեղք քո:

Հինգ սոբաժմ սրբացն Սկեռինուսի սէ
բաստացւոյն, և խօսքելոց ծերպյն, և ձղ
աշակերտաց նորին:

Արքայ Ամենաբարեկան ՅՈՒՅՔ ՌԱ: ԲԱ:
ՅԱ: ՅԱ: ԳՀ: 16. հՀ: 1:

Տէրն մեր ՅԱ ՔԱ ասէ:

Օ այս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի
մի դայթադղեսնիք:
Դադուվող իւրեանց հանիւ
ցեն զձեզ՝ այլ եկեսցէ ժամա
նակ՝ զի ամենայն որ սպանանի
ցէ զձեզ՝ համարիցի պաշտօն
մատուցանել Ա. Յ.

Ե զայն արասցեն ընդ ձեզ.
Քանիզ ոչ ծանեան դշայր՝ և
ոչ զիս:

Ա յլ և զայն խօսեցայ ընդ ձեզ՝
զի յորժամ եկեսցէ ժամանակ՝
յիշեցէք թէ ևս սասցի ձեզ:
Օ այս ՚ի սկզբանէ ոչ սասցի
ձեզ. քանիզ ընդ ձեզ էին

Ուրբաթ:

Արքայ Ամենաբարեկան ՅՈՒՅՔ ՌԱ:
ՅԱ: ՅԱ: ԳՀ: 8. հՀ: 4:

Առ Տէրն մեր ՅԱ ՔԱ:

Ե ՚ի ժողովիլ բազմաց ժո
ղովրդոց: և ըստ քաղոքաց
քաղաքաց եկելոց առնա, ասէ
առական:

Ա սէրմանացան սէրմանել

զսէրմանիս իւր: և ՚ի սէրմանե
լոն իւրում՝ էր, որ անկտէ առ
հանասպարհան: և եղեւ կոխան:

և թռչունք երկնից կերին զնա:
Ե այն անկառ յապառամի: և
և բուռանիլոն չորացան, առ
՚ի չպոյէ հիւթոց:

Ե այն անկառ ՚ի մշջ վշոց: և
և նմին բուռեալ վշոցն հեղ
ձուցին զնա:

Ե այն անկառ յերկիր բարի
և պարարտ: և բուռեալ արար
զպառուղ հարիւրապատիկ: զայս
իրիւ խօսեցան, ասէ: որ ունի
զի ականջն լսելոց, լուիցէ:

արցանէին զնա աշակերտին,
թէ զինչ իցէ առակն:

Ե նա ասէ: ձեզ տունեալէ
դիտել զխորհուրդուղ արքացուն
Ա. Յ. բայց այլոց առակօք: զի
տեսցեն, և մի տեսցեն: և լունի
ցեն, և մի իմասցին:

Այց առակն այսինչ է: սէրմին
բանն Ա. Յ. է:

Ե որք առ հանասպարհան: այնոքին են, որք լսենն: և ա
պայ դայ սատանայ: և հանի
զրաննի սրտից նց: զի մի հաճա
տասցեն: և ապրեսցին:

Ե որք յապառամին, որք յոք
ժամ լսիցեն խնդութք ընդու
նին:

Նին զբանն ։ և արմատու ոչ ու
նին որը առ ժամանակ մի հա-
ճառան ։ և 'ի ժամանակի փոր-
ձութեան հեռանան :

Խոկ որ 'ի մշջ վշացն անկաէ ,
նորս են , որը իբրև լսեն զբանն ,
և 'ի հողս և 'ի մեծութիւն և 'ի
ցանկութիւն աշխարհիս զբա-
զեալ հեղձնուն՝ և անպտուղ
լինին :

Խոկ որ յերկինն պարարու ։ ո-
րոց բարտոք և դուարթադին
սրաիւ լունեալ զբանն՝ ընդու-
նին . և տան զսպտուղ համբե-
րութեամբ :

Աւաք լուցանէ զջրադ և թա-
քուցանէ լը կարասեաէ , կամ
գնէ ընդ մահնօք սցլ 'ի վերայ
աշտանակի դնէ . զի որը մտա-
նին , զլոյս տեսոցն :

Հարսմի սըրբն Յօհաննու ոսկեերան
Հայրապետին :

Աւաք Աւաքառնու Յէ Բէ Ու Բա-
նու 15. հէ 17:

Տէլն մը Յա հիւ առէ :

Օ այս պատուիրեմ , զի սի-
րեսնիք զմիմեանս :

Եթէ աշխարհ զձեղ ատեայ .
դիսանջիք զի նախ զիս ատեաց :

Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝

աշխարհ զիւրն սիրեր արդեօք .
բայց զի չերյաշխարհէ , պյւ-
ընտրեցի զձեղ յաշխարհէ , վե-
անորիկ ատեայ զձեղ աշխարհ :
Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասայի
ձեզ : Եթէ ոչ ծառայ մի ծ-
քան դուր իւր Եթէ զիս հա-
լածեցին . ապա և զձեղ հալա-
ծեսցին . ապա և զձերն պահես-
ցեն :

Այլ զնոյնս արացեն լը ձեղ
վասն անունան իմոյ . զի ոչ զի-
տեն զայն որ առաքեացն զիս :

Իմ Եթէ չէր եկեալ և խօսե-
ցեալ ընդնոսա , մեղ ինչ ոչ
դոյր նոյ . բայց արդ չէք պատ-
ճառ վասն մեղաց իւրեանց :

Որ զիս ատեայ՝ և զհայըն իմ
ատեայ :

Եթէ զգործմն չէր գործեալ
ինչ զոր ոչ սցլոք գործեայ ,
մեղ ինչ ոչ դոյր նոսա . բայց
արդ տեսին , և ատեցին . և զիս
և զհայը իմ :

Այլ զի լոյցի բանն , որ յօրէնս
նոցա գրեալէ + թէ ատեցին
զիս տարապարտուց :

Հ.Հ.Հ.

Ութ-

Աւելի շաբաթ Ավետակէ զինի սըյ Խաչին:

Սէհոյ Ամենաբարձր Յէ Քէ Ու Բէր
Ղընուսուն Գլ. 8. հէ. 17.

Տէրն մը Յս Քս Քս ասէ:

Զէք ինչ ծածռէ որ ոչ
յայտ լիցի. և ոչ դաղտնի,
ոք ոչ ծանիցի, և եկեսցէ ՚ի

յոցտ:

Տէսմէք այսու հետեւ՝ զիարդ
լութք. զի օր գուցէ ասցի
նմա. և օր օն գուցէ, և դոր
կարծէն թէ ունիցի՝ բարձցի
՚ի նմանէ:

Ենին առ նա մայրն և եղբարք
իւր, և ոչ կարէին հասանիլ ՚ի
նա վասն բաղմութեանն:

Ազդ եզե նմա և ասեն. մայր
քո և եղբարք քո կան արտաքսց
և կամին դքեզ տեսանիլ:

Են ասէ ցնոսա. մայր իմ և
եղբարք իմ սոքա են, որը ըզ
բանն այ լսեն և առնեն:

Երիւ շաբաթ՝ սրբոց Աստիվ իմացայ
հուօմաց Հայրապետին, և Քահանացին,
և Սարկաւագացն, և Ճառլուղոցն

Սէհոյ Ամենաբարձր Յէ Քէ Ու Բէր
Ղընուսուն Գլ. 10. հէ. 11.

Տէրն մը Յս Քս Քս ասէ:

Ես եմ հովիւն քաջ. հու
զիւ քաջ զանձն խը դնէ

՚ի վերայ ոչխարաց :

Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ,
որց ոչ իւր են ոչխարացն, իւրեւ
տեսանէ զգայն զի դայ՝ թողու
զոխարացն և փախչի. և զայլն
յափշտակէ զնոսա և ցրուէ:
Քանդի վարձկան է, և չէ
փոյթ նմա վասն ոչխարացն:
Ես եմ հովիւն քաջ. և ճա
նաչեմ զիմն, և ճանաշիմ յիւ
միցն:

Որպէս գիտէ զիս կայր, ուի-
տեմ և ես զհայր. և զանձն իմ
գնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց:
Վակ այլես ոչխարք են իմ,
որը ոչ են յայտ դաւութէ. և
զայն ևս պարտէ ինձ ածել այսը
և ճային իմում լուցիցեն. և եւ
զիցն մի հօտ՝ և մի հովիւ:

Երեւ շաբաթ՝ սրբոց Աստիվ իմացայ եւ
միակուպուն և Յովուրիայ քահանացին,
Աստիվալայ սարկաւագին, և Պատանի
զիցն:

Սէհոյ Ամենաբարձր Յէ Քէ Ու Բէր
Ղընուսուն Գլ. 9. հէ. 23.

Տէրն մը Յս Քս Քս ասէ:

Եւ ասէք առ ամենեսին եւ
թէ որ կամի զինի իմ դալ,
ուրացցէ զանձն և ասցէ զիսաւ
իւր հանտպազ՝ և եկեսցէ
զիստ իմ:

Օք

Օ և որ կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ զնա, և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ, իւր ցուսցէ զնա:

Qվենչ օգուտէ մարդոյ և թէ
զախարհ շահեսցի. և զանձն
իւր կարուսցի, կամ տուժեսցի:

Qի որ ամօթ համարես սյի զիս
և զբանս իմ, զնա և որդի մար
դոց յամօթ արասցէ՝ յորժամ
դացցէ փառաք իւրավը՝ և հօր՝
և հուշակազ սբռոց:

Բայց արդարեւ առեմ ձեզ
եթէ են ումանկը՝ ի դոցանեւ, որք
այդը կամ։ որք մի ճաշակեցնե՞ն
զմահ, մինչեւ տեսցե՞ն զալըսայ,
ութիւն կա.

Ω_{αβγρ} ρωμθ̄:

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1913. 22.

$$S^L_{\tau} \Gamma^L \cdot d\pi_P \cdot \Theta^{\pi} \cdot \Phi^{\pi},$$

Վճ եղիկ՝ իմ միում անուրց՝
ինքն ել՝ ինաւ, և աշա-
կերտին նորա, և ասէ ցնուս.
և կայք, անցցուք յայնկցս ծո-
վամիս, և անասին:

Եւ մինչդեռ հասէին, ՚ի քուն
եմուս + և էջ մըրթկ հողմոյ ՚ի
ծովակն և ուռնոյր + և տագնա
պէին:

Վատուցեալ զարթուցին զնա
և ասենա վարդապետ, վարդա-
պետ, կոբնչիմը աճառիկ • և նա
յարուցեալ սաստեաց հողմոյն
և խոռովութե՛ ջուրցն՝ և հան-
դարսեցան • և եղեւ խաղաղու-
թին:

Ասէց յնոսա + ուր Են հաճատք
ձեր. և զահիհարել զարմացան.
և ասէին ցմիմեանս + ով ար-
դեօք իցէ սա, զի և հողմոց և
ջրոց գնաման տաց + և հնազան
դին սմա:

Հինգ շաբաթ՝ որըց Հայրապետացն
Աւելաբանուի, Ազեմանդըրսի, և Գօ-
ղափի խռովովանողին, և որըց Խոսքաբացն
Ավանդնակե և Անուհաննի:

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1914. 23.

Stren. ill. 3^v - 8^v

Աւ շրջէր Յու բնդ ամենայն
կողմն գալիք ացւոց, ուստե
ցանէր 'ի ժողովութեանցա՝ և
քարոզէր զամետարանն աըքայ
ութե՛՝ և բժշկէր զամենայն
հիւանդութիւնս, և զամենայն
ախտս 'ի ժողովրդեանն

Եւ եւ լուր նորա չե ամենայն
Երկիքն ասորւոց և մատուցին
առ նա զամենայն հիւանդա
ովք նեղեալք էին 'ի պէսպէս
ցաւ

ցաւս և 'ի տանջանեաւ և զդիւա
հարս' և զլումնոսաւ և զանդա
մալոյծու. և բժշկեաց զնոսա:
Եւ երթային զչետ նորա ժո
ղովուրոք բազումը. 'ի գալիկէ.
և 'ի գեկապօլեաց. և յերուսա
ղէմէ. և 'ի հրէաստանէ. և
յացնկցոյ յորդանանու. և բը
ժըշկեաց զնոսա:

Ուրբաթ:

Աւելոյ Աւելութեան Յն Քի Ու Բու
Պատուան. Գւ 8. Հւ 40.

Տէրն մեր Յու Քու.

Եւ իբրև դարձաւ անդրէն
Յու, ընկալաւ զնա ժողո
վուրդն. քանզի ամենելքեան
ակն ունելին նմա.

Եւ ահա եկն այր մի, որոց ա
նուն էր յայրոս. և նա էր իշ
խան ժողովրդեանն. անկեալ
առ ոտոն Յի՝ աղաչը զնա
մտանել 'ի տուն նը.

Օկ դուստր միամօր էր նորա.
ամոց իբրև երկոստասանից. և
էր մերձ 'ի մահ. և լը երթան
նը. ժողովուրդքն նեղէին զնա.

Եւ կին մի էր 'ի տեռատեսու
թեան արեան յամաց երկոտա
սանից. որ 'ի բժշկս ծախսալ
էր զամենայն ինչս իւր. որում

ու էր լեալ հնար յումեքէ
բժշկիլ.

Մատուցել յետոյ՝ մերձեցաւ
'ի դրօշակ հանդերձի նորա. և
նցնժամայն եկաց բղնումն աւ
բեան նորա:

Եւ ասէ Յու. ովէ՝ որ մերձեց
ցանե յիս. իբրև ամենելքեան
ուրանացին, ասէ պետրոս՝ և
ոչք ընդ նմա էին. վարդապետ,
ժողովուրդք պնտեն և նեղեն
զքեղ:

Եւ ասէ Յու ոմն մերձեցաւ
յիս. քանզի դիսացի եթէ զօ
բութիւն ել յինէն.
Իբրև ետես կինն՝ եթէ ոչ
ծածկեցաւ 'ի նմանէ, եկն զո
ղոլով՝ և անկան առաջի նորա.
Թէ վու որոց իբաց մերձեցաւ
'ի նա, պատմեաց առաջի ամ
ժողովրդեանն. և եթէ որպէս
բժշկեցաւ առժամայն:

Եւ ասէ՝ քաջալերեաց զուս
արք. հաւատք քո կեցուցին
լըեղ. երթ 'ի իսաղալութին

Կաներորդ Ակւըսկէ զինի ուրբոց Խաչին:

Կարուի և Սլովոյի, և ամ երկնային
Զօրացն:

Արեց Վճեռութիւն Յի քի Ու Բար
Մարտինոս, Գլ. 18, Հէ. 10:

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Օ գոյշ լերուք՝ մի արհաւ
մարհիցէք զի՞ ՚ի փոքը
կանցս յայսցանէ, ասէմ ձեղ.
զի հրեշտակէք նոյ յերկինս հա-
նապաղ տեսանեն զերեսս հօր
իմց որյերկինսէ:

Օ ի եկն որդի մարդոց կեցու-
ցանել զկողուսեալն:

Օ խարդ թամի ձեղ. Եթէ լի
նիցի մարդոց հարիւր ոչխար՝ և
մողորիցի մի ՚ի նոցանէ, ոչ թո-
զուցու զիննասն և զինն ոչխար
սըն ՚ի լերինս. և երթիցէ խնդ
րիցէ զմողորեալն:

Ե ւ եթէ լինիցի գտանել զնա,
ամն ասէմ ձեղ. զի ուրախ
լինի ՚ի վերայ նոր առաւել քան
՚ի վը իննասն և ինուցն, որք
չցցեն մոլորեալք:

Ա յապէս ոչ են կամք առաջի
հօր իմց որյերկինսէ Եթէ
կորիցէ մի ՚ի փոքրկանցս յայս-
ցանէ:

Արեց Աճեռութիւն Յի քի Ու Բար
Գլուխութիւն. Գլ. 8, Հէ. 48:

Տէրն մեր Յա Քա ասէ:

Ե ւ մինչդեռ նա խօսէր, գոյ
մին ՚ի տանէ Ժաղալուտաղե
տին՝ և ասէ յնա. մեռաւ
գոււստին քս. մի ինչ աշխատ
առներ զդա:

Ի սկ Յոյ իբրև լուսաւ պատաս
խանի ետ նմա և ասէ. մի եր-
կնչըր, միայն հաւատա, և կեց
ցէ:

Ե ւ մուեալ ՚ի տունն՝ ոչ զըք
և թող մուանել բայց միայն ըզ
Պետրոս և զՅակօբոս. և ըզ
Յօհաննէս. և զհայր մանկանն
և զմայր նորա:

Լ ոյն ամենելքեան՝ և կոծէին
զնա. և նա ասէ. մի լսք. զի
չէ մեռեալ այլ ննջէ:

Ե ւ նորա ծաղը առնեին զնա.
զի զիսէին թէ մեռաւ:

Ե ւ նորա հանեալ զամենեսին
արտաքս:

Ա ղաւ զձեռանէ նորա. բար-
բառեցաւ և ասէ. արի կաց
մանուկ դու:

Ե ւ դարձաւ ողի նոր, և կանդ
նեցաւ վաղվաղակի. և հրամայ-

Եաց տալ նմա ուտել :
Եւ զարմացան ձնողըն նորա .
 և նա պատուիրէր մի ումել ա
 սել որ ինչ եղն :

Երկու շրաբք՝ որբոցն Անդասուի ան-
 տիոզայ Հայրապետն, և Անդասուայ եղիսակ
 առցոյն, և միւս Անդասուի եղիսակոտ-
 սին, Բուրայ քահանայն, և Ընկու ար-
 կածակին :

Սբու Անդասուայն Յէ Կէ Ու Բար-
 կանակն. Դւ 9. հէ. 23.

Տէրն մեր Յա Քա

Եւ ասէր առ ամենեսին. Ե-
 թէ որ կամի զինի իմ գալ,
 ուրացի զանձն և առցէ զիսաչ
 իւր հանապաղ՝ և եկեսցէ ըզ
 չետ իմ :

Օք որ կամիցի զանձն իւր կե-
 ցուցանել կորուսցէ զնա, և որ
 կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ,
 կեցուսցէ զնա:

Օքնչ օգուտէ մարդոց Ե-
 թէ զաշխարհ շահեսցի. և ըզ
 անձն իւր կորուսցէ, կամ առ
 ժեսցէ :

Օք որ ամօթ համարեսցի զիս
 և զբանս իմ, զնա և որդի մար-
 դոց յամօթ արասցէ յորժամ
 գայցէ փառ օք իւրալք՝ և հօր՝
 և հրեշտակաց որբոց :

Բայց արդարեւ ասեմ ձեզ .

եթէ են ոմանկը 'ի դրցանէ, որը
 այդը կան. որը մի ճաշակն այեն
 զմահ, մինչեւ տեսցեն զաբքայ-
 ութիւն **Ա**յ:

Երեք շարաթ՝ որբոցն Դեմետրեց լիս
 և Բատիկիսկուի քահանացին :

Սբու Անդասուայն Յէ Կէ Ու Բար-
 կանակն. Դւ 13. հէ. 9:

Տէրն մեր Յա Քա ասէ :

Եւ զձեղ իսկ մատնեսցեն
 յանեանս՝ և 'ի ժողովուր
 դըս տաննիցիք • և առաջի դա-
 տաւորաց և թաղաւորաց կոյ-
 ցէք վասն իմ 'ի վկայութիւնը:
Եւ ամենայն հեթանոսաց •
 բայց նախ պարտէ աճետարա-
 նիս քարոզել :

Այլ յորժամ տանիցին զձեղ
 մատնել, մի յառաջադայն հո-
 գայցէք, և մի զմոտէ ածիցէք,
 թէ զինչ խօսիցիք, այլ որ ինչ
 տացի ձեզ՝ 'ի ժամուն յայնմիկ
 զայն խօսիցիք. զի ոչ դուք եք,
 որը խօսիցիքն՝ այլ ողին նր:

Մատնեսցէ եղբայր զի զբայր
 'ի մահ և հայր զորդի. և յառ-
 նիցին որդիք 'ի վերաց հարց՝ և
 սպանանիցեն զնոսա :

Եւ զինիք ատեցեալք յամե-
 նեցունց վերանուն իմոյ. այլ

որ համբերեսցէ իսպառ՝ նա
կեցցէ:

Չորեք շաբաթ:

Սէ՞՞ ԱՇԵՐԵՐԵԴԻ ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲՀ
Ղ ՀԵ ԽԵ ԳԵ 9. ՀԵ 10.

Առ Տէրն ՅԵ ՔԵ:

Պարձան առաքեալքն ։ և
պատմեցին նմա զամենայն՝
դոր արարին, և առեալ զնոսա՝
խուսեաց առանձինն ՚ի տեղի
անապատ՝ քաղաքի միջ, որում
անուն էր բեթսայիղա,

Եւ ժողովուրդք իբրև դիտա-
ցին, գնացին զհետ նրա և ընկա
լեալ զնոսա՝ խօսէր ընդ նոսա
վասն արքայութե՛ ԱՇԵ ։ և ո-
րոց պէտք նին բժշկութեան՝
բժշկիլ:

Եւ օրն սկսաւ տարաժամիլ ։
մատեան երկոտասանքն և ա-
սեն ցնա ։ արձակեա զժողո-
վուրդադ, զի երեթեալ չուրջ
՚ի գիւղն և յաղարակս՝ հան
դիցեն. և դոտեն զիերակուր՝
զի աստ յաննշտի տեղւոջ եմք ։
Ասէ ցնոսա: դուք տուք նոցա
ուտել: և նոքա ասեն. ոչ դոյ
մեր աւելի քան զհինդ նկանակ
և զերկուս ձկունս. բայց եթէ
եթիցուք՝ դնեսցուք բահա-

կան ժողովրդեանդ կերակուր:
Վանդի էին արք իբրև հինդ
հաղարք ։ ասէ ցաշակերտսն ։
բազմեցուցէք զդոսա դասս դա
սը յիսուն յիսուն ։

Եւ առեալ զհինդ նկանկան և
զերկուս ձկունս՝ հայեցաւ
յերկինս ։ օրհնեաց և երեկ ։
և տայր ցաշակերտսն արկանեւ
ժողովրդեանն:

Արին և յագեցան ամենեւ-
քեան. և բարձին զնշխարս կո-
տորոցն և բկոտասան սակառի:

Հինգ շաբաթ՝ սրցն, Գուբիսասայ, Սա-
մանասայ, և Արիւաց սարկահազին,
Ուաննոսի մայուսակեցին, Անեկինն խառ
սովնոցի, և Հիւսիսոսի զնահորին:

Սէ՞՞ ԱՇԵՐԵՐԵԴԻ ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲՀ
Ղ ՀԵ ԽԵ ԳԵ 19. ՀԵ 27.

Տեսան մերց ՅԵ ՔԵ:

Յայնժամ պատասխանի ետ
պետրոս և ասէ ցնա ։ աճա
սիկ մեք թողաք դամ և եկաք
զինի քո ։ արդ զինչ լինիցի
մեզ:

Ասէ ցնոսա ՅԱՌ ամեն ասեմ
ձեզ՝ զի դուք՝ որք եկեք զինի
իմ, ՚ի միւսանդամ դալստեան.
յորժամ նստցի որդի մարդոց
Է ։ յա

յաթոռ վառաց իւրոց , նստ
ջեք և դուք յերկոտասան ա
թոռ՝ գտաել զերկոտասան
աղքս իսրայէլի :

Եւ առ որոք և թող զտուն .
կամ զի զբարս՝ կամ զբօրս՝ կի
զչայր՝ կամ զմայր՝ կամ զկին
կամ զորդիս՝ կամ զորդարակս
վասն անուշան իմոց . հարիւրա
պատիկ առցէ՝ և զկե անոն յա
ճիաենականն ժառանգեցէ :

Ուրբաթ:

Սբոյ Ամեսուան Յէ Քէ Ռէ Բէ¹
Վահանան . Գլ 9. ՀՀ 37.

Տերամք մերու Յնձ Քիւ :

Եւ եղե 'ի վաղինն մինչ իւ
չանէին նորս ՚ի լեռնէ ան
տի, լնդ առաջ եղե նմա ժողո
վորդ ըաղում :

Եւ ահա այր մի 'ի ժողովրդե
նէ անտի աղաղակեաց և տոէ ,
վարդապետ + աղաջեմ դքեղ՝
հայեաց յորդի իմ : զի միամօր
է ինձ :

Եւ ահա այս հորկանի 'ի նմա,
և յանկարծ դոչէ՝ և զարկու
ցանէ՝ և թաձալքուցանէ ըդ
նա՝ և փրփրեցուցանէ . և հա
ղին մեկնի 'ի նմանէ խորտա
կեռ զնա :

Եւ աղաջեցի զաշոկի բանն քո՝
զի հանցեն զնա . և ոչ կարացին
Պատասխանի և ա Յնձ և առէ ,
ով աղդ անհանատ և թիւր .
մինչեւ յի ըր և զից ընդ ձեզ և
անսացյ մ ձեզ զ : մս ամ այսը
զորդին քո :

Եւ մինչդեռ մատուեր , զար
կաց զնա զեն՝ և շարժեցաց .
Սասանց Յնձ այսոյն ողջ ոց .
և բժշկեաց զմանուշն . և և ա
զնա ցհայր իւր :

Եւ զարմանացին ոմանելք ան
՚ի վլուց մեծամեծ ցի այ :

Ըստակ սրբոց Առաքելցն Ազուրէ
և Փետորապուր :

Սբոյ Ամեսուան Յէ Քէ Ռէ Բէ¹
Վահանան . Գլ 1. ՀՀ 35.

Մկրտիւ Տերան մերոց Յնձ Քիւ :

Եւ վաղին անդր կայր յօհանէ
նէս, և յաշակերտաց անտի
նորս և բիու :

Եւ նայեցեալ լնդ Յնձ զի
զպնայր , և տոէ . ահանափիէ
+ Քանդանն այ :

Եւ ունի 'ի նմանէ և բիու աշա
կերտին զի խօսեր . և զնացին
զիւտ Յնձ :

Իրիւ դարձան Յնձ և տոէ .
նստա զի և ըլլային զիւտ նոր
առէ :

ասեց յնուահ ովհնէ ինողըք, և առաջ առաջն յնաւ, ի ամբը ի, (որ թարգմանեաւ կամ վարդապետ) ուր են օքելանք քառ

Ասեց յնահ և կայք, և առաջք և կիմ, և առաջն, ուր են օքել և վանք նորա, և առ նմա աղան այն օր, զի ճամ էր իրբե տառներորդ :

Եր անողըքա և լըայր սիմօնի վիմի, մի յերկուց անակ, ուրբ լուսնն ի չօհաննէ, և զնացին զինի նորա :

Գատանէ առ նոխա զի դրացը իւր զումնն, և առեց յնաւ, դտաք զմանից՝ (որ թարգմանիք Քան) Աս իւծ զնաւ առ Յան հայեց եալ ընդ նոս Յան առեց, դու ես սիմօն որդի յօհանու, դու կամ ոցիս կրիստոս, որ թարգմանի ողեւ արսու:

Դ վաղին անողը կամեցան և լա նել ի դափին առ, դտանէ զինի լիպոտ, և առեց յնաւ Յան. Եկ զինի իմ :

Եւ էր վիւխովոս ՚ի ըւթասյի դայ, ՚ի քաղաքէ անողըւայ և պի արսու :

Գտանէ վիւխովոս զնաթ անայ էլ, և առեց յնաւ զորմն զըւաց :

Իսուս յօրինան և մարդութեան, բարդ զի պորդի յօսե կայ ՚ի նազարելթ :

Ասեց յնաւ նաթ անայէլ, իսկ ՚ի նազարելթ մարդ ի՞նչ է լին բարւոց իսկը լինիլ, առեց յնաւ վիւխովոս, և կ և տեսու:

Բըրեւ աւես Յան լինթ անայէլ զի դայը առ նա, առեց վասն նիր ահա արդարեւ խրայէլացի՝ յուրաժամանակ ըստ նենդութիւն ու զց:

Ասեց յնաւ նաթ անայէլ ուստի հանուն և զիս պատասխանի և առ Յան և առեց յնաւ, մինչեւ էր վիւխովոտի կոչեալ զքեղ՝ զի եր ՚ի նելըց թ զէնացն, առսե զքեղ :

Գտասախանի և առ նմա նաթ անայէլ և առեց, ի ամբը, դու ևս որդի Այց դու ևս թարգման ճար խրայէլի :

Գտասախանի և առ նմա Յան և առեց փոխանակ զի ասացի քեղ զի թէ առսի ՚ի նելըց թ զէնացն, հանատաս՝ մեծամեծ ևս քան զայս տեսացն առ :

Եւ առեց յնաւ, ամեն ամեն առ ամ ձեզ՝ տեսանիցէք զի բկինս բացեալ՝ և զհրեշտակս Այց զի և լանիցէն՝ և իջանիցէն ՚ի վլըց Արդւց մարդոց Տաս

Տասներորդ Ամերտեկ զբահ սթյ Խաչին
Սէբո Ամերտեկ Յէ ՎԲ Ու Բառ
Պատուան. Գլ 9. հէր 44.

Վա Սքանչելեաց Տեառն մերոյ Յէ Քի.

Եւ ՚ի զարմանալ ամենեցուն
՚ի վր ամի զոր առնէր + ա-
սէ ցաշակերտան իւր + դիք ՚ի
լսելիս ձեր զբանս զայսոսիկ. զի
որդի մարդոյ մատներոց ՚ի ձե-
ռըս մարդկան.

Եւ նորա ոչ դիակին զբանն .
և էր ծածկեալ ՚ի նոցանէ՝ զի
մի դիտացեն. և երկնչէին հար
ցանել ցնա վր բանին այնորիկ.

Եւ մուտ խորհուրդ ՚ի նո՞ թէ
ով արդեօք մեծ իցէ ՚ի նցնէ .
Յէ երբե ծանեաւ զլորհուր
դըս սրտից նոյ. էտո զմանուկ
մի. կացոց ՚ի մշջ նոյ առ իւր.

Եւ ասէ ցնոսա: որոք ընկալցի
զմանուկս զայս յանուն իմ, զիս
ընդունի. և որ զիս ընդունիցի,
ընդունի զառաքիչն իմ. զի որ
փոքրիկն է յամենեսին ՚ի ձեզ՝
նա եղիցի մեծ:

Պատասխանի ետ յօհաննէս և
ասէ: վարդապետ՝ տեսաք զոմին.
որ յանուն քո դես հանէր՝ և
արդելաք զնա. զի ո՞չ շընէ ընդ
մեզ.

Է

Ասէ ցնո՞ Յէ. մի արդելուք.
զի որ ոճն է ձեր թշնամի, ՚ի
ձեր կողմն է:

Հարաթ, տօն է ամենայն սըբոց Հնոց
և Կորոց, Յայտից և անցատի:

Սէբո Ամերտեկ Յէ ՎԲ Ու Բառ
Պատուան. Գլ 12. հէր 4.

Տեսն մեր Յա Քա ասէ:

Բայց ձեզ ասեմ սիրելեաց
իմոց. մի զարհուրիք յայն-
ցանէ, որը սպանանեն զմարմին,
և յետ այնորիկ աճելի ինչ ոչ
ունիցին առնել:

Եւ յւ ցուցից ձեզ յումիշ եր-
կնչցիք. երկերուք յայնմանէ.
որ յետ սպանանելց ունի զիշ-
խանուի արկանել՝ ՚ի գեհեան.
այո՞ ասեմ ձեզ յայնմանէ եր-
կերուք:

Ոչ ապաքէն հինդ ձագք եր-
կուց դանդաց վաճառին. և մի
՚ի նոցանէ ոչ է մոռացեալ ա-
ռաջի Այն:

Եւ ձեզ և ամենայն իսկ հեր-
դիսոյ թունեալ է. մի երկնչիք
զի քան զըազում ձագս լաւ
էք դուք:

Ասեմ ձեզ. զի ամենայն որ
խոստովանեցի յիս առաջի
մարդկան, և որդի մարդոյ խոս

առ

տովանեցի զեմանէ առաջի
հրեշտակաց այ :

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի
մարդկան, ուրացեալ լիցի առա
ջի հրեշտակաց այ :

Սեատասաներորդ Կերպակ :

Աբեղ Ամերութիւն Յի Քի Ու Բար
Դի Համար 42 11. հաւ 1:

Տէրն մեր Յա Քար

Եւ եղե ՚ի տեղոց ուրեք
կալ յաղօթս և իբրև դա
դարեաց, ասէ ցնա ոմն յաշա
կերտացն իւրոց : **Տէր**, ուսո՞
մեղ յաղօթս կալ, որպէս և
յօհաննէս ուսոցց աշակերտաց
իւրոց :

Ասէ ցնոսա: յորժամ կացցէք
յաղօթս և ասսածիք: **Տար**
մեր սուրբ եղեցի անուն քո:
եկեցէ արքայութիւնքո:

Օհաց մեր հանողլորդ անուր
մեղ զօրբսատօրէն:

Եւ թող մեղ զմեղս մեր: զի
և մեր թողումք ամենացնի՝ որ
պարտիցի մեղ, և մի տանիք
զմեղ ՚ի փորձութիւն:

Եւ ասէ ցնա: մը ՚ի ձենջ
որոց իցի բարեկամ: և երթաց
ցէ առնա ՚ի մըջ գիշերի և և
ասիցէ ցնա: բարեկամ, տուր

ինձ փախ երխա նկանակս:
Օկ բարեկամ իմ եկն առ իս
յուղոց և ոչինչ ունիմ դնել
առաջի նորա:

Եւ ՚ինքը բուստ տացցէ պա-
տասխանի և ասիցէ: մի աշխատ
առնեց զիս: զի դուքը վակել
են: և մանկունքս ընդ ինե կան
յանկողնի: ոչ կարեմ յառնել
և տալ քեզ:

Եթէ նա սախակեսցէ բաղեսէ-
լով ասեմ ձեզ, եթէ ոչ յա
րուցեալ տացցէ նմա վասն բա-
րեկամութեանն, սակայն վասն
ժառ թեանն յարուցեալ տայ-
ցէ նմա զինչ և պիտոյ իցէ:
Եւ ես ասեմ ձեզ: ինդրե-
ցէք, և տացի ձեզ հացցեցէք, և բաց-
ցի ձեզ:

Օկ ամենայն, որ խնդքէ, առ-
նու: և որ հայցէ, դտանէ: և
որ բաղնէ, բացցի նմա:

Յի որ ՚ի ձենջ հայր՝ խնդրիցէ
որդի եւը ձուկն, միթէ փոխա
նակ ձկան օճ տացցէ նմա:

Եւ կամ խնդրիցէ ձու՝ միթէ
կարի՞ճ տացցէ նմա:
Իսկ եթէ դուք՝ որք չառքդէք
զիսէք պարզես բարիս տալ
որդւոց ձերոց: որչափ ես ա-
ռա

սաւել հայրն ձեր յերկնից առ
ցել բարիս այնոցիկ, որը խնդ
րեն ՚ինմանէ:

Երկու շաբաթ պահոց:

Սբեր Աքետորակն Յի Վի Ու Բար
Դաւագու գլ. 11. Հայ. 14.

Տերն մեր Յա Քա:

Եւ հանելը զեւ մի համը: և
եղել յերանել զինին՝ խօ
սեցաւ համըն: և զարմացան ա
մենացն ժողովուրդն:

Եւ սմանեք ՚ինոցանէ ասեն.
բեկ զղել բուզաւ իշխանաւն զի
ճաց հանել զա զդես:

Եւ այլք փորձէն՝ և նշան յեւ
կից խնդրէն՝ ՚ինմանէ:

Իսկ նը զիտացէլ զիսրչուրդու
նոցա, ասէ յնասա: ամենացն
թագաւորութիւն բաժանեալ և
յանձնն աւերի: և տուն բաժա
նեալ յանձնն կործանի:

Ապա եթէ և ստանայ բա
ժանեցաւ յանձնէ: զիսրդ կայ
ցել թագաւորութիւն նորա: զի

ասէք զինէն թէ ըէե զղել բու
զաւ իշխանաւ հանել զա զդես:

Եթէ ևս բէե զղել բուզաւ հա
նեմ զդես: որդիքն ձեր իւն
հանիցն: վասն այնորիկ նորին
եղիցին ձեր դատաւողք:

Եր

Իսկ եթէ մասամբ այ հանեմ
զդես, ապա հասեալ է ՚ի վերաց
ձեր արքայութիւն Այս:

Յորմամ հզօր վառեալ պա
հեց զսուն իւր, ՚ի խաղաղուն
են ինչք նորա:

Բայց եթէ հզօրադոցն քան
զնա ՚ի վր եկեալ յաղթեցից
նմա, զսպառազինութիւն նորա
հանէ յոր յուսացեալ էր: և
զաւար նորա բաշխեցի:

Ու ոչ է ընդիս՝ հակառակ իմ
է: և որ ոչ ժողովը ընդիս,
ցրուն:

Երկու շաբաթ:

Սբեր Աքետորակն Յի Վի Ու Բար
Դաւագու գլ. 11. Հայ. 27.

Տերն մեր Յա Քա:

Եւ եղել մինչդեռ խօսէք
զայս՝ ձայն երարձ կին մի
՚ի ժողովզգենէ անտի և ասէն
երանիէ որովացնին՝ որ կըեացն
զքեզ: և առեանցն՝ որը զին
ցուցին զքեզ:

Եւ նա ասէ: նա երանի այնո
ցիկէ: որը լսեն զբանն Այս:
և առնեն:

Եւ ՚ի զիտանալ ՚ի վերաց նորա
ժողովրդոցն՝ սկսաւ ասեր աղ
զըս այս, աղդ չար է: նշան
ինդ:

խնդրէ : և նշան յերկնից ոչ
տացի սմա , բայց նշանն յօնա
նու :

Օկ որպէս եղել յօնան նշան
նինուէ ացւոց , այնպէս եղեցի
և որդի մարդոց ազգիս այսմիկ:
Դշխոյն հարաց յարիցէ 'ի
դաստաստանի ընդ արս ազգիս
այսորիէ՝ և դաստապարտեացէ
զսոսա . զի եկն 'ի ծագաց Երկ-
րի լսել զիմաստութին սաղօմօ-
նի . և ահա առանելքան զսա-
զօմօն է աստ :

Վեր նինուէ ացիք յարիցին 'ի
դաստաստանի ընդ ազգիս այս .
միկ՝ և դաստապարտեացին զսա .
զի ապաշխարեցին 'ի քարոզու-
թեանն յօնանու . և ահա առա-
ճելքան զյօնան է աստ :

Չորեք շաբաթ .

Առաջ Աշետունու Յի Քի Ու Բար-
կադարան . գլ 11 . հար 33 .

Տերն մեր Յա Քա ասէ :

Ոչ ուրուք լուցեալ զմբադ՝
զնէ 'ի թաքստեան : և ոչ
ընդ գրունանաւ , այլ 'ի վերաց
աշտանակի . զի որք մտանենն ,
զըս տեսանիցեն :

Ճըստ մարմաց ակն է : յորժում
ակն առատէ , ամենայն մար-
իթ

մին լուսաւոր Եղեցի : և Երբ
ակն չըր է , և մարմինն խաւա-
րին Եղեցի :

Վարդ՝ զգոյշւեր՝ դուցել լցադ
որ 'ի քեզէ խաւար իցէ :
Եթէ մարմինդ քո ամենայն
լուսաւոր է , և չգուցէ մասն
ինչ խաւարին , Եղեցի լուսաւոր
ամենայն . ոող յորժամ ձբադն
նշուլեւք լուսաւորեացէ զքեզէ :
Եւ մինչ խօսէր զայս աղաչէը
զնա սմա 'ի փարիսեցւոցն , զի
ձաշ կերիցէ առ նմա : և նա
մտեալ բազմեցաւ :

Իբրեւ Ետես փարիսեցին , զար
մացաւ . զի նախ ոչ միրտեցաւ
յառաջ քան զճաշ :

Վուշ ցնա **Տէր** : այժմ դուք
փարիսեցիք զարտաքին զըաժա
կին և զպնակին սրբէք . և ներ
քինն ձեր լի Եյտիշտակութիւ-
ն չարութեամբ :

Վամփաք . ոչ ապաքէն որ զար
տաքինն արար՝ և զնեքըինն նոյն
արար :

Խայց աղէ զարժանն խակ , անք
ազօրմութիւ . և ահա ամենայն
սուրբ է ձեր :

Վայլ վայ ձեզ փարիսեցւոց :
զի տասանսորդէք զանանուխ . և
զփեզինաց . և զամենայն բան-

ջար. և անցանէք ղերամամբէ
և զսիրովն այս զայս արժանէլ
առնել և զայնու ոչ անցանէլ:

Հինգ շրաբ:

Սէդը Անտառական Յէ Քէ Ու Բէ¹
Դէ Հայութ Գէ 11. Հէ 49.

Տէրն մեր Յա Քէ ասէ:

Ասն այնորիկ խմառութն
այս ասաց առորեցից 'ի
նոսա մարդարէս և առաքեալս.
և 'ինոցանէ սպանանիցեն, և
հալածիցեն:

Օկ խնդրեսցի արիւն ամենայն
մարդարէից հեղեղ 'ի սկզբանէ
աշխարհի յաղգէ յայդմանէ:
Յարինէն արիկ մինչեւ յա
րիւնն զաքարիայ կորուսելոյ ի
ուղղանն և ըստ տաճարն այս
ասեմ ձեղի խնդրեսցի յաղգէ
յայդմանէ:

Այ ձեղ օրինականացդ զի
թաքսուցանէք զիականս դիտու
թեան դուք ոչ մտանէք, և
ողք մտանելոցն են, արդելուք:
Եճ 'ի խօսին զայս ամենայն
առ նոսա առաջի ամենայն ժու
զովորդեանն, զամօթի հարկանն
ին. և սկսան դպիրքն և փարի
սեցիքն դարել և դրդուլ ը
նմա վասն բազում իրաց:

Եճ սպասել սրուալ ինչ բանս
իրերանոյ նորա՝ զի չարախօ
սեսցեն զնմանէ:

Ռւըբաթ:

Անդը Անտառական Յէ Քէ Ու Բէ¹
Դէ Հայութ Գէ 12. Հէ 1.

Առ Տէրն մեր Յա Քէ Քէ:

Արովէ 'ի կուտիլ բիւրամ-
բաց ժողովրդեանն, մինչեւ
կոխն զիմիւնանս սկսամ ասել
ցաշակերտս իւր, նախ՝ զդոյշ
էրուք անձանց 'ի խմորոց փա-
րիսեցւոցն, որ է կեղծաւորու-
թիւն:

Օկ ոչինչ է 'ի ծածուկ որ ոչ
յայտնեսցի. և դաղանի որ ոչ
ծանիցի:

Ան այսորիկ զրբինչ ասիցէք 'ի
խաւարի, լսելի լիցի 'ի լցու և
զրյունիանէ խօսեցացք 'ի ըշ-
տեմարանս, քարոզեսցի 'ի վե-
րաց տանեաց:

Բայց ձեղ ասեմ սիրելեաց իւ-
մոց, մի զորհուրիք յայնցանէ,
որք սպանանն զմարսին, և յետ
այնորիկ աչելի ինչ ոչ ունիցին
առնել:

Այլ յուցից ձեղ յումմէ եք
կիւցիք և երկերուք յայնմանէ
որ յետ սպանանելց ունի զիշ-
իւա

խանութիւն արկանել՝ ՚ի զե՞
հեան. այս առ մ ձև զայնմա

նէ Երկերուք :

Ո՞չ ապաքէն հինգ ձադը Եր-
կաց դանդաց վաճառին. և մի
՚ի նացանէ ո՞չ է մոռացեալ ա-
ռաջի Ա. Յ:

Ա. Յ ձեր և ամենայն խակ հեր
զլսոյ թունեալ է. մի Երկնչիք՝
զի քան զբաղում ձադս լաւ էք
դուք:

Ասեմ ձեզ. զի ամ որ խոստո
վանեսցի յիս առաջի մարդկան,
և որդի մարդոյ խոստովանեսցի
զնանէ առաջի հրեշտակաց այ:
Եւ որ ուրացցի զիս առաջի
մարդկան, ուրացեալ լիցի առա
ջի հրեշտակաց այ:

Եւ ամենայն որ ասէ բան զոր
դոյ մարդոյ թողցի նմա. բայց
որ զառողին սուբը հայ հոյիցէ,
մի թողցի նմա:

Ա. Յ յորժամ տանիցեն զձեզ
՚ի ժողովուրդս և ՚ի պետութիւն,
մի հոդայցէք. որողէս թէ զինչ
պատասխանի տայցէք. կի՞մ զինչ
առիցէք:

Օ կ զառողին սուբը ուսուցէ
ձև զի նոմին ժամու. զի՞չ պար
ալիցէ խօսիլ:

Կաքաթի տօն է որցն, Գրեգորի որան
շելալ ործին. Կեկողացուն հայրապետին
և Սիւռանայ եպիսկոպոսին

Աբեղ Վահագան Յէ Քէ Ռէ Ռէ Բ. Պ.
Յունանաւ. Գւ 10. հէ. 11.

Տէէն մեր Յա Ք. ասէ:

Վա եմ հավեւն քաջ. հո-
վեւ քաջ զանձն իւր զնէ
՚ի վերաց ոչխարաց :

Խակ վարձկանն, որ ոչ է հավեւ,
որոյ ոչ իւր են ոչխարբն, իբրև
աեսանէ զդայն զի դայ՝ թողու
զոչխարբն և փախչի. և դայն
յափշտակէ զնոսա և ցրուէ:

Քանզի վարձկան է, և չէ
փոյթ նմա վասն ոչխարացն:

Ես եմ հավեւն քաջ. և ձա-
նաչեմ զիմսն, և ձանաչեմ յի-
մացն:

Որոշէս գիտէ զիս Հայր, գի-
տէմ և ես զհսցը. և զանձն իմ
զնեմ ՚ի վերաց ոչխարաց :

Կամ՝ այլեւ ոչխարբ են իմ,
որը ո՞չ են յայսմ դաւթէ. և
զայն ևս պարտ է ինձ ածելայոր
և ձայնի իմում լուիցեն. և եւ
զիցն մի հօտ՝ և մի հավեւ:

Առաջին Ակադեմիկ Յիշնակի:

Սէմ Ավագուստի Ծի Քի Ու Բէր
Ղըմիս: Գլ. 12. Հայ. 13.

Առ Տէրն մէր Յա Քի:

Ասէ մի 'ի ժողովրդ է նէն ցնա.
Վարդապետ, առա ցեղապար
իմ, բաժանել ընդ իս զժառան
դութիւննեւ:

Եշնա ասէ ցնա: այր դու՛ ո
կացոյց վիս գատահոր կամ բա-
ժանարար 'ի վիրայ ձեր:

Եշասէ ցնոսա: աւեսէք, և
կոմայշ լիրուք յամենայն աղա-
հութէ: զի ոչ եթէ իմթե-
րէց լինչց ուրաք լիեն կեանիք
նորա:

Ասուցան առ նու զառակ մի,
և առէ: առն ուրումն մեծա-
տան և տուն անդք տոհմականա:
Եշ խորհէք 'ի միսս իւր՝ և ա-
սէք: զի գործեցից զի ոչ զա-
տեւի, ուր ժողովեցից զարդիւ
նըս իմ:

Եշասէ գիտեմ զինչ արա-
րէց: քակեցից զշում մարան-
իմ: և ևս մեծամեծս շինեցից:
և անդք ժողովեցից զցորեան,

և զնմ բարութիս իմ:

Եշ ասացից ցանձնիմ: անձն,
ունիս բազում բարութիւնս,

չամբարեալ ամաց բաղմաց +
չանգիր, կեր, արը, և ուրախ
լեր:

Ասէ ցնա Ա՛ջ անովտ, յոցամ
ւեշերի զողիս ՚ի քէն ՚ի բաց
զահանջիցեն, խել զոր պատրաս-
տեցերն սևմ լինեցի:

Երյալէս և որ դանձէ անձնն,
և ոչ Ա՛ջ մեծանացցէ:

Ասէ ցաշակերտն իւր: վասն
ոցորիկ ասեմ ձեզ մի հոգացք
ընտ հողւոյ՝ թէ զինչ ուտիւ-
ցեք: և մի ընդ մարմնոց՝ թէ
զինչ զգենուցուք:

Օկոպի առաջելէ քան զիեւ-
բակուք, և մարմին քան զան-
դեր:

Այցեցարնէք ընդ ագուտնս,
զի ոչ սերմանեն՝ և ոչ հնձնն.
որոց ոչ զմն շուն մորանք՝ և ոչ
համբարանոցք: և Ա՛ջ կերսկ
թէ զնա: որչափ ևս առաջել
զնեզ որը լաւ էք քան զմը ըս-
տան:

Ավ 'ի ձինջ առ հոդալ կարի-
ցէ յաւելուլ 'ի հասակ իւր կան
դուն մի:

Խսկ արդ եթէ 'ի փորուն չէք
բաւական՝ վասն այլոցն զի՞ հո-
գոյք:

Այցեցարնէք լը շուշանն, ուզ
անձի:

ամէ՞ + ոչ ջանայ՝ և ոչ նիւթէ՞ .
սսեմ ձեղ՝ և ոչ սաղօմն յա-
մանայի փառմն իւր զգեցաւ

իրբե զի՞ ինոցանէ:

Իսկ եթէ զիստն՝ որ այսօր՝ ի
բացի է, և վաղին ՚ի հնոց արկա-
նելի, ԱՃ այնպ զգեցուցանէ: .
մըշափ ևս առաւել զջեղ՝ թե-

ըահաւատք:

Վէ զուշ մի խնդրէք զինչ ու-
տիցէք, կամ զինչ ըմնիցէք, և
մի զբաղնուք:

Օ ի զայն ամ՝ հեթանոսք աշ-
խարհի խնդրեն, այլ ձեր հայլ
դիտէ՝ զի պիտայ է այն ամ՝:
Բայց խնդրեցէք նախ՝ զարդաց
ութի ԱՃ, և զարդարութիւն
նդր. և այն ամ՝ յաւելցի ձեղ՝

Երկու շաբաթ՝ որց կռւանացն Յուլիս
նեաց, և Վասիլուհու,

Արբ ԱՀ Յանձնուն Յի Քի Ու Բար-
գայուն, Գլ. 8. հի. 1.

Տերն մեր Յո Քու:

Վէ եղե յետ այնորիկ և ին-
քն շրջեւ ըստաղաք և
ընդ դիւղս քարողէք և աւե-
տարանէք զաբըսութիւնը: և

երկուտասանկն ընդ նմա:

Վէ կանայք ոմանք՝ որք բժը
կեալէին յայսոց չարաց և ՚ի հի

շանդութենց: մարիամ, որ կո-
չիւր մաղղաղենացի: յորմէ
եօթն զեքն ելեալէին:

Վէ յօհաննա կին քուզայ՝ հա-
զարապետին հերօղի, և շու-
շան՝ և այլք բաղումք: որք պաշ-
տէին զիւա յընչեց իւրեանց:

Երեք շաբաթ՝ որբոյն Ղանկանոսի քա-
հնեացին: և որբոյն Տարագրոսի, Ալո-
պասի, Աշուրոնիկոսի, և Ունեսիմեոյ և
այլց աշկերտացն Պօղոսի:

Արբ ԱՀ Յանձնուն Յի Քի Ու Բար-
գայուն, Գլ. 6. հի. 13:

Տերն մեր Յո Քու:

Վէ իրբե այդ եղե՝ կոչւզայ
զաշակերտն իւր՝ և ընտ-
րեաց ՚ինոցանէ Երկուտասաննա:
(զորս և առաքեալս անուշ-
նեաց:)

Օ սիմօն՝ զոր և պետրոս անո-
ւանեաց: և զԱնդրէաս զեղ-
բայր նորին: և զՅակօբոս: և
զՅօհաննէո: և զՓիլիպոպո:
և զԲարթուղիմոս:

Վէ զՄատթէոս: և զՅօհո-
մաս: և զՅակօբոս ալփեաց: և
զԱնդօն զկոչեցեալն նախան-
ձայոց:

Վէ զՅուդա Յակօբայ: և
զՅուդա իսկարիստացի, որ ե-
ղե իսկ մատնիչ:

Յէ

Եւ է իջեալ նոքօք հանդերձ ՚ի
տեղի մի տափարակի և ժողով
աշակերտացն նորա և բաղմու
թիւն յցի ժողովրդեանն յա-
մենայն հրեաստանէ և յի բու-
տակէմէ և յայնմ կողմաննէ և
՚ի ծովեղերէն տիւըսսի և սիդօ
նի

**Ուզ Եկին լուլ՝ ինմանէ՝ և
բժշկիլ՝ ի հիւանդութենէ իւ
ըւանց. և նեղեալքն յայսց
պղծոց՝ բժշկեին:**

Վէ ժողովուրդն ինչը եւ մեր
ձենալ ինա . վե զօրութիւն
բացում ելանէր ինմանէ՝ և
բժշկէր զամենեսին

Եւ ամբարձ զայս իւր յա-
շակի բուն իւր և ասէ. Երանի
է աղքատացդ հոգւով զի ձեր
է արքայութիւնն Ա-

$$\sum_{\mu \neq p} b_\mu \geq \mu \alpha \beta,$$

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1912. 41.

Un Střední Měst Božího.

Աւելի Պետքառ . Տեր՝ առ
մեղ ասացեր զառակդ
զայդ՝ թէ առ ամեննես ան
Եւ առէ Տը . ով իցէ հաւա
տարիմ տնաես և խմասուն .
Դը կացցց Տը եւը ե վը գեր

Դաստանի իւրոյ՝ տալ՝ի ժամանէ
զկերպակուըս :

Երանի իցէ ծառային պնտիկ՝
լոր եկեալ տէր իւր գտանիցէ
արարեալ պնտիկս.

Արդարեւ ասեմ ձեզ՝ զի՞ ՚ի վի՛
ամենայն ընչից իւրոց կացուս-
ցէ զնաւ:

Ապա թէ ասիցէ ծառայն այն
՚ի ուտի իւրում, յամէ ող իմ
՚ի դալք և սկսանիցի հարկանել
զծառայս և զաղախնայս + ու-
տել և բաղել և արթենալ:
Տկեացէ տէր ծառային այնու-
ընի, յանուր յորում ակն ոչ
ունիցի + և ՚ի ժամու, յորում
ոչ գիտիցէ + ըստ մշջ կտրեացէ
զնա՞ և զման նորա ընդ անհա-
նատս գիտէ:

Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զկամա
տեառն. իւրոյ, և ոչ պատրաս
տեցէ ըստ կամայ նորա՝ արքցէ
դան բաղում։

Այսոր ոչն դիտեցէ, և արժանի գանի ինչ դորձիցէ, արբցէ գան սակաւ։ ամի, որում շատ տաճաւ, շատ ինգրեսոցի ինմանէ. և որում բազում աւանեցաւ, առաւել ևս պահան։
ջեսոցին ինմանէ։

Աւրբաթ:

Համագ շորտիթ՝ սրբացն Աղեմաց հայրա-
պետին, և Բագալաւասայ տոռումնոյ ե-
պիսկոպոսին:

Սբեն Վահագանի Յէ Քէ Ռէ Ռէ Բէ Բէ

Տէրն մը Յէ Քէ Քէ:

Տէրն մը Յէ Քէ Քէ:

Եւ կոչեալ զերկոտասան ա-
ռաքեալմն. եւ ոնցա զոր-
բութի և զիշխանութի ի վերաց
ամենայն դիւց: և բժշկել
դիւնանդութիւն:

Եւ առաքեաց զեր քարոզել
զարբայութին Այս և բժշկել
զախտածէս:

Եւ ասէ ցնոսաւ մի ինչ բառ-
նայք 'ի ճանապարհի: մի գաւա-
զնն. և մի մախաղ մի հաց: և
մի արձաթ: և մի երկուս հան-
դերձս ունիցիք:

Եւ յոր սուն մոտենիցեք՝ անդ
աղջիք. և անտի գնայցեք:

Եւ որբ ոչ ընդունիցին զձեղ.
յորժամ և լանիցեք՝ 'ի քաղա-
քէն յայնանէ, զիսաշի ոսից
ձերոց թօթափեսնիք 'ի վկայ-
ութիւն նոցա:

Եւ ելեալ շնչին լը քաղաքո
և ընդ դիւղու. աւետարանէին
և բժշկեին լը ամենայն տեղիս:

♦ ուր եկի արկանել յերկիր:
և զի՞նչ կամիմ, թէ ար-
դէն իսկ բորբոքիւր:

Եւ մլստութի մի ունիմ մլրա-
տիլ. և զիարդ վութամ մինչեւ
կատարեսի:

♦ ամարեք, եթէ խաղաղութի
եկի տալ յերկիր. ոչ ասեմ
ձեղ՝ այլ բաժինա:

Օք եղիցին յայսահետէ հինդ
ի տան միում բաժանեալք.
Երեքն յերկուց. և երկուէն յե-
րեց:

Բաժանեսի, հայր յորդւոյ. և
որդի 'ի հօրէ. մօցը 'ի դատէրէ,
և դուստը 'ի մօրէ. սկեսուր 'ի
հարսնէ, և հարսն 'ի սկեսը
իւրմէ:

Ասաց և ցժողովդն, յորժամ
տեսանիցեք ամոլ ծաղեւալ յա-
րեմնից, իսկցն ասէք, թէ
անձըև դայ. և լինի այնպէս
Եւ յորժամ հարաւ շնչեալ
ասէք՝ թէ խորշակ լինի. և լինի
այնպէս:

Աւ դժաւորք՝ զերեսս երկնի և
եր

Երկրի գիտեք փորձել . իսկ
զժամանակս զայս վիարդ . ոչ
փորձեք :

Անդէր և յանձանց իսկ ոչ
ընտրեք զարժանն : Յորժամ
երթացքես ընդ տոխի քում
առ իշխան , ՚ի ճանապարհի
տուր զհաշեն զերծանիլ ՚ի
նմանէ . զի գուցէ քարշեցէ
գքեղ առ դատաւորն : և դա
տաւորն մասնիցէ դահճի . և
դահճն արկանիցէ ՚ի բանտ ,
Ասեմ քեզ . ոչ ելանիցես
անտի մինչև հատուցանիցես
զյեախն բնիօնն :

Ըսրաթ՝ սրբոց առաքելոց և առաջին
լուսաւորչացն մերօց , թաւեասի և բառ
դուդիսիսի :

Արքունիք Անդէրանին Յի Քի Արք Անդէր
Ստորեւուն . Գլ 9. ՀՀ 35:

Տերն մեր Յա Քին

Եշտ շքջէր Յն ընդ ամենայն
քաղաքս , և ընդ գիւղս .
ուսուցանէր ՚ի ժողովուրդս նիշ .
և քարոզէր զանետարանն ար
քայութեան . և բժշկէր զամ
ախտս + և զամ հիւանդութիւն
՚ի ժողովքեանն :

Եշտ տեսեալ զժողովուրդսն
զթացաւ ՚ի նոսաւ . զի էին աշ
իթ

խառեալք իրըև զովսարս , ո
րոց ոչ իցէ հովիւն :

Յայնժամ ասէ ցաշակերասն
իւր . հունձք բազումք են՝ և մը
շակք սակաւք :

Արդ՝ աղաւեցէք զՃէր հրն
ձոց՝ զի հանցե մշակս ՚ի հունձա
իւր :

Եշտ կոչեալ առինքն զերկոտա
սան աշակերտան իւր . և առնոցա
իշխանութիւն այսոց պղծոց հա
նել զնա՝ և բժշկէր զամախտս՝
և զամենայն հիւանդութիւն ,

Եշտ առաքելոցն երկոտասանից
էին անունանք այսոքիկ : առա
ջն Ախմօն անունանեալն Պետ
րոս . և Անդրէաս եղբայր նիւն
Յակոբոս զերեգեայ՝ և Յո

հաննէս եղբայր նորտ : Փեղիսպ
սոս + և Արքուղիմիսս : Ոճո
մաս՝ և Ատոթէոս մաքսաւոր
Յակոբոս արիեայ՝ և Պէտրէ
ոս , որ անունանեցաւ Ոճաղէ
ոս : Ախմօն կանանցի . և Յո
դա իսկարիօտացի՝ որևէ մատ
նեաց զնա :

Օնոսա երկոտասանեսին ա
ռաքեաց Յն պատուիրեաց
նոցա , և ասէ : ՚ի ճանապարհս
հեթանոսաց մի երթ այցէք . և
՚ի քաղաքս սամարացւոց մի մը

տանիցէք.

Վայլ երթայքը առաջել առ
ոչխարս կորուսեալս տանն իլի :
Վճէ իբրև երթայցէք՝ քարտղէ
ցէք՝ և ասացէք՝ թէ մերձեալ
է տըբայութիւն երկնից :

Եւկրորդ Կերպակն յինակի :

Արդյա Աշխատականի Յն Բի Բար
Դաշտականի Գլ 13. հի 1.

Առ Տէրն մեր Յն Բար :

Վին սմանիք ՚ի նոմին Ժամա-
նակի . և պատմեցին նախ
վասն դալիլացւոցն . որոց զա-
րիւնն պիտառու խառնեաց ընդ
զոհնն նոցաւ

Պատախանի ետ և ասէ յնս .
Համարիք եթէ այնք դալիլեա-
ցէք եղեն մեղաճորը քան զամ
դալիլացիս . զի զայնպիսի անցաւ
կը յին :

Ոչ ասեմ ձեզ այլ եթէ ոչ
ապաշխարիցէք՝ ամենեքին նոյն
պէս կորհչլոցիք :

Վամ նոքա ութուտասանիքն ,
յորոց վերայ աշտարակն անկամ
՚ի սիլովամ , և սպան զնոսա .
Համարիք , թէ նոքա պարտա-
պանիք եղեն քան զամ մարդիկի
որը բնակեալք են յենմ :

Ոչ ասեմ ձեզ այլ եթէ ոչ

ապաշխարիցէք , ամենեքեան
նոյնպէս կորհչլոցիք :

Վաց և զառակիս զայս . թղենէ
մի էք ուրումն տնկեալ յայդ-
ուջ իւրում , և եկն խնդրել
զպտուղ ՚ի նմանէ՝ և ոչ եգիս :

Վայ յայդեգործն , ահա երեք
ամք են յորմէ չետէ զամ խնդ-
րել զպտուղ ՚ի թղենւոչդ՝ և
ոչ տանեմ : արդ՝ կտըեա ըզ-
դա , ընդէք և զերկիրդ խա-

վանէ :

Վա պատասխանի ետ և ասէ .
Տէք , թողզդայս ամ ես ,
մինչև շուրջ զդովաճ բւեցից
և արկից զալք :

Թմբես արասցէ զպտուղ . ա-
պաթէ ոչ յամէ ես , հասցես
զդա :

Երկու շաբաթ՝ սրբոցն , Գեհնարիոսի ե-
պիսկոպոսն և Անոնկեռիոսի զինաւորին :

Արդյա Աշխատականի Յն Բի Բար
Դաշտականի Գլ 21. հի 12.

Տէրն մեր Յն Բար ասէ :

Վայց յառաջ քան զայս ամ
մինեսցին զձեռս իւրի անց
՚ի ձեզ՝ և հալածեսցէն . և մատ
նեսցին ՚ի ժողովուրդս և ՚ի
բանտս + և տանիցին առաջն
դատաճորաց և թաղաճորաց

վասն անունան իմոյ,
Եւ լինիցի ձեղ այն՝ ՚ի վկայու-
թին:

Արդ՝ զեր՝ ՚ի սիրտս ձեր՝ մի
յառաջադոյն կրթել տալոյ պա-
տասխանի:

Օք ես տաց ձեղ բերան։ և
իմաստութիւն որում ոչ կարի-
ցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ
պատասխանի ամենայն հակա-
ռակորդք ձեր։

Վատնեն ոջիք և ՚ի ծնողաց՝ և
յեղարց՝ և յազդականաց՝ և
՚ի բարեկամաց, և սպանանիցեն
՚ի ձէնջ։

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամե-
նեցունց վասն անունան իմոյ։

Եւ մաղ մի ՚ի դիլոյ ձերմէ ոչ
կորիցէ։

Եւ համբերութեամբ ձերով
ստասջիք զոդիս ձեր։

Երեք շաբաթ՝ սըրոցն Յակովից և Խրա-
չափառաց։

Սբոյ Ամենապահ Շնորհ Ու Բա-
րի 12. հՀ. 2.

Տէրն մեր Յա Քու տեւ։

Օք ոչինչէ ՚ի ծածուկ՝ որ
ոչ յայտնեսցի. և դադու-
նի՝ որ ոչ ծանիցի։

Վասն այսորիկ զորինչ ասիւ-

ցէք ՚ի խաւարի, լսելի լցի ՚ի
լցու. և զոր յունկանէ խօսե-
ցայ.ք ՚ի շամարանս, քարոզիւ-
ցի ՚ի վերայ տանեաց։

Բայց ձեղ ասեմ սիրելեաց ի-
մոյ. մի զարհուրիք յայնցանէ,
ուրբապանանեն զմարմին, և յետ
այնորիկ աճելի ինչ ոչ ունիցին
տանել։

Վայլ ցուցից ձեղ յումնէ եր-
կինչիցիք. երկերուրիք յայնմանէ,
որ յետ սպանանելոց ունի զիշ-
խանութիւն արկանել ՚ի գե-
հեան. այսու ասեմ ձեղ՝ յայնմա-
նէ երկերուրիք։

Ոչ սպարէն հինդ ճագ.ք եր-
կուց դանդաց վաճառին. և մի
՚ի նոցանէ ոչ է մոռացեալ ա-
ռաջի Վայլ։

Վայլ ձեր և ամենայն իսկ հեր-
դինց թունեալէ. մի երկնչիք
զի քան զըազում ճագս լաւ էք
դուք։

Վայլ ձեղ. զի ամ ոք խոստո-
վաննեսցի յիս առաջի մարդկան,
և որդի մարդոց խոստավաննեսցի
զնմանէ առաջի հրեշտակաց այ։
Եւ ոք ուրասցի զիս առաջի
մարդկան, ուրացեալիցի առա-
ջի հրեշտակաց այ։

Չորեք շաբաթ:

Սբոյ Ամենայն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Վագիստան 42 13. հՀ. 10.

Տերն մեր ՅԵ ՔԵ:

Եւ ուստից մնէր 'ի մլում յո
ղովութանոցացն 'ի շըթման:
Եւ աչս կին մի՛ զոր աւներ այս
հիւանդութե՛, ամս ու թուտա
սան. և էր կտրկամեռլ. և ոչ
կարէր ամենեւին 'ի վեր հայել:
Եւ տես սեալ զնա չը՞ կոչեաց
առ միջն, և ասէ ցնա. կին
դու՛ արձակեալես 'ի հիւանդու
թենէ քումմի:

Եւ եդ 'ի վերայ նորա ձեռն.
և առ ժամանցն ուղղեցաւ. և
փառաւնոր առներ զԱՅ:

Պատասխանի ետ յաղութպա-
պիտն ցասոցեալ թէ ընդէր
'ի շաբաթու բժշկեաց ՅԵ, և
ասէ ցժաղավուրդն. վեց օրէ՝
յորս արժան է դործել յայնս
և կայ. և բժշկեցարմաք, և մի՛
յանուր շաբաթու:

Պատասխանի ետ նաև ՏԵ, և
ասէ. կեղծանողը՝ իւրաքանչիւ-
րոք 'ի ձենչ 'ի շաբաթու ոչ ար
ձակէ զեղոն իւր, կամ զէշ 'ի
մորոյ և տանի տաց ջար:
Խակ ոյս դուստը աբրահամու-

էր, զոր կապեաց սատանաց ա-
հաւազիկ զութուտասան ամ,
ոչ էր արժան արձակել 'ի կա-
պանաց անտի 'ի շաբաթու:

Եւ զոյս իրը ասէր, յամօթ-
լինէին ամենեքեան, որը հակա-
ռակն կային նմա. և ամ ժողո-
վուրդն ուրախ լինէր 'ի վերայ
ամենացն վառաւանորութեանցն,
որը գործեին 'ի նմանէ:

Հինգ շաբաթ՝ որց հարցն եղիստացաց,
Պատակ, Պազոյ, Անկարայ, Եւազի,
Յահաննու զբնեցայն, Յօհաննու կարմա-
հասակին, Նեղափ, Արանսի, Անիս-
ուու, Դամիկի, Աբանինի, Սամիրի-
սի, Գիմինի, և ոչոց սրբոց հարցն:

Սբոյ Ամենայն ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Վագիստան 42 10. հՀ. 37:

Տերն մեր ՅԵ ՔԵ ասէ:

Որ սիրէ զհայը կամ զմայը
առաւելքան զիս 'ոչ ինձ
արժանի. և որ սիրէ զուստը
կամ զդուստը առաւելքան
վկ' չկ' ինձ արժանի:

Եւ որ ոչ առնու զիսաւ իւր՝
և զայ զինի իմ, չկ' ինձ արձ անի:

Որ դտանէ զանձն իւր, կորուս
ցէ զնա. և որ կորցոյ զանձն
իւր վասն իմ, գտցէ զնա:

Որ ընդունի զձեզ, զիս ընդու-
նի. և որ զիս ընդունի, ընդու-
նի զառաքիւն իմ:

Ու

Ու ընդունի զմարդարէ յա-
նուն մարդարէի, զվարձս մար-
դարէի առցէ : և որ ընդունի
զմարդար յանուն արդարոյ՝ ըդ
վարձս արդարոյ առցէ :

Եւ որ արբուսցէ միում՝ ի փո-
քը կանց յայոցանէ բաժակ մի
ջուր ցուրտ միայն յանուն աշա-
կերտի : ամէն ասեմ ձեզ՝ ոչ
կորուսցէ զվարձս իւր :

Ուրբաթ :

ԱՅԻ ԱՅԻ ԱՅԻ ԱՅԻ ԱՅԻ
ԴՐԱ ԴՐԱ ԴՐԱ ԴՐԱ ԴՐԱ
ՏԵՍԱՆ ՄԵՐՈՅ ՅԵ ՔՖ :

Եւ եղել՝ ի մտանել նորա ՚ի
տուն ուրումն իշխանացն
վարիսեցւոց ՚ի շաբաթու ու-
տել հաց, և նք սպասէին նմա :
Եւ ահա սյր ոմն էր անդ ջըր
դողեալ առաջն նորա :

Պատասխանի ետ ՅԱ և ասէ
ցօրինածորս՝ և ցիարիսեցիս՝
եթէ արժան իցէ ՚ի շաբաթու
բժշկել :

Եւ նոքա լուռ եղեն: և բուռն
հարել զնմանէ՝ բժշկեաց զնա,
և արձակեաց :

Եւ ասէ ցնոսա՝ ոյր ուրուք ՚ի
ձէնջէշ, կամ եղն անկանիցի
՚ի ջրհոր, և ոչ վաղվաղակի հա-

նիցէ զնա՝ յաւսուք շաբաթու:
Եւ ոչ կարացին տալ նմա պա-
տասխանի առ այն :

Ասաց և առ կոչնականն ա-
ռակ մի : հայեցել թէ զի արդ
բարձրնտիր լինէին, ասէ ցնոն
Յորժամ կոչեցէ ոք զքեղ՝ ՚ի
հարսանիս, կամ ՚ի կոչունս +
մի բաղմիցիս առաջն բարձին,
գուցէ պատուականադպյն և ս-
քան զքեղ՝ իցէ կոչեցեալ ՚ի
նմանէ :

Եւ եկեալ՝ որ զքեղ և զնա կը
չեաց՝ ասիցէ ցքեղ + տներ սր-
մա տեղի : և ասպայ սկանեցիս
ամօթով զյետին տեղն ունիլ :

Այլ յորժամ կոչեցիս, եր-
թիջիր՝ բաղմեսջիր ՚ի յետին
տեղոնջ՝ զի յորժամ դայցէ՝
որ կոչեացն զքեղ, ասիցէ ցը-
քեղ + բարեկամ ՚ի վեր մա-
տիր: յայնժամ եղիցին քեղ
փառք առջի բարձակցացն քոյ:
Օի ամենայն, որ բարձրացու-
ցանէ զանձն, խնարհեցանէ զանձն,
բարձրացի :

Երբորդ Ավետիկէ յիմանկին . Բարեկէն
գան սուըք Յակոբոց պահացն :

Սէն Ամերակն Յէ Վէ Ու Բէ^ա
Յէ 14. Կէ 12.

Տէրն մու Յու Վէ :

Ա ս եմ հովիւն քաջ . հու
միւն քաջ զանձն իւր դնէ
՚ի վերաց ոչխարաց :

Ա

Խոկ վարձկանն , որ ոչ է հովիւն ,

որոց ոչ խոր են ոչխարացն , իրը և

առանձ զգացն ոչ ոտք թողար

զանձն և վախչե . և դայն

յափշտակէ զիսաս և ցրուի :

Վանդի վարձկան է , և չէ

վայց նմա վասն ոչխարացն :

Ա ս եմ հովիւն քաջ . և ճա-
նաւեմ զիմն , և ճանաշիմ յի-
ման :

Որպէս զիտէ զիս Հայր , զի-
մեմ և ես զՀայր , և զանձն իմ
դնէմ ՚ի վերաց ոչխարաց :

Վակէ այլես ոչխարաց են իմ ,

որք ոչ են յայսմ գաւթէ . և

զայն ևս պարտ է ինձ ածելայս
և ձայնի իմում լուիցին . և ե-

զայն մի հօտ՝ և մի հովիւն :

Ա ս ե ցիոչնասէ ըն , յորժամ
առնիցես ճաշ՝ կամ ընթ-
րիս , մի կոչեր զբարեկամն քու-
և մի զեղարս քու . և մի զաղ-
գականս քու : և մի զգբացիս քու
և մի զմեծամն ծու : ով մի և նոր
քա վիխարէն կոչեցեն զբեղ-
և լինիցի քեղ հատուցումն :

Ա մ լ յորժամ առնիցես ըն-
զունիլուի , կոչեա զողքասս
և զիսեղս՝ և զիսղս՝ և զիոյրս :

Ա չ ե բաննելի լինիցիս : զի ոչ ու-
նին վիխարէն հատուցունիլոյ
քեղ : և հատուցի : քեղ փոխա-
րէն ՚ի յարութէն արդարոց :

Բըրե լուան զայս ոմն ՚ի բաղ-
մականացն ասե յնա : և բանի
որ ՚ի բիցէ ճաշ յարբայութէ այ-

Ա չ նա ասէ յնա : այը ոմն որը
ծեաց ընթրիս . և հրամիւաց
զբաղումն :

Ա չ առաքեաց զՃառաց իւր ՚ի
յամու ընթրեացն կոչել զՃըա
՚ի բեալսն , թէ և կայք : զի ա-
հանափիկ պատրաստէ ամ ինչը

Ա չ սկսան մի ըստ միոջէ ամե-
նլու :

նեքեան հրաժարիլ : առաջինն
ասէ . աղարակի դնեցի , և հարկ
է ելանել : և տեսանել դնա . ա-
ղաւեմ զբեզ՝ կալդիս հրաժա-
րիլ :

Եւ միւսն ասէ . լուծս հինգ՝
եղանց դնեցի . և երթամ փոր
ձեւ դնուա . աղաւեմ զբեզ՝
կալ դիս հրաժարեալ :

Եւ միւսն ասէ . կին ածի , և
վասն այնորիկ ոչ կարեմ դալ :

Եւ եկեալ ծառայն պատմեաց
դամ տեսառն իւրում : յայնժամ
բարկացեալ տանուաշերն՝ ասէ
ցծառայն իւր . ել վաղվաղակի
՚ի հրապարակս և ՚ի փողոցս քա-
զաքիս : և զաղքատս՝ և զիսեզ՝
և զիազ՝ և զիոյը մոյծ այսոր .
Եւ ասէ ծառայն : **Տ**ի , եղե
զըր հրամայեցերն : և կայ ևս
տեղի :

Եւ ասէ տըրն ցծառայն . ել՝ ՚ի
ճանապարհս , և ՚ի ցանդս . և
արա այսոր մտանել . զի լցոց
տունս իմ :

Ասեմ ձեղ . զի ոչը յայնց կո-
չեցելց ճաշակեսց՝ յլնթ-
րեաց իւնոց :

ՀՅԱ

Երկու շաբաթ՝ տօն է սքցն , Միւսայ,
Երմողինեայ և Գրաբռու . և կամաւոր
աղքատացն Յօհաննու և Աւելսիանոսի:

Աբբոյ Ամենաբանի Յի Քի Ու Ռո-
Յառեկու . գլ 10 . հի 37.

Տէրն մը Յու Քո ասէ :

Այս սիրէ զհայր կամ զմայր ա-
ռաւճել քան դիս՝ ոչ է ինձ
արժանի : և որ սիրէ զուստը
կամ զդուստը առաւճել քան
դիս՝ չէ ինձ արժանի :

Եւ որ ոչ առնու զիսաչ իւր՝
և դայ զինի իմ : չէ ինձ արժանի:

Այս դտանէ զանձն իւր կորուս
ցէ զնա : և որ կորոյս զանձն
իւր վասն իմ , դացէ զնա :

Այս ընդունի զձեզ . զիս ընդու-
նի . և որ զիս ընդունի , ընդու-
նի զառաքեն իմ :

Այս ընդունի զմարդարէ յանուն
մարդարէի , զմարդամ մարդարէի
առցէ : և որ ընդունի զարդար
յանուն արդարոյ՝ զմարդամ ար-
դարոյ առցէ :

Եւ որ արբուսցէ միում ՚ի փո-
քրկանցս յայսանէ բաժակի մի-
ջուր ցուրտ միայն յանուն աշա-
կերտի . ամեն ասեմ ձեղ՝ ոչ
կորուսցէ զմարդամ իւր :

Երեք

Երեք շաբաթ՝ սկզբն, Առւանէլիսով հա-
րիւտակեան, և Ըմանձնի աղքականնին
քի՞ որ խառնցաւ յերաւաղէմ. Գլուխիար
սպանի հայրագետն զիլաւոյ, և սրբոց վը
կացեցն որը յարեւելս կատարեցան:

Արքու Աշխարհունի Յի Քի Ու Բար-
Արքունի. Գլ. 6. ՀՀ. 6.

Տեղն մեր Յա Քա:

Եւ շքչեր շուրջ դդաւառո-
քըն. և ուստացանէր:
Եւ կոչեաց առնիւնն զերկոսո
ասնան՝ և սկսաւ առաքել զնու-
սա Երկուս Երկուս, և տարր նո-
ցա իշխանութի՞ ի վերաց այսոց
պղծոց:

Եւ պատուիլեաց նոյցա՝ զի մի
նու բարձյեն ի ճանապարհի .
բայց միայն գահապան. մի պարկ՝
մի հաց, մի պղինձ ի գոտիս:

Այլ աղանիւլ հողալթափս. և
մի զգենուցուք ասէ, և ըկուս
պարեկոսս:

Եւ ասէր ցիս. յոր տուն մաս
նկյեք՝ անդէն օթ համա կու-
շեք, մինչև Երանիցեք անտի:
Եւ որը ոչ ընկալցին զձեզ՝ և
ոչ լունիցին ձև զ. յորդամ Ելա-
նիցեք անտի՝ թօթափեսչիւ
զինչը ոտից ձերոց ի վկայու-
թիւն նոյցա:

Եւ Ելաւ. քարոզէն՝ զի ա-

որտշատը և սյեն,
Եւ դես բաղաւմն հանէին. և
ծանէին իւզավ դբաղում հի-
շանդս, և բժշկէն զնսսա:

Զորեք շաբաթ:

Արքու Աշխարհունի Յի Քի Ու Բար-
Արքունի. Գլ. 14. ՀՀ. 25.

Ըստ Տեղան մերց Յի Քի:

Եւ երթային լնու հմա յօդո
վուրդք բաղումի, դարձաւ
և ասէ ցնսսա:

Թիւ ոք գայ առ խս՝ և ոչ տ-
ուեց զհացը իւր և զմացը . և
զինի իւր, և զրպիս . և զեղ-
ըաբս և զքորս . նաև զանձն
և իւր, ոչ կարէ իմ աշակեւա
լինիլ:

Օկ որ ոչ բառնաց զիստէ իւր՝
և զայ զինի իմ, ոչ կոքէ իմ
աշակեւա լինիլ:

Հնուց շաբաթ՝ որբոցն, Եւստրոփիսոնի,
Օքսկանիսոնի, Եւէլինեսոնի, Ովկէսան-
իք, և Անրութիսոնի:

Արքու Աշխարհունի Յի Քի Ու Բար-
Արքունի. Գլ. 5. ՀՀ. 11.

Տեղն մեր Յա Քա:

Եւ առ աւալ զժողովուրդ սն-
կը իւլեաւն. և իրբեն նըս-
տաւ անդ՝ մատեան առ նա ա-
աշա

շակերտք նորա :
Եւըցեալ զերան իւր՝ ու
սուցանէր զնոսա՝ և ասէր :
Երանի աղքատաց հոգւով՝ զի
նոցա է աղքայութիւն երկնից :
Երանի սղանորաց՝ զի նորա մը
խիթ-արե ային :
Երանի հեղոց՝ զի նորա ժա
ռանդեացեն զերկիր :
Երանի՝ որք քաղցեալք և ծա
րաւէք իցեն արդարութեն՝ զի
նորա յագե ային :
Երանի ողբամածաց՝ զի նորա
զողորմութիւն դացեն :
Երանի այնոցիկ՝ որք սէք են
սրտիւք + զի նորա զԱՇ տես
ցեն :
Երանի խաղաղաբարաց՝ զի նո
քա որդիք ԱՇ կոչեացին :
Երանի որք հալածեալք իցեն
վւարդարութեն՝ զի նցէ ար
քայութիւն երկնից :
Երանի է ձեղ՝ յորժամ նախա
տիցեն զձեղ՝ և հալածեացեն .
և ասիցեն զամբան չոր զձէնջ
սուտ վասն իմ :
Յնձացէք և ուրախ լերուք .
զի վարձք ձեր բազումք են յեր
կինս . զի այսպէս հալածեցին
զմարդարէնն, որքյառաջ քան
զձեղէն :

Ե

Ուրբաթ :
Արեն Ամերութիւն Յէ Ռէ Ու Բէ¹
Վէ Հայութիւն Քէ 15. Հէ 1.
Առ Տէրն մեր Յա Բա :
Եւէ էին մերձ առ նա ամ մաք
սաւորք, և մեղաճորք լսէլ
'ի նմանէ :
Տրտնջէին փարիսեցինն և Կը²
սիրք՝ և ասէին . ընդէլը սա զմե
ղաճորք ընդունի՝ և ուտէ ընդ
նոսա :
Ասաց առ նոսա զառակիս զայս
Ովոք իցէ ՚ի ձէնջ մարդ՝ որոյ
իցէ հարիւր, ոչխար, և կորու³
սանիցէ զի՞ ՚ի նոցանէ, ոչ թո
զուցու զիննառւնն և զինն յա
նապատի . և երթայցէ զինտ
կորուսելոյն մինչեւ զտանիցէ
զնա :
Եւէ իրբե դտանէ, դնէ զնա ՚ի
վր ուսոց իւրոյ խնդարուլ .
Եւէ երթայ ՚ի տունն կոչէ զըս
ըեկամն և զգրացիս . և ասէ
ցնաւ, ուրախ և զերուք ընդիս .
զի գտի զուխարս իմ զկորուսելը
Ասեմ ձեղ . զի սյսպէս է ու
բախութիւն յերկինս վւմիոյ մե
ղաճորք որ ապաշխարիցէ՝ քան
վու իննառւն և ինն արդարոց՝ ո
րոց չիցէ պիտոյ ապաշխարութիւնը
30

Ը

Հարաթ՝ տօնէ սըյն Յակոբաց մծընաց
հայրապետին, Մարտուղէի հրանուլուն, և
Մելիքասի եղակապոսին:

Աբբայ Աբբասանի ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Յագանառ. Գլ. 9. ՀՀ. 39.

Տէրն մեր ՅԵ ՔԵ

Վասէ ՅԱ, ՚ի դատաստան
եկի յաշխարհս յայս. զի
որք ոչն տեսանեն, տեսուեն, և
որք տեսանենն, կուրացին:

Լուսն ոմանք ՚ի փարիսիցու-
ցըն, որք ընդ նմա էին, և ասեն
յնս. միթէ և մեք կոյլը իցեմք:

Վասէ յնսսա ՅԱ: եթէ կոյրը
ելք ոչ էր ձեր մեղ. բայց
արդ ասէք, և թէ տեսանեմք
և մեղքն ձեր ՚ի ձեղ հաստա-
տեալ են:

Վամէն ամէն ասեմ ձեղ, որ ոչ
մտանէ. ընդ դուռն ՚ի գաւիթ
ովարաց, այլ ընդ այլ ելանէ,
նա դողէ, և աւազակ:

Դոկ որ մտանէ լը դուռն, հո-
վիւ է ովարաց:

Վամա դռնապանն բանաց. և ոչ
խարըն ձայնի նը լսեն + և զիւր
զովսարան կոչէ յանուանէ, և
հանէ զնոսա:

Վաճառքամ զիւրն զամ հանի-
ցէ առաջի նոցա երթայ. և
ովարըն դիւտ նը երթան, զի

Է

Ճանաչեն զճայն նորա:
Օստարի զիետ ոչ երթիցեն,
այլ փախիցեն ՚ի նմանէ. զի ոչ
ճանաչեն զճայն օտարաց:
Օսյս առակ ասաց նոցա ՅԱ
և հը ոչ գիտէին, եթէ զինչ
էր՝ որ խօսէին ընդ նորա:
Դարձեալ ասէ յնսսա ՅԱ:
ամէն ամէն ասեմ ձեղ ես եմ
դուռն ովարաց:

Վամէն քեան՝ որը յառաջ քան
զիս եկին՝ դողք էին, և աւա-
զակք. այլ ոչ լուսն նոցա ոչ
խարըն:

Ես եմ դուռն. ընդ իս եթէ
ոք մտանիցէ կեցցէ. մոցէ, և
ելցէ, և ճարակ դայէ:

Գաղ ոչ դայ՝ եթէ ոչ զի դո-
զացի, և սպանցէ, և կորուս-
ցէ. և եկի զի զկեանս ունի
ցին. և առանել ևս ունիցին:

Զուրուրդ. Կիւրակէ Յինակին:

Աբբայ Աբբասանի ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Յագանառ. Գլ. 17. ՀՀ. 1.

Տէրն մեր ՅԵ ՔԵ

Վասց և առ աշակերտան իւր
ոչ է մարթ չգալ դայթադ
զութե. բայց վայ այնմիկ է յոյթ
ձեռն դայցէ:

Վաճ էր եթէ վէմ երկանա-
31 Քառ

քար կախէր զպարանոցէ նդէ
և անկանիւր ՚ի ծով, քան թէ
դայթագղեցուցանէ զմի ՚ի
փոքրկանոց յացանէ:

Օգոյշ կացէր անձանց, և թէ
մեղիցէ քեզ և դըայր քո՝ սաս-
տեա նմա: և եթէ ապաշխարի
ցէ՝ թռող նմա:

Վէ եթէ և օթն անդամ մեղի
ցէ քեզ: և եօթն անդամ
դարձի ՚ի քեզ՝ և ասիցէ, ա-
պաշխարեմ, թռողւս նմա:

Վէ ասեն առաքեալքն ցՏէ:
յաճել մեզ հաւատաս:

Վէ ասէ Տէր, և թէ ունիցէր
հաւատս քան զհատն մանան-
խոյ. և ասիցէր թթենոցս այս
միկ, խլեաց, և տնկեաց ՚ի ծո-
վու: և հնազանեղեցի ձեզ:
Իսկ ովոք ՚ի ձենջ, որ ունիցի
զծառայ հողադործ, կամ հո-
վիւ: որ իբրև մոտանիցէ յագա-
րակէ՝ ասիցէ ցնա վաղլաղակին՝
թէ անց, բազմեաց:

Վայլ ոչ ասիցէ ցնա՝ թէ պատ-
րասեա զինչ ընթրելոց ի-
ցեմ: և դօմի ածեալ պաշ-
տեա զիս՝ մինչեւ կերից, և ար-
բից: և ապայ կերիցէր և արբ
ցես դու:

Միթէ շնորհ ինչ ունիցի ծա-

ռային այնմիկ: զի արար զամե-
նայն հրամանան:

Վայնպէս և դուք՝ յորժամ
առնիցէր զնմ հրամայեալսն
ձեզ՝ ասսանիք և թէ ծառայք
անպիտանիք և մը, զոր պարտէքն
առնել, արարաք:

Երկու շարաթն տօնէ սբց հայրապետոցն
իգնատիոնի և Աղոթէր, և Ապրութայի
եպիսկոպոսին:

Սէբո Ամենաբարենի Յէ Կէ Ու: Բ. Պ.
Արքան. Գլ. 9. Հէր. 32.

Տէւն մեր Յու Քու:

Վին ՚ի կավառնառում: և իբ-
րև և մռւտ ՚ի տուն՝ հար-
ցանէր զնոսա + զինչ վիճէիք
զմանապարհայն ընդ միմեանս:

Վէ նորա լուռ լմնէին. քանիզ
ընդ միմեանս վիճէին ՚ի ձանա-
պարհին թէ ով մեծ իցէ:
Վէ իբրև նոտա՞լ կուլաց զելք
կոտասանն և տուշ զնոսա: և
թէ ոք կամի առաջն լինի՝ և
զիցի ամենեցուն կրտսեր՝ և ա-
մենեցուն պաշտօնեայ:

Վէ առեալ մանուկ մի՛ կոցցոց
՚ի մէջ նոյ. և ընկալեալ զնա ՚ի
զիրկու իւր, ասէ ցնոսա:

Որ միանդամ յայսպիսւց մանել
տւոց ընկալցի յանուն իմ, զիս
ըն

ընդունի: և որ զիս ընդունիցի, ոչ զիս ընդունի, այլ զայն՝ որ առաքեացն զիս:

Երեք շաբաթ՝ ուղրոցն, թէ ոպանայ եւ պիտուրոնն, և թէ ուժոց միայն, և ըստց զինուրացն՝ Բասասի, Եւսեբի, Եւստիկի, և Բասիլիու Եսոյ:

Անդոյ Աշետունին ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Ստունինու. Գլ. 10. ՀՀ. 26.

Տէրն մեր ՅԱ ՔԵ ասէ:

Օ կ ոչինչ է՝ ՚ի ծածուկ՝ որ
ո՞չ յայտնեացի և գաղտ-
նի որ ո՞չ ծանիցի:
Օ որ առեմ ձեզ՝ ՚ի խանարի
ասացել ՚ի լոյս: և զոր լուրջուն
կանէ, քարոզեցել ՚ի վե տա-
նեաց:

Եւ մի Երինչիք յայնանէ՝ ուրը
սպանանեն, զմարմին, և զոդի
ո՞չ կարեն սպանանել: այլ եր-
կերպւը դուք առաւել յայնմա-
նէ՝ որ կարօղ է զոդի և զմար-
մին կորուսանել ՚ի զե հենի:
Ու ապաքէն երկու Ճնճղուկւը
զանէի միով վաճառին՝ և մի ՚ի
նոցանէ յերկիր ո՞չ անկցի ա-
ռանց ՚օր ձերոյ:

Ա յլ ձեր և ամենայն իսկ հեր
զիւսոյ թռուեալ է,
Եւ արդ՝ մի Երինչիք զի լաւ
էք քան զրազում Ճնճղուկւ:

Վամենայն որ խոստովանեացի
յիս առաջի մարդկան, խոստո-
վանեցաց և ես զնմանէ առա-
ջի ՚օր իմոյ՝ որ յերկինս է:

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի
մարդկան, ուրասցաց և ես զնա-
աւել հօր իմոյ՝ որ յերկինս է:

Չորեք շաբաթ:

Անդոյ Աշետունին ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Կայունու. Գլ. 17. ՀՀ. 11.

Տէրն մեր ՅԱ ՔԵ:

Եւ եղե մինչ երթայր նառ
յերուսաղէմ + և ինքն ան
ցանէր լնդ մեջ սամարիայ և
գալիւացւոց:

Եւ մինչդեռ մտանէր ՚ի գեօդ
ուրումն, պատահէցան նմա աս
որն արք բորոտք, որք կացին ՚ի
հեռաստանէ:

Բարձին զձայնս, և ասեն: ՅԵ
վարդապետ՝ ողորմեաց մեզ:
Եւ իբրև ետես զնոսա, ասէ
ցնոսա երթայք, ցուցելք զան
Ճինս քահանացիցն: և եղե եր-
շե զնացին՝ առ ճամայն որբե-
ցան:

Վի ոմն ՚ի նոցանէ իբրև ետես
երթ բժշկեցան, դարձաւ անոր
ըէն, ՚ի ձայն մեծ փառաւոք
առնէր զի Ճ:

Է

ՅԵ

Անկաւ առ ոտս նորա 'ի վերսց
երեսաց իւրոց՝ և գոհանացը
դնմանէ. և ինքն էր սամազացի:

պատասխանի և տ Յու և առէ:

Ոչ տասն սուբա սրբեցան. իսկ
արդ ինունքն ուր են:

Օխ ոչ դատան դառնալ և տալ-
փառս **Ա**յշ բայց միայն այլազ
դիս այս:

Եւ առէ ցնաւ արի, դնաւ, զի
հաճատք քո կեցուցին դքեղ:

Հնդ շաբաթ՝ ոթց կուսանացն, Խորոսի
և Դոմինոսի. և Գումբիկոսի քահանացին.
Երկուց բիւրուցն՝ որք այլեցան յեկեց
զեցին Ներուիդացուց:

Ասէ՞ր Ամերական Յու Բու
Յանձնաւ. Քւ 15. հայ. 17.

Տէրն մը Յու Քու առէ:

Օ այս պատուիքեմ, զի սի
բիսմիք դմիմեանս:

Եթէ աշխարհ զմէ դ ատեայ.
զիստասներ զի նախ զիս ատեաց:

Եթէ աշխարհէ ասաի էիք,
աշխարհ զիւրն սիւէք արդէ օք.

բայց զի չէք յաշխարհէ, այլ եւ
ընտրեցի զմէ դ յաշխարհէ, վն

այնորիկ ատեայ զմէ դ աշխարհ:

Յեշեցէք դբանն զըս ասացի
ձեզ: Եթէ ոչ է ծառաց մեծ

քան զտեր իւր: Եթէ զիս հա-
լածեցին: ապա և զմէ դ հալա-

ծեսին. Եթէ զրանն իմ ողա-
հեցին, ապա և զմէ ըն պահես-
ցեն:

Այլ զնոյնս արացեն լը ձեղ
վասն անունան իմց: զի ոչ դիւ-
տեն զայն որ առաքեացն զիս:

Իմ Եթէ չէք եկեալ և խօսե-
ցեալ ընդ նոսա, մեղ ինչ ոչ
դըր նշ: բայց արդ չիք պատ-

ճառ. վասն մեղաց իւրեանց:
Ար զիս ատեայ՝ և զհացըն իմ
ատեայ:

Եթէ զդործմն չէք զդործեալ
ինսան՝ զոր ոչ այլոք զործեց,
մեղ ինչ ոչ գոյր նոցա: բայց
արդ ատեսին, և ատեցին. և զիս

և զհացը իմ:

Այլ զի լցցի բանն, որ յօրէնս
նոցա գրեալէ: Եթէ ատեցին
զիս տարապարտուց:

Ուրանթ:

Ասէ՞ր Ամերական Յու Բու
Յանձնաւ. Քւ 18. հայ. 1.

Տէրն մը Յու Քու առէ:

Ասոց և առակ մինոցա + առ
այն, Եթէ պարա է յանե-
նայն ժամ կալ նոցա յաղօթս
և մի ձանձրանալ:

Ամէ՛ դատաճոր մի էլ ՚ի քա-
լաքի ուրումն: յԱյշ ոչ էրկն
չէք

Կարաբի՞ առն է Շախատվաց և անլրա-
սիկ թագաւորութեան մերոյ պայն Արդարութ

Սէն Աքեսուն Օէ Քէ Ու Բէտ
Դաշտուն Գէ Եւ հէ Ա

Տէլն մեր Յա Քու

Վէ եղեւ իրը կատարեաց
զամ զբանս իւր ՚ի լուրիս
ժողովրդեանն , և մուտ ՚ի կա-
փառնառում :

Հարիւրապետի ուրումն ծա-
ռայ չարաչար հիւանդացեալ
մերձ էր ՚ի վախճանիլ . որ էր
նմա պատուականն :

Վէ իւրեւ լուսաւ զէնէ , առա-
քեաց զծերս հրէից . աղաջէր
զնա , զի եկեացէ , և ապիւցու-
ցէ զծառացն նորա:

Վէ նորա եկեալ առ Յն ա-
ղաջէն զնա ստէպ և ասէն .
թէ արժանի է՝ որում զշնորհս
զայս առնես :

Օ կ սիրէ զազդս մեր . և զիս-
դովրդանոյն նա շննեաց մել :
Վէ Յն զնաց ընդ նոսա: իր և
ոչնչէ կարի հեռի էր ՚ի տանին ,
յդեաց առ նա հարիւրապետն
բարեկամն , և ասէ ցնա . Տէր ,
մի ինչ աշխատ լինիր՝ զի չեմ
բաւական եթէ ընդ յարկաւ
իմուլ մոտանիցես :

Վ ան որոյ և ոչ զանձն հա-
մա

չըր , և ՚ի մարդկանէ ոչ ամաչէր |
Վէ այրի մի էր ՚ի նմին քաղա-
քի . դայր առ նա և ասէր : դատ
արա ինձ յոսովիշ իմմիշ :
Վէ ոչ կամէր ՚ի բարում ժա-
մանակս : յետ այնորիկ ասէ ՚ի
մոի իւրում . թէ և յայ ոչ
երինչիմ . և ՚ի մարդկանէ ոչ
ամաչէրմ :

Գանէ վասն աշխատ առնելոյ
զիս այրուցն՝ արարից նմա դատ ,
զի մի իսպառ եկեալ թախան
ձիցէ զիս :

Վէ ասէ Տէր : լուսարուկ զինչ
դատաւորն անիրաւում ասէր :
Իսկ Վէ ոչ առնիցէ զվրէժ .
ինդրութիւն ծառայից իւրոց :
որը աղտղակեն առ նա ՚ի տունէ
և ՚ի գիւղէրի : և երկայնամիտ
միայն լինիցի առ նոսա:

Վայո՞ ասեմ ձեղոյ զի արասցէ
զվրէժինդրութիւն նոցա վար-
վաղակի : իսկ որդի մարդոյ ե-
կեալ դտանիցէ՞ արդեօք հա-
ւատս յերկըի :

մարեցայ արժանի՝ առ քեզ զա
լցա պյլ ասա բանին, և բժշկես
ցի մանուկս իմ։

Քանդի և եռ այս մի եմ կար-
գեալ ըստ իշխանության ունիմ
ընդ ինեւ զինունորս։ և ասեմ
սմա՝ Երթ-, և երթայ, և այ-
լում թէ եկ, և դայ, և ծա-
ռայի խմաւմ թէ արա զայս, և
առնէ։

Եւ իբրև լուսաւ զայս Յն՝ զար
մացաւ, դարձաւ առ ժողովուր
դըն՝ ոքք երթային զիւտ նի՛ և
ասէ, ամեն ասեմ ձեզ՝ թէ և
ոչ յիշլի այս չափասու դաի։
Եւ դարձան անդրէն պատղա-
մանորդն՝ ի տուն, և գտին ը դ
ծառայն հիւանդ՝ բժշկեալ։

Հիւանդ Ակուակէ Յիսուսին։

Սբու Աշետանի Յն Բի Ու Բար-
Պատուանու, Գլ 18. ՀՀ. 9.

Տէրն մը Յս Քս։

Ասաց և առ ոմանս պանձա-
ցեալս յանձնին՝ թէ ար-
դարք իցեն՝ և խոտիցեն դըա-
զումս, զառակս զայս։

Ազք երկու ելին՝ ի տաճարն
կալյաղօթաւ մինն փարիսեցի.
և միւսն մաքսաւոր։

Փարեսիցին կայր մեկուսի, և
զայս առանձնին աղօթաւ մատու-
ցանէր։

Աջ իմ գոհանամ դքէն, զի
ոչ եմ իբրև զայր ՚ի մարդկա-
նէ, զյափշտակօղս՝ և զանիւ-
րաւս՝ և զունս, կամ իբրև
զայս մաքսաւոր։

Այլ պի հեմ երկիցս ՚ի շաբա-
թու, և տամ տասանորդու յա-
մենայն ստացունածոց իմոց։

Եւ մաքսաւորն կայր մեկուսի,
և ոչ կամէր, և ոչ զաշն ընդ-
երկինս ամբառնալ, այլ կոծէր
զկուրծս իւր, և ասէր։ **Ա**ջ՝

քանեա զիս զմեզաւորս
Ասեմ ձեզ, եջսա արդարա-
ցեալ ՚ի տուն իւր քան զնա,
զի ամենայն որ բարձրացուցանէ
զանձն, խսնարհի սցի, և որ խո-
նարհեցուցանէ զանձն՝ բարձ-
րացոյի։

Երկու շրաբն՝ ոթին, Աբրահամու և
Խորենայ, և անարծամ բժշկացն Կոլ-
մայի և Դամիանոսի։

Սբու Աշետանի Յն Բի Ու Բար-
Պատուանու, Գլ 12. ՀՀ. 32.

Տէրն մը Յս Քս ասէ։

Անի երկնչիր հօտ փոքրիկ,
զի հաճեցաւ հայր ձեր
տալ

տալ ձեղ զարքայութիւն:

Ա աճառեցէք զինչը ձեր + և
տաւք զողսրմութիւն, և արարէք
ձեղ քսակս առանց հնանալոյ,
դանձ անպակաս յերկինս, ուր
ոչ դող մերձենայ, և ոչ ցեց
ասլականէ:

Օ ի ուր դանձն ձերէ, անդ
և սիրտք ձեր եղիցին:

Ե զիցին դօտիք ձեր պնդեալ
է մէջս, և ճրադունք լուցելք:
Ե զուք նմանօղք մարդկան՝
որք ակն ունիցին ոնն իւրեանց՝
թէ երբ դառնացէ՝ ՚ի հարսան
նեաց, զի յորժամ դացէ և
բաղվեցէ, վաղվաղակի բանայ
ցեն նման:

Ե բանի իցէ ծառայիցն այնու
ցիկ զրա եկեալ տէրն դացէ
արթունս, ամէն ասեմ ձեղ՝ զի
դօտիք ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմ
յուսցէ զնոսա, և անցեալ պաշ
տեսցէ զնոսա:

Ե է թէ յերկրորդ, կամ յեր
քրորդ պահու եկեսցէ և դացէ
այնպէս, երանելիք են ծառայ
քըն այնոքիկ:

Ի այց զայն դիտասնիք + և թէ
դիտէր տանսւտէրն յորում ժա
մու գող դայ՝ հոկէր, և չտայլ
թոյլ ական հատանել ՚ի տան

իւրում:

Ե դուք եղերնեք պատ
րաստք՝ զի յորում ժամու ոչ
կարծիցէք՝ դայ որդի մարդոյ,

Երեք շաբաթ՝ որբոյ Աճառեց վեցին:

Ա մայ Աճեստանի Յէ Քէ Ռէ Բէ Բէ¹
Մասնէստ. Գւ 10. Հէ 16.

Տէրն մեր Յու Քու ասէ:

Ա հաւասոիկ եռ առաքեմը դ
ձեղ իւրեւ զախարս ՚ի մէջ
դացլոց : եղերնեք այսուհետեւ
խորագէտք իւրեւ զօծս, և միտ
միտք իւրեւ զաղաւնիս:

Օ դոյշ մնիջնիք ՚ի մարդկանէ, :
զի մասնեսցեն զձեղ յատեա
նըս և ՚ի ժողովուրդս իւրեանց
տանջնեսցեն զձեղ :

Ե առաջի գատահորաց և
թաղահորաց տանիցին զձեղ
վասն իմ՝ ՚ի վիայութիւն նոցա
և հեթանոսաց :

Ա յլ յորժամ մասնեսցեն
զձեղ, մի հոդացիք՝ թէ ոնկ
կամ զննէ խօսիցիք:

Օ ի ոչ եթէ դուք իցէք՝ որը
խօսիցիքն . ոյլ որդին հօը
ձերց, որ խօսիցի ՚ի ձեղ:

Վ ատնեսցէ եղայր զեղայր
՚ի մահ՝ և հայր զորդին և յառ
նիցեն որդիք ՚ի վերայ հարց՝ և
ապա

սորտանիցեն զնոսաւ:
Եւ Եղիշեր ասեցեալք յամեւ
 նեցունց վասն անունան իմայ:
 իսկ որ համբերեսցէ իսպառ,
 նա կեցցէ:

Առաջն տօն՝ որդին Դաւթի մարդարէ
 ին և Յակոբաց առաքելցն:

Սբէ՞ Ամեսունդին Յէ Քէ Ու Բա՛
 Մարտէստ. Գլ. 22. Հժ. 41.

Առ Տէրն մը Յւ Քա

Եւ ՚ի ժողովլ վարիսեցւոց
 է հարց յնն Յն և ասէ:
 Օխարդ թուի ձեղ վն Վի:
 ոյր որդին է ասեն յնս՝ դաւթի:
 Վան յնսս Յն իսկ զիարդ
 դաւթիթ Հոգւովն կոչէ զնա
 Տէր և ասէ:

Առաց Տէր ցՏէր իմ. նիստ
 ընդաշմէ իմմէ մինչեւ եղից
 զթշնամիս քո սրատուանդան
 ոտից քոց:

Իսկ եթէ դաւթիթ դնա Տէր
 կոչէ զիարդ որդի նորա իցէ:
Եւ ոչոք կարէր տալ նմա պա
 տաօխանի քան մի: և ոչ իշխէր
 ոք յայնմ օրէ հարցանել զնա
 և ովնչ:

առաջ

Եւ

Երերորդ տօն՝ որդին Ատելիաննոսի նա-
 խալվային, և առաջն Մարտիրոսին:

Սբէ՞ Ամեսունդին Յէ Քէ Ու Բա՛
 Յահաննա. Գլ. 21. Հժ. 15.

Տէրն մը Յւ Քա ասէ:

Եմն ամին առեմ ձեղ + ե-
 թէ ոչ հասն ցորենոց ան-
 կեալ յերկիր մեռանիցի:

Խիքն միայն կոց: ապա եթէ
 մեռանիցի՝ բաղում արդիւնա
 առնէ: որ սիրէ զնաձն իւր՝ ար
 ձակէ զնաւ և որ առեաց զնաձն
 իւր յաշխարհիս յայսմիկ՝ ՚ի
 կեանսն յաւ իսկենականս պա-
 հեսցէ զնաւ:

Եթէ ոք զիս պաշտեցէ, զինի
 իմ և կիւցէ: և ուր և մու եմ,
 անդ և պաշտօնի այն իմ Եղիցին
 եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատո
 ւեսցէ զնա Հայրն իմ:

Երրորդ տօն՝ որդ Առաքելցն Պետրոսի
 և Պօղոսի:

Սբէ՞ Ամեսունդին Յէ Քէ Ու Բա՛
 Յահաննա. Գլ. 21. Հժ. 15.

Յեւ Յարութե Տն մերց Յէ Քէ

Եւ իրեւ հաշեցին ասէ ցսի
 մօն պետրոս Յն: սիմօն
 յօնանու սիրեն զիս առաւել
 քան զդոսաւ ասէ յնս: այս
 Տէր. և գու զիսես՝ զիս սերեմ

31

զքեղ

զքեղ: ասէ ցնա՝ արածեա բղ
դառինս իմ:

Դարձեալ ասէ ցնա: սիմօն
յօնանու սիրեն զիս: ասէ ցնա.
այն Տէր՝ և զու դիտես՝ զի
սիրեմ՝ զքեղ: ասէ ցնա՝ արա
ծեա զոչիարս իմ:

Ասէ ցնա երիցս անդամ + սիմօն
յօնանու սիրեն զիս: տրտ
մեցաւ պետրոս, զի ասայն ցնա
երիցս՝ թէ սիրես զիս: և ասէ¹
ցնա. Տէր, զու զամենայն դիտես: և զու իսկ զամենայն ճա
նաշես: և եթէ սիրեմ՝ զքեղ:
ասէ ցնա Յն: արածեա զոչ
խարս իմ:

Ամէն ամէն ասէմ՝ քեղ: զի
մինչ մահուին էիր, անձամբ ան
ձին դօսի ածէիր՝ և երթայիր,
յու և կամէիր: և յորժամծե
բացիս, ձևոս՝ ի վեր կալցիս:
և այլք ածցին քեղ դօսի, և
տարցին ուր ոչ կամիցիս:

Օայս ասաց՝ նշանակեալ թէ
որով մահու փառաւնոր առնիցէ
զԷ՞ծ: և զայս իրքե ասաց, ասէ²
ցնա՝ եկ զինի իմ:

Դարձաւ պետրոս՝ և տեսանէ
զաշակերտն՝ զըր սիրեր Յն,
զի երթայր զինի: որ և անկաւ
զանջօք նորա՝ և ասէ: Տէր,

ովէ՝ որ մատնելոց է զքեղ:
Օնս տեսեալ պետրոսի, ասէ
ցՅն: Տէր, իսկ սա զի՞:
Ասէ ցնա Յն: եթէ կամիմ,
զի կացցէ դա՝ մինչեւ ես դամ:
քեղ զի՞ վայթէ՝ դու եկ զինի
իմ:

Չորրորդ տան Ուրդւացն որոտման որդցն
Յակոբոս առաքելցն և Յօհաննու ամեւ
ասրանցին:

Աբբայ Աւետարակ Յն Քն Ու Բն
Յօհաննու. Գւ 21. Կէ 20:

Առ Տէրն մեր Յն Քն:

Դարձաւ պետրոս՝ և տեսա
նէ զաշակերտն՝ զըր սիրեր
Յն, զի երթայր զինի: որ և
անկաւ զանջօք նորա՝ և ասէ:
Տէր, ովէ՝ որ մատնելոց է
զքեղ:

Օնս տեսեալ պետրոսի, ասէ
ցՅն: Տէր, իսկ սա զի՞:
Ասէ ցնա Յն: եթէ կամիմ,
զի կացցէ դա՝ մինչեւ ես դամ:
քեղ զի՞ վայթէ՝ դու եկ բգ
կնի իմ:

Եւ եւ բանս այս յեղարս՝ և
համարեցան թէ՝ աշակերտն
այն ոչ մեռանիցին և ոչ սասց
նմա Յն եթէ ոչ մեռանիցի:
այլ թէ կամիմ ես՝ թէ կացցէ
դա՝ մինչեւ ես դամ:

Այս աշակերտ է՝ որ վկայէ
վասն այսոցիկ ։ որևէ գրեացն
իսկ զայտոսիկ և զիտեմք և թէ
ճշմարիտ է վկայութի նորա։
Բայց է և այլ ինչ բաղկում,
զոր արար Յան ուրը և թէ գը-
րեալ էին մի բառ միոնչ ։ կար-
ծեմ թէ և ոչ աշխարհս բա-
հական էր տանիդ զգիրսն՝ ուրը
թէ գըեալ էին։

Չորեք շաբաթ։

ԱՅՆ ԱՀԵՐԵՐԻԴ ՅԻ ՔԻ ՈՒ ԲԱ-
ԴԻ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ. Գլ. 18. ՀՀ. 18.

Առ Տերն մեր Յա Քա։

Եւ ե հարց զնա ոմն իշխան
և ասէ՛ վարդապետ բարի.
զի՞նչ գործեցից ։ զի վկեանս
յանիտենակինս ժառանգեցից։
Յան յնա Յա։ զի՞ ասեա զիս
բարի։ չի՞ ոք բարի, բայց մէ
Աստուճած։

Օպատուիրանս դիտես ։ մի
շնար մի սպանաներ ։ մի գողա-
նար ։ մի սուտ վկայեր ։ պատու-
մեա զհայր քո և զմայր ։

Եւ նա ասէ՛ զայդ ամենայն
ոլահեցի ՚ի մանկութի իմմէ՛։

Իբրե լուաւ զայս Յա, ասէ
յնա միւս ևս պակասէ քեզ ։
զամենայն ինչ զոր ունիս, վա-

ճառեա և տուր աղքատաց, և
ունիցիս գանձս յերկինս, և եկ
զինի իմ։

Վա իբրե լուաւ զայս արտու-
ցաւ ։ քանզի էր մեծատուն
յոյժ։

Իբրե և տես զնա Յա արտ-
մեալ ասէ՛ որպէս դժուարին
է, ուրը ինչս ունիցին, մոտանիցեն
յաբըայութի Ա. Յ.

Դիւրադոյն իցէ մավլոյ ընդ
ծակ ասղան անցանել ։ քան մե-
ծատան յաբըայութի այ մոտանել
Եւ որը լուանն՝ ասէին ։ և ո
կարիցէ ապլուլ։

Եւ նա ասէ՛ անհնարինք առ
ի մարդկանէ՛ հնարաւորք ևն
յաստուծոյ։

Ուրաթ։

ԱՅՆ ԱՀԵՐԵՐԻԴ ՅԻ ՔԻ ՈՒ ԲԱ-
ԴԻ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ. Գլ. 19. ՀՀ. 19.

Տերն մեր Յա Քա։

Եւ մաեալ շրջէր ընդ երե-
քով։

Եւ ահա ոյր մի անուն կույւ-
ցեալ զարէսս, և նա էր մար-
սապետ, և ինքն մեծատուն։

Եւ ինոլրէր տեսանել թէ
ովկցէ Յա, և ոչ կարէր ՚ի
բաղմութենէն, զի կարձէր

Հա

Վիւրակէ:

Սբոյ Ռմէնունի Յէ Բէ Ու Բէ^ո
Պէտու 4ւ 19. Հէ 12.

Տէրն Ար Յո Քո.

Ասէ, Այլո ոմն ազնուական
զնաց յաշխարհ հեռի առ
նուլ իւր թագանութիւն և
դառնալ.

Եւ կրչւ ալ զծառայս իւր, և առ
նոցա տանն մնաս: և ասէ ցին
յարդեցէք զայդ՝ մինչև և կից:
Եւ քաղաքացիւն նորա առելին
զնա, առ աքեցին հըհշտակս ըզ
կնի նորա և ասեն. թէ ոչ կա
միմք թագանորել դմա ՚ի վե
րաց մեր:

Եւ եղւ դառնալ նմա առել ալ
զթագանորութիւն: և կոչւ ալ
զծառայսն, որոց տուեալեր
զարծաթն: զի զիտասցէ թէ
մ զինչ շահեցան:

Եւ կն առաջինն և ասէ: Տէր,
նասն քո տանն մնաս արար:
Եւ ասէ ցնաւ աղնիւ ծառաց
և բարի: զի ՚ի փոքուդ հաւա
տարիմ և զեր: լիներ իշխանութ
ունիլ ՚ի վերաց տանն քաղաքին:
Եւ կն Երկորուն և ասէ: մնան

քո արար հինգ մնաս:
Ասէ և ցնաւ և դու լիներ ՚ի
վերաց հինգ քաղաքաց:

Եւ կն

Հասական:

Եւ ընթացեալ յառաջ ել՝
ժանտաթղենին, զի տես սանի
ցէ զնա: քանի ընդ այն իսկ
անցանելոց եր:

Իւրեւ եկն ՚ի տեղին, հայեցաւ
՚ի վեր Յու և ասէ ցնաւ զաքէ
փութա, էջ այտի: զի այսօր ՚ի
ասն քում արժան է ինձ աղա
նիլ:

Փութացան, և եջ և ընկալաւ
զնա ու ըախութիւն:

Իւրեւ տես սին ամենիք ան, արը
անցին և ասէին, թէ առ առն
մեղանորի և մուտ լուծանել:

Եւ կն եկաց զաքէսս: և ասէ
ցջեր, Տէր, ահա զիէս ընչից
իմց տաց աղթատաց, և եթէ
զոք զըկեցէ, հասուցից չորեք
կին:

Եւ ասէ ցնաւ Յու, այսօր եղին
փրկութիւն տանս այսունիկ: քանիլ
և առ որդի արբահամու եր:
Օ կ եկն որդի մարդոց ինդրել
և կեցուցանել զկորսւսեալն:

252

Վեն միւսն և ասէ: **Տէր**, ահա
մնան քո՞ զոր ունեի ծրաբեալ
՚ի վարշամակի: Երկնչչի ՚ի քէն:
Օք այր ստամբակ ես: բառ-
նաս, զոր ոչ եղեր: և հնձես,

զոր ոչ սերմանեցեր:

Վէ ասէ ցնա: ՚ի բերանց
քումնէ դատեցից զքեղ ծա-
ռայ անհանատ: գիտելից թէ
և այր մի ստամբակ եմ: բառ-
նամ, զոր ոչ եղի: և հնձեմ,
ուր ոչ սերմանեցի:

Վէ ընդեր ոչ ետուր զարծա-
թրդ իմ՝ ՚ի սեղանաւորս: և ե-
կե ու ես տսկանեօք պահանջէի:
Ձէ ասէ ցապասաւորմա: առէք
՚ի դմանէ զինան: և տարայք,
տուք այնմ, որ ունի զտան
մաս:

Վէ ասեն ցնա: **Տէր**, ունի
տասն մնաս:

Վում ձեղ: եթէ ամենայնի,
որ ունիցի, առցի: և յայնմանէ
որ ոչն ունիցի, և զոր ունիցի:
բարձրի ՚ի նմանէ:

Բայց զը շնոմին իմ զայնոսիկ.
որը ոչն կամէին զիս թաղանո-
րել՝ ՚ի վիրոց նոցա, ածէք այսր,
և տպանէք առաջի իմ:

Վ: իրբե զայս ասաց՝ գնացյա-
ռաջ ելանել յերութաղէմ:

Յառաջնորմ աւուր ոպէհոց՝ ծանչեան
և Յայտնութեան ՚ի իւ:

Աւելու Աշեաւանի: Յէ Քէ Ու Բէ-
՛ Հայուս: Գլ 20. հէ 1:

Տէրն մեր Յու Քա:

Վէ եղե ՚ի միում աւուրցն
յանցանէ մինչդեռ ուսու-
ցանէր զժողովուրդն ՚ի տաճա-
րի անդ՝ և աւե տարանէր: հա-
մին ՚ի վիրոց քահանոցապետքն
և զովիրք ծերովլքն հանդերձ:

Վէ ասեն ցնա՝ ասա մեղ՝ որովլ
իշխանութ զործես զու զայդ: •
կամ ովէ՝ որ ետ քեղ զայդ
իշխանութիւն:

Փատախանի ետ և ասէ ցնա: •
հարցից եւ ես ցձեղ բան մի, և
սասցէք իւձ:

Մկըտութիւն յօհաննու յերկ
նից եր եթէ ՚ի մարդկանէ:

Վէ նորա խորհեցան ՚ի միտա
իւրի անց և ասեն:

Վթէ ասեմք յերկնից, ասէ: •
իսկ ընդէր ոչ հաւատացիք նը-
մա: և եթէ ասե մք ՚ի մարդկա-
նէ, ամենայն ժողովուրդն քար
կոծ առնեն զմեղ: զի հաստա-
տեալէ ՚ի միտա զյօհաննէ, թէ
մարդարէ է:

Վէ պատախանի ետուն չպէ-
տել թէ ուստի իցէ:

Վէ

Եւ ՀՅամէ յնոսա. և ոչ ես
ամէմ ձեզ՝ որով իւնանութէ
առնեմ զայս

Յերկրորդում աշուր՝ պահոց,

Աւ Ամառանու ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դաւագու գն 20. հէ. 9.

Տէրն մը ՅԱ ՔԵ.

Ակսաւ ամել առ ժողովուրդն
զառակս զայս. այր սմն տըն
կեաց զայդի. և ետ զնա մշա-
կաց. և ինքն գնաց ՚ի ձանա-
պարհ ժամանակս բազումս.
Եւ ՚ի ժամոն՝ առաքեաց առ
մշակն զջառայ. զի ՚ի պարզ
այլւոյն տոտցին նմա. և մշակքն
գնն հարին վնա. և արձակիցն
ունայն:

Եւ յաւել միւս ևս ծառայ
յուել նորա և զնա ևս դան հա-
րին. անարդեցին, և առաքեցին
ունայն:

Եւ յաւել զերբորդն առ աքել
նորա և զնա վերառորեցին. և
հանին արտաքս:

Ամէ ամէր այդւոյն՝ զի՞նչ արս
րեց. առաքեցից զրդի իմ սի-
րելի. թերեւս ՚ի սմանէ պատ-
կառե սցին:

Իբրեւ տեսին զնա մշակքն, խոր
հեցան ընդ միմեանս և ասեն,

սա է ժառանդն + սպանցուք
զսա. զի մեր լինիցի ժառան-
դութիւնն:

Եւ հանին զնա արտաքս քան
զայդին, և սպանին. արդ զի՞նչ
արտացէ ընդ նոր ամէր այդւոյն:

Աչ ասպաքէն զայցէ և կորու-
սանիցէ զիշակսն զայնոսիկ. և
տայցէ զայդին այլաց. իբրև լո-
ւան, ասեն. քաւ մի լիցի:

Եւ նա հայեցեալ ընդ նոսա
ամէ. իսկ զի՞նչ իցէ այն, որ
որեւ ալն է. թէ զի՞մն, զոր ա-
նարդեցին շինօղք, նա եղե
զըսւիս մնկեան:

Ամնայն որ ընդ հարցի ընդ
մէմն ընդ այս, խորտակեցի. և
յորոյ վերայ անկցի, հսեացէ
զնա:

Յերերդորդում աշուր՝ պահոց:

Աւ Ամառանու ՅԵ ՔԵ ՔԵ ՈՒ ԲԵ
Դաւագու գն 20. հէ. 41.

Տէրն մը ՅԱ ՔԵ.

Ամէ և առ նոր զիարդ ասեն
զընդ թէ որդիէ դաւթիւ
Օ կ ինքն դաւիթ ամէ ՚ի
զերս սաղմասաց՝ ասաց **Տէր**
ց **Տէր** իմ. նիստ ընդ աջմէ
իմմէ:

Այնչ և զեր զընհամես քո
պատ

պատուանդան սովից քոց:
Իսկ արդ՝ եթէ դաւիթ զնա
Տէր կոչ՝ զիարութ որդի նորա
ից:

Եւ լուիլու ամենայն ժողովը
գեանն ասէ ցաշակերտան:
Օգոյշ լեռուք 'ի դպրացն.
որք կամին պատմուանեօք շըր
ջել. և սիրեն ողջոյնս 'ի հըա
պարակս, և զնախաթոռս 'ի
ժողովուրդս, և զըարձերէցս
յընթրիս:

Որք ուտեն զտունս այրեաց.
և պատճառանօք յերկարեն զա
զօթս. նորա ընկալցին աւելի
դատաստանս:

Եւ հայեցեալ ետես զմինա
տունս՝ որք արկանէին զտուրա
իւրեանց 'ի գանձանակն:
Ետես և զիին ոմն այրի աղ
քատ, որ էարկ անդը երկուս
լոմայս:

Եւ ասէ՝ արդարե առեմ ձեզ.
վ այրին այն աղքատ՝ աւելի
էարկ քան զամենն սին:
Ամենեքին նորա 'ի մլթերից
իւրեանց արկին յնծայմն այ .
բայց նա 'ի կարօտութէ իւրմէ
զամենայն զիւանս իւր՝ զըր
սներ, էարկ:

'ի լուրջութում աւուր՝ պահոց:

Սիբու Աւելութն Յի քը Ռէ Բու
Շնութեան գլ 21. հը 20.

Տէրն մեր Յա Քը ասէ:

Այլ յորժամ տեսանիցէք
շուրջ պատեալ զօրօք զէ
բուաղէմ, յայնժամ զիտաս
ջեր թէ մլքէ աւելը նորա:
Յայնժամ որք 'ի հրէտասանի
կցեն, փախիցեն 'ի լմլինս. և
որք 'ի միջի նորա կցեն, խու-
սեսցեն. և որք 'ի գահառան
կցեն, մի մացեն 'ի նաս
Օի աւուրք վրէժինդութեն
ն այնոքիկ առ 'ի կատարելց
ամենայն զրելոց:

Րայց վայ իցէ յղեաց և սահառ
ւաց յահութան յայնոսիկ, զի եւ
զիցի տագնապ մեծ 'ի վիրաց
երկը. և բարկութէ ժողովը
գեանն այնոիկ:

Եւ անկցին 'ի սուր սուսերի.
և գերեսցին յամենայն հեթա-
նոս. և երուսաղէմ եղեցի
կոխան աղգաց՝ մինչե կատա-
րեսցին ժամանակէ հեթանո
սաց:

Եւ եղեցին նշանը յարեգակն,
և 'ի լուսինն, և յաստեղս. և
յերկը տագնապ հեթանոսաց՝

յա-

Ե հինգերբորդում աշուք սպահաց :

Արքայի Առաջնորդութեան Յիշը Արքայի կողմէն
Պատճենաբան Գլ. 21. Հայ. 34.

St. Paul's Church, Boston, Mass.

յահեղ բարբառոց իւրեւ ծու
վու և խուսովութեւ :
Յեղանելոց ոգւոց մարդկան
յերկիւպէ , և 'ի կարծեաց եկե
լոց 'ի վերսց տեիւզերաց . զի զօ^ւ
լութէք երինից շարժեացին :
Եւ յայնժամ տեսցէն զորդի
մարդոց եկեալ ամեզօք՝ զօրու-
թեամբ և փառ օք բազմօք :
Եւ յորդժամ սկսանիցի այս լի-
նիւ ամբարձնիք և բարձրացուս
չեք զգլուխ ձեր . զի մերձէ
մոկութիւն ձեր :

Եւ ասաց առակ մինչը, տեսմէք
զլը զենիդ, և զամենայն ծառ:
Յորժամ ցուցանիցեն զպտող
խրեանց, տեսանհէք, և ՚ինցէ
ձանաշը թէ մերձէ ամառն:
Վայնակէս և գուրք՝ յորժամ տե
սանիցէք զայս ամ եղեալ զի
տասջիզը, թէ մերձէ աբրասու-
թիւնն Արք

Վայն ասեմ ձեզ. թէ ոչ
անցցէ աղքա այս, մինչեւ այս
ամենայն լինիցին:

О т'յշլերուք անձանց. դու
ցի ծանրանայցեն սիրտը
ձեր շռնայտութիւն և արբեցու-
թիւն և հոգօք աշխարհականօք.
և յանկարծակի հասանիցի ՚ի
վերացներ օրեն այն:

Օխ իբրև զաբողայթ հասանեցի ՚ի վկրայ ամենեցուն, ողք ընակիւալ են ընդ ամենայն եւ ըեսս երկրիւ:

Արթուրն կացէք այսուհետեւ.
յամենայն ժամ աղօթս արա-
րէք. զի արժանի լինիջեր վը բ-
ծանիլ յայնմ յայմենայնէ, որ
լինելոց է. և կալ աւչի որդւց
մարդոց:

Եւ ՚ի տունը՝ ՚ի տաճարին ու
սուցաները. և զգիշերս ելեալ
աղանիւը ՚ի լըրինն՝ որ կացի՞ց
ձիթենեաց:

Եւ ամենայն ժողովուրդն կան
խել ընդ առաջօտս առ նա 'ի
տաճարն լսել ի՞նմանէ :

Դպահոց Ըաբթիթ օրն՝ տօն է սըցն,
Բարտին Հայրապետին, և եղբար նորին
Գրիգորի նիւտացւոյն, Սեղմեստրոսի
համայ հայրապետին, և արքայ Եփրեմի
նորին ասորոց :

ԱՌԵՐԱՆ ԱՌԵՐԱՆ ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԱՐ
ՅԵՇԱՆԱԿ. ԳԵ 10. ՀԵ 11.

Տէրն մեր ՅԱ ՔԱ ասէ :

Ես եմ հովիճն քաջ. հովիճն քաջ զանձն իւր դնէ
՚ի վերայ ոչխարաց :
Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիճ,
որոց ոչ իւր են ոչխարացն, իրեւ
տեռանէ զոյլին զի դայ՝ թողու
զոչխարացն և փախչի. և դային
յափշտակէ զնոսա և ցրուհի:
Քանիզի վարձկան է, և չէ
փոյթ նմա վասն ոչխարացն:
Ես եմ հովիճն քաջ. և ձանաչեմ զիմնի, և ձանաչեմ յի-
մոցն :

Որպէս դիտէ զիս այր, դիտէ մէ ես զիայր, և զանձն իմ
դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց:
Ես այլես ոչխարաց են իմ,
որը ոչ են յայսմ զանթէ, և
զայն ևս պարտ է ինձ ածելայր
և ձայնի իմում լուցիցեն. և ե-
զիցին մի հօտ՝ և մի հովիճ :

ՀՀՀՀ

Դ Կիւրակէին՝ որ ՚ի յայտնաւթեա պա-
հայն հանդիսիցի:

ԱՌԵՐԱՆ ԱՌԵՐԱՆ ՅԵ ՔԵ ՈՒ ԲԱՐ
ՅԵՇԱՆԱԿ. ԳԵ 22. ՀԵ 24.

Յետ ընթթեաց Տն մերոյ ՅԵ ՔԵ

Եւ եղեւ հակառակութիւն՝ ՚ի
մէջ նոյ, թէ ովլ ՚ի նոցանէ
համարիցի մեծ :

Եւ նա ասէ ցնոսա. թաղաւ
որը աղղաց՝ աիրեն նոցա. և
որը իշլենն նոցա՝ բարելարք
կոչին :

Այլ դուք ոչ այնպէս. այլ
որ մեծն է ՚ի ձեզ՝ և զլցի իրեւ
զիրտսելն. և առաջնորդն իրեւ
զազասաւորն :

Ովլէ մեծ. բաղմանն եթէ
սովասաւորն. ոչ ասլաքէն բաղ-
մանն. բայց ես եմ ՚ի միջի ձե-
րում իրեւ սովասաւոր :

Եւ դուք էք՝ որը յանդ կայեք
ընդիւ ՚ի փորձութիւն իմ :

Եւ ես ուխտեմ ձեզ՝ որպէս
և այր իմ ուխտեաց ինձ
զաբըայութիւն :

Օի ուտիցէք, և ըմպիցէք ՚ի
աւղանն իմ յաբըայութեան ի-
մում. և նստիցիք յերկոստասան
աթու՝ դատել զերկոստասան
աղդն իսրայէլի:

ԱՀայացանեռութեան հրատակուցին:

Սբեր Ամերուանիւ ՅԵ. ՔԵ. ՈՒ Բ. Հ.
Վարդեսուն: Գլ. 2. հ. 1.

Վասն ծանուեան ՏՇ մերոյ ՅԵ. ՔԵ.

Եւ 'ի ծնանին ՅԵ 'ի բեթ-
ղէհէմ հրէաստանի, յա-
ռուք հրօգէի արքայի: ահա
մողք յարեելց և կին յեհմ:
Եւ ասեն՝ ուր է՝ որ ծնաւ ար
քայն հրէից: զի տեսաք զաստղ
նորա յարեելը. և եկաք երկիր
պատանել նմա:

Եւ իրրե լուսաւ արքայ հրօ-
ղէմ խոռովիցաւ և ամենայն
երուսաղէմ ընդ նմա:

Եւ յողովը ալ զամենացն դքա
հանցաղետա՝ և զրպիրս ժողո-
վորե անն: հարցանէր 'ի նոցնէ.
թէ ուր ծնանիցի՝ ՔՆ ն:

Եւ նորա ասեն ցնա. 'ի բեթ-
ղէհէմ հրէաստանի: զի պատղէս
դրեալէ 'ի ձեռն մարդարէն:
Եւ դու ըեթղէհէմ երկիր
յուղայ՝ ոչ ինչ կրտսեր ես
յիշնանս յուղայ: 'ի քէն ելցէ
ինձ իշնան: որ հովունեացէ զժո-
ղովուրդ իմ զիարացէլ:

Յայնժամ հերօղէս դաղտ կո
չեաց զմողն՝ և ստուգեաց 'ի
նոցնէ զժամանակ աստեղն
երկելոյ:

Եւ արձակեալ զնոսա 'ի բեթ-
ղէհէմ, ասէ: գնացէք և ստու-
գեցէք վասն մանկանն: և յոր-
ժամ դտանիցէք՝ աղդարսանջեք
ինձ: զի և ես եկեալ երկիրպա
զից նմա:

Եւ նը իրրե լուսան 'ի թաղա-
ճորէն, գնացին: և ահա աստղն
զոր տեսին յարեեր՝ առաջնոր
դեաց նց՝ մինչեւ եկեալ եկաց
'ի վիրայ՝ ուր էք մանուկն:

Իրրե տեսին զաստղն, խնդա-
ցին յցժ յուրախութի մեծ:
Եւ իրրե մտին 'ի տուն՝ տեսին
զմանուկն հանդերձ մարդիամաւ
մարբն իւրով: և անկեալ եր-
կիրպազանէին նմա: և բացեալ
զգանձու իւրեանց՝ մատուցին
նմա պատարագս ոսկի՝ և կնդ-
րուկ՝ և զմուռս:

Եւ հրաման առեալ 'ի տես-
լեան չդառնալ անդրէն առ
հերօղէս, ընդ այլ ճանապարհ
գնացին յաշնարհն իւրեանց:

Ա Ե Բ Ք :